INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN XII

FASCICVLVS III

SVPPLEMENTVM

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMIV

INSCRIPTIONES
INSVLARVM MARIS AEGAEI

FASCICVLI III SVPPLEMENTVM

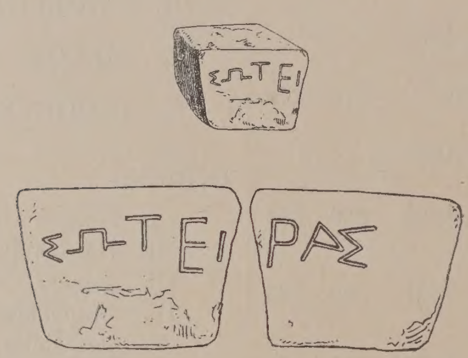
INSCRIPTIONES SYMES SEVTLVSSAE ALIMNIAE TELI NISYRI
ASTYPALAEAE ANAPHES THERAE ET THERASIAE PHOLEGANDRI
MELI CIMOLI

CONSILIO ET AVCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE
EDIDIT
FRIDERICVS HILLER DE GAERTRINGEN

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM
MCMIV

CONSPECTVS EORVM QVAE HOC SVPPLEMENTO CONTINENTVR.

1671 Postquam tituli ipsi typis iam expressi, indices exprimi coepti sunt, ecce mihi adfertur Adolphi Wilhelm epistula, cui arae parvulae Theraeae ex volcanio lapide factae imago erat addita. Frustula nunc Viennae in Museo Imperiali adservantur.

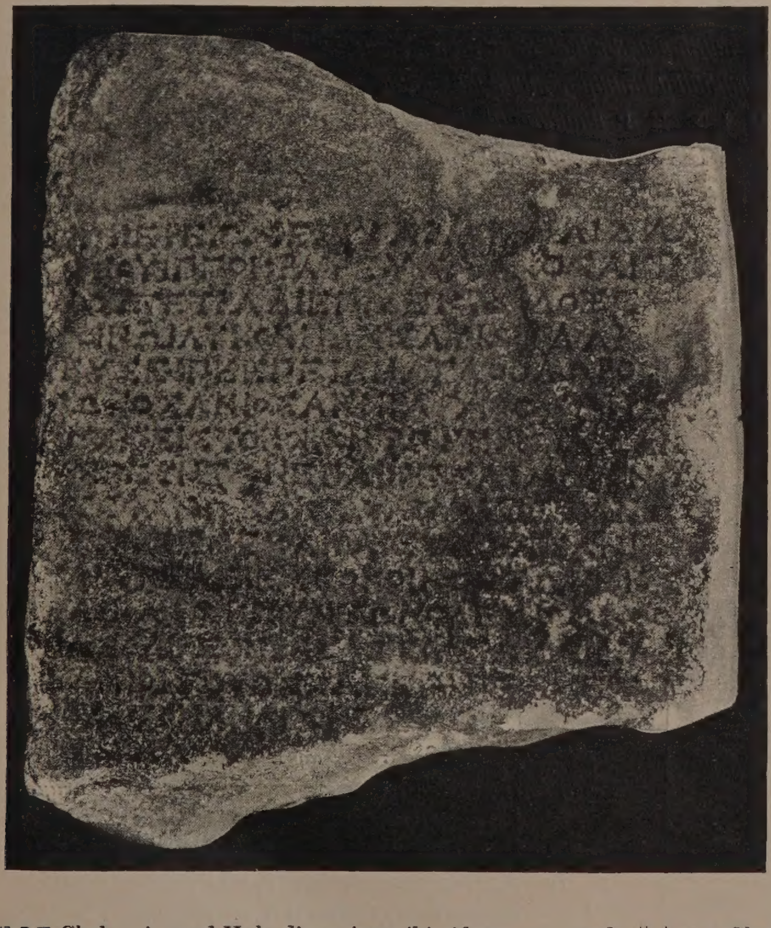
Σωτείρας scilicet aut Τύχης aut Ἀρτάμιτος aut Κούρας cognomen ominis causa ultimum huius supplementi numerum obtineat.

I.

SYME.

Novas inscriptiones invenit Demosthenes Chabiaras Symaeus: ed. idem *Oest. Jahresh.* V 1902, 13 sqq. ab E. Hula, ibid. VII 1904, 81 sqq. ab huius sylloges editore adiutus.

1269 (ante n. 1) Stela marmoris albi l. 0,26—0,265, cr. 0,13—0,14, a. nunc 0,31. In superiore latere a sinistra unum foramen est; in eius parte deperdita aliud foramen fuisse censent; his foraminibus aëtomatis dentes duos impositos fuisse [haud scio an verisimilis sit haec opinio; possunt vel postea addita esse foramina]. Litterae a. 0,006—0,009 saeculo alteri attribuuntur; E vel recentius, Ƹ antiquius esse videtur, sed nemo gnarus nescit, quid his tribuendum sit. Ed. *Oest. Jahresh.* V 1902, 16 sqq. 5 ex Chabiarae imagine photographica et apographo. Hula certas modo litteras recepit; paullo plures adieci etiamnunc utcumque perspicuas.

Ἐ[π]ὶ ἱερέως Ἐπιχάρμου καὶ δαμι-
[ο]ργοῦ Ἱπποκρά[τ]ευς, [μη]νὸς Ἀγρ[ια]-
[νί]ο[υ] τετράδι ἐπὶ δέκα, [ἔ]δοξε [τῶι]
[κ]οινῶι· Λυκομήδης Λυκ[ιά]δα Κ[ασα]-
ρεὺς εἶπε· ἐπειδὴ Ἀγαθόδωρος [Ἀγά]-
[θ]ω[ν]ος Ἄμιος ἀνὴρ ἀγαθὸς [ὢ]ν δ[ια]-
[τ]ελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν ἐν [Σ]ύμαι [κα]-
[τοικ]εύντων, ἐπαινέσαι αὐτὸν καὶ
[σ]τεφανῶσαι [θ]αλλοῦ στεφάνωι, [ἀ]-
[ρ]ετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, ἂν ἔ[χων]
[δι]ατελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν ἐν Σ[ύ]-
[μ]αι κατοικεύντων· ὁ δὲ ἀγωνοθ[έ]-
τας ὁ αἱρεθεὶς εἰς τὰ Ἡρακλεῖα ἐ[πὶ]
[δ]αμιοργοῦ ὅς κα γένηται μετὰ Ἱπ-
[ποκρά]τη ἀναγορε[υσάτω αὐτῶι τὸν]
[σ]τέφα[νον - - - - - - -]
- - - - - - - - - - -

Vs. 2 [ΜΑΝ]ΟΣ Chab.; Α quod Hula dispexisse sibi videtur non credo. || 7 ΣΥΜΑΙ Chab.; litteras ΕΛΕΙ, tertium Ν, ΜΑΙ non video. || 8. 12 ΕΥΝΤΩΝ non ΟΥΝΤΩΝ ut priores. || 8 [ΤΟΙ]Κ Chab. Restant omnium litterarum vestigia. || 9 ΣΤΕ, ΘΑΛ, ΣΤΕΦΑΝΩ idem. || 10 ΡΕ ΤΑΣ idem, nihil Hula. || 11 [Ν]ΔΙΑΤΕΛΕΙ (*sic*) Chab., nihil Hula. || ΣΥ Chab. || 12 ΜΑΙ Chab. || ΘΕ Chab. || 13 ΗΡΑΚΛΕΙΔΕΙ[Α] Chab., Ἡράκλεια [ἐπὶ] Hula. || ΔΑΜ Chab. || quae Chab. in fine habet, dispexi; με[τὰ Ἱπ]- Hula. || 15 [Π]ΟΚΡΑΤΗ Chab. || 16 ....Ε..... Chab.; [τῶι] στα[δίωι] Hula. || Epicharmus Solis sacerdos eponymus Rhodius = Franz CIG III p. XV, 72 ex schedis Kumanudis. || Κασαρεύς· cf. ad n. 1272.

1270 (ante n. 1) Stela lapidis nigricantis superne et infra cymatiis ornata, in partes duas fracta, inter quas lacuna haud magna hiare videtur. Pars superior (*A*) l. 0,445—0,49, a. max. 0,50; inferior (*B*) l. 0,46—0,50, a. max. 0,38, cr. 0,14—0,17; litterae saeculi alterius vel primi a. Chr. n. a. 0,008—0,013. Inventa (*A*) in ecclesia Archangeli Michael Θαρρινοῦ paullo infra arcem antiquam. Edd. *B*: *Oest. Jahresh.* V 1902, 18 sqq., 6; *AB*: ibid. VII 1904, 81 sqq., 6*a*.

A

ΕΓΙΕΡΕΩΣΣΩΣΙΚΛΕΥΣΚΑΙΔΑΜΙΟΥΡΓΟΥΚΤΗΣΙΑΓΑ
ΝΑΙΜΟΥΛΙΧΟΜΗΝΙΑΙΕΔΟΞΕΤΩΙΚΟΙΝΩΙΙΕΡΟΘΥΤΑΝΓΝΩ-
ΜΑ ΕΓΕΙΔΗΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕΥΣΓΟΛΙΤΑΣ
ΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΓΕΡΙΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΝΣΥΜΑΙ
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝΤΑΝΓΑΣΑΝΣΓΟΥΛΑΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝΓΑ
ΡΕΧΟΜΕΝΟΣΚΑΙΑΕΙΤΙΝΟΣΑΓΑΘΟΥΓΑΡΑΙΤΙΟΣΓΙΝΟΜΕΝΟΣ
ΤΩΙΚΟΙΝΩΙΓΟΝΕΣΑΝΤΟΣΤΕΤΟΥΝΑΟΥΤΟΥΕΝΤΑΙΑΚΡΑΙΤΟΥ
ΤΑΣΑΘΑΝΑΣΚΑΙΕΓΓΙΤΟΝΤΟΣΣΥΝΓΕΤΕΙΝΔΙΑΤΟΕΞΩΣΘΑΙ
ΤΟΙΧΟΥΣΛΥΟΤΟΝΤΕΚΕΙΜΕΝΟΝΓΟΤΑΝΑΤΟΛΑΣΚΑΙΤΟΝΓΟ
ΤΙΜΕΣΑΜΒΡΙΑΝΚΑΙΕΙΣΤΑΝΕΓΙΣΚΕΥΑΝΑΥΤΟΥΓΕΝΟΜΕΝΑΝ
ΕΓΑΓΓΕΛΙΑΝΥΓΟΤΕΚΟΙΝΩΝΚΑΙΙΔΙΩΤΑΝΤΑΣΔΕΕΓΙΣΥΝΑΓΩ
ΓΑΣΤΟΥΔΙΑΦΟΡΟΥΓΙΝΟΜΕΝΑΣΓΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥΓΑΡΑΚΛΗΘΕΙΣ
ΕΝΤΑΙΕΚΛΗΣΙΑΙΥΓΟΤΩΝΚΤΟΙΝΕΤΑΝΣΥΝΤΕΛΕΣΑΙΙΛΙΑΙΤΑ
ΕΡΓΑΕΓΑΓΓΕΙΛΑΤΟΚΑΙΣΥΝΕΤΕΛΕΣΕΓΟΤΕΓΑΓΓΕΙΛΑΤΟ
ΔΕΚΑΙΞΥΔΩΣΕΙΝΤΑΣΣΤΕΓΑΣΤΑΓΟΤΙΛΕΟΜΕΝΑΚΑΙΚΕΡΑ
ΜΩΣΕΙΝΤΕΛΕΣΜΑΣΙΤΟΙΣΑΥΤΟΥΚΑΙΣΥΝΕΤΕΛΕΣΕΑΝΑΓΑΓΩΝ
ΤΕΤΟΥΣΓΑΡΕΓΙΔΑΜΟΥΝΤΑΣΤΩΝΓΟΛΙΤΑΝΕΓΕΔΕΙΞΕΤΑ
ΕΡΓΑΚΑΔΩΣΓΕΓΟΝΟΤΑ ΟΓΩΣΟΥΝΚΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΦΑΙΝΗ
ΤΑΙΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ ΕΕΟΝΚΑΙΤΙΜΟΥΝΤΟΥΣΑΓΑΘΟΥΣΤΩΝ
ΛΙΙΔΡΩΝΤΥΧΑΙΑΓΑΘΑΙ ΔΕΛΟΧΘΑΙ.Ω ΚΟΙΝΩΙΚΥΡΩ
ΣΤΟΥΔΕΤΟΥΨΑΦΙΣΜΑΤΟΣΕΓΑΙΝΕΣΑΙΚΑΙΣΤΕΦΑ
ΙΣΤΟΦΑΝΗ ΑΡΙΣΤΟΦΑΜΕΥΣΓΟΛΙΤΑΝ
ΤΕΦ////ΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙ
ΔΙΑΙ.....ΙΣ.ΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝ
ΙΤΟΥΣΘΕΟΥΣ

B

//
////////////////////// ΟΣΤ ////// ΒΟ //////////////////////////////////////
//// ΕΤΑΣΟΕΝΤΟΙΣΓΡΑΤΟΙΣΗΡ ////////////////////////// ΑΝ //////////
ΡΩΣΙΝΤΟΥΔΕΤΟΥΨΑΦΙΣΜΑΤΟ ////////////////////////// ΑΤΩΕΝ
ΤΩΙΣΤΑΔΙΩΙΕΓΕΙΚΑΘΗΤΟΝΑΓΩΝΑΚΑΙΑΝΑΚΑΡΥ
ΞΑΤΩΟ ////////////// ΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΝΣΥΜΑΙΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝ
ΕΓΑΙΝΕΙΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΙΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕΥΣΓΟΛΙΤΑΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ ΚΑΙΦΙΛΟ
ΔΟΞΙΑΣΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΝΣΥ
ΜΑΙΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝΚΑΙΤΑΣΓΟΤΙΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣ

A Ἐπ' ἱερέως Σωσικλεῦς καὶ δαμιουργοῦ Κτησία, Παναίμου [δ]ιχομηνίαι, ἔδοξε τῶι κοινῶι, ἱεροθυτᾶν γνώμα· ἐπειδὴ Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνευς Πολίτας ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περὶ τὸ κοινὸν τῶν ἐν Σύμαι κατοικούντων, τὰν πᾶσαν σπου[δ]ὰν καὶ φιλοτιμίαν παρεχόμενος καὶ ἀεί τινος ἀγαθοῦ παραίτιος γινόμενος τῶι κοινῶι, πονέσαντός τε τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τᾶι ἄκραι τοῦ τᾶς Ἀθάνας καὶ ἐγγί[ζ]οντος συνπετεῖν διὰ τὸ ἐξῶσθαι τοίχους [δ]ύο, τόν τε κείμενον ποτ' ἀνατολὰς καὶ τὸν ποτὶ μεσαμβρίαν, καὶ εἰς τὰν ἐπισκευὰν αὐτοῦ γενομενᾶν ἐπαγγελιᾶν ὑπό τε κοινῶν καὶ ἰδιωτᾶν, τᾶς δὲ ἐπισυναγωγᾶς τοῦ διαφόρου γινομένας πολυχρονίου, παρακληθεὶς ἐν τᾶι ἐκλησίαι ὑπὸ τῶν κτοινετᾶν συντελέσαι ἰ[δ]ίαι τὰ ἔργα ἐπαγγείλατο καὶ συνετέλεσε, ποτεπαγγείλατο δὲ καὶ ξυ[λ]ωσεῖν τᾶς στέγας τὰ ποτι[δ]εόμενα καὶ κεραμωσεῖν τελέσμασι τοῖς αὑτοῦ· καὶ συνετέλεσε ἀναγαγών τε τοὺς παρεπιδαμοῦντας τῶν Πολιτᾶν ἐπέδειξε τὰ ἔργα κα[λ]ῶς γεγονότα· ὅπως οὖν καὶ τὸ κοινὸν φαίνηται εὐχάριστόν (τ)ε ἐὸν καὶ τιμοῦν τοὺς ἀγαθοὺς τῶν [ἀν]δρῶν, Τύχαι Ἀγαθᾶι, δε[δ]όχθαι [τ]ῷ κοινῶι, κυρωθέντο]ς τοῦδε τοῦ ψαφίσματος, ἐπαινέσαι καὶ στεφα[νῶσαι Ἀρι]στοφάνη Ἀριστοφά[ν]ευς Πολίταν [χρυσέωι σ]τεφ[ά]νωι ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ [φιλοδοξίας ἃν ἔχων] διατ[ελεῖ ε]ἰς [τ]ὸ κοινὸν τῶν [ἐν Σύμαι κατοικούντων καὶ τᾶς ποτ]ὶ τοὺς θεοὺς [εὐσεβείας· - ἐπὶ δὲ]

B [τὰν αἴτησιν τοῦ στεφάνου ἑλέσθαι παραχρῆμα] [ἄνδρα· ὁ δὲ αἱρεθεὶς διαπλευσάτω εἰς Ῥόδον αἰτη][σούμεν]ος τ[ὰν] βο[υλὰν καὶ τὸν δᾶμον· ὁ δὲ ἀγωνο][θ]έτας ὁ ἐν τοῖς πράτοις Ἡρ[ακλείοις τ]ὰν [κύ]ρωσιν τοῦδε τοῦ ψαφίσματο[ς ἀναγορευσ]άτω ἐν τῶι σταδίωι, ἐπεί κα θῆ τὸν ἀγῶνα, καὶ ἀνακαρυξάτω ὅ[τι· τ]ὸ κοινὸν τῶν ἐν Σύμ[α]ι κατοικούντων ἐπαινεῖ καὶ στεφανοῖ χρυσέωι στεφάνωι Ἀριστοφάνη Ἀριστοφάνευς Πολίταν ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ φιλοδοξίας ἃν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν ἐν Σύμαι κατοικούντων καὶ τᾶς ποτὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας.

Saepe Λ et Δ commutata, semel Τ et Ι (ἐγγίΤοντος). || *A* vs. 3 etc. Πολίτας civis est urbis Rhodi; nam si Symaei essent, non appellarentur παρεπιδαμοῦντες. || *B* initio supplevi sententiam ex Nettidarum et Brycuntiorum decretis (XII 1, 895 et 1032).

1 (Michel 873).

1271 (post n. 8) Lapis l. 0,96, a. 0,45, cr. 0,43, olim horreo Ph. Petridis inaedificatus. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,011—0,013. Lapis a dextra desectus esse videtur, cum vss. 3 et 7 spatium supplementis necessariis non sufficiat (Hula). Ed. *Oest. Jahresh.* V 1902, 14 sqq., 4 imagine photographica addita optime facta et exemplari Chabiarae ex illa supplendo. Maiusculas ex utroque contaminavi.

Ε̣ Υ ////////////// Α Ι Ι̣ Ω Ο Ν Τ Ε Σ Ε // υ //////////
Ξ Υ Ν Η Τ Η Ν Π Α Ρ Ι Η Ν Α Μ Φ Ε Θ Ε ///////////////////////////// Ε Τ Ρ Ο Ν
Κ Α Γ Ω Μ Ε Ν Π Α Τ Ρ Η Σ Τ Ο Ν Α Ρ Η Ι Ο Ν Ι Ι ////Ι Ε Σ Α Θ Ε Σ Μ Ο
Η Δ Ε Σ Α Θ Η Ν Α Ι Η Σ Ε Ρ Γ Α Ν Ο Ω Ι Τ Ρ Ε Π Ε Τ Ο
Α Μ Φ Ω Δ Α Σ Π Α Σ Τ Ο Ι Ξ Ε Ι Ν Ο Ι Σ Ι Τ Ε Κ Α Ι Π Ο Λ Ι Η Τ Α Ι//
Κ Υ Α Ν Ε Ο Ν Λ Η Θ Η Σ Η Λ Θ Ο Μ Ε Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Ε Β Ο Σ
Γ Η Ρ Α Ι Ο Ι Μ Α Κ Α Ρ Ε Σ Σ Ι Τ Ε Τ Ι Μ Ε Ν Ο Ι Η Ν Α Ρ Α Θ Ν Η Τ Ο
Ε Ξ Ε Ρ Γ Ω Ν Α Γ Α Θ Ω Ν Κ Α Ρ Π Ο Σ Ο Δ Ε Υ Σ Ε Β Ι Η Σ

Εὐ[τυχί]αι ζώοντες ἐ[νὶ ξυνῆι κατὰ π]ό[τμον]
ξυνῆ τὴν Παρίην ἀμφεθέ[μεσθα π]έτρον·
κἀγὼ μὲν πάτρης τὸν ἀρήϊον [ᾔν]εσα θεσμό[ν],
ἡ δ' ἐς Ἀθηναίης ἔργα νόωι τρέπετο·
ἄμφω δ' ἀσπαστοὶ ξείνοισί τε καὶ πολιήται[ς]
κυάνεον Λήθης ἤλθομεν εἰς ἔρεβος
γηραιοί, μακάρεσσι τετιμένοι· ἦν ἄρα θνητο[ῖς]
ἐξ ἔργων ἀγαθῶν καρπὸς ὅδ' εὐσεβίης.

Nomina in alio lapide, marmore scilicet Pario anaglypho ornato, scripta erant. || Vs. 1 Ε primum, Ι integra Chab. Supplevit B. Keil. || 2 suppl. Paton *Jahresh.* l. l.

1272 (post n. 11) Stela marmoris nigricantis, l. 0,30, a. plus 0,50, cr. 0,26; litteris bonis alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,014—0,017. Nunc est basis tabulae sanctae in ecclesia Panagiae Myrtariotissae, quae in colle sita ab oppido dimidiam fere horae partem abest. Ed. *Oest. Jahresh.* V 1902, 13 sq., 1.

ΤΙΜΑΚΡΑΤΗ	Τιμακράτη
ΠΡΑΞΙΚΡΑΤΕΥΣ	Πραξικράτευς
ΚΑΣΑΡΙΣ	Κασαρίς.

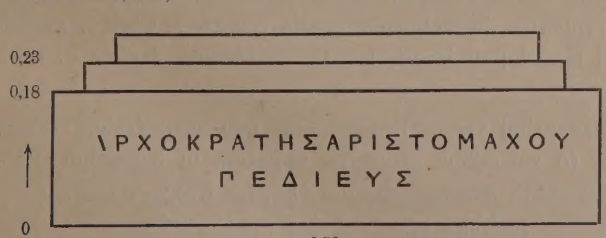
Τιμακράτη ex Τιμακράτεα contractum (W. Schulze). || Κασαρεῖς pagus Rhodius: cf. n. 1269, 4 et XII 1, 273.

1273 (post n. 11) Basis lapidis Symaei fere quadrata, superne trochilo rotundo ad imponendam aram idoneo ornata, l. 0,65, a. 0,25, cr. 0,61; litteris a. 0,025. Nunc est in tabula sancta ecclesiae parvae Panagiae Kampiotissae. Ed. *Oest. Jahresh.* VII 1904, 89, 11.

ΑΛΕΞΙΚΛΗΣ	Ἀλεξικλῆς
ΑΓΗΣΑ̣ΓΟΡΑ	Ἁγησαγόρα
ΚΡΥΑΣΣΕΥΣ	Κρυασσεύς.

Κρυασσεῖς pagus Rhodius.

1274 (post n. 11) Basis arae cylindratae fere quadrata, l. 0,56, a. 0,23, cr. 0,54, lapidis nigricantis, trochilo rotundo superne ornata. Nunc est in tabula sancta ecclesiae S. Nicolai in regione Ξίσος. Ed. *Oest. Jahresh.* VII 1904, 88, 8.

[Ἀ]ρχοκράτης Ἀριστομάχου
Πεδιεύς.

Eiusdem gentis est Ἀριστόμαχος Ἀλεξάρχου Πεδιεύς, Lindius scilicet IG XII 1, 761, 26.

1275 (post n. 13) Ara cylindrata capitibus bovinis et aliis ornamentis dirutis instructa. A. 0,395, dm. 0,30, litterae a. 0,012—0,013. Ed. *Oest. Jahresh.* VII 1904, 89, 9.

ΝΕΩΝ	Νέων
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕ	Ἀλεξάνδρε[ύς].

1276 (post n. 13) Stela l. 0,25, a. 0,34, cr. 0,7 (corr. 0,07? Hula), litteris a. 0,016—0,019; inventa in Demetrii Zannakis sacerdotis horto, ad portum Ἐμπορειόν. Ed. *Oest. Jahresh.* V 1902, 14, 2.

ΜΗΝΙΑΣ	Μηνιάς
ΕΦΕΣΙΑ	Ἐφεσία.

1277 (post n. 14) Stela marmoris albi aëtomate ornata, l. 0,24—0,27, a. 0,89, cr. 0,075—0,12; litterae a. 0,01—0,015. Inventa in promunturio orientali oppidi, a molendinis meridiem versus, inter sepulcra antiqua. Ed. *Oest. Jahresh.* VII 1904, 87 sq., 7.

ΠΑΡΘΕΝΙΟΝΗΡΑΚΛΕΩΤΙΣ	Παρθένιον Ἡρακλεῶτις
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε·
ΝΙΚΑΣΥΛΟΣ	Νικασύλος
ΤΑΙΑΔΕΛΦΑΙ	τᾶι ἀδελφᾶι.

1278 (post n. 19) Fragmentum stelae marmoris albi, l. 0,27—0,31, a. max. 0,17, cr. 0,09—0,11. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,012—0,014. Inventa est in regione Δρακοῦντα in Marci Araclis horto. Ed. *Oest. Jahresh.* V 1902, 14, 3.

ΕΠΙΚΑΡΠΙΑΧΡΗΣΤΑ	Ἐπικαρπία χρηστὰ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

1279 (post n. 21) Fragmentum stelae infra cymatio ornatae marmoris albi, l. 0,30, a. max. 0,49, cr. 0,095. Litterae a. 0,012—0,018. Ed. *Oest. Jahresh.* VII 1904, 89, 10.

ΘΑΡΣΙΛΟ̣ΧΟ̣Σ	Θαρσίλοχος - -

II*a*.

SEVTLVSSA, HODIE *SESKLI.*

Seutlussam insulam sive Teutlussam a Thucydide et Plinio maxime commemoratam non esse insulam parvulam Chalces vicinam Λεμονία sive Λειμωνία sive Λιμονία, sed potius insulam hodie Σεσκλί i. e. τεῦτλον appellatam, evicit Chabiaras *Oest. Jahresh.* VII 1904, 90 sqq. Idem vir doctus primum inde edidit titulum; invenit insuper multa amphorarum manubria.

1280 (ante n. 28) Ad portum Ἅγιος Παῦλος καὶ ᾽σκομιστά (i. e. εἰσκομίζουσα, nempe locus ubi pisces capiuntur), qui est in insulae parte euronotum versus vergente, basis s. ara inventa est, l. 0,43, a. 0,30, cr. 0,24. Litterae a. 0,015—0,025.

ΦΙΛΙΟΣ	Φίλιος
ΔΙΙ	Διΐ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ	χαριστήριον.

II*b*.

INSVLA HODIE *LEMONIA, LIMONIA* SIVE *ALIMNIA* APPELLATA.

Non est Seutlussa, v. supra sub n. II*a*.

III.

TELOS.

Eaedem inscriptiones, quas in Hellenicis edidit L. Ross (n. 30. 33. 34. 40. 50. 52. 68. 73. 75. 76), etiam in *MBer. Berl. Akad.* 1844, 277/78 ex eius schedis publici iuris factae erant.

31 Vs. 1 malo ἀνέθηκαν τὸ κατάχ[ρυσον ἄγαλμα (?)].

33 (corr.) Vs. 14 ΚΛΕΙΤΩΝ legendum; est igitur Κλείτων Δρούθου idem qui n. 34, 8.

36, 6 [Κ]λευμήδης Ἐ[χεδάμου], ut 34, 6.

Ad cognoscendas Teliorum res aliquam lucem afferre videtur Coorum iudicum sententia de Teliorum causis quarto a. Chr. n. saeculo Coi in Aesculapii fano lapidi inscripta. Cf. E. Herzog *Arch. Anz.* 1903, 191.

48 Ultimas primi versus litteras cum non dispexerim, vereor ne fuerint ειας (Λ vel adhuc in ectypo apparet), ut legendum sit:

Σῆμα Φίλωνος ἄθρησον ὁδοιπόρε Καλλιπο[λ]εί[ας]
εὐνέτιδος κεδνῆς, ἣν ἕλε πρόσθε Ἀΐδης etc.

67 Ed. Bent *Journ. hell. stud.* VI 1885, 234, 2.

78 Ed. Bent *Journ. hell. stud.* VI 1885, 234, 1.

IV.

NISYROS.

In praefatione commemorandus erat Ἀνδρό[χ]αρις Νισύριος, CIG III 4702, unus ex Chabriae mercennariis a. 360 a. Chr. n. in Aegyptum profectis (Franz).

86 (ex Rossio hausit Dittenberger Syll.[2] 458). ΠΟΔΕΣ Ross (ut monui in corrigendis).

---

87 (Dittenberger Syll.[2] 880; *Inscr. jurid.* II p. 41).

89, 6 corr. [ἔν τε] τοῖς πρότερον χρόνοις.

---

91 (Dittenberger Syll.[2] 263). Vs. 16 δεδώκεν, || 20 [νόμοις τε] χρῆσθαι ἅπα[σι] καὶ -- ita potius quam [τοῖς νόμοις] χ. ἅπ., ut Dittenberger l. l. et W. Judeich.

98, 7 ἵν[α θ]υ[σ]ίαι σ[υντελῶνται] A. Wilhelm.

---

101 Ex Parnasso corruptiorem repetiverat *Rev. arch.* XXXV 1878, 274.

---

103 Tractaverunt B. Niese *Gesch.* II 587, 1; R. Herzog *Beitr. alten Gesch.* (C. F. Lehmann) II 1902, 328 sq. Creticum bellum inter annos 201—197 fuisse censet Herzog.

---

104 Cf. A. Wilhelm *Oest. Jahresh.* III 1900, 50; Hiller von Gaertringen ibid. IV 161.

1281 (post n. 104) = add. 1261 Ex Rossii diario.

ΟΣ	[ὁ δεῖνα --]ος
ΥΑΔΕΛΦΘΥ	[ὑπὲρ το]ῦ ἀδελφοῦ
ΑΤΡΙΟΥ	[Δαμ]ατρίου,
ΣΤΑΣΙΩΝΟΣ	[ὁ δεῖνα] Στασίωνος
ΛΦΟΥΥΙΟΥ	[ὑπὲρ τοῦ ἀδε]λφοῦ υἱοῦ
	[θεοῖς (?)].

1282 (post n. 114) Stela lapidis calcarii, cui cymatium et dens subest, in duas partes fracta, superne mutila; anaglypho haud pravae artis ornata, in quo homo adstans sinistrorsum conversus mulieri dextram porrigit, puella inter parentes stans ad matrem dextram tollit. Imaginem photographicam et apographum misit R. Herzog, qui antea Nisyri fuisse audiverat, Coi lapidem viderat sub platano famosa.

Sub serae aetatis inscriptione:

ΑΦΡΟΔΙΣ ////// ΞΤΑΣ	Ἀφροδισ[ίας] τᾶς
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΑΣ	Ἀπολλωνίου τᾶς
ΚΑΙΚΛΩ ΔΙΑΣ	καὶ Κλωδίας.

»*kommen zunächst schwache Spuren von wahrscheinlich nur vorgeritzten, nicht eingehauenen und wieder durch Glättung entfernten Buchstaben, mit denen nichts anzufangen ist; dann folgt die Rasur der alten Inschrift, die zum Relief gehört*« (Herzog):

ΔC‾ CΕC /// ΚΑΙΤΑΣ	Δ[ωσιθέου] καὶ τᾶς
ΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ	γυναικὸς αὐτοῦ
ΑΓ.ΟΛΛΩΝΙΑΣ	Ἀ[π]ολλωνίας.

1283 (post n. 145) = add. 1262 Ex Rossii diario.

ΑΝΤΙΠΑΤΡЄ	Ἀντίπατρε
ΧΡΗϹΤЄ	χρηστὲ
ΧΑΙΡЄ	χαῖρε.

1284 (post n. 155) = add. 1263 Ex Rossii diario.

ϹΥΟΔΟΥ	[Ε]ὐόδου·
ΧΡΗΙϹΤЄ	χρη(ι)στὲ
ΧΑΙΡЄ	χαῖρε.

1285 (post n. 162) Ἐπιτύμβιος πλάξ (i. e. stela), μῆκος 4 σπιθαμῶν, πλάτος 2 σπιθαμῶν. Anaglyphum habet viri stantis, apud quem puer stat. Nisyri exscripsit Diakos Adelphiu Lindius et cum Styliano Saridaki communicavit, cuius ex schedis edo. Mira litterae Ρ forma: ʔ.

ΓΑΙΟϹʔΟΥΕΠΑΘʔΟ	Γάϊος Ῥού(φιος) Ἐπαφρό-
ΔΙΤΟϹΚΛΕΥΦΑΝΕΥϹ	διτος Κλευφάνευς
ΧʔΗϹΤΕΧΑΙʔΕ	χρηστὲ χαῖρε.
ΧΑΙʔΕΚΑΙϹΥΓΕ	χαῖρε καὶ σύ γε.

Ῥού(φιος) dubitanter supplevit W. Schulze. Dubia enim apographi fides.

V.

ASTYPALAEA.

168 (Legem ex Legrand exhibet Dittenberger Syll.[2] 493). Cf. A. Wilhelm *AEMitth. Oest.* XX 1897, 79 sqq., XII et *Goett. GA* CLX 1898, 232; B. Latyschew *Philologičesnoje Obosrenija* VIII 1895, 150, 4.
Vs. 61 sqq. fortasse [Ἀλεξανδρεῖς] fuerunt. || 76 [Κ]ραύ[γιδος(?)]. || 77 ἐξ Ἀ[θηνῶν(?)] sed obstat nomen Ἑλλάνι[κος] (vs. 81).

---

169 (Michel 415, Dittenberger Syll.[2] 502).

---

170 (Michel 414).

1286 = 171 C. Keil in epistula die II m. Maii a. 1854 ad Ernestum Curtium data ad huius de Diana Gygaea commentarium adnotavit vs. 29 legendum esse [τοὺς μὲν] λῃστὰς καὶ κακούργους; vs. 18 [Μουνι]χίας. Deam Curtius intellexerat *Neue Jenaer Litt.-Zeit.* 1843, 447. Emendaverunt igitur vss. 16—18 E. Curtius, vs. 29 C. Keil. Denuo praeclare tractavit A. Wilhelm *Ath. Mitth.* XXVIII 1903, 449 sq., cuius supplementa hic subieci, receptis etiam prioribus quae retinenda esse videntur:

ἐ[πι]-
[π]λευ[σάντων δὲ μετὰ ταῦτα τῶν π]ειρατῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἡ-
[μ]ετ[έραν χώραν τὴν ἔφοδον π]ο[ιη]σαμένων ἐκ τῆς Φυγ[ε]-
λίδος [καὶ σώματα ἐκ τοῦ] ἱε[ρ]οῦ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Μ[ουνι]-
χίας [ἀγαγόντων ἐλ]εύθερά τε καὶ δοῦλα, διαρπασάν[των]
δὲ καὶ τὰ [σκεύη τῶν σ]ωμάτ[ων κα]ὶ τῶν ἐν τῶι χωρίωι [καὶ]
τοῖς περι[κειμέν]οις τόποις, [οἱ Ἀστ]υπαλαιεῖς στ[οιχοῦν]-
τες τοῖς [ὑπὸ τῶν Ἐφεσί]ων προπα[ρηγγελμ]ένοις ἐπέπλ[ευσαν]
ἐπ' αὐτοὺς καὶ παραβαλόμ[ενοι τῶ]ι βίωι οὔτε σ[ώματος]
οὔτε [ψ]υχῆς ἐφείσαντο, δια[κινδυν]εύσαντε[ς δὲ πρὸς]
τοὺς πειρατὰς ἐκ τοῦ γεγ[ενημένο]υ ἀγῶνος [ἔτρεψαν τὸ]
πᾶν τῶν ἐναν[τί]ων κατὰ ......ιστον το[υ......]
[τ(?)]αγέντας τῶι [ἡμ]ετέρω[ι(?) ......]οντ - - - -
.ẠΣΘ̣ΛΛΙ̣Ọ/̣ Ṃ̓Ẹ Γ̣Λ τῶν πλο[ίων ..]ταν[.......... ἀ]-
[ν]αχθέντων εἰς τὴν πόλιν [τὴν τῶ]ν Ἀσ[τυπαλαιέων τοὺς]
μὲν λῃστὰς καὶ κακούργο[υς ἐτιμ]ωρ[ήσαντο παραχρῆ]-
[μα] ἀξίως τῆς ἑαυτῶν (*sic*) μ[οχθηρίας, τοὺς δ' ἀπαχθέντας]
[γ]νό[ντ]ες ὄντας ἡμετέρ[ους πολίτας τῆι πάσηι ἐπι]-
μελείαι ἀναλαβόντες [εἰς τὰς οἰκίας ὑπεδέξαντο]
καὶ χορηγοῦντες πάντα ὅσ[ων εἷς ἕκαστος ἐδεῖτο]
πρός τε τὴν καθ' ἡμέραν [θεραπείαν καὶ τὴν τοῦ σώ]-
[μ]ατος εὐσχημοσύνην, ἐ[πεμελοῦντο περὶ αὐτῶν]
[ὡς] περὶ τῶν ἰδίων τ[έκνων]· ὁ[μοίως δὲ καὶ τῆς τῶν]
[ἡρ]πασμένων ἐλευθέρ[ων] πα[ίδων ἐπεμελοῦντο ἀγω]-
[γῆ]ς τε καὶ παιδείας etc.

Vs. 19 [σκεύη] Dragatses (Wilhelm). || 25. 26 lectio dubia. [..... τ]ῶ[ν π]ε[ι]ρατῶν quae habueram minus certa. || τῶι [ἡμ]ετέρω[ι] fuisse potest, quamquam spatium tribus litteris suppetit (revisi ectypum).

172, 6 [πρ]ὸ [π]αντὸς - || 23 sq. [- - Ἀστυπα|λαι]έων - || 92 [φί]λους ὑπάρ-χον[τα]ς καὶ εὔνους τῆι [πόλει -] || 97 Ἀσ[τυπαλαιέων -] || 98 [ἐ]πιμέλεια[ν ποιήσ]ασ[θ]αι [τοὺς] σ[τρατηγοὺς] Wilhelm.

---

173 Conferas G. Cousin *Bull. hell.* X 1886, 171, 3. Unde vs. 19 post ea quae posui consulum et magistratus Astypalaeensium eponymi nomina placet recipere, immutatis nonnullis verbis: ἔδοξε πίνακα συμμαχίας ἀνατεθῆναι, πρεσβεύσαντος Ῥοδοκλέους τοῦ Ἀντιμάχου, et iam vs. 21 καὶ (τ)αύτης (τῆς) συμμαχίας δοθῆναι et cetera quae iam scripsi.
Praeterea vs. 11 θέλη(ι). || 51 δάμω(ι). || 59 [Ῥοδοκλῆ] scribendum erat.

---

174 (repetiit Dittenberger Syll.[2] 356 ex Duboisio); 175 (repetiit L. Lafoscade De epistulis imperatorum 9 sq., 16).
174. 175. Cf. A. Wilhelm *AEMitth. Oest.* XX 1897, 66 sq.
174, 3 adnotandum erat a. 6 extr. a. Chr. n. (non a. 5). || 175, 7 Ἡρακῶντος.

---

176 Repetiverunt Dittenberger Syll.[2] 385 ex Legrandio (vs. 9 ἐκ πότε retinet) et L. Lafoscade De epistulis imperatorum 1902, 11, 19. Cf. A. Wilhelm *AEMitth. Oest.* XX 1897, 66 sq. Vs. 13 Ἡρακῶντος.

---

177 Repetiit L. Lafoscade De epistulis imperatorum 1902, 15 sq., 27. Cf. A. Wilhelm *AEMitth. Oest.* XX 1897, 66 sq.

178, 2 τᾶι θε[ῶι]. Ad nomen Βίεττος cf. Ὑπερβάλλων Βιέττω κοσμήσας Polyrrheniorum in Creta (*Bull. hell.* XIII 1889, 70) et βίετος ibid. XXIV 1900, 241 sqq.

---

180 Cf. de hoc genere inscriptionum Swoboda *AEMitth. Oest.* XX 1897, Paton IG XII 2, 76—80; E. Herzog *Koische Forsch. und Funde* 55 sqq. Ἀνθρ. non ἄνθρακες sunt, sed ad ἀνθρ(ώπους) spectant. Hominum igitur pretium pedibus quadratis exprimitur; servus tantum valet quantum ager, cuius magnitudo numerum pedum quadratarum indicatum aequat. Numeros ipsos in corrigendis emendaveram:

Vs. 1 ζ(υγο)κ(έφαλον) 25 1/3 1/20 1/400 1/2000, ἐν οἷς ζυ 25 1/24 1/200, ὧν(?) - - καὶ ζυ(γο)κ(έφαλον)? 1/14.
Vs. 2 ζυ 24[1/2(?)] 1/10 1/75, οὗ γῆς ζυ 1 1/10 1/60 1/1200, ἀνθρ. 23 1/10 1/200, ὧν ζυ 1/10 1/20 1/200 1/1000.
Vs. 5 col. IV ζυγ(ο)κ(έφαλον) 1/4 1/8 1/10.
Vs. 8 ζυ 22[1/2] 1/3 1/63, γῆς ζυ 1/2 1/5 1/40 1/200 1/750, ἀνθρ. 21 1/2 1/8 1/24, ζυ 1/3 1/100 1/1500.

---

183 (Michel 794; Dittenberger Syll.[2] 563). ὅστις μὴ ἁγνός ἐστι ἢ τέλει(ος) Ditt., i. e. qui non integro corpore esset. Non arridet. Melius ἢ τελεῖ i. e. ἐς τὸ κοινόν, sicut dicitur εἰς Βοιωτοὺς τελεῖν. Privatum est fanum sodalicii alicuius; introitus externis vetatur.

185, 5 (corr.) [θρι]γκὸν κ[α]τασκευ[ω|θέντα σὺν τῶι περὶ αὐτὸν κόσμωι similia]. Cf. κατασκευωθῆ n. 330, 277.

188 (Dittenberger Syll.[2] 768).

194 (corr.) Deleantur vs. 1 [πολλάκις], 2 [μεγίστωι], 3 [τιμα]-; addenda vs. 4 [τιμα].

195 *c* [ἐκ τῶν ἰ]δίων ἀν[έθηκε] Wilhelm.

201 (Michel 1174).

212 Παῖδα Φέρητος [Κλεόμβρο]τον sive [Κλεύμβρο]τον — nihil enim refert — supplevit M. Fraenkel epistula m. Ian. a. 1899 ad me data et ad IG IV 1418, inscriptionem scilicet Epidauriam στοιχηδόν dispositam quarti a. Chr. n. saeculi provocavit. De tituli Astypalaeensis aetate iudicare nequeo; propter formam Π a Legrandio indicatam nepotem viri Epidauri honorati hic inveniri censet Fraenkel; sed hanc formam premere nolo. — Idem excogitavit A. Wilhelm *Hermes* XXXVI 1901, 450.

221 (corr.) Nota legendum τεθιμένος, τετιμένος. *B* 2 [Π]υθέαν.

226. 227 (corr.) Fortasse coniungendi:

Γοργαίθου τοῦ Διοτίμου καὶ
Μικίωνος
τοῦ
[Γοργαίθου]

καὶ Εὐ....ος
Μικίωνος.

241 (O. Hoffmann *Gr. Dial.* III 38, 76).

244 (corr.) Supplendum [*aedificii nomen* καὶ τ]ὸν ἐπιφερόμενον κό[σμον --], coll. Le Bas III 1021 τὸ πρόναον ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων ἀνέθηκεν σὺν τῷ ἐπιφερομένῳ κόσμῳ παντὶ etc.

VI.

ANAPHE.

248 (Michel 853; Dittenberger Syll.[2] 555). Vs. 10 ΧΟΙ ‹Ρ χοῖ [χ]ρώμενος Wilhelm lapide inspecto. || 7 ἀξιώσ(ας) idem *Goett. G.-Nachr.* 1900, 102. || 10 ἔχηι.

250, 14 Ὀλ[ούντιο]ς(?) conieci *Beitr. alten Gesch.* (C. F. Lehmann) I 1901, 219, adn. 6.

251 (ex Rossio: Michel 662). || Vs. 4 Δάοχος Σισύφου Θεσσαλὸς ἐκ Φαρσάλου restituerat K. Keil *Bull. Acad. St.-Pétersbourg* XII 1868 = *Mélanges Gréco-Romains* III 1869/74, 85; cf. E. Preuner *Ein delph. Weihgeschenk* 8. || 18 Βρυ(αξίοις)? cf. 249, 23.

252 Ἀν[δρα]γό[ρας Ὑπερ]είδους Θη[ρ]αῖ[ος] fortasse idem est, qui Ἀνδραγόρας [Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλόχου] in Epictetae testamento n. 330, 59.

254 (Blass *SGDI* 5146 = vs. 1—26). Cf. A. Wilhelm *Goett. G. A.* 1898, 233. || vs. 18 [συλά]σηι idem. || 28 desideratur [στεφανο]ῖ. || 34 in. numerus.

257 (Michel 1172). Quinti saeculi vix esse titulum iam B. H(aussoullier) *Rev. ét. gr.* I 1888, 364 adn. 1 indicaverat.

259 Ed. etiam (Mustoxydes) Ἰόν. Ἀνθ. I 1834, 227, 1.

263 [Ὁμ]οιογένεια Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 397.

272 Primus ed. (Mustoxydes) Ἰόν. Ἀνθ. I 1834, 227, 2.

281 Vidi a. 1900 Athenis in Museo nationali; ostendit A. Wilhelm. Litterae apicibus magnis ornatae; vss. 1—5 maiores a. c. 0,023; 6—9 a. 0,016. Formae Α Β Ε Η Θ Μ Π Σ (paullulum inclinatis hastis) Ω. Vs. 8. 9 ΑΦΗΡΩΙΞΕ | ΕΥΘΥΜΙΔΑΝ i. e. δῆμος ἀφηρώϊξε Εὐθυμίδ' Ἀνδρομένους.

1287 (post n. 295) = add. 1264 A. 1900 ipse vidi, monstrante A. Wilhelm, Athenis in Museo nationali. Litterae apicatae, a. 0,02—0,025 aevi Romanorum imperatorum. Recte exscripsit Kumanudes.

ΓΑΙΟΣΜΟΥ
ΣΤΙΟΣΕΥ
ΨΥΧΟΣ
ΧΡΗΣΤΕ
ΚΑΙΑΛΥΠΕ
ΧΑΙΡΕ

Γάϊος Μού-
στιος Εὔ-
ψυχος
χρηστὲ
καὶ ἄλυπε
χαῖρε.

1288 (post n. 310) = add. 1265 Ipse vidi Athenis in Museo nationali, ubi detexerat A. Wilhelm. Litterae apicibus permagnis ornatae a. 0,02—0,025 saeculi fere primi p. Chr. n.; nota Η (sed Ε) et Ρ. Recte exscripsit Kumanudes.

Ἀρτεμειστία
χρηστὴ καὶ
ἄλυπε
χαῖρε.

VII.

THERA ET THERASIA.

Librum perutilem quem composuit F. Blass (Collitz et Bechtel *Samml. der griechischen Dialekt-Inschriften III. Bd. II. Hälfte 2. Heft* 1900, p. 145—194, n. 4693—4832) nota *SGDI* indicavi.

Conspectum eorum lapidum qui nunc in Museo Theraeo (in oppido Phirae sito) conservantur, sub calcem inscriptionum Theraearum dabimus.

De lapidibus haud paucis quos ego et H. Dragendorff libro *Thera* illustravimus, videas huius operis vol. I p. 401 sq. II 65 sqq. 328. Ex iis ea modo referam quae maxime notabilia esse videntur.

Novos titulos annis 1899. 1900. 1902 inveni, quando denuo humum Theraeam effodi, paucos a. 1903 una cum Udalrico de Wilamowitz-Moellendorff addere licuit. Permultos ex iis commemoravi et in C. F. Lehmanni *Beitr. alten Gesch.* I 1901, 212 sqq. et *Jahresbericht klass. Alterthumswissensch.* CXVIII 1903, 149 sqq.; quae hoc loco plerumque neglexi, ne nimium taedium praeberet librorum laudatorum abundantia.

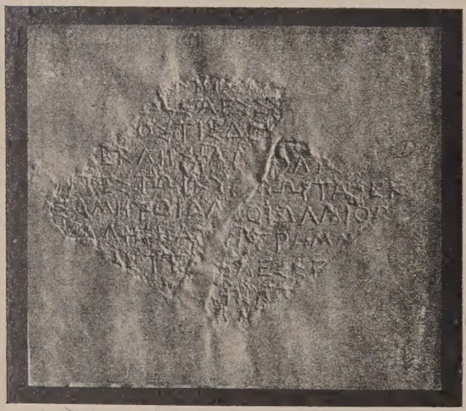
Denique vel hoc loco moneo, postquam iam dixi libro *Thera* I 302, commemorari in libro haud inutili »*Guide Joanne* II 1891, 437 *une riche collection épigraphique formée par M. Zanos*«, quae in vico Messaria fuerit. Huius Zani olim erat lapis CIL III 459 ex Amorgo translatus, quem in insula Anaphe viderat L. Ross, a. 1849 Therae vidit comes de Cigalla, ut retulit in epistula ad Theodorum Mommsen die XVI m. Febr. a. 1863 data. Amplius nihil de his lapidibus comperi. Spero igitur aliquando fore ut doctus ille Gallus, qui editori libri illa suppeditavit, inscriptionum illarum apographa in lucem edat.

PARS PRIMA.

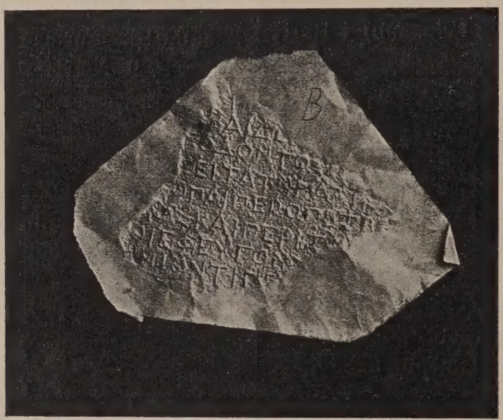
DECRETA ET ALIA DOCVMENTA PVBLICA.

1289 (ante n. 320) Fragmenta quattuor marmoris albi, cr. 0,06—0,07. Margo nusquam conspicuus. Litterae bonae quarti a. Chr. n. saeculi a. 0,01. *A* l. max. 0,185, a. max. 0,19, effossum a. 1899 in domo magna, quae infra forum est, prope foricam, sed inter terrae strata superiora e foro delapsa. *B* l. max. 0,20, a. max. 0,17, effossum a. 1899 in ipsius fori parte ea, quae septentrionem inter et eurum spectat, ante Basilicam. *C* l. max. 0,24, a. max. 0,19, effossum ibidem fere ubi *B*. *D* l. max. 0,16, a. max. 0,165, a. 1902 ante S. Stephani ecclesiam, infra ecclesiam antiquiorem Archangeli effossum. Exscripsi, *A* et *D* coniunxi. Ed. F. Blass *SGDI* 1900, 4703*a* [= *A*]; *b* [= *B*, cf. p. 145]; 4704 [= *C*] ectypis exemplaribusque meis usus. Nunc dubia quaedam litterarum vestigia omisi.

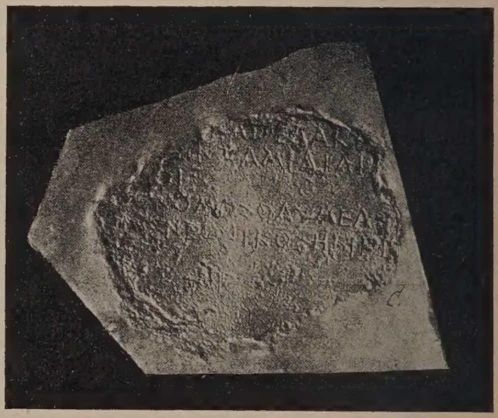
A et *D*

B

C

- - - - - - - - - - - -
- - - - - κρι[σ]ι - - -
[- - - ε]ωτα ἐσσε[ῖται - -]
- - - ὅστις δέ κ[α - - -]
[- - ἁ] ἐκλησία [ἀπ]ολύ[σηι - -]
- - ντες τῶι Κύ[λλ]ωι τὰς ἐκ - -
[- ὅ]σα μὴ τοὶ ἄλ[λ]οι δαμιορ[γοὶ - -]
[- τρια - s. ἱκά]δι ἢ κατ[τὰ] γράμμ[ατα - -]
[- - α]ς, τέλ[εια] ἐσσε[ῖται - -]
- - - τ[. Ἐ]πικτ[ητ(?) - -]
- - - - - - - - - - - -

- - - - - - - - -
- - - - εαι δ[ε - -]
- - - λο δόντο[ς - -]
- - - σεῖ τὰ τõ πατρ[ὸς -]
- - ὅπαιπερ ὁ πετρω -
- ας καὶ περὶ τ - - -
- οἱ ἔφευγον [τὰν δίκαν -]
[- α]νιοντι π[ρ - - - -]
- - φο - - - - -
- - - - - - - -

- - - κα πεδὰ Κ - - - -
[ἔττ]ων(?) ζαμίαι αἱ - - -.
[ἔγδικ]οι(?)·
[Φιλ]όνομος, Θαυμέας,
. . . . ς, Νεόνικος, Ἥριππ[ος].

320 (*SGDI* 4693; M. L. Strack *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 538, 4; Dittenberger Orientis GIS 44).

1290 (post n. 320) Stela marmoris albi aëtomate ornata, infra defracta et insuper in duas partes fracta, quas coniunximus. L. 0,267—0,298, a. plus 0,37, cr. 0,075—0,09. Litterae bonae tertii a. Chr. n. saeculi, a. 0,009, ο 0,006. Effodi a. 1902 prope S. Stephani ecclesiam.

ΠΡΥΤΑΝΙΩΝΓΝΩΜΑΕΠΕΙΔΗΒΑΤΩΝΕΓΚΛ//
ΡΙΟΥΣΑΜΙΟΣΑΝΗΡΚΑΛΟΣΚΑΓΑΘΟΣΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΚΑΙΠΟΛΛΩΝΚΑΙΑΓΑΘΩΝΣΥΝ
\ΙΤΙΟΣΓΕΓΕΝΗΤΑΙΤΑΙΠΟΛΙΤΑΙΘΗΡΑΙΩΙ
ΠΡΑΣΣΩΓΚΑΙΒΟΥΛΕΥΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΤΑΘΗΡΑΙΟΙΣΚΑΙΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΙΤΑΝΕΥΝΟ//
///ΝΤΑΜΠΟΤΙΘΗΡΑΙΟΣΠΟΛΛΑΝΣΠΟΥ
///////ΝΚΑΙΕΠΙΜΕΛΕΙΑΜΓ\ ////////////////////////////////
//////////// ΟΣΚΑΙΤΟ ////////////////////////////// ΙΤΩΜΠΑΡΑ
////////////////////// ΩΝΔΙΔΟΧΘΑΙΤΩΙΛΑΜΩΙΕΠΑ//
////////////////////// ΜΕΝ ////////////////// Λ ///// — /// ΚΙΡΙΟΥΣΑΜΙΟΝ
////////////////////// ΣΕ ////////////////////////////////// _ΙΑΣΤΑΣΕΣ
////////////////////// Μ ////////////////////////////////// ΑΝΔΕΙΚΝΥΤΑ//
// ΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
// ΙΚΑΙΑΥΤΟΝ
// ΩΙΚΑΙΕΣΠΛΟΥΝ
/// Λ // ΛΣΠΟΝΔΕΙΚΑΙΠΟ
// ΟΛΟΜΠΟΤΙΤΑΜ
// ΟΝΠΡΑΤΩΙΜΕΤΑΤΑ
//Ω Ν ΩΝΚΑΕΣΑΓΗ///
// ΔΙΟΝΟΙΚΟΝΚΑ ///
// ΛΥΤΟΝ
// ΟΝΚΡ ///

Πρυτανίων γνώμα· ἐπειδὴ Βάτων Ἐγκα[ι]-
ρίου Σάμιος ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς ὢν
διατελεῖ καὶ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν συν-
[α]ίτιος γεγένηται τᾶι πόλι τᾶι Θηραίω[ν],
πράσσωγ καὶ βουλεύων τὰ συμφέρον-
τα Θηραίοις, καὶ διαφυλάσσει τὰν εὔνο[ι]-
[α]ν τὰμ ποτὶ Θηραίος, πολλὰν σπου-
[δὰ]ν καὶ ἐπιμέλειαμ [πᾶσαν παρεχό]-
[μεν]ος καὶ τ[ῶμ πολιτᾶν] τῶμ παρα-
[γενομέν]ων, δ[ε]δόχθαι τῶι [δ]άμωι, ἐπα[ι]-
[νέσαι] μὲν [Βάτωνα Ἐγκ]αιρίου Σάμιον
[ἀρετᾶ]ς ἕ[νεκα καὶ εὐεργεσ]ίας τᾶς ἐς
[τὸν δᾶ]μ[ον καὶ εὐνοίας] ἃν δείκνυτα[ι],
[καὶ ἦμεν αὐτὸμ πρόξενον] καὶ εὐεργέ-
[ταν τοῦ δάμου τοῦ Θηραίων] καὶ αὐτὸν
[καὶ ἐκγόνος, ἦμεν δὲ αὐτ]ῶι καὶ ἔσπλουν
[καὶ ἔκπλουν ἀσυλεὶ καὶ ἀ]σπονδεὶ καὶ πο-
[λέμου καὶ εἰράνας, καὶ πόθ]ο[δ]ομ ποτὶ τὰμ
[βουλὰν καὶ τὸν δᾶμ]ον πράτωι μετὰ τὰ
[ἱερά, καὶ ἀτέλειαν πάντ]ω[ν] ὧν κα ἐσάγη[ι]
[ἢ ἐξάγηι ἢ διάγηι ἐς τὸν ἴ]διον οἶκον· καὶ
\- - - - - - - - - - - - - αὐτὸν
\- - - - - - - - - - - - - ον κα[ὶ]
\- - - - - - - - - - - - - - - -

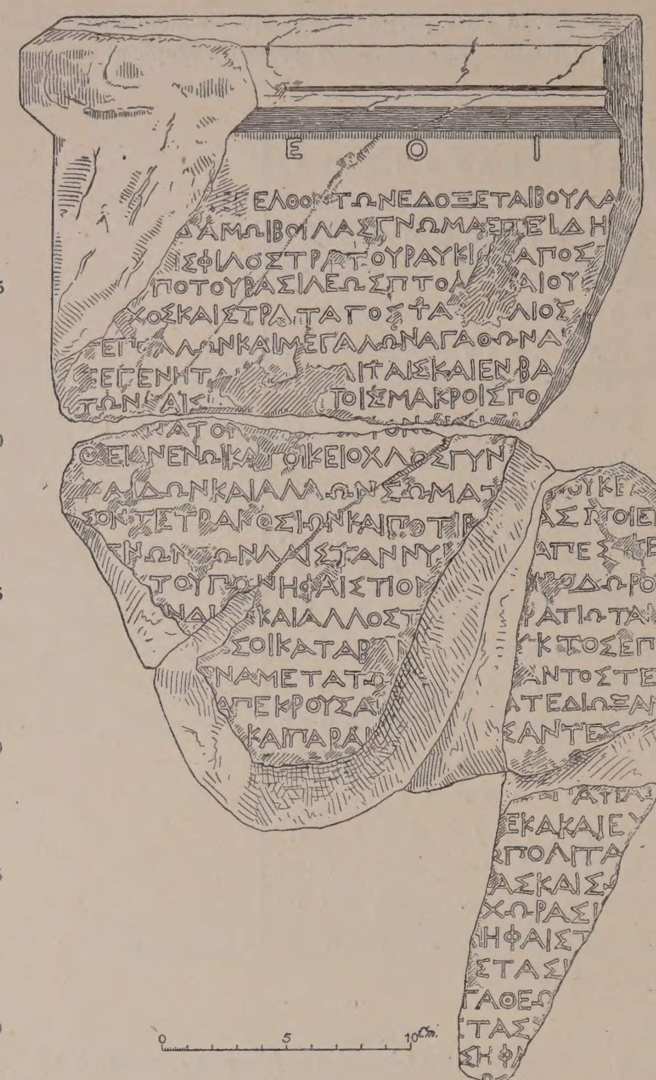
Σάμιος] cf. Herodoti illa IV 152: Κυρηναίοισι δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου πρῶτα φιλίαι μεγάλαι συνεκρήθησαν et IG I 38 [ἐξέσ]τω δὲ καὶ Σαμίοις καὶ Θηρα[ίοις - -] et E. Pfuhl *Ath. Mitth.* XXVIII 1903, 169 sqq. Sed multo verisimilior est alius rerum nexus. Samos enim inde a Lysimachi morte (a. 281) sub Ptolemaeorum dicione fuit, quibus etiam Thera in deliciis erat. De Batonibus aliis, qui ex hoc oriundi esse possunt, cf. ad n. 327. 330 et ad Ptolemaei aram infra edendam.

Vs. 20—21 cf. Magnetum ad Maeandrum decretum n. 6 (Kern) priore parte tertii a. Chr. n. saeculi in Samii alicuius honorem factum.

1291 (post n. 320) Stela lapidis caerulei misere mutilata. Duo fragmenta a. 1900 effodit Wilski, tria a. 1902 ipse inveni. Omnia inter se cohaerent. Litterae parvae et crassae tertii a. Chr. n. saeculi, a. 0,004 (ο)—0,007. Inventa sunt in epheborum gymnasio et prope id, apud Laconicum et intra cisternam serae aetatis quae infra magnum murum est. Duo fragmenta edidi *Hermes* XXXVI 1901, 444 sqq., IV; totum breviter tractavi *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 91; ed. ex schedis meis M. L. Strack *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 560 sq., 47. Formam ex ectypo apographoque meis delineavit M. Luebke.

[*Textum vide pag. 282.*]

Vs. 2 [πρυτανίων] cf. n. 1290. An [Πολλῶν ἐπ]ελθόντων? Alia ingeniose B. Keil: [λαιστᾶν ἀπ]ελθόντων. || 4. 22 nomen praetoris dubium; litterae Φ vestigia dispiciuntur, litterae Μ potius quam Π lineae exteriores. Homo aliunde ignotus. || 6—9 fere cum Wilamowitzii supplementis dedi. || 9 ΛΑΙΣ et ΙΟΙΣ in ectypo video (invita imagine). || 10. 11 [βοά]θειαν B. Keil. || 11 κατοίκει pro κατῴκει, cf. κωμοιδία Σοιστρῶ similia. Videntur enim piratae multos captivos inde in Cretam abduxisse; v. n. 328. || 15 incisum est ΤΟΥΠΩΝ. || 18 de Oeae portu sub septentrionalibus radicibus eius montis, in quo urbs est, sita agi videtur. || 20 initium supplevit B. Keil, cetera Wilamowitz. || 30 supplevit B. Keil. || Ad idem argumentum spectat n. 328.

Θεοί.

. . . . ἐλθόντων ἔδοξε τᾶι βουλᾶ[ι]
[καὶ τῶι] δάμωι, βο[υ]λᾶς γνώμα· ἐπειδὴ
[Ἑρμάφιλο]ς(?) Φιλοστράτου Ῥαύκιο[ς] ἀποσ[τα]-
[λὲς ὑ]πὸ τοῦ βασιλέως Πτολ[εμ]αίου [ναύ]-
[αρ]χος καὶ στραταγὸς τᾶ[ς πό]λιος [ἄλλων]
[τ]ε πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγαθῶν α[ἴτιος]
[γ]εγένηται [τοῖς πολ]ίταις, καὶ ἐνβα[λόν]-
[τ]ων λαισ[τᾶν πλο]ίοις μακροῖς πο[τὶ τὸν]
[λιμέν]α τὸν [Βορρ]αῖον Οἴ[α]ν [καὶ τόπον]
Θεί[α]ν(?), ἐν ὧι [κ]ατοίκει ὄχλος γυν[αικῶν καὶ]
[π]αίδων καὶ ἄλλων σωμάτ[ων] οὐκ ἔ[λασ]-
σον τετρακοσίων, καὶ ποτιβ[ολ]ὰς ποιε[υ]-
[μέ]νων [τ]ῶν λαιστᾶν, νυ[κτὸς] ἀπέσ[τ]ε[ι]-
[λε] ΤΟΥΓΩΝ Ἡφαίστιον . . . . . οδώρου
[Καλύ]νδι[ον] καὶ ἄλλος τ[ῶν στ]ρατιωτᾶ[ν]
[*numerus in* - ο]ς, οἳ καταβ[άντες νυ]κτὸς ἐπὶ
[τὸν λιμέ]να μετὰ τῶ[μ πολιτ]ᾶν τός τε
[λαιστὰς] ἀπεκρούσα[ντο καὶ κα]τεδίωξα[ν]
[ἐς τὰ πλοῖα], καὶ παρα[κινδυνεύ]σαντες . .
[- - - δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ]
[τῶι δάμωι, ἐπαινέσαι μὲν Ἑρμ]άφιλ[ον](?)
[Φιλοστράτου ἀρετᾶς ἕν]εκα καὶ ε[ὐ]-
[νοίας ἇς ἔχων διατελεῖ ἐς τὸ]ς πολίτα[ς]
[καὶ τᾶς ποτὶ τὸς θεὸς εὐσεβεί]ας καὶ σω-
[- - τᾶς ἁμετέρας] χώρας . . .
[. . . . . ἐπαινέσαι δὲ κα]ὶ Ἡφαίστ[ιον]
[τὸν καταδιώξαντά τε τὸς λαι]στὰς [καὶ]
[παραίτιον ἁμὶν γενόμενον με]τὰ θεῶ[ν τοῦ]
[ἀπελθεῖν τάχιστα τὸς λαι]στάς· [ἐπαι]-
[νέσαι δὲ καὶ πάντας τὸ]ς Ἡφ[αιστίου]
[στρατιώτας - - - - - - - -].

1292 = 321 Lapide a. 1896 denuo examinato sinistrum marginem integrum esse intellexi. Cf. *SGDI* 4694.

[. . . . . . . καὶ στέφανον ἐκ]
[τ]ῶν νό[μων ὅν κα διδῶντι(?)]
Θηραῖο[ι] μ[έγιστον, καὶ ἔσ]-
πλουν καὶ ἔ[κπλουν καὶ πο]-
λέμου καὶ ε[ἰράνας ἀσυλεὶ]
καὶ ἀσπον[δεί, καὶ ἀτέλει]-
αν ὧν κα ἐ[σάγηται καὶ ἐξά]-
[γ]ηται ἐς τ[ὰν νᾶσον, καὶ]
[π]ό[θ]οδον πο[τὶ τὰν βουλὰν]
[κ]αὶ τὸν δᾶμο[ν πράτωι μετὰ]
[τ]ὰ ἱερά· τὸν δὲ [ταμίαν τό]-
[δε τὸ] ψάφισμα [ἀναγράψαν]-
[τα ἐ]στάλαν λι[θίναν στᾶσαι]
[ἐς τ]ὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος]
[τοῦ Πυθίου].

Vs. 2 //ΗΡΑΙC∣Μ.

1293 (post n. 321) Fragmentum lapidis calcarii, cuius margo superior et sinister conservantur; l. max. 0,13, a. max. 0,07, cr. max. 0,10. Litterae bonae ineuntis fere alterius a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,01. Effodi a. 1900 paullo infra peribolum, quae prope Apollinis Pythii templum fuit.

Ε Δ Ο Ξ Ε Τ Α Ι	Ἔδοξε τᾶι [βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι, - -]
Ε Ι Π Ε Ε Π Ε	εἶπε· ἐπε[ιδὴ - - - - - - -]
Τ Ο Σ Ι Λ	τος Ἰλ - (s. Ἰδ -) - - - - - -
- Θ Α ///	[σ]θα[ι - - - - - - - - - -]
	- - - - - - - - - - - -

Vs. 2. 3 velut [ὁ δεῖνα - ανακ - sive - ῶν]τος Ἰλ[ιεύς].

---

322 (*SGDI* 4695) Vs. 2. 3 [- αἱρη]μέ[νοι -] || 3 θήσωντι || 7 τὸ πα[ρ' ἁμέ]ων Blass; litterae Ε vestigia in ectypo dispici videntur. Verba illa non ad ψάφισμα, sed ad παρακαλείτω pertinent (Blass). Quaedam etiamnunc incerta manent.

1294 (post n. 322) Fragmenta duo marmoris albi, inter se coniuncta, a sinistro superiore inferiore postico latere mutila; l. max. 0,33, a. max. 0,16, cr. max. c. 0,07; litterae accurate incisae a. 0,007—0,01, (exeuntis fere) saeculi alteriu a. Chr. n. Effodi a. 1900 in clivo occidentali urbis prope fornacem.

[*Textum vide pag. 283.*]

Agitur de δαμοθοινία, qualis Apollinis Carnei (vs. 10) festis fieri solebat (IG XII 3, 335). Confer similia decreta recentioris aevi Syrae (XII 5, 659 sqq.) et Andri (XII 5, 721) inventa.

Vs. 2 [χα]ριστεῖα sive [ἀ]ριστεῖα? || 7 [προγράμ]ματος? Wilhelm.

. Κ Α Ι Ο .
Ρ Ι Σ Τ Ε Ι Α Ε Π Ι Τ Ε Ι
/// Ε Ρ Α Τ Ο Σ Τ Ε Π Ο Λ Ι Τ Α Σ //////////////////
///// Ο Σ Κ Α Ι Α Π Ε Λ Ε Υ Θ Ε //////////////////
//// Ω Σ Ε Μ Π Α Σ Ι Ν Α Ν Α Σ Τ /////////////////
////// (// _ Ν Τ Α Ι Α Υ Τ Α Ι Α Μ Ε Ρ Α Ι Κ Α /////////////////
///////// Ι Μ Α Τ Ο Σ Π Ο Λ Ι Τ Α Ι Σ Τ Ε Κ Α //////////////////
. Π Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Ι Σ Κ Α Ι Τ Ο Υ Τ Ο Ι Σ Τ ///////////////////
. Α Τ Ο Σ Π Ο Ι Η Σ Α Σ Θ Α Ι Π Λ /////////// Ρ Ω Ν Α . ///////////////////////
. Π Ο Λ Λ ///////////////////// Ρ Κ Α Ρ ///// ////////////
. Ρ Ι Ν Τ Ο Υ /////////////////////
Γ Α Θ Ο Υ ///////////
Ο Ε Ι Ρ /////////

\- - - - - - - - καιο . . . .
[- - - - - - - ἀ]ριστεῖα, ἐπιτ[ελέσας δὲ]
[καὶ τοῖς θεοῖς τὰ ἱ]ερά, τός τε πολίτας [ἑστια]-
[λέσας καὶ τὸς ξέν]ος καὶ ἀπελευθέ[ρος],
[σωφρόνως καὶ κοσμί]ως ἐμ πᾶσιν ἀναστ[ρεφό]-
[μενος, ἐπάγγειλε]ν τᾶι αὐτᾶι ἁμέραι κα . . .
. . . . ματος πολίταις τε κα[ὶ ξέ]-
[νοις καὶ ἀ]πελευθέροις καὶ τούτοις τ[ὰ τοῦ κα]-
[ρύγμ]ατος (?) ποιήσασθαι· π . . . . ρωνα . . . . . .
[τοῦ Ἀ]πόλλ[ωνος τοῦ] Καρ[νείου - - - - -]
[χά]ριν τοῦ - - - - - - - - - - - - -
[ἀ]γαθοῦ - - - - - - - - - - - - -
[τ]ὸ εἰρ[ημένον - - - - - - - - - - -]

325. 326 Imaginem lapidum dedi *Thera* I 1899 tab. 14. — 325, 1—17 praescriptum quasi amborum lapidum; 325, 17—51 est ἡ ἰσαγγελία, 326 τὰ ψηφίσματα.

326, 32 sq. Revisi. Χ Ρ Ι Ο Υ Τ Η Σ Ε Π Α Ρ Χ Ε Ι Α Σ Η Μ Ω Ν Α Ν Θ Υ Π // Τ Ο Υ Π Ο
Π Ι Λ Λ Ι Ο Υ Π Ρ Ε Ι Σ Κ Ο Υ Π Ρ Ο Σ Τ Ο Φ Α Ν Ε Ρ Α Σ etc.

Certum igitur est proconsulis nomen Popillii Prisci.

327 (Epistulam repetiverunt Strack *Arch. Papyrusforsch.* I 1901, 204 sq., 13; Dittenberger Orientis GIS 59; cf. Strack *Rh. Mus.* LIII 1898, 404 adn. 1; Mahaffy *History of Egypt* IV 60 [1].) De tempore novam sententiam protuli *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 92 sqq., ad Philometoris annos XVIII, XVIII—XXII, i. e. annos 164/3, 164/3—160/59 referens. || Vs. 11 verba ἃ εἶχε Τιμακρίτα, ἀφ᾽ ὧν τὰς προσόδους ἀπέφαινεν γίνεσθαι κατ᾽ ἐνιαυτὸν Πτολεμαϊκὰς (δραχμὰς) ρια΄, a Dittenbergero ita constituta, testamentum indicare bene monuit E. Ziebarth.

In militum catalogo primum vss. 142—238 scripti (= I), deinde vss. 17—141 (= II), denique vss. 239—313 (= III). Eadem nomina saepe repetita sunt; quater inveniuntur Διονύσιος (93. 212. 259. 312) et Ἀριστόπολις (81. 117. 186. 197). Porro Ἀπολλώνιος Κοιράνου (146) idem est qui Ἀπολλώνιος Κοι. (21). Ad hunc, non ad Ἀπολλώνιον Σωσιβίου Θηραῖον ἡγεμόνα τῶν ἔξω τάξεων, quem Haussoullier *Rev. philol.* XXV 1901, 28 sq. me adsentiente indicaverat, epistula data est vel Dittenbergero iudice.

Praeterea indico eadem nomina, quae bis occurrunt:

I 149	Διόφαντος	=	II 26	Δίφιλος
150	Ἀρχίβιος		27	Ἀρχίβιος
151	Δίφιλος		28	Διόφαντος
152	Ἀριστομένης		30	Ἀριστομένης.

I 197	Ἀριστόπολις	=	II 79	Ἀμμώνιος
198	Φιλόξενος		80	Φιλόξενος
200	Ἀμμώνιος		81	Ἀριστόπολις
201	Νικάνωρ		82	Νικακράτης
203	Νικακράτης		83	Νικάνωρ.
I 216	Καλλιγένης	=	II 85	Καλλιγένης
217	Μένανδρος		86	Μένανδρος Δι.
218	Καλλίστρατος		87	Καλλίστρτος.

Praeterea Διογένης Ἀθη. (74) idem est qui γραμματέως Ἀθηναίου τοῦ Διογένους (n. 333 = 1298, 7) pater. || Διονυσοφάνης (290) et Λάδαμος (20) cf. Λάδαμον Διονυσοφάνου τεταγμένον ἐπὶ Θήρας (n. 1296). || Ad Ἀντιφάνης (271), Διογένης Ἀν. (254) cf. n. 445 Διογένης et Ἀντιφάνης (οἱ) Ἀντιφάνους.

328 (Dittenberger Syll. [2] 921 cum docto commentario.) Vs. 5 σ[υνδιαπράξαντας αὐτοῖς πλείστους ἀγῶ]νας ego. || 6 [δύνα|ται] Ditt. || 7 [οἷός τέ ἐστι] Ditt. || 9 αἰχμαλώτους, οὓς εὐ- scribendum erat (Corrigenda). || 13 ἀπεστέλλο[μεν] pro ἀποστ. || 16 σ[υ]νχωρηθέντων δὲ [ὧν ἠξίωσαν, ἐν οἷς] Ditt. || Litteras ad Theraeorum magistratus, senatum, populum datas esse censet Dittenberger. Spectant ad idem argumentum, quod est in decreto 1291.

PARS SECVNDA.

DECRETA COLLEGIORVM.

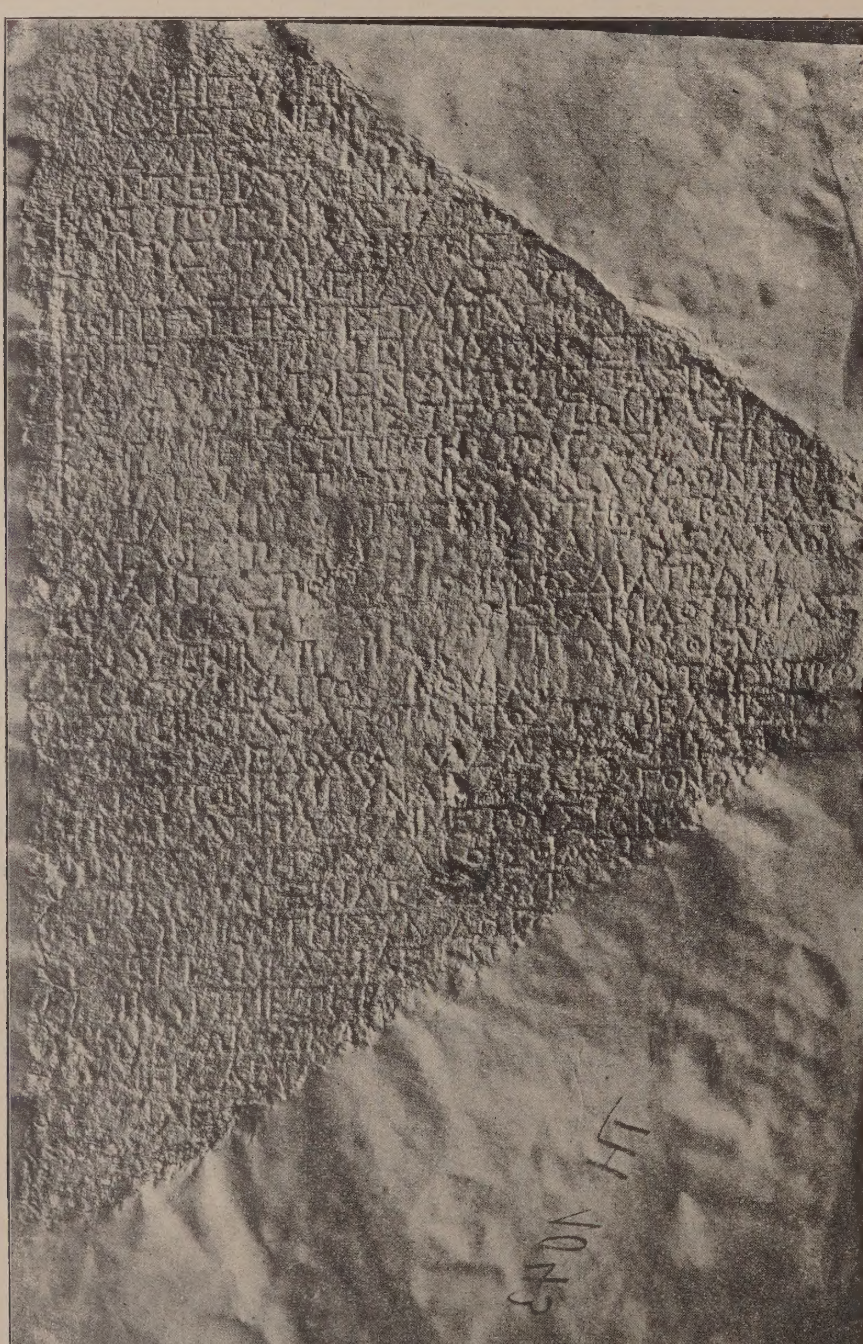
1295 = 329 Commemoraverat Reinach *Inscr. jurid.* II 1, 100. Denuo edidi imagine lapidis addita *Festschrift für O. Benndorf* 1898, 226 sqq. — Vs. 10 κατὰ [κ]οινὸν certum esse videtur; cf. κατὰ κοινὸν in titulo Pario IG XII 5, 135.

Tertium decreti fragmentum a. 1899 effodi in fori parte orientali, cuius l. max. 0,135, a. max. 0,08, cr. max. 0,075. Litterae quales n. 329, 5 sqq., a. 0,007—0,008.

ΟΙΡΑ
ΦΑΝΟΥΣΘΑΛ
ΘΥΟΜΕΝΩΝΔΥΟ
ΑΛΟΓΟΝΑΠΟΤ
ΤΘΑΙΤΟΙΣΠΑ
ΟΓ Τ Ι

Vs. 1 - ο [π]ρα[τ -], 2 [- στε]φάνους Θαλ[λοῦ -], 3 - θυομένων δύο -, 4 [- κατ]άλογον ἀποτ[ελ -], 5 potest fuisse [- θύεσ]θαι τοῖς πα[τρίοις θεοῖς -].

1296 (post n. 329) Stela marmoris albi infra et a superiore parte dextra mutila, cymatio simplici superne ornata; l. 0,327, a. mar. 0,895, cr. 0,10; litterae simplices alterius a. Chr. n. saeculi satis accurate incisae, a. 0,006—0,01, quarum locos lineolis indicaverat quadratarius. Effodi a. 1902 prope ecclesiam S. Stephani in introitu urbis notum versus, ubi muro medii aevi inserta erat. Exscripsi. Edidi *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 87 sqq. (M. L. Strack *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 550, 31); cf. U. Wilcken ibid. III 1904, 145.

Ἀγαθῆι Τύχηι· [ἔδοξε τῶι κοινῶι τῶν]
Βακχιστῶν ἐν [νομαίαι συνόδωι· ἐπειδὴ]
Λάδαμος Διονυσ[οφάνου Ἀλεξανδρεὺς]
τῶν περὶ αὐλὴν δια[δόχων, ὁ τεταγμέ]-
νος ὑπὸ τῶν βασιλέω[ν ἐπὶ Θήρας],
εὔνους ὑπάρχων τοῖς Βα[κχισταῖς]
πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδ[είξεις πε]-
ποίηται τῆς εἰς τὰ πράγματ[α ὁρμῆς]
ἔν τε τοῖς πρότερον χρόνοις πο[λλῶι τε]
μᾶλλον ἐν τοῖς νῦν περιστᾶσι και[ροῖς],
ἐξαποσταλείς τε ὑπὸ τῶν βασιλ[έων]
καὶ ταγεὶς ἐπί τε τῆς πόλεως καὶ ἡμῶ[ν]
καθ' ἅπαντα τρόπον κατακολουθῶν τῆι τῶ[ν]
βασιλέων προ[α]ιρέσει καὶ τῆι αὑτοῦ καλο-
κἀγαθίαι πρό[ς τ]ε ἡμᾶ[ς] καὶ τοὺς ἄλλους
ἅπαντας π[ε]ρ[ιφ]ε[ρ]όμενος διατελεῖ
φιλανθρώπως, σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας
ἐν οὐθενὶ καιρῶι παραλείπων οὐθέν·
ὅπως οὖν καὶ τὸ κοινὸν φαίνηται τοὺς προ-
εστηκότας ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστ[ου]
τιμ[ῶ]ν, δεδόχθαι Λάδαμον Διονυσοφά[νου]
καὶ αὐτὸν καὶ γυναῖκα καὶ ἐνγόνου[ς]
εἶναι θιασίτας, καὶ μετουσίαν αὐ[τοῖς]
[ὧ]νπ[ερ κ]αὶ τοῖς ἄλλοις θιασίτ[αις μέτε]-
στιν· ἐπάγειν δὲ [αὐτ]οῦ κα[ὶ ....]
....ων ἐν τῆι συνόδωι - - - - -
.. περὶ τῶν βασιλέ[ων - - - πεντετη]-
[ρί]δι καὶ τριετηρί[δι - - - - - -]
[..ν], ὁμοίως καὶ - - - - - - - -
[ὑ]πὲρ δὲ τῶν - - - - - - - - -
βασιλε - - - - - - - - - - -
αὐλ[η - - - - - - - - - - -]

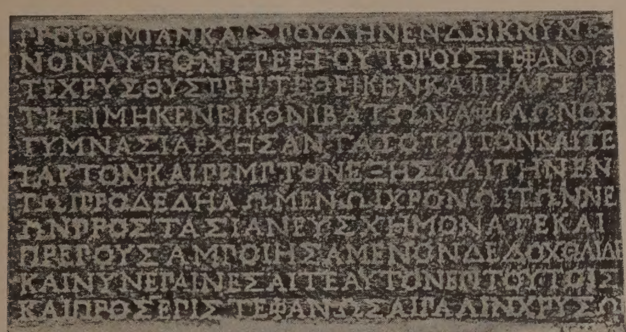
Vs. 10 extr. suppl. U. Wilcken. || 16 dubitanter suppleverunt B. Keil et W. Schulze. || 26 potest fuisse [Βακ|χισ]τῶν. Quod antea posueram ἡμέραν ferri omnino non potest. ἐπάγειν τὴν ἑβδόμην notum ex n. 329, cf. *Bull. hell.* XIII 1889, 240, 21 ἄγεσθαι δὲ αὐτῶν κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραν τήν γε τοῦ Μηχείρ (M. Holleaux).

De aetate disputaveram l. l. Ladami et Dionysophanis rara nomina etiam in mercennariorum catalogo sunt a ceteris non distincta; cf. n. 327, 20 et 290. Anni huius catalogi 164/3—160/59. Unde hoc decretum aliquanto recentius, sed ante a. 146/5 factum esse videtur, quo Ptolemaeus Philometor decessit, regnum eius in Graeciae insulis collapsum est.

330 Repetitum erat *Inscr. jurid.* II 1, 77 sqq., XXIV cum commentario amplissimo p. 104 sqq.; Michel 1001; SGDI 4706. Cf. *Thera* I 170 sq. de dispositione; II 239 sq. 250, quo loco H. Dragendorff demonstravit nullam testamento intercedere rationem cum monumento etiamnunc conservato prope Evangelismi ecclesiam sito; Pauly-Wissowa *Realenc.*³ IV s. v. *Epikteta.*

---

331 (c. add.) Lapidem magni Napoleontis milites inter annos 1795, quo Veronae erat, et 1800 Parisios abduxerunt, ubi in Museo nummorum (*Cabinet des médailles*) a. 1898 recognovit Ch. Michel. Varias lectiones ed. idem *Rev. de phil.* XXIII, 50 sqq.; totam inscriptionem *Recueil* 1002. Ectypi ab eodem missi partem imagine photographica expressi *Thera* I 1899, 184, unde hic repetivi.

Litterae Γ et P facile confunduntur, quia prioris hastas spatium solito angustius dirimit, P quadratum est. Sic vs. 13 ΛΟΙΡΗΣ pro ΛΟΙΓΗΣ, 14 ΕΡΙΜΕΛΕΙΑΣ pro ΕΓΙΜ.. incisum. || 12 ΚΤΑΚΕΧΩΡΙΚΕΝ κ(α)τακεχώρικεν. || 15/16 ΕΙΣΤΟΚ̄Ε̄ΚΑΙΣΚ|LΚΑΙΗ̄Κ̄L (lineae supra ΣΚ in ectypo non conspicuae). || 28 quadratarius antea incisum ΔΕΙΚΜΥΝΕ correxit. || 40 item ΝΟΥΣ ex ΝΟΥΕ. || 40 sq. ΔΟ|ΓΑΜΑΤΟΔΕΛΝΑΓΡΑΥΑΙ. || 41 primum ΣΤΗΝΛ incisit, deinde ΣΤΗΛΝ correxit, ac iam insequentia ΛΙΘΙΝΗΝ scripsit quadratarius. || Γυμνασίου, Γ postea in Γ correctum. || 45 ΓΡΑΞΑΣ pro ΓΡΑΞΑΣ. Versuum loci lineolis indicati, scriptura satis accurata; sed magis singulas litteras quam sententiarum nexum curaverat quadratarius, unde nati errores.

Quinque annos gymnasiarchus fuerat Bato, sextum rogatur ut in magistratu remaneret, qui annus undetrigesimum regis aequat. Regem Philometorem esse iam diu intellexi; anni sex sunt igitur eius XXIV—XXIX, i. e. 158/57—153/52. Φιλωνίδης Βά(τωνος), qui in catalogo donatorum n. 327 est, cuius annos XVIII—XXII nunc eidem Philometori, i. e. annis 164/63—160/59 damus, vel filius Batonis Philonis f. fuisse potest.

PARS TERTIA.

CATALOGI.

1297 = 332 (Blass *SGDI* 4696).

[Ἐπὶ - - - - - - - - τόσδε]
ἀνέγραψε [ὁ γραμμ]α[τ]εὺς [Ἀθήναιος Διογένους]
προξένος καὶ εὐεργέτας·
Ἀπολλ[ώ]νι[ον] Νι[κ]άνδρου Ἀ[θηναῖον]
Πύθαρχον Ἐπι(γ)έν[ο]υς [Ἀθηναῖον(?)]
Πολύχα[ρ]μον Τ . . . ήτου [Ἀθηναῖον(?)]
Νικαγόραν Νι[κάν]δρου [Ἀθηναῖον].

Vs. 2 supplevit Blass. || 4 supplevi ex n. 333 = 1298, v. infra. Quare vs. 3 Ἁγίαν Βούλωνος Ἀθηναῖον desiderat Blass. || 6 Τ[ιμαγ]ήτου Bechtel, nomen non atticum. || 7 videtur Apollonii frater (vs. 4).

1298 = 333 Novum fragmentum a. 1899 effodi extra murum perantiquum, qui fori partem orientalem sustentat, paucos passus euronotum versus. L. max. 0,20, a. max. 0,26, cr. max. 0,15. Ambobus compositis universa longitudo efficitur 0,435. Atque etiam prioris fragmenti lectio accuratius examinata et emendata est, quamobrem totam inscriptionem infra repetivi. Ex schedis meis ed. Blass *SGDI* 4697.

I Λ III 333 fragmentum novum

ΓΥΘΙΩΝΕΛ_ΩΝΟΣ Σ
ΠΡΟΞΕΝΟΙ ΚΑΙΕΥΕΡΙ Τ.ΑΙ
ΒΟΗΘΟΣΕΥΜΗΧΑΝΟΥΦΥΣΕΙΔΕ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥΜΙ^///ΣΙΟ>
ΓΡΥΤΑΝΙΣΣΙΜΟΥ‘ΙΛΛΣΙ//Σ

ΟΙΔΕΑΝΕΓΡΑΦΕΝΥΓΟΓΡ/ ΜΑΤΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΥΤΟΥΔΙΟΓΕΝ ‘ΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣ
ΛΕΟΝΤΙΟΣΚΛΕΥΜΕΝ ΑΚΝΩΣΙΟΣ
ΓΡΟΞΕΝΟΙΚΑΙΕΥ/////ΕΡΓΕΤΑΙ
/ΓΟΛΛΩΝΙΟΣΝΙΚΑ//ΔΡΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΑΓΙΑΣΒΟΥΛΩΝΟΣΑ//ΗΝΑΙΟΣ

[Οἱδε ἀνεγράφεν ὑπὸ γραμματέως]
[τοῦ δεῖνος· εὐεργέτας]
Πυθίων Ἐλ.ωνος . . . . . ς.
πρόξενοι καὶ εὐερ[γέ]ται·
Βόηθος Εὐμηχάνου, φύσει δὲ
Λυσιμάχου Μιλ[ή]σιο[ς],
Πρύτανις Σίμου [Μ]ιλ[ή]σι[ο]ς.

Οἵδε ἀνεγράφεν ὑπὸ γρ[αμ]ματέως
Ἀθηναίου τοῦ Διογέν[ου]ς· εὐεργέτας
Λεόντιος Κλευμεν[ίδ]α Κνώσιος.
πρόξενοι καὶ εὐ*εργέται·
[Ἀ]πολλώνιος Νικά[ν]δρου Ἀθηναῖος,
Ἁγίας Βούλωνος Ἀ[θ]ηναῖος.

Ἀγίας Βούλωνος Ἀθηναῖος Kirchnero iudice non ante annum ± 70 a. Chr. n. floruisse potest, quia haec duo nomina tum primum coniuncta sint, cum Agias Nicarchi filius Euonymensis Demetriam Bulonis Paeaniensis filiam in matrimonium duxerit (IG II 1385). Agiae huius filius fuit Bulo (II.), v. eundem titulum. Cuius Bulonis soror Xenostrate Agiae Euonymensis filia inter ἐργαστίνας Democharis anno, i. e. fere 94/93 a. Chr. n. recensetur. Quodsi Agias proxenus Theraeus huius Bulonis filius, Agiae prioris nepos fuit, floruit circa annum 70 a. Chr. n.

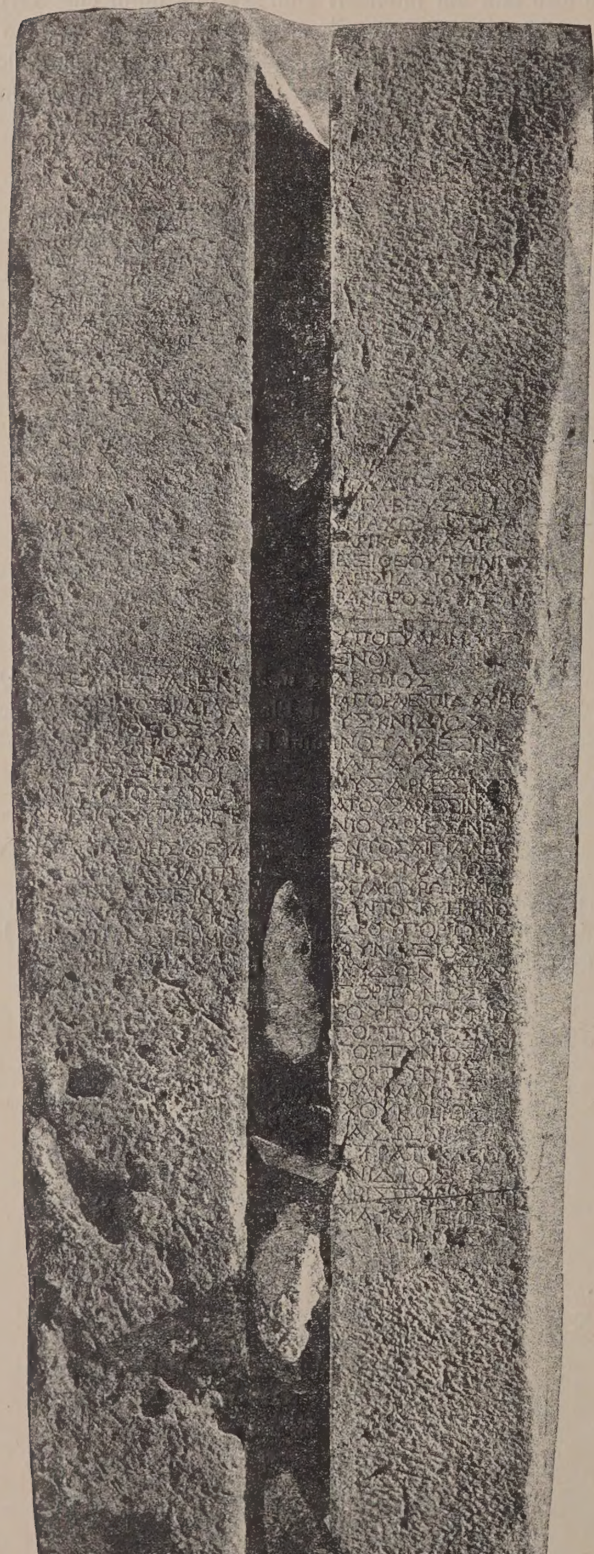
Ἀπολλώνιος Νικάνδρου Ἀθηναῖος si idem fuit qui Ἀπολλώνιος Νικάνδρου Κυθήρριος θεσμοθέτης anni 97/96 a. Chr. n. (IG II 985 *D* 22), illa aetate senex fere sexagenarius fuisse potest.

Quae si a Kirchnero acute et probabiliter disputata sunt, restat tamen spatium aliquot annorum et vel decenniorum. Potest Xenostrate Bulone fratre vel triginta annis minor fuisse, ita ut Bulo anno 94/93 iam quadraginta vel quinquaginta, Agias eius filius iam plus viginti fuerit. Ac satis erit demonstrasse, iam ante Sullae dictaturam proxenos hos nominari potuisse. Quamquam vel anterius aevum praeferam et propter litteraturae indolem et quia scriba Ἀθήναιος Διογένους filius esse videtur eius qui inter (Ptolemaei mercennarios) enumeratur annis 164/63—160/59 a. Chr. n. (n. 327, vide p. 283; cf. *Thera* I 166), nisi forte cum Kirchnero aliud stemma fingimus hunc in modum:

Ἀθήναιος I.
Διογένης mercennarius — [Ἀθήναιος II.] c. 164
Διογένης II. c. 131
Ἀθήναιος III. γραμματεύς. c. 98

1299. 1300 (post n. 334) Parastades duae lapidis calcarii, *A* (n. 1299) a dextra, *B* (n. 1300) a sinistra fracta. L. max. *A* 0,32, *B* 0,25, a. 1,735 et 1,75, cr. 0,57 et 0,58. Litterae apicatae, anni fere 100 a. Chr. n. Effodi a. 1900 in muro inaedificatas, qui murus recentiore aetate prope septentrionalem fori introitum exstructus est.

1299 (*A*) 1300 (*B*)

1299

A 0,42 0,28 0,32 0,73

ΟΠΑΙΔΟΝΟΜΟΣ
ΚΟΣΣΑΛΟΣ
ΑΛΕΞΙΜΑΧΟΥΚΑΙΟ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ
ΥΠΕΡΕΙΔΗΣ
ΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΟΣ
ΚΑΙΤΑΜΙΑΙ
ΔΑΜΟΔΑΜΑΣ
ΠΕΔΙΕΩΣΚΑΘΥ
ΙΟΘΕΣΙΑΝΔΕ
ΦΙΛΟΔΑΜΟΥ
ΚΑΙΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΧΙΟΝΙΟΣ
ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΙΣΙΔΩΡΟΝ
ΘΕΩΝΟΣ
ΣΥΡΑΚΟΣΙ//ΟΝ

ΟΙΔΕΑΝΕΓΡΑΦΕΝ
ΒΑΚΧΩΝΟΣΚΑΙΑΘ
ΙΑΙΛΕΞΙΘΕΟΣΧΑ
ΙΟΑΡΧΟ///ΚΑΛΑΒ
ΚΑΙΠΡΟΞΕΝΟΙ
ΑΝΤΙ///ΙΟΣΑΒΡΙΑ
ΑΚΡΙΣΙΟΣΥΠΕΡΓΕ
ΛΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΘΕΥΔ
////ΟΙΡΙΧΟΣΦΙΛΙΠΓ
/////////ΤΛΔΑΣΕΙΝΑΤ
/////////ΟΟ//ΟΣΕΡΜΟΦΑ
/////ΛΤΙΠΠΟΣΕΡΜΙΟ
-ΩΣΙΓΕΝΗΣΣΩΣ

Ὁ παιδονόμος
Κόσσαλος
Ἀλεξιμάχου καὶ ὁ
γυμνασίαρχος
Ὑπερείδης
Θρασυλέοντος
καὶ ταμίαι
Δαμοδάμας
Πεδιέως, καθ' ὑ-
ιοθεσίαν δὲ
Φιλοδάμου,
[κ]αὶ Δημήτριος
Χιόνιος
ἀνέγραψαν·
γεγονότα
εὐεργέταν
Ἰσίδωρον
Θέωνος
Συρακόσιον.

Οἵδε ἀνεγράφεν [ὑπὸ γραμματέων]
Βάκχωνος καὶ Ἀθ[ηναίου εὐεργέ]-
[τ]αι· Δεξίθεος Χα[- - καὶ - -]
Ζοάρχο[υ] Καλαβ[ροί· εὐεργέται]
καὶ πρόξενοι·
Ἀντί[β]ιος Ἀβρία [Λακεδαιμόνιος]
Ἀκρίσιος Ὑπεργε - - -
Ἀριστοτέλης Θευδ - - -
[Μ]οίριχος Φιλιππ - - -
[Σω]τάδας Εἰνατ[ίωνος - -]
(*1—2 l.*) οθ . ος Ἑρμοφά[νευς - -]
[Κρά]τιππος Ἑρμίο[υ - -]
[Σ]ωσιγένης Σωσ - - -

1300 *B*

//ΟΥΔΩΣΙΣΘΕΝΟΥ
///// ΓΑΡΕΥΣ
ΜΑΧΟΥΑΘΗΝΑΙ//
ΔΡΙΚΟΥΜΑΛΙΟΣ
ΕΞΙΘΕΟΥΤΗΝΙΟΣ
ΛΗΣΙΔΑΙΟΥΙΑΤΑ
ΡΑΝΟΡΟΣΓΟΡΤΥΝΙϹ

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΞΟ
ΕΝΟΙ
ΑΚΩΙΟΣ
ΝΑΓΟΡΑΕΠΙΔΑΥΡΙΟ
ΥΣΚΝΙΔΙΟΣ
ΙΝΟΥΑΡΚΕΣΙΝΕ/////
ΙΑΤΑΣ
ΟΥΣΑΡΚΕΣΙΝΕΥ///
ΑΤΟΥΣΑΡΚΕΣΙΝΕΥΣ
ΝΙΟΥΑΡΚΕΣΙΝΕΥΣ
ΟΝΤΟΣΑΙΓΙΑΛΕι//
ΤΡΙΟΥΜΑΛΙΟΣ
ΟΠΛΙΟΥΡΩΜΑΙΟΙ
ΦΩΝΤΟΣΚΥΞΙΚΗΝΟΣ
ΔΡΟΥΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΟΥΝΑΞΙΟΣ
ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΣ
ΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΡΟΥΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΟΡΑΜΑΛΙΟΣ
ΙΧΟΥΚΩΙΟΣ
ΙΑΣΩΝ
ΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ
//ΝΙΔΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΜΑΚΑΡΕΩΣ
ΚΩΙΟΣ

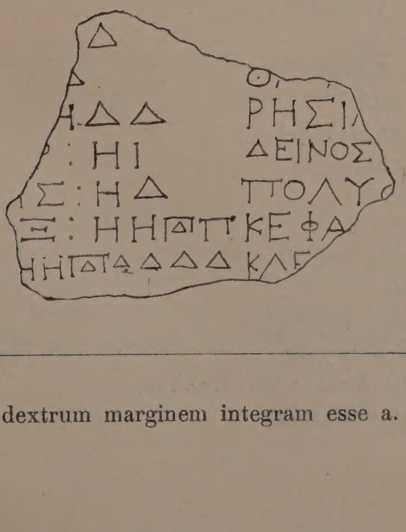
[Οἵδε ἀνεγράφεν ὑπὸ γραμματέως]
[- - τ]οῦ Δωσισθένου[ς]·
[- - Με]γαρεύς
- - - μάχου Ἀθηναῖ[ος]
[- - Ἀν]δρίκου Μάλιος
[- - Δ]εξιθέου Τήνιος
- - λης Ἰδαίου Ἰάτα[ς]
[- - Εὐφ]ράνορος Γορτύνιος.

[Οἵδε ἀνεγράφεν] ὑπὸ γραμματ[έως]
[- - πρόξ]ενοι·
- - - α Κῶιος
- - - ναγόρα Ἐπιδαύριο[ς]
- - - υς Κνίδιος
- - - ίνου Ἀρκεσινε[ύς]
- - - Ἰάτας
- - - ους Ἀρκεσινεύ[ς]
[- - - κρ]άτους Ἀρκεσινεύς
- - - νίου Ἀρκεσινεύς
- - - οντος Αἰγιαλε[ύς]
- - - τρίου Μάλιος
[- - - Π]οπλίου Ῥωμαῖοι
[- - - φ]ῶντος Κυζικηνός
[- - άν]δρου Γορτύνιος
- - - ου Νάξιος
- - - Κυδωνιάτας
- - - Γορτύνιος
- - - ρου Γορτύνιος
- - - Γορτύνιος
- - - Γορτύνιος
- - - Γορτύνιος
- - - όρα Μάλιος
- - - ίχου Κῶιος
- - - Ἰάσων
- - - [Σ]τρατοκλέους
- - - [Κ]νίδιος.
- - - Ἀριστοκράτης
- - - Μακαρέως
- - - Κῶιος.

A (n. 1299) vs. 5 Ὑπερείδης Θρασυλέοντος et in Epictetae testamento commemoratur c. a. 200 a. Chr. n. et παρέφηβος saeculi primi p. Chr. n. n. 340, 20 sq. || 21 Ἀθήναιος Διογένους γραμματεύς: n. 1297. 1298. Aetas igitur c. a. 100 a. Chr. n. est. || 25 homo Therae mortuus; vide inter monumenta sepulcralia.

1301 = 335 *A* fragmentum marmoris Parii, cuius l. max. 0,18, a. max. 0,155, cr. max. 0,05. Attulit nobis m. Iulio a. 1899 Constantinus Messavuni villicus. Delineavi.

A *B*

A	*B*
- - Δ	
- - Δ	Θ[α - - -]
- - 120	Ῥησί[αρχος -]
- - ρ 101	Δεινοσ - -
- - ις 110	Πολυ[οῦχος -]
- - ξ 255	Κεφα[- - -]
- - 290	Κλε - - -

B (*SGDI* 4698).

---

336 Lapidis superiorem et dextrum marginem integram esse a. 1899 vidi (*SGDI* 4699).

1302 (post n. 336) Stela lapidis calcarii superne fracta, cui dens subest, l. 0,43, a. max. 0,675 sine dente, 0,76 cum dente, cr. 0,065. Effodimus a. 1899 paucos passus a forica inferiore septentrionem versus. Litterae diversae vs. 1—3 malae et serioris aetatis, a. fere 0,015—0,017; vs. 4—15 parvae, a. c. 0,005—0,006, vs. 16 sqq. c. 0,01 bonae alterius a. Chr. n. saeculi, quarum extremae partes paullo largiores factae sunt. Exscripsi. Ed. et multifariam emendavit F. Blass *SGDI* 4702 ectypo usus.

ΞΙΑ
ΛΑΚΛΡΙΤΩ
ΛΟΣΚΑΙ
ΛΩΝΙΚΑΡΙΟΝ
////// ΛΟΜΑΘΗ
ΙΙΓΟΛΙΣΕΥΚΑΡΠΙΑΝ
//////////////////ΛΚΙΝΘΙΙ /// ΕΥΤΥΧΙΔΑ
///////////// ΛΩΝΙΑΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΕΥΝΟΜΙΑΝ
ΚΑ ΑΡΜΕΝΙοΝ ΤΕΙΣΑΝΩΡΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΟΝ ΔΡΟΜΩΝΑ
ΚΛΕΥΜΑΝΔΡΟΣ /////ΠΟΡΙΑΝ
ΝΙΚΟΤΕΛΩ ΑΝΤΙΟΧΙΔΑ
ΟΝΟΣ
ΤΟΥΤΕΙΣΙΠΟ//ΟΥ ΛΛΔΑΜΕΑΛΕΣΒΙΟΙΙΚΑΙΙΤΑΛΙΑ ///
ΥΘΕΡΩΣΑΝ ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΣΑΡΜΟΝΙΑΝ
ΝΟΙΚΕΤΑΣ
ΕΝΤΩΙΑΓΩΝΙ ΓΟΡΓΟΣΣΘΕΝΗΣΑΡΤΕΜΩΝ
ΓΟ//ΓΩΠΙ
ΙΛΟΛΛΑΛΔ ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣΚΟΤΤΑΒΟΝ
ΝΑΞΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝ ΑΓΗΣΙΤΙΜΟΣΚΑΙ
ΙΡΑΤΗΣΕΥΠΟΡΟΝ
ΛΣΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝ ΙΣΟΘΕΜΙΣ ΕΥΘΥΜΟΝ
ΟΟΕΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ ΑΝΑΞΙΠΟΛΕΑΚΑΡΗΣΙΑΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ ////////ΟΠΟΛΙΣΚΑΙΚΑΛΛΙΚΛΗΣ
ΦΟΡΜΙΩΝΚΤΗΣΙΔΑ ΚΑΙΟΕΥΓΕΜΗΣΣΩΤΗ ///
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΣΩΤΗΡΙΔΑ ΤΕΛ ////// ΙΩ /// ΕΥ /// ΟΞΟΝ
ΙΣΘΜΩΙΣΠΟΥΔΑΙΑΝ ΔΩΡΟΘΕΟΣΑΙΡΕΣΙΝ
ΝΙΚΑΣΙΚΛΗΣΑΡΙΣΤΟΜΗΔΗΝΣ ΤΕΙΟΣΠΑΡΜΟΝΙΟΝ
ΟΗΡΑΙΝΩ ΠΥΘΙΑΔΑ ΤΗΛΕΜΝΑΣΤΑΠΑΣΙΩΝ
ΧΑΡΙΝΩΔΩΡΟΘΕΑΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΚΤΗΣΙΛΙΙ
ΔΙΔΥΜΑΝΘΗΣΠΙΣΤΟΝ ΦΙΛΑΓΡΟΣΑΙΤΩΛΟΝ
ΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΣΔΙΝΟΝ ΕΥΤΑΚΤΟΝΙΣΩΙΔΑ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΣΚΙΠΙΩΝΑ ΦΡΟΝΗΣΙΣΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝ
ΠΥΘΙΟΝΙΚΟΣΚΕΡΔΩΝΑ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣΣΕΡΑΠΙΩΝΑ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙΘΕΥΜ
ΠΟΛΥΟΥΧΟΣΠΕΔΩΝΑ ΚΑΛΛΙΒΩΛΟΣ
ΚΟΙΡΑΝΟΣΘΥΡΣΟΝ ΑΜΕΙΝΟΝΙΚΑΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΜΝΑΣΤΟΚΛΕΑΑΝΤΙΟΧΙΔΑΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣΕΥΤΥΧΙΔΑ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΣΕΡΑΠΙΩΝΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΟΝΑΤΑΣ ΝΙΚΙΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΧΑΙΡΕΠΟΛΙΣΘΗΒΑΙΔΑ
ΑΓΛΩΦΑΝΗΣΑΤΑΛΑΝΤΗΝ
ΧΑΡΜΩΝ

ία
- - - λα Χαριτώ[ν].
- - - λος καὶ
- - - λῶ Νικάριον
[- Φι]λομαθῆ
- ίπολις Εὐκαρπία[ν],
[Ὑα]κίνθ[ην], Εὐτυχίδα
[- - - Ἀπολ]λωνίαν. Διονύσιος
[καὶ] Εὐνομίαν.
- - κα Ἀρμένιον. Τεισάνωρ καὶ (deest)
- - Εὔλογον. Δρόμωνα
5 [Ἐπὶ ἱερομνάμ]ονος Κλεύμανδρος [Εὐ]πορίαν
. . . . τοῦ Τεισιπό[ν]ου Νικοτελῶ Ἀντιοχίδα
[οἵδε ἀπηλε]υθέρωσαν Λ[α]δάμεα Λέσβιον καὶ Ἰταλί[αν]
[τὸς αὐτῶ]ν οἰκέτας Ἀριστόδικος Ἁρμονίαν

[Καρνείοις (?)] ἐν τῶι ἀγῶνι·
- - - Γοργωπί-
- - - - -
. . . . ναξ Ἀφροδιτί[α]ν
[. . κ]ράτης Εὔπορον
. . ας Ἀφροδιτίαν
[Δωρ]όθεος Ἀπολλώνιον
Δημητρία Εὐφροσύνην
Φορμίων Κτησίδα
Ἀριστόδαμος Σωτηρίδα
Ἰσθμὼι Σπουδαίαν
Νικασικλῆς Ἀριστομήδην
[Θ]ηραινὼ Πυθιάδα
Χαρινὼ Δωροθέαν
Διδυμάνθης Πίστον
Κρατησίλοχος Δῖνον
Φιλοκράτης Σκιπίωνα
Πυθιόνικος Κέρδωνα
Καρτιδάμας Σεραπίωνα
Πολυοῦχος Πέδωνα
Κοίρανος Θύρσον
Μναστόκλεα Ἀντιοχίδα
Διονυσόδωρος Σεραπίωνα
Ὀνάτας Νικίαν
Χαιρέπολις Θηβαίδα
Ἀγλωφάνης Ἀταλάντην,
Χαρμών.

Γοργοσθένης Ἀρτεμών
Στρατοκλῆς Κότταβον
Ἁγησίτιμος καὶ
Ἰσόθεμις Εὔθυμον
Ἀναξιπόλεα Καρησίαν
- όπολις καὶ Καλλικλῆ[ς]
καὶ Θευγέ[ν]ης Σωτηρ -
Τελ[εσ]ίω[ν] Εὔδοξον
Δωρόθεος Αἵρεσιν
- - τειος (?) [Π]αρμόνιον
Τηλεμνάστα [Π]ασίων[α]
Ἀπολλώνιος Κτησία[ν]
Φίλαγρος Αἰτωλόν,
Εὔτακτον, Ζωΐδα
Φρόνησις Ἀφροδισίαν

ὑπόλοιποι· Θευμ.,
Καλλίβωλος.
Ἀμεινονίκα Δημήτριον
Ἀριστοφάνης Εὐτυχίδα
Αὐτοκράτης
Δημή[τ]ριον.

Manumissionis praescriptum vs. 5 sqq. ex n. 336 suppletum.

1303 (post n. 337) Tabula lapidis calcarii a sinistra et superne mutila, cuius l. max. 025, a. max. 0,20, cr. max. 0,065, a. 1899 in casa privata quae proxime a foro meridiem versus est effossa. Litterae a. 0,01 (—0,018) haud ineleganter incisae, aera christiana utique non multo anteriores. Exscripsi.

ΙΟΝΦΙΛΟ
ΙΟΝΦΑΡΝΑ
ΙʟΦΕΣΙΟΝΕΦΟΡΟΥ
ΤΕΦΑΝΟΝΕΥΔΙΑΚΟ
ΟΥΣΩΣΙΦΑΝΗΣΣΕΛΓ
ΟΥ

- - - - - - - - ον Φιλο-
[- - (*genetiv.*) - - -]ον Φαρνά-
[κου, - - Ἐ]φέσιον Ἐφόρου,
[- - - Σ]τέφανον Εὐδιάκο[υ],
[- - - -]ου, Σωσιφάνη⟨ς⟩, Σέλγ[ην]
[- - -]ου.

Manumissorum servorum catalogus esse videtur, sicut n. 337. Genetivi sunt dominorum. Vs. 5 Σωσιφάνη accusativus est, σ per errorem bis scriptum.

1304 (post n. 342) Tabula oblonga superne fracta, l. 0,28, a. max. 0,33, cr. max. 0,155. Litterae a. 0,01; pars earum apicibus parvis ornata. Aetas utique imperatorum Romanorum est. A parte postica rudis est lapis; a ceteris alii lapides fuisse videntur, ut in muro eum fuisse putandum sit. Effodi a. 1899 prope foricam inferiorem versus occidentem. Exscripsi.

Μ \
ΑΜΦΑΝΙΔΑ
ΘΕΥΤΕΛΗΣ ΠΡΑΞΙΣΙΙ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣΑΓΛΩΦΑ
ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΣ ΕΤΥΜΟ
ΚΡΙΤΩΝ ΔΑΜΟ
ΑΘΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΕΛΕ
ΧΑΙΡΗΜΩΝ ΠΡΑΞΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ ΘΕΥΔΩΡ
ΦΙΛΩΝ ΠΟϹΕΙΔΩΝΙ
ΔΩΡΙΩΝ ΔΩΡΙΩΝΟ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ ΑΡΤΕΜ
ΣΩΤΗΡΩϹ ΤΡΑΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΕΡΔΩΝ
ΖΩΣΙΜΟΣ ΖΩΣΙΜΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩΝ /// ΛΕΞΙΟΣ
ΧΑΡΜΙΣ ΠΟΣΕΙΔΙΠ
/////// ΨΞΙΑ ΑΠΟΛΛΩΝ
////////// ΥΔΟΤΟΣ ΝΙΚΑΙΟΥ Σ
//// ΩΠΥΡΟΣ ΙΙΙΚΩΝΩϛ

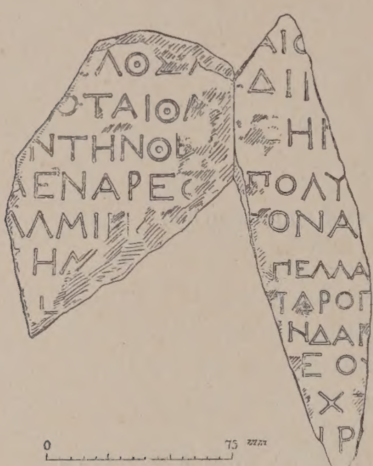
- - - - - - - -
Ἀμφανίδα[ς - - - -]
Θευτέλης Πραξισ[τρ(άτου)]
Θεμιττοκλῆς Ἀγλωφά(νους)
Ξενόκριτος Ἐτυμο.
Κρίτων Δαμο.
Ἀθανομένης Τελε.
Χαιρήμων Πραξι.
Ἡρακλείδης Θευδώρ(ου)
Φίλων Ποσειδωνί(ου)

Δωρίων Δωρίωνο[ς]
Φίλιππος Ἀντιόχου
Πρωταγόρας Ἀρτεμ.
σωτὴρ στρατοῦ
Διονύσιος Κερδῶν(ος)
Ζώσιμος Ζωσίμου
Ἡρακλέων [Ἀ]λέξιος
Χάρμις Ποσειδίπ(που)
[Ἐρ]υξίας Ἀπολλων(ίου)
[Θε]ύδοτος Νικαίου
[Ζ]ώπυρος [Ν]ίκων[ο]ς.

Vs. 4 num idem quem n. 517 dicit Αὐτοκράτορος Τιβερίου Καί[σ]αρος ἱερέα καὶ γυμνασίαρχον Θεμιστο[κλέ]α Ἀγλωφάνου[ς]? Sed praestat de nepote eius cogitare.

Vss. 13. 14 inter verba σωτήρ et στρατοῦ corona obiter incisa esse videtur in formam litterae Ω ceteris litteris paullo maioris. Unde concludi potest Protagoram propter aliquod facinus militare hunc titulum a commilitonibus accepisse.

1305 (post n. 337) Fragmentum a. c. 0,19, l. max. 0,06, cr. max. 0,09, in latere sinistro et adverso quarto a. Chr. n. saeculo inscriptum. Litterae magnitudinis diversae.

\- - - - -
Δἴ(?) - -
\- - - - -
Πολυ-
. ονα
[Ἀ]πελλᾶ[ς -
[Ἀ]νδρογ[εν -
. . ν Δαι - -
[Κλ]εο - -
. . χ - - -
. . . ρ - - -

In parte sinistra nihil certi nisi vs. 4 [Μ]ενάρεος dispicio, in dextra agi videtur de servis manumissis, sicut n. 1302.

1306 = 342 Est in posti sinistro ianuae quae in antrum gymnasii epheborum ducit, supra n. 618.

Ε Γ //////// (*c. 15 litt.*) /////////// Ο Υ Σ Ο Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ι
Χ Ο //////// (*c. 15 litt.*) ////////// Ο Θ Ξ Ο Υ Κ Α ' Ο ϒ Π Ο Γ Υ // Ν Α
Σ Ι Α //////// (*c. 14 litt.*) ///////// ⸜ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ // Α Ν Ε Γ Ρ Λ ı // Ν
Τ Ο //////// (*c. 14 litt.*) ////////// Ι Α Υ Γ Ο Ν Α Ι Λ Ω Φ Α Ν Η Ν
Π Ο //////// (*c. 13 litt.*) /////// Α Ν Κ Α Ι Κ Α Λ Λ Ι Ν Ο Μ Ο Ν
Ζ Ω ///// (*c. 13 litt.*) ////// Ο Π Α // ⌒ Ν Α
etc.

Ἐ[π' ἱερέως . . . .]ους ὁ γυμνασία[ρ]-
χο[ς Φιλοκράτης Δωρ]οθέου καὶ ὁ ὑπογυ[μ]να-
σία[ρχος Δωρόθεος Φιλ]οκράτου[ς] ἀνέγρα[ψα]ν
το[ὺς ἐφηβεύσαντας ἐπ'] αὐ[τῶ]ν Ἀ[γ]λωφάνην
Πο[λυνίκου καὶ Πελοπίδ]αν καὶ Καλλίνομον
Ζω[ΐλου καὶ Ἀριστ]οπά[μ]ονα
Φιλόστρατος
οἱ Φι[λοστράτου].
Ἀγ[λωφάνης?]

Vs. 1 sacerdos est eponymus Imperatoris Romani, cf. n. 517. 325, 19. 339. Nomina gymnasiarchi et hypogymnasiarchi ex coniectura supplevi; interdum enim pater et filius hos magistratus simul gerunt. || 3 Δωρόθεος Φιλοκράτους est n. 711, 3. || 5 Καλλίνομον Ζω[ΐλου] cf. Ζωΐλος Καλλ- 733, 10, ubi nunc Καλλ[ινόμου] restituo. [Πελοπί]δαν Ζωΐλου ex n. 613, 9. 718.

PARS QVINTA.

RES SACRAE.

350—363 (*SGDI* 4707—4720). Cf. *Thera* I 149. 283 sqq.

358 In rupe non ΔεΥτερος sed ΔεϘτερος incisum esse monuit Schiff, probantibus Doerpfeldio et Woltersio, et ipse a. 1899 intellexi; cf. *SGDI* 4715. Tamen litterae Ϙ eo loco ratio est nulla, sed error latet. Retinendum igitur Δε[ύ]τερος.

1307 Prope n. 356 ad sinistram pauca litterarum vestigia legi a. 1899.

ΙΜΙΣΜΧ κσι -

363 Lectio mea exceptis tribus primis litteris Πολ - a. 1903 Wilamowitzio et mihi dubia esse videbatur.

1308 (post n. 363) Intra aedificium 'antiquissimum' in rupe nomen est, quod ita fere legitur:

Ι Ε Α Μ *sive*
Ι Ε Α Μ Ι ı Α *sive*
Μ Ι Ε Α Μ Ι Ο Λ

Unde nihil enucleavi. Primam lectionem probavi a. 1903.

364 (*SGDI* 4721).

365 (*SGDI* 4722). Post M nullam unquam litteram in rupe fuisse constat. Sed quarta littera, ubi antea lacunam indicaveram, a. 1903 Ⱶ esse posse nobis visa est, ut non deae, sed hominis nomen esset Βίρυς, quod etiam in montis Prophetae Eliae clivo (v. infra in parte septima) legitur. Maxime igitur doleo, quod Biridis deae nomen denuo in dubitationem vocari concedendum est.

1309 = 366 (*SGDI* 4724). Infra, non extra aedificium perantiquum eoque antiquius est. A. 1902 revisi.

M O > Ⲩ Θ I Ǝ I   [Π]ε[λ]ώ[ρ]ιος.

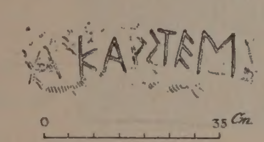
1310 = 368*b* Non ΒΕΡΜ//ΑΜ i. e. Ηερμείας, sed ΒΕΡΜΤΣΜΜ i. e. Ηερμότιμος legendum esse a. 1899 vidi. Cf. n. 389. Titulus post n. 570 transponendus est.

---

369 (*SGDI* 4726). | 370 (*SGDI* 4727).

1311 = 371 Non Ϙορής sed ΜΑϘΟΦ legendum esse a. 1899 vidi; cf. *SGDI* 4728. Est igitur Ϙόρας sive Ϙο(ύ)ρας.

1312 (post n. 371) In rupe. Abest a n. 581 3,40 m, a n. 370 3,30 m notum versus. Exscripsi a. 1899. Ad delineationis meae et ectypi fidem descripsit M. Luebke.

Κ(*h*)άριτες.

1313 (post n. 371) Ante murum altum prope epheborum gymnasium in rupe. Abest a proxima parte muri 1,75, ab angulo eo qui versus occidentem spectat 4,05. Litterae magnae et profundae, a. 0,26—0,29. Infra litteras incerta quaedam incisa sunt. Cf. *Ath. Mitth.* XXVI 1901, 423. Effodi a. 1902. Delineavit ectypo meo usus M. Luebke.

Ζηύς.

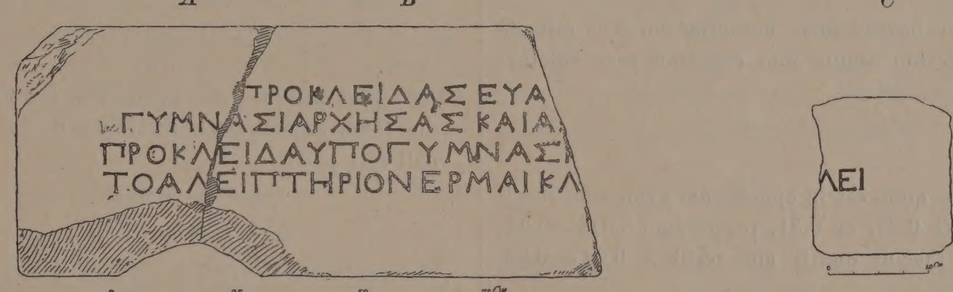
372 (*SGDI* 4737).	378 (*SGDI* 4742).
373 (*SGDI* 4738).	380 (*SGDI* 4743).
374 (*SGDI* 4739).	381 cf. *Thera* I 273 (*SGDI* 4744).
375/376 (*SGDI* 4740).	382 (*SGDI* 4745).
377 (*SGDI* 4741).	

---

389 (*SGDI* 4729). Ηερμότιμος (Ἀπόλλωνος) Λυκείο(υ) (βωμὸν) ἐποίε(ι) interpretatur Blass.

1314 (ante n. 390) Fragmenta tria tabulae a postica parte rudis. *A B* a. 0,50, *C* supra et infra desectum, a. 0,315. L. *A*+*B* c. 1,25, *C* 0,28; cr. 0,125 (*A*)—0,25 (*C*). Litterae bonae, Σ lineis exterioribus paullulum extrorsum inclinatis, a. 0,03—5—0,04, saeculi alterius si non tertii exeuntis a. Chr. n. Omnia fragmenta infra murum altum prope epheborum gymnasium effossa sunt; *B* fuit in pavimento aedificii sera aetate ibi exstructi. *A* et *B* ego a. 1902, *C* P. Wilski et A. Schiff a. 1900 invenerunt et exscripserunt.

A *B* *C*

Προκλείδας Εὐα[γόρα]
γυμνασιαρχήσας καὶ Ἀ[λκιμέδων]
Προκλείδα ὑπογυμνασι[αρχήσας]
τὸ ἀλειπτήριον Ἑρμᾶι κα[ὶ (*spatium*) Ἡρακ]λεῖ.

Sodalicium ab Epicteta circa annum 195 a. Chr. n. constitutum continet Εὐαγόραν Προκλείδα (IG XII 3, 330, 83), Προκλείδαν Εὐαγόρα (330, 84), Προκλείδαν Ἀλκιμέδοντος (330, 85). Basis vero quae exeuntis alterius a. Chr. n. saeculi esse potest n. 490 exhibet Προκλείδαν Εὐαγόρα. Nostra inscriptio Epictetae illa uno aevo antiquior aut eodem spatio recentior esse videtur. Alterum praefero, postquam litteraturam aetatis qua Philometor regnavit accuratius novi. Stemma:

Ἐχέστρατος
|
Προκλείδας ⌣ Ἰσθμώ (n. 490)
|
Εὐαγόρας II. (n. 330) — Ἀλκιμέδων I. (n. 330) — Βριθώ (n. 490)

Εὐαγόρας II. (n. 330)
|
Προκλείδας II. (n. 330. 490)
γυμνασίαρχος

Ἀλκιμέδων I. (n. 330)
|
Προκλείδας (n. 330)
|
Ἀλκιμέδων II.
ὑπογυμνασίαρχος.

390 Tractavit etiam Brunet de Presle *CR Acad. Inscr.* VI 1870, 160 ectypo usus per Schliemannum misso.

390—394 (*SGDI* 4746—4750).

---

397 (*SGDI* 4751).

---

399 (*SGDI* 4753).

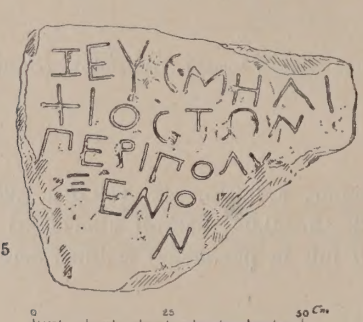
1315 (ante n. 399) Infra Phidippidae inscriptionem (n. 536) duos passus a n. 399, in rupe. Litterae a. vs. 1 0,09, vs. 2 0,06—0,07. Totius inscriptionis longitudo 0,84. Exscripsi a. 1899.

ΕΧΕΚΡΑΤΓΥ	Ἐχεκράτευ[ς].
ΙΕ//Σ	Ζε[ύ]ς.

---

399 (cf. *SGDI* 4753) Vs. 2 prima littera Γ est, non Τ. Fuit igitur [Ἀ]γαστικλεῦς.

1316 (post n. 401) In rupe Laconicum quod est in epheborum gymnasio. Imaginem ex Wilskii ectypo schedisque delineavit M. Luebke.

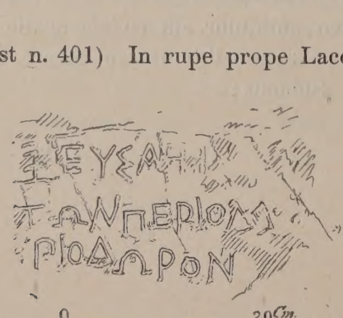
Ζεὺς Μηλί-
χιος τῶν
περὶ Πολύ-
ξενο-
ν

Aetatem tituli definire propter formas quae vocantur cursivas difficile est. Tamen tertio a. Chr. n. saeculo utique non recentior esse videtur; immo quarti esse potest.

1317 (post n. 401) A Laconico, quod est in epheborum gymnasio, meridiem versus prope oblongum (l. 0,27, cr. 0,31, profundum 0,015—0,04) rupi incisum, litteris bonis saeculi quarti aut tertii a. 0,04—0,06. Effodi a. 1902.

ΙΕΥΣ	Ζεὺς
Τ//ΝΠΕΡ//////ΑΚΙΟΝ	τ[ῶ]ν περ[ὶ Λ]άκιον.
0 0,295 0,47 0,725	

1318 (post n. 401) In rupe prope Laconicum. Exscripsi a. 1902.

Ζεὺς
τῶν περὶ Ὀλ[υμ]-
πιόδωρον.

401—404 (*SGDI* 4730—4733).

405 Sepulcro adscribit Blass *SGDI* n. 4813 propter locum. Sed non fuit epigramma. Primo nomen [Μ]ΟΦΥΛΛΙ scriptum, sequebatur a sinistra aliud nomen ΟΞΚ, fortasse [ΜΟΛΑΦ]ΞΚ; postea a dextra tertium nomen additum velut in [-σθέ]νεος, cuius ultima littera, cum spatium non sufficeret, suprascripta est.

---

406 (*SGDI* 4752).

---

408 (*SGDI* 4754).

1319 = 727 (post n. 409) Ara nigri lapidis a sinistra fracta, a superiore parte margine altiore ornata; l. max. 0,20, a. 0,13, cr. max. 0,25. Litterae bonae tertii fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,025—0,04. Exscripsi.

ΘΟΣ	[Ἀγα]θὸς
ΜΩΝ	[Δαί]μων.

Olim non intellexi.

1320 (post n. 409) Ara rectangula cymatiis superne et infra ornata l. 0,27, a. 0,355, cr. 0,195, bene exsculpta. Litterae elegantes a. 0,015 linea circumscriptae. Effodimus a. 1899 in casa privata, quae prope forum meridiem versus sita est.

ΑΓΑΘΟΥ	Ἀγαθοῦ
ΔΑΙΜΟΝΟΣ	Δαίμονος.

1321 (post n. 409) Ara (ἐσχάρα) a dextra et postica parte fracta, lapidis spongiosi, l. max. 0,175, a. 0,115, cr. max. 0,11. Litterae a. c. 0,02—0,025 saeculi primi vel alterius a. Chr. n. Effodi a. 1900 supra Basilicam.

ΑΓΑC	Ἀγα[θοῦ]
ΔΑΙΜC	Δαίμο[νος].

1322 (post n. 409) Ara cylindrata, infra fracta, superne cymatio ornata; dm. 0,23, a. max. 0,21, litterae a. 0,023. Effodi a. 1900 in septentrionali fori parte.

ΑΓΑΘΟΥ	Ἀγαθοῦ
ΔΑΙΜ	Δαίμ[ονος].

1323 (post n. 409) Infra forum in domo meridionali inter superiora terrae strata a. 1899 effodimus aram cylindratam duobus calvariis bovinis sertisque ornatam, in duas partes fractam. A. 0,23, dm. 0,20. Litterae super serta incisa a. 0,009—0,012. Exscripsi.

ΑΓΑΘΟΥ	Ἀγαθοῦ
ΔΑΙΜΟΝΟΣ	Δαίμονος,
ΑΓΑΘΗΣΤΥΧΗΣ	Ἀγαθῆς Τύχης.

Dei in hoc titulo aetate Romana non antiquiore similiter coniuncti sunt atque in quarti saeculi inscriptione n. 436 Ἀγαθᾶι Τύχαι Ἀγαθοῦ Δαίμονος.

---

411 Weilii exemplar expressit Michel 793.

---

411 (*SGDI* 4755). Pessime tractaverat Pègue *Santorin* 1842, 25.

1324 (post n. 411) In rupe ad viam, quae a fonte Ζωοδόχος πηγή versus sepulcretum Πλαγάδες fert. Edidi *Hermes* XXXVI 1901, 134 sqq. Wilskii ectypo schedisque usus; cf. *Beitr. alten Gesch.* (C. F. Lehmann) I 1901, 216 sq.; Solmsen IG ad inl. dial. sel. 27; Studniczka *Goett. GA* 1901, 545.

Ἀγλωτέλης πράτιστος ἀγορ{αν | ᾶν} hικάδι
Κα[ρ]νῆια {Θεῶν | Θεὸν δείπν[ι]ξεν, hο(ὐ)νιπαντίδα | Θέων}
καὶ Λακ[α]ρτῶς.

Nulla dubitatio est de verbis Ἀγλωτέλης ὁ Ἐνιπαντίδα καὶ Λακαρτῶς — δείπνιξεν. Reliqua variis modis explicari possunt. 1) Ἀγορὰν Θεῶν πρᾶτος δείπνιξεν Καρνῆια Studniczka; cf. E. Curtius *Ges. Abh.* I 322 sqq. 2) Ἀγορᾶν hικάδι πρᾶτος δείπνιξεν Θεὸν Καρνῆια, i. e. 'vicesimo die mensis (Carnei) quo Ἀγοραί fiebant, deo (Apollini Carneo) lectisternium fecit' ipse cogitaveram. Ἀγοραὶ iam idem essent quod sunt Ἀγορῆια n. 452. Ἀρταμιτίο(υ) τετάρται πεδ' ἰκάδα — Ἀγορήιοις δὲ —. 3) Πράτιστος ἀγορὰν δείπνιξεν, hικάδι Καρνῆια Θέων, i. e. primus ἐδαμοθοίνησε, cum die XX Carneis σταφυλοδρόμος esset. 4) Minus bene antea coniunxeram πράτιστος ἀγορὰν ut 'optimus orator publicus'.

1325 (ante n. 412) Lapis calcarius longus, deformis, a. 1902 ab urbe antiqua in Museum Theraeum translatus. Exscripsi.

Ι Ϩ Δ Ο Ϩ /// [Τρ]ιοδῖ[τις].

412 (*SGDI* 4756).

1326 (post n. 412) In casa meridionali infra forum sita a. 1899 symplegma pueri et leporis(?) effodimus l. 0,40, a. sine pueri capite, quod postea invenimus, 0,30. In basi litterae a. 0,008—0,017 incisae sunt, quae quarti a. Chr. n. saeculi esse videntur. Cf. *Arch. Anz.* 1899, 183.

Κ Λ Ε Ο Δ Α Ι Σ : Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι

Κλεοδαΐς Ἀρτάμιτι.

1327 (ante n. 413) Ara cylindrata quinque bucraniis sertisque ornata, a. 0,285, dm. 0,20; litterae bonae a. 0,015—0,019 alterius fere a. Chr. n. saeculi. Effodi a. 1900 in muro recentiore casae phalli imagine et inscriptione n. 1027 insignis. Cf. *Ath. Mitth.* XXV 1900, 462, 2.

Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ο Σ Ἀρτάμιτος.

1328 (ante n. 413) Basis oblonga a dextra et postica parte fracta, cuius l. max. 0,315, a. 0,07, cr. max. 0,195. In parte superiore foramen est ad immittendam statuam vel donarium aliquod idoneum. Litterae minutae sed apicatae, alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,006—0,012. Effodi a. 1900. Cf. *Ath. Mitth.* XXV 1900, 462.

Ε Ι Ν Ο Δ Ι Α Σ Ω Τ Ε Ι Ρ Α Φ Ο Ω Σ
Α Ρ Τ Α Μ Ι Κ Α Ι Χ Ρ Υ Σ Ε Α Ι Σ /

Εἰνοδία Σώτειρα Φωσ[φόρε – ◡◡ – ◡̲]
Ἄρταμι καὶ χρυσέαις [λ ◡◡ – ◡◡ –]

Vs. 1 χαῖρε Φεραία exempli gratia U. de Wilamowitz, cf. Callim. in Dian. 259. || 2 [λαμπάσι σῷζε πόλιν] supplevit idem.

1329 (ante n. 413) Tabula a sinistra et superiore parte fracta; l. max. 0,21, a. max. 0,205, cr. 0,06. A dextra olim alia tabula fuit. Litterae apicatae primi fere p. Chr. n. saeculi a. 0,011—0,018. Effodi a. 1900 prope portam septentrionalem aedificii eius, ubi carmen philosophicum inventum est (v. infra inter Varia).

ϽΣΑΓΛΩΦΑΝΕ
ΟΔΕΙΤΙΝ
ΜΙΝΕΝΘΡΙΝΚ

[Υ]ἱὸς Ἀγλωφάνε|[ος Θεοκλείδας τὰν]
[τρι]οδεῖτιν
[Ἄρτα]μιν ἐν Θρωκ|[ῷ εἵσατο πρόσθε θυρᾶν].

Cf. n. 515/16 Θεοκλείδης Ἀγλωφάνευς. Vs. 3 exempli gratia supplevit Wilamowitz.

1330 (post n. 415) Caput columnae marmoreum, a. 0,33, dm. infera 0,275, abaci l. 0,37; a. 1900 ante cubiculum aliquod in superiore urbis parte effossum, quod cubiculum haud scio an οἰκίᾳ ἱερᾷ attribuere liceat. Litterae altero p. Chr. n. saeculo vix antiquiores. Cf. O. Rubensohn *Ath. Mitth.* XXVII 1902, 237. Ad imaginis photographicae exemplar delineavit M. Luebke.

Θεῶν μεγάλων
ἐπηκό-
ων Ἀσκλη-
πιῶν Ὑπαταί-
ων.

1331 (post n. 415) Ara parvula rudis cylindrata lapidis rubri volcanici, cuius dm. 0,13, a. 0,105, litterae a. 0,04. Effodi a. 1900 in casa phalli imagine et inscriptione n. 1027 insigni.

ΥΓΙΕΙΑϹ — Ὑγιείας.

1332 Fragmentum arae (ἐσχάρας) lapidis spongiosi, cuius l. max. 0,13, a. 0,10, cr. max. 0,12, litterae a. 0,02—0,025 simplices et bonae, quarum aetatem definire difficile est. Effodi a. 1900 apud tholum in occidentali urbis clivo.

ΙΤΗϹ — [Ἀφροδ]ίτης
ΙΝΗϹ — [. . . . τ]ίνης.

[Λιβιτ]ίνης quod conieceram, coll. Dion. Hal. ant. Rom. IV 15, refutatur eis quae Wissowa *Ges. Abh.* 6 disseruit. [Μελιτ]ίνης Kern.

416 De templo eiusque inscriptione cf. etiam *Thera* I 306 sq. II 255 sq. Studniczka *Goett. GA* 1901, 552. Si monumentum sepulcrale fuit, deae Basileae partes quas egerit illustrantur carmine n. 870, 11 ἀφηροῖξας δεῖξε Πλουτῆος Κόρᾳ et magis etiam Pariorum illo XII 5, 310, 15 ἀλλὰ σύ, παμβασίλημα θεά, πολυώνυμε Κούρα, τήνδ' ἄγε ἐπ' εὐσεβέων χῶρον ἔχουσα χερός.

417 (*SGDI* 4757).

418 [ἱερε]ύς reposui *Thera* I 200, ubi imago est photographica (*SGDI* 4758).

419 (*SGDI* 4759). Ἀνθῆς pro Ἀνθέας (?) Blass.

1333—1348 Artemidori τέμενος. Arae sunt, anaglypha, epigrammata rupi incisa; quae omnia 21 metrorum spatium capiunt. Situm est infra viam, quae a S. Stephani ecclesia in forum ferebat. Cf. n. 421. 422, ubi priores libros laudavi; *Thera* I 199; de aris a. 1899 effossis Σαντορίνη 1899 ἀρ. 604; *Berl. phil. Wochenschr.* 1899, 1275 sq.; *Arch. Anz.* 1899, 191 sqq. Accuratius describemus *Thera* III. Cf. Dittenberger Orientis GIS ad n. 70. Huc recepi etiam quae iam in priore huius sylloges parte dedimus. Omnia tertio a. Chr. n. saeculo, Ptolemaei Philadelphi maxime et Euergetae aetati attribuenda sunt. Imagines ex Panagiotae Zurzi delineatione, Rohreri photographicis, apographis ectypisque meis fecit M. Luebke.

[*Textum vide pag. 296. 297.*]

Potest fere monumentorum series ex temporum ordine constitui. Primo duae arae factae sunt, quae, si cum ceteris comparamus, paullo aliter inclinatae sunt, sed inter se congruunt.

1333 = 422 (ubi vide imaginem) Dioscurorum ara.

Βωμὸν ἔτευξε Διοσκούροις σωτῆρσι θεοῖσι
Περγαῖος Ἀρτεμίδωρος ἐπευχομένοισι βοηθούς.
(*Dioscurorum pili et stellae.*)

Cf. H. Usener *Rh. Mus.* LV 1900, 291.

1334 Πᾶν ἀνέμωι τρέφεται καὶ ἀφ' ἡλίου, εἶτα σελήνης·
γῆ καρπούς τε φέρει, καὶ ὅσ' αὐξάνει, αὖθι μαραίνει
\- - - - - - - - - - - - - - - -

Quae olim sequebantur erasa sunt; vide infra. ὅσ(α) indicavit H. ab Arnim.

Cum his coniungi possunt, quae ad dextram sita sunt:

1335 = 421*a*—*e* (vide ibi imaginem) in scalis, prope Hecates lapidem et Priapi hermam, qui perierunt.

a Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.

b Εἵσατο τήνδ' Ἑκάτην πολυώνυμον Ἀρτεμίδωρος
Φωσφόρον, ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.

Μνημόσυνον Θήρας πόλεως παριοῦσιν ἔτευξεν
βάτθρα τάδ', ἔστ[η]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

c Ἥκω Πρίαπος τῆιδε Θηραίωμ πόλει
ὁ Λαμψακηνός, πλοῦτον ἄφθιτομ φέρων.

d . . . . ς πάρειμι καὶ παραστάτης
πᾶσιν πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένοις.

e Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.

Deinde Concordiae ara facta est ante n. 1434, sed ita, ut frontis linea paullo aliter inclinata sit, quam directionem monumenta postea sculpta sequuntur. Vss. 1—3 litteris magnitudine insignibus incisi quid huic arae tribuerit Artemidorus demonstrant.

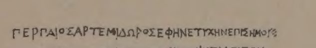
1336 Ὁμονοίας.
Ἀρτεμίδωρος Ἀπολλωνίου
Περγαῖος κατ' ἐνύπνιον.
Ἀθάνατον βωμὸν πόλει εἵσατο τῆιδ' Ὁμονοίας
πατρίδος ὢν Πέργης κατ' ἐνύπνιον Ἀρτεμίδωρος.

Postea Concordiae aram ipse quodammodo laesit; cum enim Cabiris aram dedicaret, partem epigrammatis supra illam scripsit.

1337 Θεῶν Σαμοθράικων.
Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.
Βωμὸν ἀγήρατον Σαμοθρᾶιξι θεοῖσιν ἔτευξεν
Περγαῖος Ἀρτεμίδωρος ἐπήκοον εὐχομένοισιν.

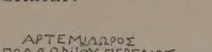
Ante hanc aram Fortunae ara prominet.

1338

Περγαῖος Ἀρτεμίδωρος ἔφηνε Τύχην ἐπίσημο[ν],
τοῖς ἐπιγινομένοις ὄνομ' ἀθάνατον καταλείπων.

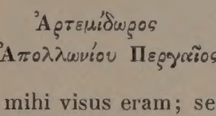
1339 In lapide oblongo ante Concordiae aram effosso, de quo quem locum olim occupaverit dubitatur.

Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.

Vs. 1 initio θεοῖς legisse mihi visus eram; sed obstant symmetria ectypique indoles.

1340 Ara humilis ex rupe facta seu basis, in qua parvae statuae impositae fuisse videntur; e regione capitis leonini.

[Ἡρῶισ]σαι καρπὸν νέον | [ε]ἰς ἐνιαυτὸν ἄγουσιν, |
δεῦτε [κ]αὶ ἐν Θήρας χθονὶ | μεί[ζ]ο[να] πάντα τελοῦσαι.

Supplevit Wilamowitz; coll. Nicaeneti carmine Anth. Pal. VI 225, Ap. Rhod. IV 1309 sqq. Agri culturae praesunt.

Iam pone Concordiae aram stela posita est, cuius denti foramen destinatum erat etiamnunc conspicuum, a dextra epigrammatis n. 1434, qua in stela decretum fuit de Artemidori meritis et corona ei oblata. Huius vero carminis vss. 3. 4 erasi sunt et in eorum locum novi versus scripti, ut iam carmen satis ineptum evaderet:

1341 Πᾶν ἀνέμωι τρέφεται καὶ ἀφ' ἡλίου, εἶτα σελήνης· = 1334
γῆ καρπούς τε φέρει, καὶ ὅσ' αὐξάνει, αὖθι μαραίνει·
ἡ δ' Ὁμόνοια θεὰ βωμοῦ χάριν ἀνταπέδωκε
τὸν στέφανον παρὰ τῆς πόλεως μέγαν Ἀρτεμιδώρωι.

Contra omnia bene cedunt, si hos ultimos duos versus cum priore carmine coniungimus:

1342 Ἀθάνατον βωμὸν πόλει εἵσατο τῆιδ' Ὁμονοίας = 1336
πατρίδος ὢν Πέργης κατ' ἐνύπνιον Ἀρτεμίδωρος·
ἡ δ' Ὁμόνοια θεὰ βωμοῦ χάριν ἀνταπέδωκε 1341, 3. 4
τὸν στέφανον παρὰ τῆς πόλεως μέγαν Ἀρτεμιδώρωι.

De corona eadem ipse etiam a dextra arae prope solum verba fecit:

1343 Θηραῖοι ἐστεφάνωσαν ἐν [Ἀ]ρσινόοισιν ἐλαίας
ἔρνεσιν Ἀρτεμίδωρον, ὃς ἀενάους κτίσε βωμούς.

Quibus postea additi sunt versus:

1344 Δῆμος ἐχειροτόνησεν [ὁ] Θηραῖος Ἀρτεμίδωρον,
καὶ στεφάνωι τίμησεν ἄμεμπτον ἐόντα πολίτην.

A sinistra huius epigrammatis, in dextra parte arae, quae Concordiae dedicata erat (n. 1336), foramen incisum est ad recipiendam stelam, ubi alterum decretum de Artemidori scilicet honoribus et civitate inscriptum erat. Ac cum post hoc decretum non iam Pergaeus sed Theraeus esset Artemidorus, dedicationes eius, quibus etiamtum Pergaeum se appellat, scilicet aram Dianae Pergaeae consecratam n. 1350 et Ptolemaei Euergetae aram n. 464 non ante a. 245 factam, antiquiores esse elucet inscriptione n. 1444. Civis igitur factus est post annum 245 a. Chr. n.

Sequuntur Artemidori Theraei dedicationes, non arae eae quidem, sed monumenta publica dis et hominibus grata.

1345 Prope aquilae anaglyphum.

Διὶ Ὀλυμπίωι.
Ἀετὸν ὑψιπετῆ Διὸς ἄγγελον Ἀρτεμίδωρος
ἀέναομ πόλει εἷσε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Ἄφθιτοι, ἀθάνατοι καὶ ἀγήραοι ἀέναοί τε
βωμοί, ὅσοις ἱερεὺς τέμενος κτίσεν Ἀρτεμίδωρος.

ἀγΗραοι ex ἀγΕΙραοι correctum.

1346 Prope leonis anaglyphum (*a*) et infra id (*b*):

a Ἀπόλλωνι
Στεφανηφόρωι.

b [Τ]εῦξ[ε] λέοντα θεοῖς κεχαρισμένον Ἀρτεμίδωρος
ἐν σεμνῶι τεμένει μνημόσυνον πόλεως.

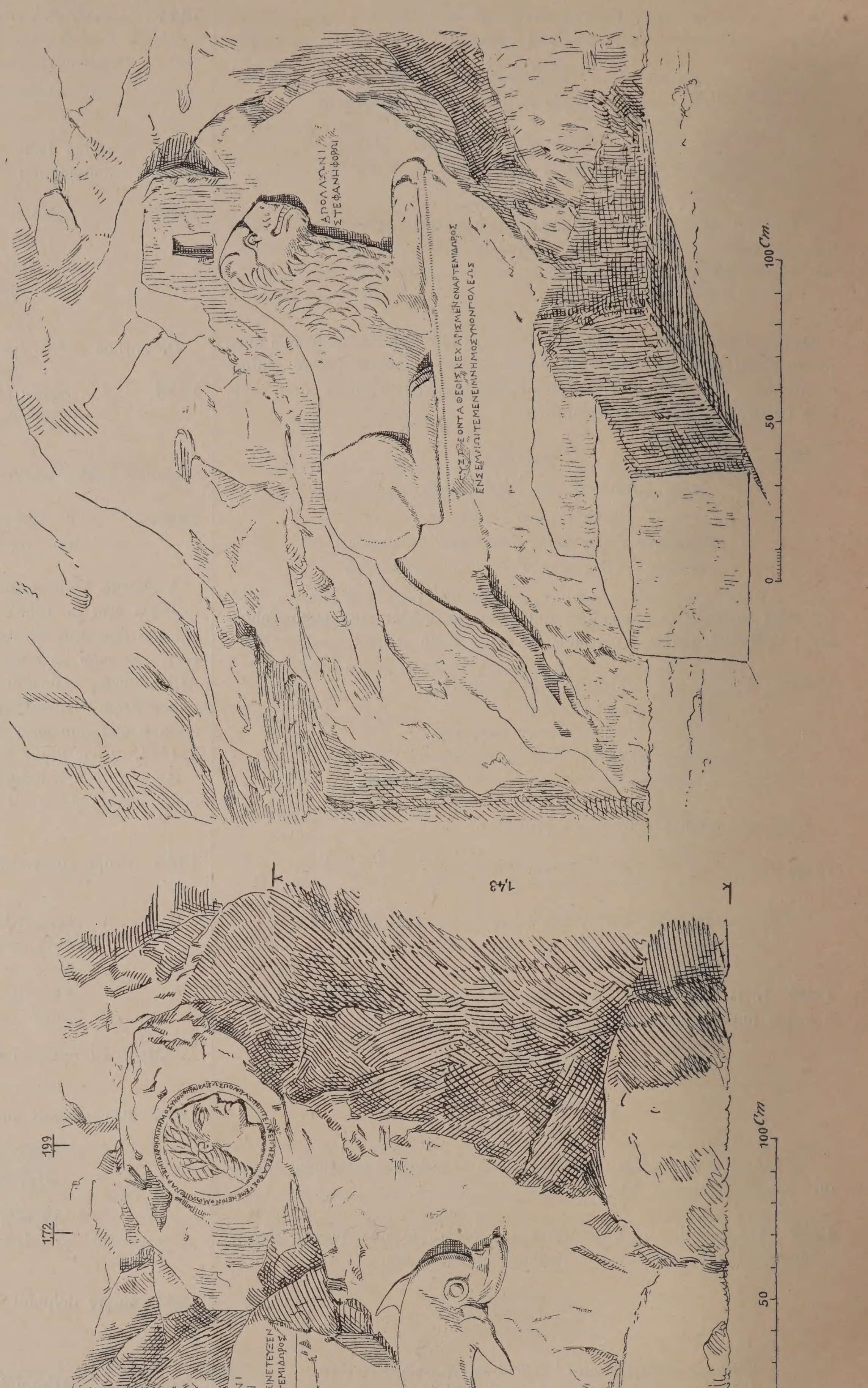
1347 Supra delphini imaginem, pone quam canalis os est.

Ποσειδῶνι
Πελαγίωι.
Πέτραι ἐν ἀκαμάτηι δελφῖνα θεοῖσιν ἔτευξεν
εὔνουν ἀνθρώποις νενομισμένον Ἀρτεμίδωρος.

1348 Circa Artemidori caput ex rupe sculptum.

Μνημόσυνον Θήραι, καὶ ἕως πόλου ἄστρ' ἐπιτέλλει
γῆς ἔδαφός τε μένει, ὄνομ' οὐ λίπεν Ἀρτεμίδωρον.

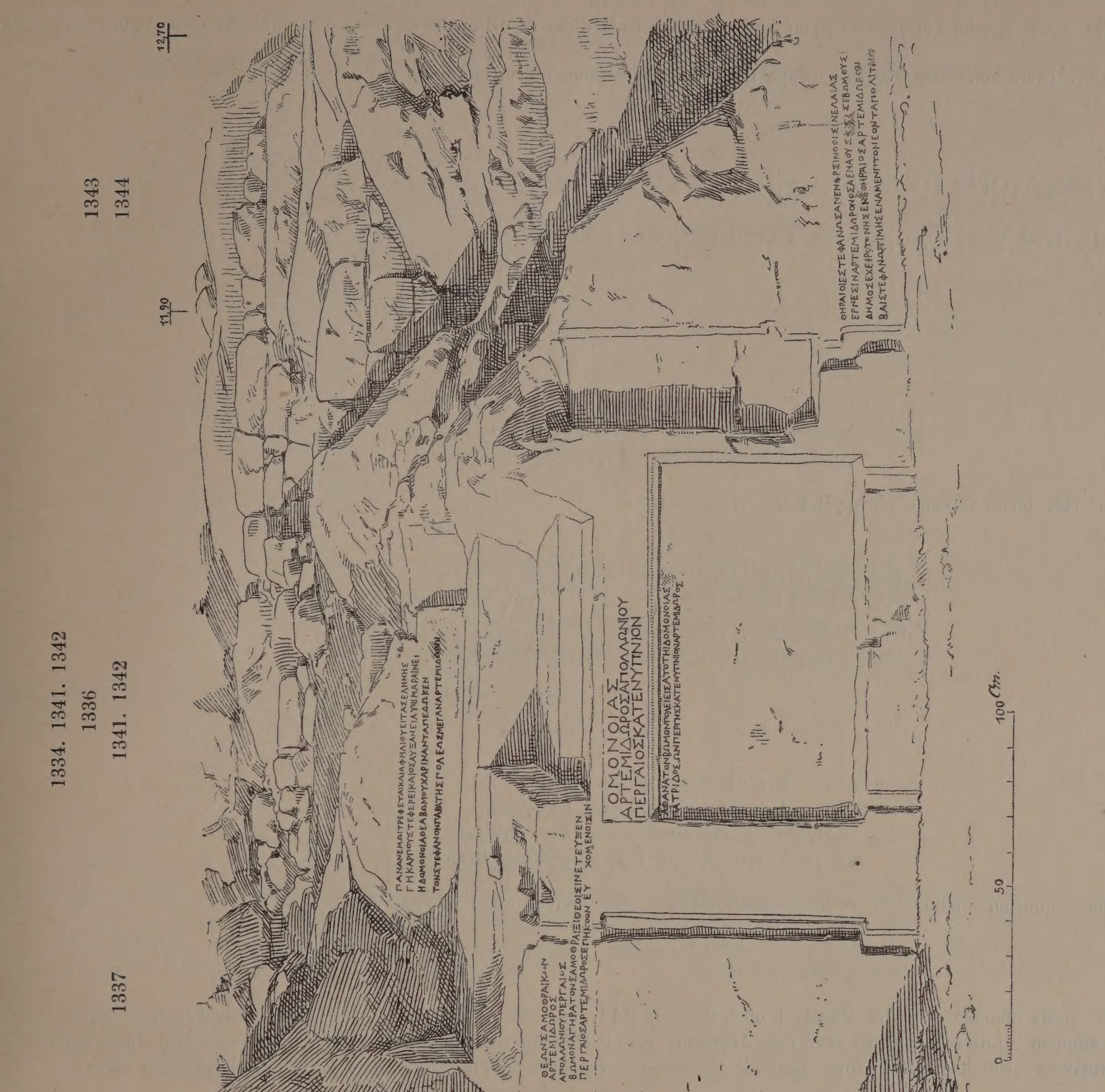
Verba μνημόσυνον Θήραι appositionis loco cum Ἀρτεμίδωρον coniungenda; caput eius Therae monumentum remansit.

1346 *a* 7.37 — 1346 *b* — 5.60 — 1348 1.99 1.72 — 1347 0.59 — 0

Artemidori fanum I. Pars sinistra.

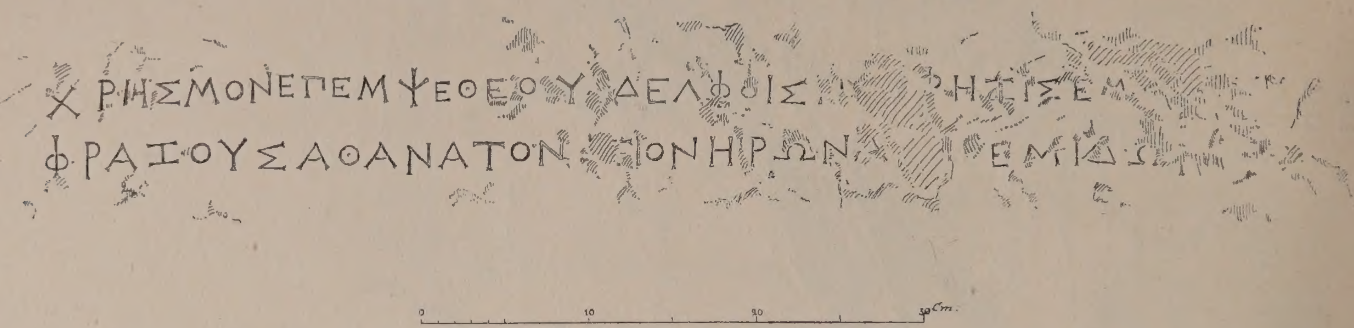
(N. 1333—1348)

Artemidori fanum II. Pars media (dextram partem vide p. 100 sq. n. 421. 422).

1349. 1350 (post n. 421. 422) Artemidori arae ad viam, quae a iugo Sellada dicto in urbem fert. Prius monumentum inter sepulcralia edideram.

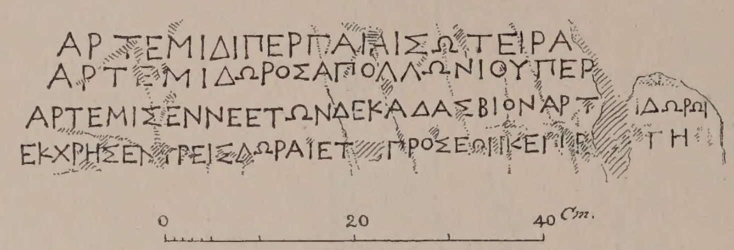
1349 (= 863) In altiore parte antri arte excavati, prope foramen rectangulum, ubi anaglyphum votivum fuisse potest.

Χρηστμὸν ἔπεμψε θεοῦ Δελφοῖσι [προφ]ῆτις ἐ- -
φράζουσ᾽ ἀθάνατον [θε]ιὸν ἥρων [Ἀρτ]εμίδω[ρον].

Vs. 1 littera ultima incerta; locus detritus. ἐ[ναργῆ] Kern, Wilamowitz.

1350

Ἀρτέμιδι Περγαίαι Σωτείρα[ι]
Ἀρτεμίδωρος Ἀπολλωνίου Περ[γαῖος].
Ἄρτεμις ἐννέ᾽ ἐτῶν δεκάδας βίον Ἀρτ[εμ]ιδώρωι
ἔκχρησεν, τρεῖς δ᾽ ὥραι ἔτ[ι] προσέθ[η]κε Πρ[ονο]ίη.

Deos ita coniunxit homo, quorum nomina ipse et pater eius ferebant. ὥραι dativus est, i. e. vitae eius.

1351 (post n. 421. 422) Basis oblonga a dextra fracta, l. max. 0,33, a. 0,14, cr. 0,45. Superius latus paullo excavatum (profundum 0,025) ad recipiendam statuam aliquam. Litterae apicatae aevi fere Augustei, a. c. 0,017; quarum locos (ac trium quidem versuum) antea incisis lineolis sibi indicaverat quadratarius. Effodi a. 1900 prope Apollinis Pythii quod vocamus templum (ecclesiam christianam) orientem versus.

ΠΑΣΙΠΠΟΣ ΠΟΛ
ΔΙΑ ΓΕΝΟΥΣ ΔΙ(

Πάσιππος Πολ[υούχου ἱερεὺς]
διὰ γένους Διο[σκούροις].

Eodem fere loco Dioscurorum pileus stella ornatus iam a. 1896 inventus erat, cf. *Thera* I 258, ad n. 40, 1. Πολυοῦχος Πασίππου ἐφηβεύσας a. 4—37 p. Chr. n. (IG III 339, 8) fortasse huius filius fuit.

1352 (post n. 422) Ara lapidis volcanii rubri a sinistra fracta, cuius l. max. 0,25, a. 0,12, cr. max. 0,28. Litterae a. 0,035—0,04. Effodi a. 1899 in casae magnae infra forum sitae parte superiore.

ΕΡΜΑ Ἑρμᾶ.

---

423 (*SGDI* 4760).

1353 (post n. 423) Ara (ἐσχάρα) l. 0,515, a. 0,19, cr. 0,42, effossa a. 1900 in occidentali urbis clivo.

ΕΣΤΙΑΣ Ἑστίας.

1354 (post n. 423) Ara (ἐσχάρα) a sinistra et postica parte fracta; lapidis rubri volcanii; l. max. 0,27, a. 0,16, cr. max. 0,17, litterae a. 0,055—0,06. Effodi a. 1900 in via quae a foro versus Artemidori fanum ducit, 17 passus a trivio septentrionem versus.

ΣΤΙΑΣ [Ἑσ]τίας.

1355 (post n. 423) Ara lapidis spongiosi a dextra fracta, a. 1900 effossa in clivo occidentali urbis, prope fornacem (tholum) septentrionem versus.

ΕΣ Ἑσ[τίας].

1356 (post n. 423) Ara parvula lapidis volcanii, a sinistra dextra inferiore postica parte fracta. L. max. 0,07, a. max. 0,12, cr. max. 0,09. Effodi a. 1902 ad S. Stephani ecclesiam.

// I A // [ʽΕστ]ία
// A // - α -

1357 (post n. 424) Ara (ἐσχάρα) lapidis communis, l. 0,34, a. 0,15, cr. 0,34, effossa a. 1900 in urbis clivo (*Thera* III tab. geogr. II C 5). Litterarum formae variant; a. 0,017 (I, O) — 0,04 (Σ vs. 2). Alterius fere a. Chr. n. saeculi esse videntur.

ΕΣΤΙΑΣΚΑΙ ʽΕστίας καὶ
ΙΗΝΟΣΣΩ Ζηνὸς Σω-
ΤΗΡΟΣ τῆρος.

425 (*SGDI* 4734).

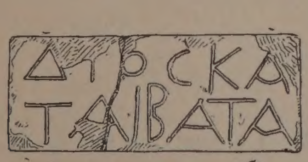
1358 (post n. 426) ʽ*Ebendaselbst*ʼ i. e. apud S. Marinae ecclesiam. Ross in diario (a. 1835). Litterae evanidae.

IΕΥΣ Ζεύς.

1359 (post n. 426) Ara oblonga l. 0,32, a. 0,09, a postica parte defracta, max. cr. 0,18. In latere superiore margo est media parte 0,013—0,015 altior, in media tantum parte adversa interruptus (sicut in n. 1361). Effodi a. 1899 in casa meridionali infra forum sita. Litterae parvae a. fere 0,01 aetate Romana non antiquiores.

ΔΙΟΣΒΡΟΝΤΩΝΤΟΣΚΑΙ Διὸς Βροντῶντος καὶ
ΑΣΤΡΑΠΤΟΝΤΟΣ Ἀστράπτοντος.

1360 (post n. 426) Ara oblonga lapidis quasi spongiosi, in duas partes fracta, a latere postico mutila. L. 0,39, a. 0,15, cr. max. 0,22. Effodi a. 1899 infra forum proxime a forica. Litterarum imaginem delineavit M. Luebke. Ed. Blass *SGDI* 4762.

Διὸς Κα-
ταιβάτα.

1361 (post n. 426) Ara parva (ἐσχάρα) lapidis volcanii, effossa a. 1900 in casa ad n. 1357 indicata. L. 0,42, a. 0,13, cr. 0,35. Imaginem photographicam expressi.

Ζεὺς Κτή(σιος).

1362 = 427 Novum fragmentum effodi a. 1900 in casa phalli imagine et inscriptione n. 1027 insigni, l. max. 0,153, a. 0,14, cr. max. 0,06. Unde efficitur:

ΔΙΟΣΠΟ Διὸς Πο[λιέος καὶ]
ΑΘΑΝΑ Ἀθάνα[ς Πολιάδος].

1363 (ante n. 430) Ara cylindrata, cuius a. 0,25, dm. 0,205, litterae a. 0,011—0,015; extremae partes largiores factae, litterae Σ lineae exterae paullo extrorsum inclinatae. Effodi a. 1899 in via paullo supra portam theatri superiorem.

ΔΙΟΣ Διὸς
ΣΩΤΗΡΟΣ Σωτῆρος.

1364 (ante n. 430) Tabula sive stela rudis, l. max. 0,34, a. 0,45, cr. 0,07, litteris obiter et male incisis a. 0,02—0,05. Effodi a. 1900 prope ecclesiam christianam (templum Apollinis Pythii?) orientem versus.

ΔΙΟϹϹΩ Διὸς Σω-
ΤΗΡΟϹ τῆρος.

1365 (ante n. 430) Tabula lapidis calcarii, superne, a dextra, infra fracta. Max. l. et a. 0,15, cr. 0,065; litterae a. 0,016—0,028. Effossa a. 1900 in cubiculo aliquo orientem versus a via sito, quae via in summa fere urbe a meridie in septentrionem fert. Exscripsi.

ΔΙϹ Διὸ[ς]
ΣΩΤ Σωτ[ῆρος].

430 (*SGDI* 4763).

1366 (post n. 430) Ara l. 0,18, a. 0,13, cr. 0,13, litteris a. 0,013—0,017, quarum locos lineolis indicaverat quadratarius; saeculi fere alterius vel primi a. Chr. n.; a. 1900 effossa inter casas privatas supra Basilicam occidentem versus sitas.

ΔΙΟΣΣΩΤΗ Διὸς Σωτῆ-
ΡΟΣΚΑΙΑΓΑΘΟΥ ρος καὶ Ἀγαθοῦ
ΔΑΙΜΟΝΟΣ Δαίμονος.

1367 (post n. 430) Infra fori partem meridionalem in muro aliquo a. 1899 tabulam inaedificatam invenimus a dextra mutilam, cuius l. max. 0,21, a. 0,125, litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saec. a. 0,038. Fortasse tabula votiva fuit, quales circa Basilicam multae repertae sunt.

ΗΜΙ ʽΗμι[θέας(?) - θέων(?)].

431 (*SGDI* 4764).

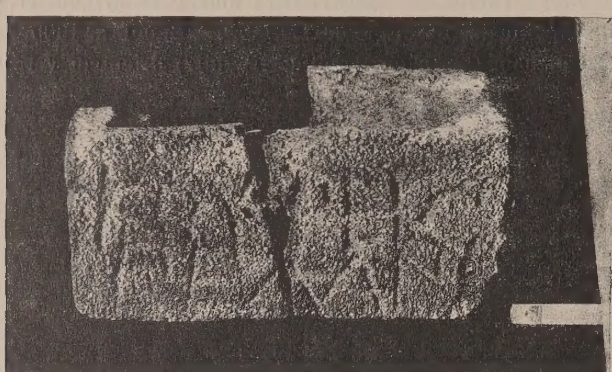
1368 (ante n. 434) Ara parva l. 0,43, a. 0,18, cr. 0,44, litteris crassis a. 0,04—0,055. Effodi a. 1900 in situ antiquo, in cubiculo magnae domus prope occidentalem urbis clivum.

| ΗΡΩΤΟϹ |

Ηρωτος in lapide est; dubitari potest, utrum Ἥρωιος an Ἔρωτος voluerit quadratarius. Πρῶτος, id quod primo obtutu legi, utique non est.

434, 2 Litterae Λ vestigia post ΗΡΩΝ conspicua esse videntur, unde legendum Ἡρών[α ε]ὐ[χή]ν.

1369 (post n. 434) Ara (ἐσχάρα) lapidis nigri volcanii, l. 0,24, a. 0,10, cr. max. 0,195, effossa a. 1900 eodem loco quo n. 1355. Imaginem expressi photographicam.

Κούρης πέλαν(ος).

1370 (post n. 435) Tabula a sinistra dextraque et postica parte fracta, cuius l. max. 0,19, a. 0,10, cr. max. 0,135, litterae a. 0,024(0)—0,03 bene incisae. Effodi a. 1899 infra forum prope foricam inferiorem.

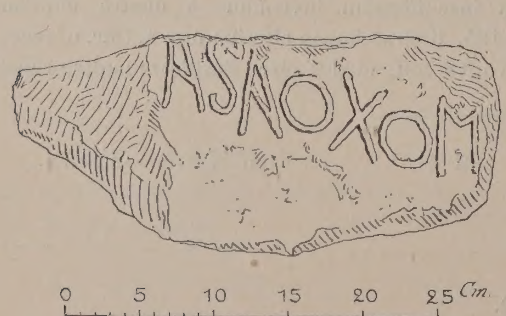
ΗΝΑΙΟΣ [Α]ἠναῖος (?).

Forma tabularum illarum est, quales multas in foro et supra id effodimus, votivarum scilicet; cf. n. 413. 414. 415. 417. 427. 428. 433. 441. 442. Quapropter hic quoque dei nomen supplere licebit.

436 Rossii exemplar expressit Michel 715; meum Dittenberger Syll.² 630; *SGDI* 4765; Solmsen IG ad inl. dial. sel. 28.

437. 438 (*SGDI* 4766. 4767).

1371 (ante n. 441) Lapis rudis, cuius l. max. 0,32, a. max. 0,15, cr. max. 0,27. Effodimus paullo infra murum magnum, qui fori partem orientalem sustentat. Imaginem ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke. Ed. Blass *SGDI* 4723.

[Γ]αιάοχος.

1372 = 441 Fortasse fuit (cf. *Thera* I 152 adn. 54):

[Π]οτειδ[ᾶνος Ἱπ]-
[π]ότ[α].

443 (*SGDI* 4768). Cf. *Thera* I 260 sqq.; Studniczka *Goett. GA* 1901, 552 sqq.; Graeven *Arch. Jahrb.* XVI 1901, 160.

444 (*SGDI* 4785). Perperam scripsi basim esse quadratam. Immo ara est cylindrata, infra defracta. Superne abacus impositus est l. 0,45, a. 0,09. Totius arae a. max. 0,52.

445 (*SGDI* 4769). Cf. 327, 254 Διογένης Ἀν. et 327, 271 Ἀντιφάνης.

1373 (post n. 445) In Isidis fano rupi incisum litteris mediocribus vidit O. Kern die 30 m. Augusti a. 1899.

ΙΣΙΔΟΣ Ἴσιδος.
//////////

Nota formam communem pro dorica, quae mercennario alicui placuisse videtur.

1374 (post n. 445) Ara (ἐσχάρα) lapidis rubri in duas partes fracta; l. 0,17, a. 0,065, cr. 0,10, litteris a. c. 0,015. Effodi intra casas privatas supra Basilicam occidentem versus.

ϹΤΡΟΦΕΟϹ Στροφέος.

Cf. Ἑρμῆν Στροφαῖον.

446 (*SGDI* 4770).

1375 (post n. 447) Ara (ἐσχάρα) lapidis communis, male habita; l. max. 0,19, a. max. 0,075, cr. 0,14; litterae a. 0,02—0,026 saeculi fere primi a. Chr. n. Effodi a. 1900 supra Basilicam.

ΤΥΧΑΣ Τύχας.

1376 (post n. 447) Ara sive basis oblonga, a dextra et postica parte mutilata, l. max. 0,11, a. 0,16, cr. max. 0,08, litteris a. 0,03, quarum extremae partes paullo largiores factae sunt. Nunc est in Museo Theraeo.

| ΤΥ Τύ[χ ας/ης].

1377 (post n. 447) Prope forum meridiem versus in impluvio casae privatae a. 1899 aram cylindratam effodimus cymatiis ornatam, cuius dm. 0,18, a. 0,33, litterae a. 0,012—0,015.

ΑΓΑΘΑΣ Ἀγαθᾶς
ΤΥΧΑΣ Τύχας.

1378 (post n. 448) Ara (ἐσχάρα) parva lapidis nigri volcanii, a dextra et postica parte fracta. L. max. 0,21, a. 0,15, cr. max. 0,19. Litterae simplices et profundae a. 0,03—0,045. A. 1903 apud Apollinis Carnei templum invenit Constantinus antiquitatum custos.

Υ Γ Ι Ε Ὑγίε[ια] s. Ὑγιε[ίας].

---

449 (*SGDI* 4735).

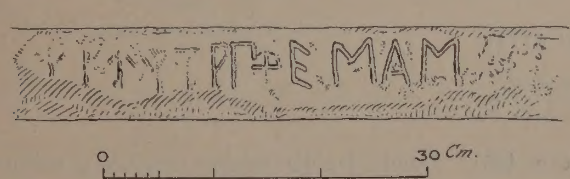
1379 (post n. 449) Ad viam antiquam, quae a fonte Ζωοδόχω ad sepulcretum Πλαγάδες ferebat, nunc interruptam, in loco cuius aditus nisi scalis decem metra longis adhibitis non patet, a. 1900 inscriptionem rupestrem detegit P. Wilski et exscripsit; a. 1902 revisi. Litterae accurate incisae, a. 0,12.

Μ Α Ϙ Δ Ǝ Β Μ Α Τ Μ Β /// S Ǝ
/// Ι Ε ⊕ Β Κ Ε

ει . ης τὰς hέδρας
[ἀν]έθηκε.

Vs. 1 ΜΒϓᴲ, 2 in. Ϻ Wilski. Nomen dedicantis dubium.

1380 (post n. 449) In basi leonis marmorei, l. 1,50, a. 0,72. Basis cum leone ipso unum efficit lapidem; cuius a. 0,075, cr. 0,32. Litterae evanidae. Effodi a. 1899 ante murum perantiquum, qui fori partem meridionalem sustentat. Delineavit M. Luebke, ectypo usus.

Vestigia dubia; ποέσας pro ποήσας (⊕ pro O incisum, sicut n. 538). Ceteris quam maxime diffido. Leonem ut Apollini sacrum fuisse putemus, suadet leo ab Artemidoro Apollini dedicatus.

---

450 (*SGDI* 4736). δαμιοργοί etiam ex n. 1289 innotuerunt. || Vs. 3 σπυρῶν Blass. || 9 [ἐπιτ]άδειον (?) idem. || *d* κ[ῶ]λον Βάσ[ιος] (?) idem. || 14 [κ]ριθᾶν δύο [μεδίμνος] et *d* 1 [μέδιμνον(?) ἀλ]φί[τ]ων. Cf. n. 436 θύσοντι - πυρῶν ἐγ μεδίμνου καὶ κριθᾶν ἐγ δύο μεδίμνων καὶ οἴνου μετρητάν. || Herodoti VI 57 caput de regum Lacedaemoniorum privilegiis attuli in corrigendis.

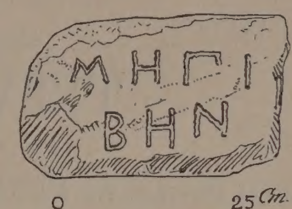
---

451 (*SGDI* 4771).

---

452 (*SGDI* 4772). Supra primum versum a. 1899 O. Kern et ego alia litterarum vestigia incerta dispeximus rupi incisa. Ac tum quidem haec fere legere mihi visus eram: ΓΕ⁻//ΝΗΙΟΝ; in ectypo ne ea quidem omnia video, sed finem solum, eum vero ita: ΝΗΤΟΝ.

1381 (post n. 454) Lapis calcarius caeruleus rudis, cuius l. max. 0,37, a. max. 0,21, cr. 0,09. A. 1902 circa iugum Σελλάδα invenit Constantinus antiquitatum custos. Litterae obiter incisae, similiter atque antiquissimae illae in saxis, saeculi fere tertii (?) a. Chr. n. Imaginem delineavit M. Luebke, ectypo apographoque meis usus.

Μηπι-
βῆν.

Pertinet ad verbum ἐπιβάω, cf. Krüger-Blass *Griech. Gramm.*[3] II 382. Idem est quod ἄβατον (n. 453—455); fuit igitur in heroo aliquo.

1382 (post n. 454) In orientali montis Prophetae Eliae clivo paullo supra rupem 'τοῦ Κρεδίνη τὸ ποστάρι' in saxo, litteris a. c. 0,11. Exscripsi a. 1903.

Ο Ρ Ο Ι ///// ὅροι (?).

Quarta littera etiam Ր aut Ϻ fuisse potest. Rupis enim superficies eo loco deleta est, ut fissurae a ductibus vix diiudicari possint.

Paullo infra litterae quaedam incisae sunt a. 0,03—0,06. Nihil deest.

Θ Ι Φ Κ Α

Propius a montis radicibus Coroebi nomen incisum est (v. infra).

1383 (post n. 459) Cymatium superum marmoris albi, a sinistra, inferiore, postica parte defractum. L. max. 0,11, a. max. 0,10, cr. max. 0,04. Litterae a. 0,015. Effodi infra murum perantiquum, qui fori partem orientalem sustentat. Exscripsi.

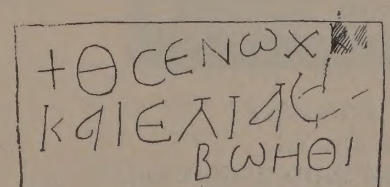
Η Κ Ε *vacat* [- - ἀνέθ]ηκε.

1384 (post n. 461) In muri magni qui fori plateam mediam eurumversus sustentat, lapide tertio ab angulo septentrionali, l. c. 0,85, a. 0,38, litteris a. 0,05.

Α Γ Γ Ε Λ Ο /// ἄγγελο[ς] s. ἀγγέλο[υ].

Hoc loco vix solita vis sepulcralis subest.

1385 (post n. 461) In capite columellae a. 1899 aestate in agro Panagiotae qui est prope *Kamari* inventae, quando ibi puteus effossus est. Exscripsi.

\+ Θ(εὸ)ς Ἐνώχ
καὶ Ἐλίας
βωήθι.

Caput l. et cr. 0,155, a. 0,07; tota columella a. 0,395. Titulum propter argumentum eius ante saeculi tertii exitum dedicari non potuisse me docuit A. Harnack v. cl.

PARS SEXTA.

TITVLI HONORARII.

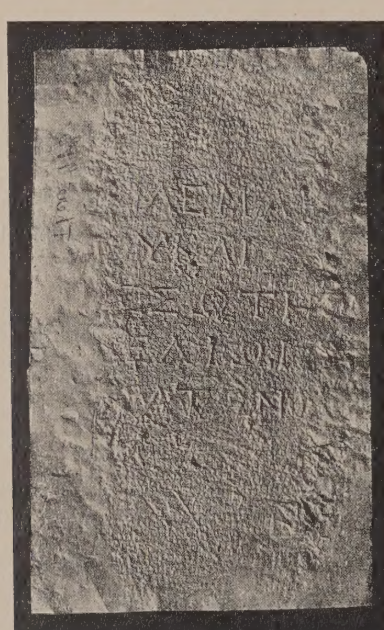
462 De Arsinoës Philadelphi titulis cf. Perdrizet *Bull. hell.* XX 1896, 358, 4; Dittenberger Orientis GIS 34 et (contra Strackium *Arch. Papyrusforsch.* II 540) add. p. 648. Qui vir doctissimus omnes hasce tabulas votivas in Cypro (5), Therae (2), Pari (3, cf. IG XII 5, 264—266), Ii (1 = IG XII 5, 16), Amorgi (1), Methymnae (1) inventas ut inter se simillimas uno ipsius reginae adhuc superstitis impetu consecratas esse censet, quando Ptolemaei et Arsinoës nuptiae factae sunt.

1386 (post n. 462) Tabula votiva marmoris albi, a. 1899 in via inter principalem viam et theatri portam superiorem, quae in caveam fert, effossa. Margines rudes; l. max. 0,205, a. max. 0,12, cr. 0,06. Litterae data opera vastatae nec tamen deletae a. 0,013. Ed. M. L. Strack *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 540, 13 ex schedis meis.

ΑΡΣΙΝΟΗΣ	Ἀρσινόης
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ	Φιλαδέλφου.

De feriis Ἀρσίνοα cf. n. 1343.

1387 (post n. 462) Ara cylindrata, a. 1900 in superiore parte casae (*Thera* III tab. geogr. II *C* 5) a Wilskio inventa. Litterae bonae a. 0,015—0,017, quarum imaginem ex ectypo expressi, alteri magis quam tertio a. Chr. n. saeculo convenire videntur; cui obstant supplementa mea, necessaria illa quidem, nisi fallor.

[Βασιλεῖ Πτ]ολεμαί[ωι]
[Πτολεμαί]ου καὶ
[Βερενίκης καὶ Θεοῖ]ς Σωτῆ[ρσι καὶ]
[Ἀρσινόηι Φιλαδ]έλφωι
[ὁ δεῖνα -]ράτωνος s. Β]άτωνο[ς].

His admissis ara post Arsinoës mortem dedicata est, vivo Philadelpho, i. e. inter annos 271/70 et 246/5. Qui dedicavit potest sane filius fuisse Βάτωνος τοῦ Ἐγκαιρίου Σαμίου (n. 1290). Altero a. Chr. n. saeculo vixerunt Φιλωνίδης Βά(τωνος) n. 327, 243 (a. 164/3—160/59) et Βάτων Φίλωνος (a. 158/7—153/2) n. 330.

1388 = 464 Dubia protuli *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 92, quae nunc confirmari atque augeri posse spero. Rossii diarium paullo diversa praebet; in editione vss. 1 Ξ i. e. ε addidit, in fine Iᑊ pro IϷ scripsit; 2 ΩΤ pro ΩΓ, ΙΩ pro ΚΑ posuit; 6 extr. Σ addidit. Quae unde sumpserit, ignoramus. Si omnia respicimus, haec fere efficiuntur:

Rossii diarium:

- - ΜΕΝΟΣΙϷ - -
- - ΩΓΗΡΑΚΑ - -
- - ΝΑΣΑΣ - -
- - ΑΠΟΛΛ - -
- - ΚΑΙΘΕΩ - -
- - ΑΦΩΝ - - -

[Τὸ τ]έμενος [τ]ή[ν τε οἰκίαν καὶ τὸν]
[στρ]ωτῆρα κα[ὶ τὸν ὄροφον κατα - s. ἐπι]-
[σκευ]άσας [ἀνέθηκεν Ἀρτεμίδω]-
[ρος] Ἀπολλ[ωνίου ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαί]-
[ου] καὶ Θεῶ[ν Σωτήρων καὶ Θεῶν Φιλα]-
[δέλ]φων Σ[αράπιδι Ἴσιδι Ἀνούβιδι].

Artemidorus hic iam Theraeus est civis, quam ob causam non addit Περγαῖος. Cf. n. 1344 sqq.

---

465 (*SGDI* 4773).

1389 (post n. 465) Tabula lapidis calcarii caerulei, undique mutila. L. max. 0,27, a. max. 0,15, cr. max. 0,225. Litterae elegantes a. 0,012—0,02. Effodi a. 1900; fuit in muro recentioris aetatis a nobis destructo, qui murus inter ecclesiam et fundamentum bonum versus orientem situm apud Apollinis Pythii q. v. et Isidis fana erat. Exscripsi. Edidi *Hermes* XXXVI 1901, 447, V, cf. *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 93 (M. L. Strack *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 543 sq.).

ΝΟΗΣ
Ν
ΑΙΟΥ
ΜΥΝΔΙΟΣ
ΥΒΙΔΙ

[Ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου]
[καὶ βασιλίσσης Ἀρσι]νόης
[Θεῶν Φιλοπατόρω]ν
[καὶ τοῦ υἱοῦ Πτολεμ]αίου
- - - - - - - Μύνδιος
[Σαράπιδι Ἴσιδι Ἀνο]ύβιδι.

Aetas inscriptionis a. 209/8—205/4. Supplevi ex titulo Strack *Dynastie der Ptolemäer* 238, 58. Vel alia supplementa excogitari posse monet Strack, quamquam mea haud improbabilia esse concedit. De Myndiis ante a. 197 Ptolemaeorum sociis v. Liv. XXXIII 20 (Beloch *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 281).

1390. 1391 = 466. 467 Non Philopatoris, sed Philometoris aetati (c. a. 160 a. Chr. n.) adscribunt P. M. Meyer *Das Heerwesen der Ptolemäer und Römer in Aegypten* 1900, 61 adn. 206; 67 sq. adn. 233 et M. L. Strack *Rh. Mus.* LV 190, 189 adn. 2; *Arch. Papyrusforsch.* I 1900, 206, 19; repetivit post hos Dittenberger Orientis GIS 102 (= 466), 110 (= 467). Ipse fusius tractavi *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 93 sqq.

466, 1—3 pro nomine eraso aliud nomen in lapide fuisse conieci Ἀπολλώνιος Κοιράνου, cf. n. 327, 2. 146.

467 nunc ita legendus:

[Βασιλεῖ Πτολεμαίωι καὶ βασιλίσσηι]
[Κλεοπάτραι, θεοῖς Φιλομήτορσι, καὶ τῶι υἱῶι]
αὐτῶν [Πτ]ολεμαίωι καὶ θεοῖς Ἐ[πιφανέσιν Ἀρίστιππος]
Θεοξένου Ἀλεξανδρεὺς τῶν δ[ιαδόχων],
ὁ τεταγμένος ἐπὶ Θήρας.

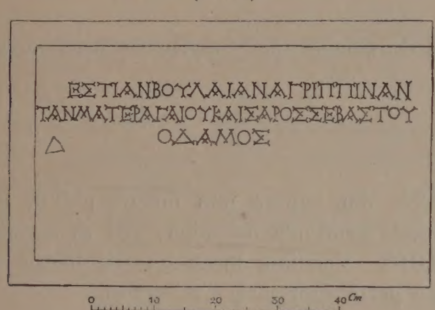
468 (*SGDI* 4774; Dittenberger Orientis GIS 112).

---

471 Mamet iam antea ediderat *Bull. de l'école franç.* I, IX 1870, 185.

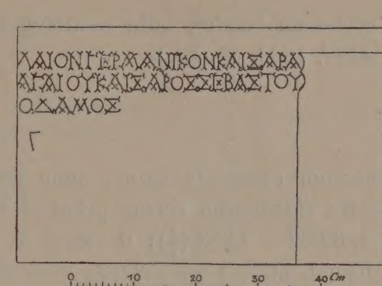
1392—1394 (post n. 471) In theatri scaena Romana qui olim fuerant, lapides inventi sunt hi: 1) L. 0,68, a. 0,43, cr. max. 0,32, effossus ante scaenam intra orchestram a. 1899. Imaginem delineavit M. Luebke, ectypo apographoque meis usus. 2) = 472 L. 0,61, a. 0,39. Delineavit idem; vidi ipse; praeterea notas mecum communicavit H. de Villefosse. Nunc intellegimus lapidem prioris simillimum ex theatro abductum esse. 3) L. 0,70, a. 0,425, cr. max. 0,32. Effodi a. 1899 in theatro. Delineavit idem.

(1392)

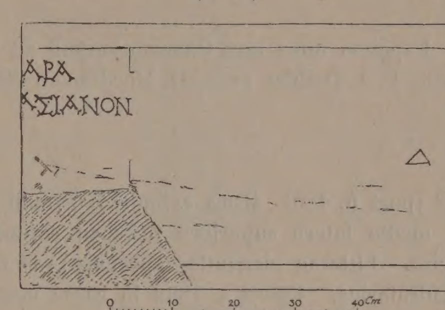
Ἑστίαν Βουλαίαν Ἀγριππῖναν
τὰν ματέρα Γαΐου Καίσαρος Σεβαστοῦ
ὁ δᾶμος.
a sinistra signum Δ

(1393)

[Δία Βου]λαῖον Γερμανικὸν Καίσαρα
[τὸν πατέρ]α Γαΐου Καίσαρος Σεβαστοῦ
ὁ δᾶμος.
a sinistra signum Γ

(1394)

[Αὐτοκράτορα Καίσ]αρα
[Σεβαστὸν Οὐεσπ]ασιανὸν
[ὁ δῆμος].
a dextra signum Δ

Similiter iam suppleverat M. Fraenkel *Inschr. von Pergamon* I add. p. 159.

4) Lapis in theatro effossus, cuius l. max. 0,64. A dextra ЄΙ. 5) Alius lapis a dextra fractus, cuius l. max. 0,82. A sinistra A.

Ubi Gai imperatoris parentes fuerunt, desideratur ipse Gaius. Unde si signorum seriem spectamus, haec basis efficitur:

+ 0,64		0,70	0,68		0,61				+ 0,82
	[Vespa]	sianus	Agrippina	[Germa]	nicus	[Gai	us]		
ЄΙ	[ЄΙ]	Δ	Δ	[Γ]	Γ	[B]	B]	[A]	A

Claudii basis n. 1395 in theatro fuisse videtur; nec tamen de loco eius constat.

1395 (post n. 473) Basis lapidis calcarii e regione portae, quae in theatri orchestram fert, a. 1899 effossa, a postica dextra sinistraque fracta. L. max. 0,445, a. 0,565, cr. max. 0,23. Litterae apicatae a. 0,022—0,025. Exscripsi.

ΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣ
ΡΜΑΝΙΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑ//
ΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΑΙΜΕΓΙΣΤΟΝΚΑΙΚΡΑΤ
ΟΔΑΜΟ///

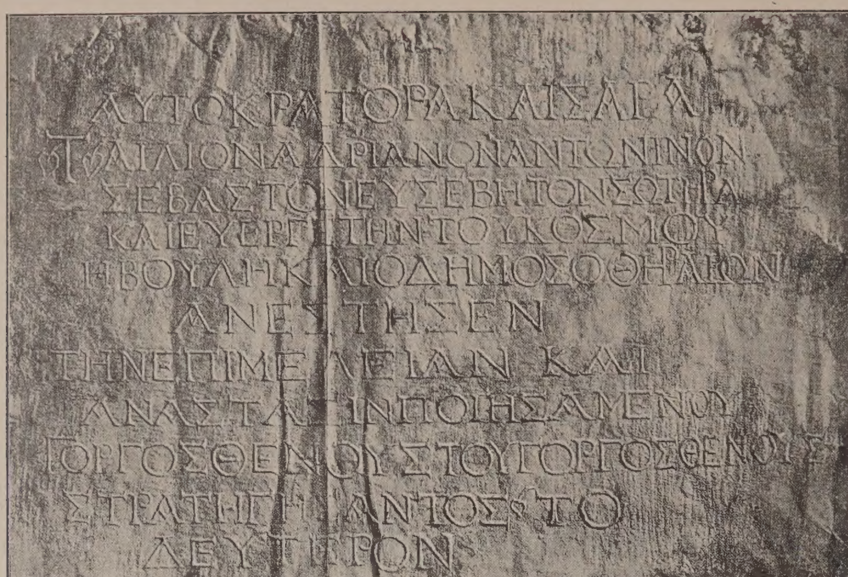
[Τιβ]έριον Κλαύδιον Καίσ[αρα]
[Γε]ρμανικὸν Αὐτοκρά[τορα]
[τ]ὸν σεβαστὸν
[κα]ὶ μέγιστον καὶ κράτ[ιστον]
ὁ δᾶμο[ς].

Σεβαστός in hoc titulo pro adiectivo usurpatum est. Melius concepta est basis n. 473 eiusdem Claudii. Contra n. 476 Σεβαστὸν — Αὔγουστον tenemus in Hadriani titulo.

---

476 Ex CIG repetiit Duerr *Die Reisen des Kaisers Hadrian* 1881, 118, 101.

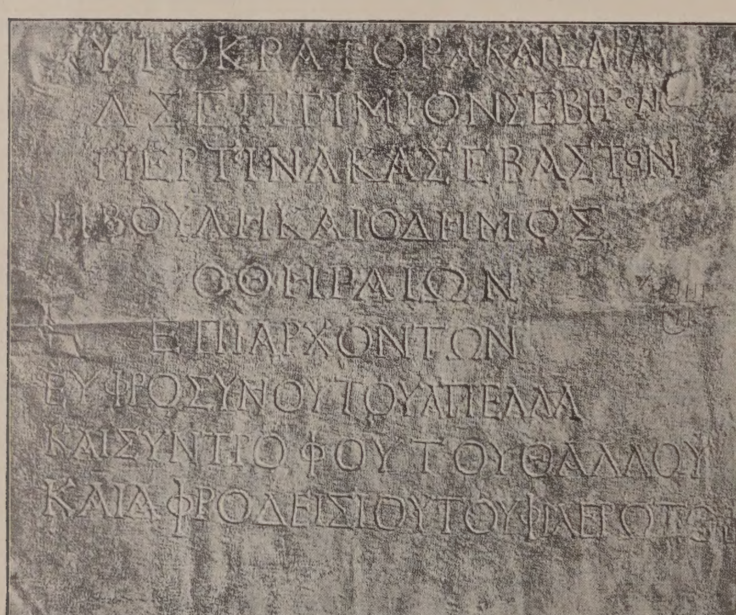
1396 (post n. 477) Basis cylindrata, cuius cymatia superum et inferum olim seorsum exsculpta nunc desunt, marmoris maculati; dm. infera 0,68, supera 0,65, a. 0,77. Litterae magna cum cura incisae. Η et H promiscue usurpantur, in ligaturis et compendiis maiores formae adhibentur. A. 0,028 (—0,045). Effodi a. 1899 in casae magnae infra forum (unde basis delapsa esse videtur) sitae parte superiore. Exscripsi.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Τ. Αἴλιον Ἁδριανὸν Ἀντωνῖνον
Σεβαστὸν εὐσεβῆ τὸν σωτῆρα
καὶ εὐεργέτην τοῦ κόσμου
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Θηραίων
ἀνέστησεν
τὴν ἐπιμέλειαν καὶ
ἀνάστασιν ποιησαμένου
Γοργοσθένους τοῦ Γοργοσθένους
στρατηγήσαντος τὸ
δεύτερον.

478 Lapidem nunc esse Constantinopoli ad S. Irenae ecclesiam comiter mihi nuntiavit Mordtmann Germaniae apud Smyrnaeos proxenus; ediderant etiam P. A. Dethier et A. D. Mordtmann *SBer. Wien. Akad.* 1864, 92, LXII.

1397 (post n. 480) Basis cylindrata cymatiis, quae seorsum exsculpta erant, nunc carens; a. 0,73, dm. supera non integra (0,56), infera 0,63. In medio latere superiore foramen rotundum, a dextra sinistraque versus primi et alterius singula profunda foramina, sed ea seriore tempore incisa. Litterae elegantiae speciem prae se ferunt, a. 0,032—0,058 (ϕ); ο vss. 2. 3: 0,01 et 0,016. Versuum locos lineolis incisis indicaverat quadratarius. Effodi a. 1899 in casae magnae infra forum, unde basis delapsa esse videtur, sitae parte superiore. Exscripsi.

[Α]ὐτοκράτορα Καίσαρα
Λ. Σεπτίμιον Σεβῆρον
Περτίνακα Σεβαστὸν
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Θηραίων
ἐπὶ ἀρχόντων
Εὐφροσύνου τοῦ Ἀπελλᾶ
καὶ Συντρόφου τοῦ Θάλλου
καὶ Ἀφροδεισίου τοῦ Φιλέρωτος.

Exstat alter Septimii Severi titulus n. 480, cuius versus quinque huius inscriptionis versus quinque priores aequant. Vidit unus Sponii auctor; unicum discrimen est ω pro Ω versu 5 scriptum, id quod errori deberi potest, quamquam hae inscriptiones facillime leguntur. Primo igitur obtutu credebam Sponii illum auctorem vidisse titulum nostrum dimidia fere parte ex terra eminentem. Sed ei ipsi loco ubi inventa est basis tam profunda terrae strata superposita erant, ut prorsus improbabile esset haec decimo septimo saeculo fuisse aperta. Bis igitur Severus a Theraeorum senatu populoque eundem honorem accepit, sicut Marcus (n. 478. 479) et ante eum Claudius (n. 473. 1395).

485—490 (*SGDI* 4775—4780).

1398 (post n. 489) Basis cylindrata lapidis caerulei, cuius dm. 0,53—0,47, a. 0,55 + 0,155 (cymatium inferum seorsum exsculptum). Litterae alterius a. Chr. n. saeculi fere ineuntis, a. 0,012—0,01. Effodi a. 1900 pone exedras apud forum septentrionale sitas versus occidentem.

Α Ι Χ Μ Ε Α Σ Γ Ο Ρ Γ Ω Π Α Κ Α Ι
Τ Ε Λ Ε Σ Ι Δ Ι Κ Α Κ Ρ Α Τ Η Σ Ι Π Π Ο Υ
Τ Α Ν Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α Χ Ρ Υ Σ Ο Θ Ε Μ Ι Ν
Θ Ε Ο Ι Σ

Αἰχμέας Γοργώπα καὶ
Τελεσιδίκα Κρατησίππου
τὰν θυγατέρα Χρυσόθεμιν
θεοῖς.

1399 (post n. 490) Basis cylindrata cymatiis quae seorsum exsculpta erant nunc carens. Sed unum cymatium fundamentis baseos quae Romana (Gaii imperatoris?) aetate ante scaenam erecta est insertum invenimus. Effodimus a. 1899 in theatri orchestra. Baseos a. 0,57, dm. 0,53, litterae simplices a. 0,015. Ed. Blass *SGDI* 4781 ex schedis meis.

ΝΙΚΟΠΟΛΕΙΑΠΟΛΥΝΙΚΟΥ
ΤΑΝΤΟΥΥΙΟΥΤΕΙΣΑΝΟΡΟΣΤΟΥΚΡΙΤΟΥ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΠΑΝΘΕΙΑΝ
ΘΕΟΙΣ

Νικοπόλεια Πολυνίκου
τὰν τοῦ υἱοῦ Τεισάνορος τοῦ Κρίτου
θυγατέρα Πάνθειαν
θεοῖς.

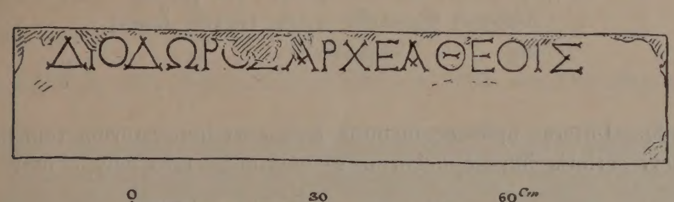
Κρίτος Τεισάνορος recensetur in Epictetae gente (n. 330, 92); ibidem Πολύνικος καὶ Εὐαγόρας οἱ Σωτέλους (330, 93) statim post illum. Unde hoc stemma efficitur:

Σωτέλης (n. 330)
Εὐαγόρας (n. 330) — Πολύνικος — Τεισάνωρ (n. 330)
Νικοπόλεια ⌣ Κρίτος
Τεισάνωρ
*Πάνθεια.

Panthea hic adulta est; in Epictetae testamento avus eius iuvenis fuisse videtur. Unde apparet hunc titulum ante medium fere alterum a. Chr. n. saeculum incisum non esse.

491. 492 (*SGDI* 4782)

1400 (post n. 492) Basis lapidis calcarii cymatiis carens; l. 1,045, a. 0,21, cr. 0,64. Effodimus a. 1899 in muro magnae casae privatae, quae infra forum est, inaedificatum.

Διόδωρο[ς Ἀ]ρχέα θεοῖς.

Cf. n. 1405.

493 (*SGDI* 4783). Mamet iam ediderat *Bull. de l'école franç.* I, IX 1870, 185; deinde A. Polychronides in ephemeride Θήρα die 13 m. Aug. 1888, ἀρ. 15.

1401 (post n. 493) Infra forum prope columnae basim quae adhuc in situ est tabulae fragmentum a. 1899 effodimus, cuius margo superior et sinister integri, dextra et inferior pars defractae sunt. L. max. 0,155, a. max. 0,18, cr. max. 0,12, litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saeculi(?) a. 0,02. Exscripsi.

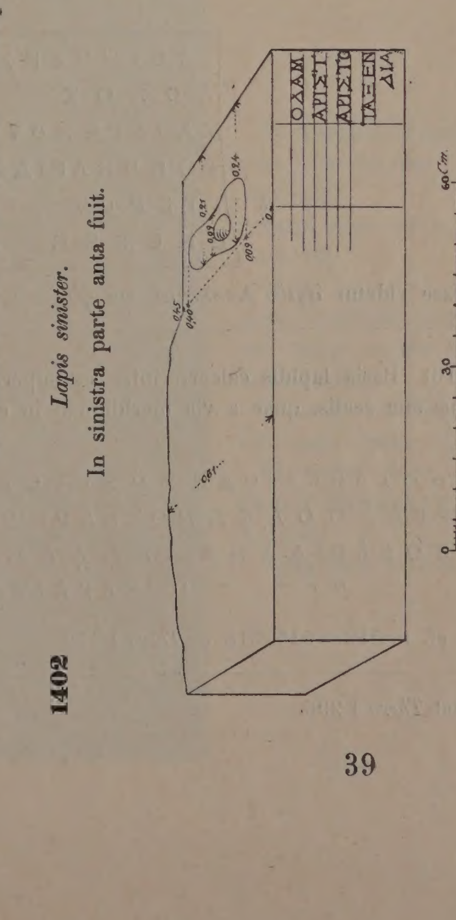
	[*Lapis sinister*]	*Lapis dexter*
ΡΑΣΛΩΙΣΤ	- - - - -	ρας Λωιστ[ου τοῦ - -]
ΙΩΝΟΣΤΑΣ	- - - - -	ίωνος τᾶς (s. τὰς) - - - -
ΘΕ		θε[οῖς].

1402. 1403 (post n. 493) In septentrionali fori parte tres exedrae exstructae sunt, ac primum quidem ea, quae maxime ad meridiem vergit, deinde media, postremo septentrionalis. In omnibus hisce exedris statuae positae erant humanae, quarum bases interiores aedificiorum recessus obtinebant. Aetas ex fundamentorum ratione et litterarum indole definitur. Antiquissimae exedrae ex his tribus litterae sunt aetatis fere Augusteae, apicatae, a. 0,017 (O)—0,036 (ϕ). Fuerunt olim tres lapides, e quibus medius deest; a. 0,21—0,22, cr. 0,61—0,64. Dimensuravit P. Zurzos, delineaverunt hic et M. Luebke. Exscripsi. Cf. *Ath. Mitth.* XXV 1900, 464.

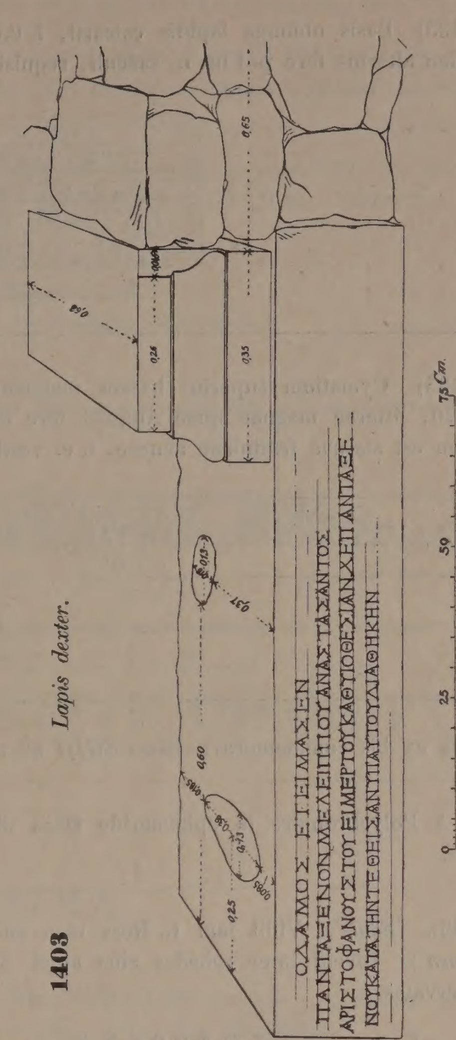
1402 *Lapis sinister.*
In sinistra parte anta fuit.

[*Lapis medius.*]

1403 *Lapis dexter.*

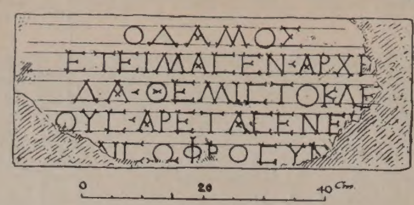

ὁ δᾶμ[ος ἐτείμασεν]
Ἀριστ[οφάνην Εἰμέρτου τοῦ]
Ἀριστο[φάνους, καθ' υἱοθεσίαν δὲ Παν]-
ταξέν[ου, κατὰ τὴν τεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ]
δια[θήκην].

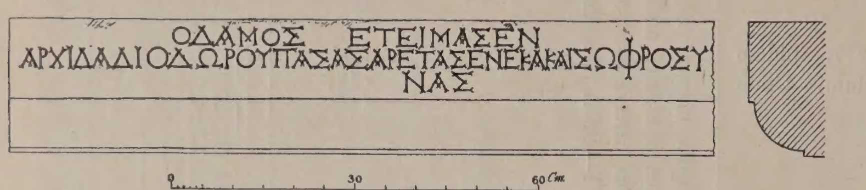
ὁ δᾶμος ἐτείμασεν
Πανταξένον Μελείππου, ἀναστάσαντος
Ἀριστοφάνους τοῦ Εἰμέρτου, καθ' υἱοθεσίαν δὲ Πανταξένου, κατὰ τὴν τεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ διαθήκην.

1404 (post n. 493) Basis oblonga lapidis calcarii, l. 0,65, a. 0,25, cr. 0,53, effossa a. 1900 intra exedram septentrionalem apud forum sitam. Litterae apicatae alterius fere p. Chr. n. saeculi, requisitae quamvis putidae elegantiae, a. 0,03—0,043. Exscripsi.

Ὁ δᾶμος
ἐτείμασεν Ἀρχί-
δα Θεμιστοκλέ-
ους ἀρετᾶς ἕνε[κα]
[κα]ὶ σωφροσύν[ας].

1405 (post n. 493) Cymatium superius baseos magnae, in exedra septentrionali apud forum septentrionale, fractum a dextra; l. max. 1,17, a. 0,22, cr. 0,70; litterae magnae quae Augusti fere aevo adscribendae esse videntur, a. 0,035 (Φ 0,065); apicatae et profundae. In superiore latere vestigium est statuae femininae aeneae, i. e. vestis magnae. Effodi a. 1900.

Ὁ δᾶμος ἐτείμασεν
Ἀρχίδα Διοδώρου πάσας ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σωφροσύ-
νας.

Cf. n. 1400.

494—530 Multa ex his commemoravit Blass *SGDI* ad n. 4785.

505 Ed. etiam A. Polychronides in ephemeride Θήρα die 13 m. Aug. a. 1888, ἀρ. 15.

511 (*SGDI* 4786). '*Säule*'. Vidit iam L. Ross loco eodem ('*oben bei den Feigenbäumen*'). Inveni inter schedas eius apud Academiam Borussicam conservatas.

2 ΓΕ ΣΩΦΡΟΣΥΝ
ΠΟΤΙΚΑΙΩ ΠΑΣ
Γ Ω ΩΣΧΕΝΕΥΠΟΤΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΥΣΕΒΩΣ ΔΕ
ΑΠΟΤΙΘΕΟΣΕΟΣΕΝ

Unde corrigendum vs. 2 σωφροσύν[ας -].

513 (*SGDI* 4784).

1406 (post n. 514). Basis oblonga lapidis calcarii, a sinistra fracta; a dextra olim alius fuerat lapis. L. max. 0,535, a. 0,23. Nunc est muro antiquo ita insertus, ut superior pars infra sit collocata, et hoc quidem intra casam magnam supra Basilicam. Litterae magnae et apicatae accurate incisae, primo p. Chr. n. saeculo vix antiquiores; a. 0,02(Ο Ω)—0,047, in prioribus versibus plerumque maiores quam in versu quarto. Effodi a. 1900.

.ΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΡΝΕΙ
ΘΕΟΚΛΕΙΔΑΠΑΣΗΣ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ

[Ἡ βου]λὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτ[είμησαν]
[ἱερέα] Ἀπόλλωνος Καρνεί[ου διὰ γένους]
[Ἄδμητον] Θεοκλείδα πάσης [ἀρετῆς ἕνεκα]
[καὶ] σωφροσύνης.

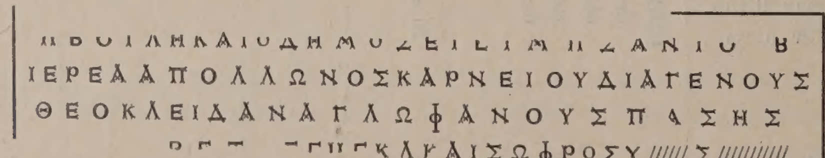
1407 (post n. 514) Basis a sinistra et pone fracta l. 0,19, a. 0,21, cr. max. 0,25. Litterae apicatae ineuntis fere aevi imperatorum romanorum, a. 0,015—0,026; vs. 1 ceteris minus. Effodit P. Wilski a. 1900 in balneis aevi serioris infra epheborum gymnasium. Eius ectypo utor. Vidi a. 1902.

-ΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΛΩΝΟΣ
ΥΔΙΑΓΕΝΟΥΣ
ΝΘΕΟΚΛΕΙΔΑ
ΩΤΕΡΟΝ
ΕΝΕΚΕΝ

[Ὁ δῆμος ἐ]τείμησεν
[ἱερέα Ἀπόλ]λωνος
[Καρνείο]υ διὰ γένους
[Ἄδμητο]ν Θεοκλείδα
[νε]ώτερον
[ἀρετῆς] ἕνεκεν.

Huius frater esse videtur ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ διὰ γένους Ἀγλωφάνης Θεοκλείδα νεώτερος n. 516.

1408 (post n. 516) Basis lapidis calcarii infra et superne desecta; l. 0,99, a. max. 0,15, cr. max. 0,17. Nunc est in casa privata prope forum meridiem versus sita scalis, quae a via meridionali in cubiculum impluvio vicinum ducunt, iniecta. Exscripsi a. 1899.

[Ἡ] βο[υ]λὴ καὶ ὁ δῆμος ἐ[τε]ίμ[η]σαν [τ]ὸ β'
ἱερέα Ἀπόλλωνος Καρνείου διὰ γένους
Θεοκλείδαν Ἀγλωφάνους πάσης
[ἀρετῆς ἕνε]κα καὶ σωφροσύ[νη]ς.

De nominibus cf. n. 512—516. 518 et *Thera* I 152.

524 Imago exstat *Thera* I 296.

529 Titulum Carystium confert E. Preuner (Bursian Quaest. Euboeicae 1856, 33 = Legrand et Doublet *Bull. hell.* XV 1891, 408 sq., 8): Ἀ. Πλώτιον [Λε]ωνίδη[ν] | Ἀ. Πλώτι[ος Θ]εό[δ]οτο[ς] | καὶ Λ. (*sic*) Μεμ[μία] Εὐρυτὶς | ἡ καὶ Φαβ[ιαν]ὴ τὸν υἱὸν | ἀνέστησαν δόγματι | βουλῆς καὶ δήμου.

1409 (post n. 533) Fragmentum tabulae seu baseos a dextra modo integrum, marmoris albi; l. max. 0,18, a. max. 0,14, cr. max. 0,07. Litterae saeculi alterius vel tertii p. Chr. n. Invenit a. 1903 Ioh. Bailas in horto suo, qui est in regione Kamari, i. e. Oeae. Exscripsi.

(*multa desunt*)	- - - - - - -
ͻ Ω Ρ Ι Δ Ο Σ Κ Λ Ι Ạ |	[- - Δ]ωρίδος καὶ
Ι Λ Ο Τ Ε Ι Μ Ι Λ Σ |	[τῆς εἰς τὴν πατρίδα φ]ιλοτειμίας.
vacat	

Vs. 1 ultima littera dubia. Si recte se habet, aut syllaba media dirempta erat aut alius lapis postulandus est, qui fines versuum continuerit.

PARS SEPTIMA.

NOMINA HOMINVM SAXIS MVRISVE INSCRIPTA.

SECTIO PRIOR.

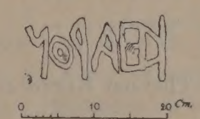
NOMINA ANTIQVISSIMA.

536 sqq. Illustraverunt G. Kaibel *Nachr. Ges. Wiss. Goettingen* 1901, 509 adn. 1; Blass *SGDI* 4787 sqq. Cf. imaginem totius rupis *Thera* I 288.

536 Cf. Kretschmer *Oest. Jahresh.* IV 1901, 143 sq. || pro ϘΟΡΚΕΤΟ a. 1902 ϘΟΡΚΗΕΤΟ legi, minima littera Η interposita, i. e. Ϙώρκhε(ῖ)το. || Blassius verba Ϙώρκhε(ῖ)το μὰ τὸν Ἀπόλ(λ)ω ab Ἐυπεδοκλῆς ἐνεϘόπτετο τάδε dirimit.

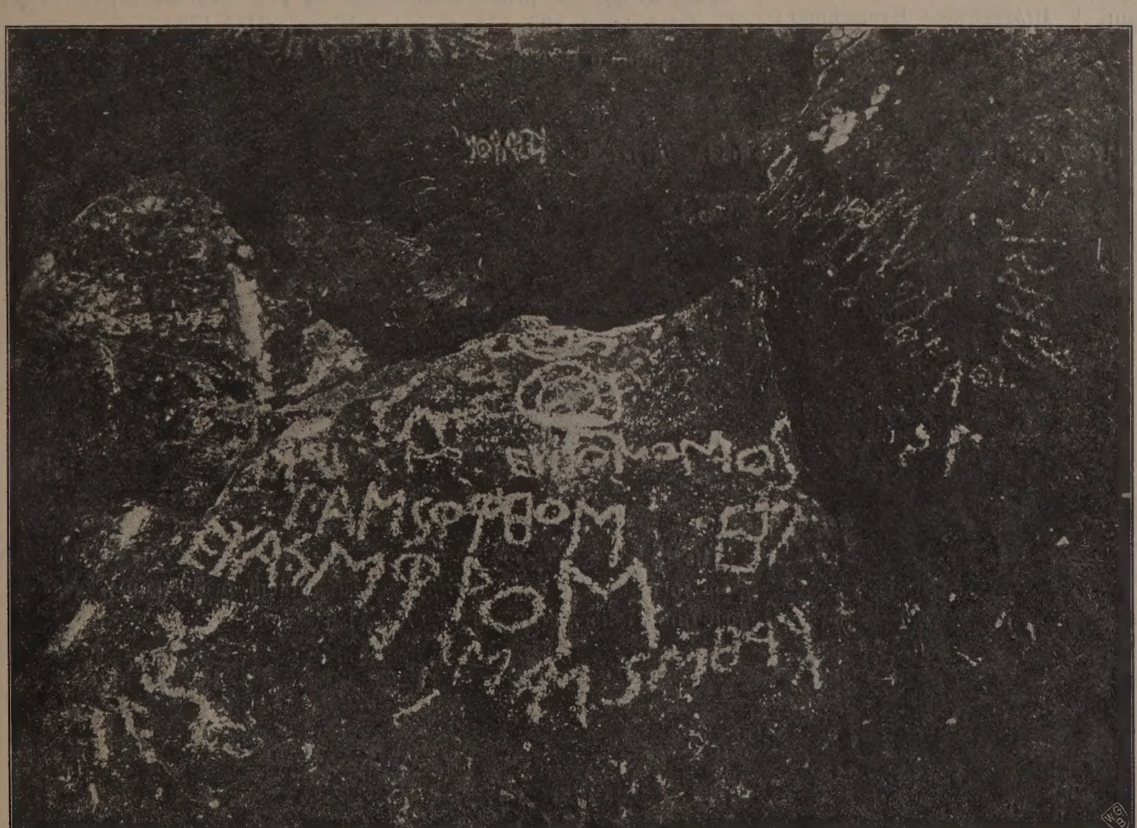
537 Ita vult Blass *SGDI* 4788: [μὰ τὸν - -] καὶ τὸν Δελπhίνιον ἦ Κρίμων τε(ῖ)δε ὤιπhε παῖδα, Βαθυκλέος ἀδελπhεόν.

1410 (post n. 537) Infra n. 537 nomen postea legimus ceteris diutius humo absconditum; cf. imaginem n. 1411 sq. et M. Luebkii delineationem.

Κhάρων.

1411. **1412** = 538. 539 (*SGDI* 4789). A. 1903 imagines photographicas fecit A. du Bois-Reymond vir huius artis peritissimus.

In margine superiore conspicua est pars inscriptionis n. 537 -ν τεῖδε ὤιπhε etc.

Infra haec novus titulus: Κhάρων (n. 1410).

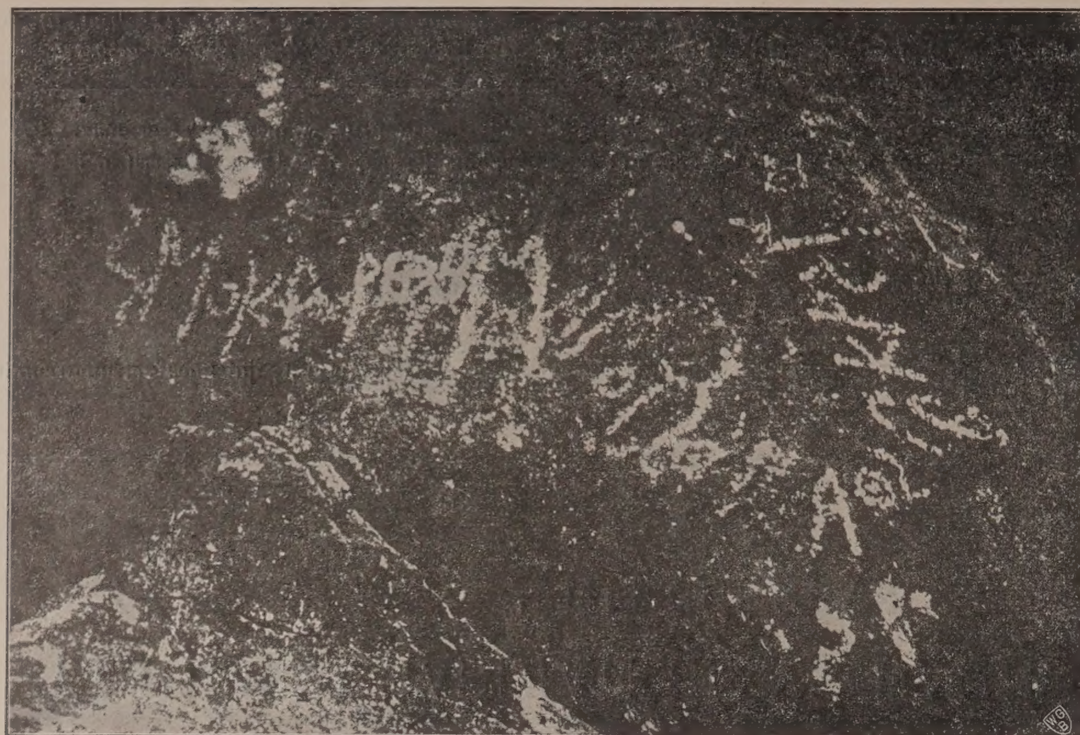
Infra hunc ad sinistram n. 570 auctus vestigiis litterarum ΙΒΛΚ, ut iam multo certius sit supplementum Ἐυπεδοκλῆ[ς].

A dextra n. 538, in alia imagine vel magis clarus (cf. n. 1412).

In media parte n. 539, auctus a sinistra litteris ΔΥϘ, i. e. Ϙῦδ[ρος], cf. n. 1414.

Infra haec in sinistra parte - ει -

1412

His demonstratur legendum esse ᾿Ισοκάρθης. Num ante ᾿Αμοτίωνα littera Δ fuerit, dubium; id enim Δ quod dispicimus inter hastas litterae Μ nominis ᾿ΙσοκάρθηΜ, vix huc pertinet.

A dextra est n. 538 *c*, ubi legendum erat Λέων, cf. *Thera* I 160. 289.

1413 = 540 (*SGDI* 4790). II ad sinistram. Vide imaginem *Thera* I 288.

Ν Ο Β Μ

Incertiora neglego.

III. Annis 1899 solus et 1903 una cum Udalrico de Wilamowitz multum temporis consumpsimus, ut lectionem certius constitueremus. Legimus ϘΟΜΑΓΟΙΝΙΜΤΑΜΞΑΜΒΤΘ

Κρίμων πράτιστος ϙοσ(σ)άλωι -

quae sequuntur obscura. De nomine Theraeo Κόσσαλος v. n. 1299, 2.

---

541 (*SGDI* 4791) Sine fructu tractaverat Fr. Meunier *Ann. pour l'encouragement des ét. gr.* VII 1873, 87 sqq. || Π(*h*)αόθετος Kretschmer; Π[ρ]όθετος ego *Thera* I 157.

---

542 (*SGDI* 4798) Sub ΜΡΞΒ fortasse ΜΣΛ// est, i. e. . λις.

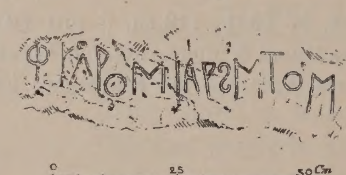
---

543 Revisi a. 1899; cf. *SGDI* 4792. Fortasse legendum ΞΤ//ΑΤΜΞ ΒΧΡΟ, i. e.

Βάρβαχς ὀρχhēστά[ς] τε ἀγαθὸς -

sed de reliquis tacere malo.

1414 (post n. 543) In rupe, 1,50 a n. 574, 2,00 a n. 543 distans. Exscripsi a. 1899. Ad ectypi fidem delineavit M. Luebke.

ϙῦ[δ]ρος | ἄριστος.

Non Θέαρος ut primo obtutu legi et per errorem repetii *Arch. Anz. des Jahrb.* 1899, 183. Recte habet Blass *SGDI* 4804.

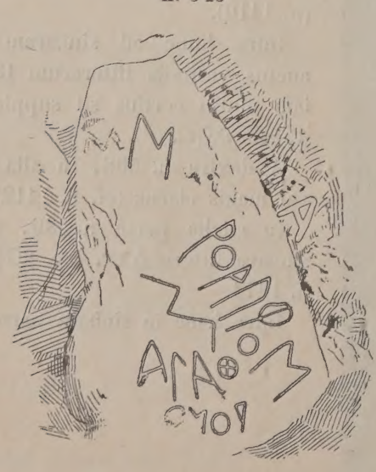
Interpunctio eadem quae est n. 763.

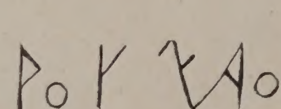
544 (*SGDI* 4793).

1415 = 545 cum corrigendis tituli n. 599.

n. 545

n. 599

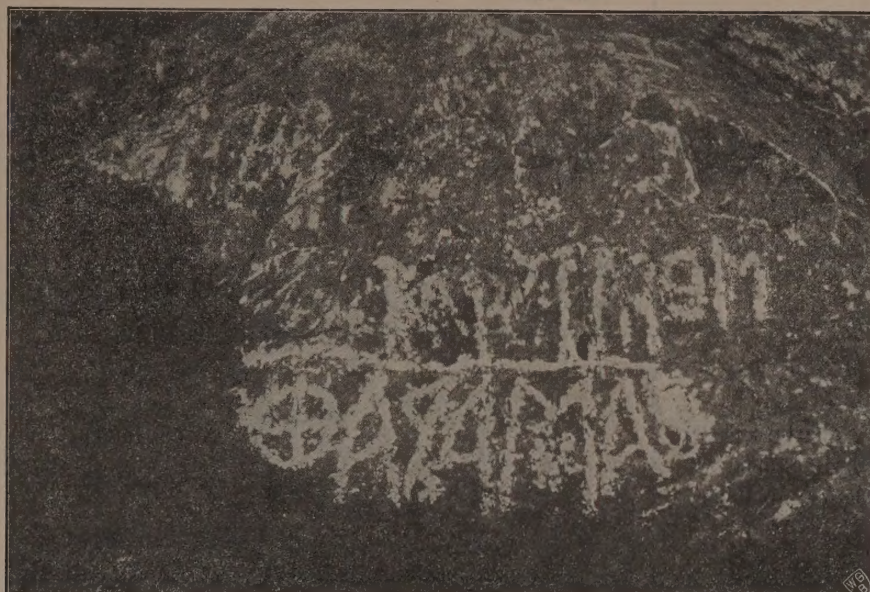
His eadem significari in corrigendis notavi. Quae de vestigiis quibusdam incertis ad n. 545 scripsi, ne ea quidem proba sunt; certe a. 1899 pro uno Μ haec fere legere mihi visus eram:

Ξ Κ Μ Σ(?) Γ Ο Γ ////   [Δ]έκσιλο[ς].

1416 = 546 (*SGDI* 4800). Lectionem meam redarguit Alardi du Bois-Reymond machina photographica, cuius imaginem praeclare confectam infra subieci.

I

II

I. Superiora vestigia incerta; fortasse ΟΣΓΒΕ i. e. ὤπhες? || II vs. 1 καριτε . ης i. e. Κ(h)αριτερπής (cf. n. 1450). Litterae Þ et Ρ coniunctae esse videntur; alterutram omiserat homo, deinde addidit. || 2 Βίας Ἄραθος (cf. fluvium Ἄραθθον IG IX 868) aut, id quod praefero, Βίας ἀ[γ]αθός, admisso lapicidae errore.

547 (*SGDI* 4794).

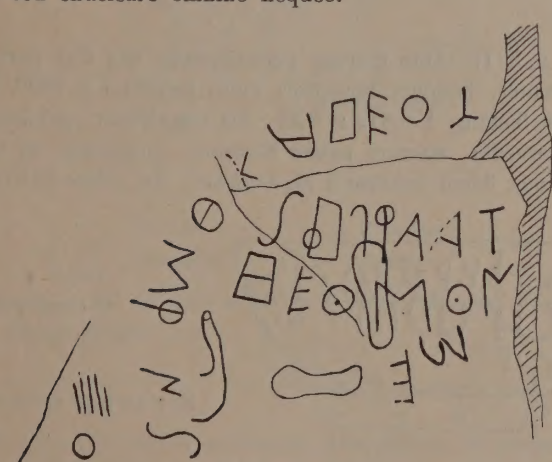
548 (*SGDI* 4795).

550 (*SGDI* 4796).

551 (*SGDI* 4797). Λυκείωι sicut n. 389. Λύκειον ad deum refert Blass.

552 (*SGDI* 4801).

1417 = 553 Doctum commentarium ed. P. Kretschmer *Philolog.* 1899, 467 sqq., qui rupem ipse a. 1896 viderat. Qui ita interpretatus est: τᾶδ᾽ ὤπhε οἰτων τε i. e. 'hic futuit te postquam adduxit'. Litteras denuo et saepius a. 1899 examinavi et paullo plura vidi, quae infra subieci, sed enucleare omnino nequeo.

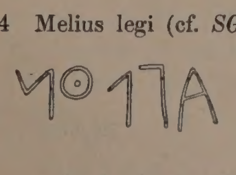

1418 Prope n. 553 in eadem planitie rupis paullo occidentem versus.

M // T M Σ ◁ A -- ἀριστ[ο]ς.

554—595 Multa ex his, additis quibusdem tunc ineditis, collegit Blass *SGDI* 4805.

1419 = 554 Melius legi (cf. *SGDI* 4805).

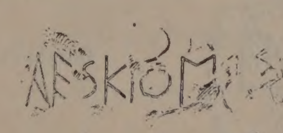
Ἄγλων, non [H]άγνων.

1420 (post n. 554) In superiore parte domus magnae a. 1899 lapidem rudem effodimus, l. 0,43, a. 0.20, cr. 0,19. Imaginem ectypo exemplarisque meis usus delineavit M. Luebke.

[Ηα]γνοτιμ.

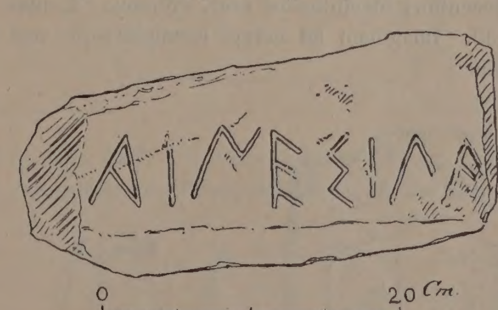
1421 (post n. 554) Lapis rudis, cuius l. max. 0,50, a. max. 0,31, adhuc situm priscum in muro perantiquo, qui fori partem orientalem sustentat, retinet. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Ed. Blass *SGDI* p. 187 sub n. 4805.

Ἀεῖκλος.

Diffidit Blass, cum αἰϝεὶ vix in ἀεὶ mutari posse censeat.

1422 (post n. 554) Lapis calcarius in Evangelismi ecclesiam allatus, qui muri fuisse videtur, deformis, l. max. 0,32, a. max. 0,15, cr. max. 0,17. Imaginem ectypo exemplarique meis usus delineavit M. Luebke.

Αἰνεσίλα.

Potest etiam sepulcralis esse lapis.

557 Malo Ϙοσ(σ)υφᾶ (gen. masc.) quam Ϙοσ(σ)ύφα (nom. fem.), quia mulieres hic rarae sunt. Cf. *SGDI* 4805.

1423 (post n. 557) A n. 556 unius metri spatium euronotum fere versus abest. Exscripsimus a. 1903.

M B Δ ϟ ∃ // M A *vacat* Ἀσ[ι]είδης(?).

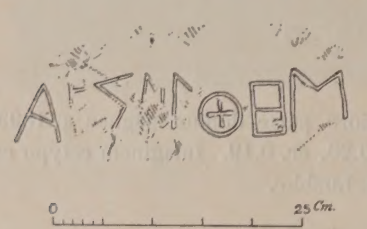
Tertia littera incerta; T non erat; potest ϟ fuisse.

1424 = 560 Revisimus a. 1903; videtur potius

M ∃ ⊗ M A i. e. Ἀνθες

fuisse.

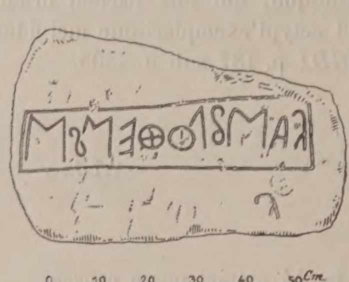
1425 (post n. 562) Lapis in ipso muro antiquissimo, qui fori partem orientalem sustentat, priscum situm retinens: l. max. 0,51, a. max. 0,27. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Ed. Blass *SGDI* p. 187 sub n. 4805.

Ἀ[ρ]ι[ά]λθης.

De nomine vide Bechtel-Fick *Griech. Personennamen* 53.

1426 (post n. 566) In muri antiquissimi, qui forum sustentat, parte ea quae ad meridiem conversa est, lapidem rudem a. 1899 invenimus, cuius l. max. 0,685, a. max. 0,43. Imaginem ectypo exemplarique meis usus delineavit M. Luebke.

Βασιλόθεμις.

1427 (post n. 567) Lapis rudis calcarius, qui olim in muro fori perantiquo fuisse videtur, a. 1899 in fori parte meridionali ad viam principalem, ubi muro recentiori inaedificatus erat, effossus. L. max. 0,58, a. 0,44, cr. max. 0,36. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

Βίας.

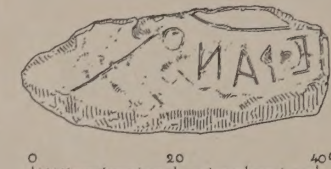
Cetera incerta. In lapide ipso Βορίσ[κος] dispicere mihi visus sum; cf. n. 368*a*.

1428 (post n. 567) Ante introitum delubri Apollinis Carnei ad viam in rupe. Exscripsi a. 1899. Formae eaedem quae n. 1427 sinistrorsum conversae.

M A Ƨ λ Βίας.

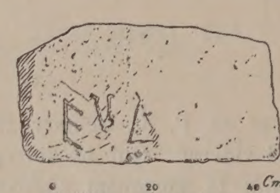
1429 (post n. 570) Huc facit n. 1310 = 368*b* Hερμότιμος. Cf. *SGDI* 4805.

1430 (post n. 571) Lapis rudis calcarius paullo infra forum a. 1899 effossus. L. max. 0,42, a. max. 0,17, cr. max. 0,23. Imaginem ad ectpyi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

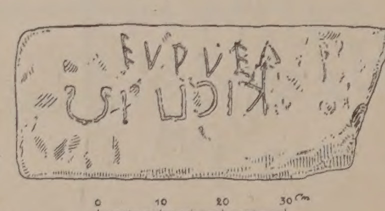
Interpretatio dubia; leguntur - ε(?)ρανο(?) -

1431 (post n. 571) Lapis rudis calcarius ante murum perantiquum, qui fori partem orientalem sustentat, a. 1899 effossus. L. max. 0,52, a. max. 0,28, cr. max. 0,22. Dextra superficiei pars postea levigata litteraeque, quae ibi fuerant, deletae sunt. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

Εὐδ- -

1432 (post n. 571) Ante murum perantiquum, qui fori partem orientalem sustentat, lapidem recentiori muro insertum a. 1899 invenimus rudi opera factum, l. 0,61, a. 0,25, bis inscriptum, primum septimo aut sexto saeculo, alterum aetate Romana. Imaginem ad exemplaris ectypique mei fidem delineavit M. Luebke. Ed. Blass *SGDI* 4805.

Εὐρυε- -
Κισπιω- -

Εὐρύλα probabiliter Blass.

1433 (post n. 571) Lapis rudis, qui olim muri fuisse videtur, cuius l. max. 0,70, a. max. 0,48, cr. max. 0,39. Effodi a. 1899 in superiore parte domus magnae, infra forum sitae. Imaginem ectypo exemplarique meo usus delineavit M. Luebke.

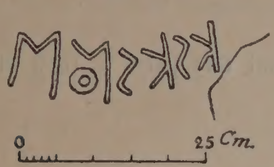

Εὐρύλος.

1434 = 573 Non Ἀνασικλῆς est, sed MB1ꓘ2MA7A i. e. Ἀγασικλῆς (vidi a. 1899; meliorem lectionem testis oculatus confirmavit A. Wilhelm). Cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 400; *SGDI* 4805.

Infra litteras rudis navis imago rupi est incisa.

1435 (post n. 573) Intra aedificium antiquissimum in rupe prope Dioscurorum aliorumque deorum nomina (n. 353 sqq.). Exscripsi, imaginem ex exemplari meo expressit M. Luebke.

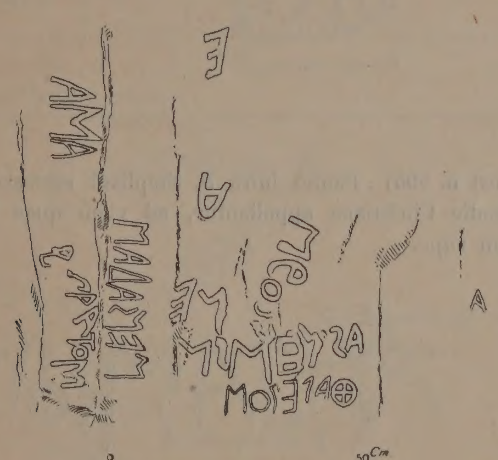

Κίκιν(ν)ος.

Idem homo esse videtur qui n. 552.

1436 = 574 (*SGDI* 4805). Tertia littera ꓘ est; quarta M, sed potest M fuisse. Quare aut Κίλυμος aut Κίλυσος est. Κλρῦσος pessime olim conieceram, cum ante υ littera ϙ desideraretur.

1437 = 581 Denuo vidi a. 1899. Ad melioris exemplaris fidem correxit imaginem M. Luebke. Cf. *SGDI* 4802.

Αἴνητις Μενιάδας
Θαλερός. πρᾶτος.

A litterarum A (in Αἴνητις) et ⊕ (in Θαλερός) partibus dextris dextrorsum 0,31 absunt litterae K A.

1438 Prope n. 581 versus aedificium perantiquum (v. lemma ad n. 353). Exscripsi a. 1899 (I). Litterae a. 0,09—0,12, nominis longitudo universa 0,42. Revisi a. 1903 cum Wilamowitzio (II). Utramque lectionem apposui.

I M O ϙ A 2 Δ 2 ꟼ ∃
II M O ϙ A Λ Δ 2 ꟼ ∃

Litterae quarta Δ aut A, quinta potius β (sicut n. 1427) quam ι fuisse videtur. An ἐπὶ Ἄβακος?

1439 (post n. 583) In clivo infra Apollinis Pythii templum, 61 passus ab aulae muri angulo eo qui euronotum spectat, notum versus. Exscripsi a. 1899 locum mihi monstrante Constantino Messavuni vilico. Ed. *SGDI* 4805.

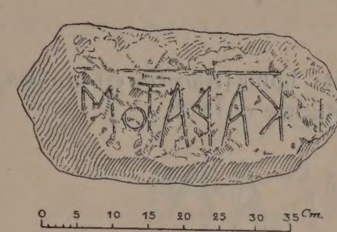
M A 1 O ∃ M Νεόλας.

1440 = 584 Melius legi a. 1899; ed. Blass *SGDI* 4805.

M A Δ A 2 M 2 AM Μαισιάδας.

Cf. Μαῖσιν Ὑραίου τοῦ Αἰγέως τοῦ Οἰολύκου τοῦ Θήρα Paus. III 15, 8, qui cum fratribus Cadmi Oeolyci Aegei heroa fecerat.

1441 (post n. 584?) Lapis calcarius deformis, cuius l. max. 0,45, a. max. 0,22, cr. max. 0,40. Sinistra pars superficiei defracta. Litterae a. 0,08 bene incisae, in sinistra parte propter corrosionem male leguntur. Ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Lectio certa. Ed. *SGDI* 4805.

[Νι]κάρατος s. [Λυ]κάρατος (Blass).

1442 = 585 Pro Βεισίμορος (i. e. Πεισίμορος) potius Βεισίγολος i. e. Πεισίγο[ν]ος legendum esse videbatur, quando a. 1903 lapidem revisimus. Latet Τεισι- aeolice pro Τεισι- dictum; cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 406.

1443 (post n. 586) Prope n. 567 in rupe. Exscripsi a. 1899.

Ր O I/ Y Πολυ.

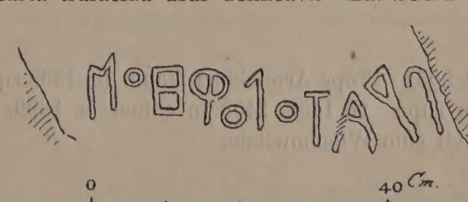
1444 (post n. 586) In rupe, distat a n. 561 fere 1,00 euronotum versus. Litterae a. 0,09—0,11, sed ⊙ 0,04, B c. 0,06. Exscripsi a. 1899.

Ր P ⊙ K Ր B M *pedis vestigium* Προκλῆς.

1445 = 587 Ante litteras ՐPAΓOPOM a sinistra vestigia quaedam apparent, quae cum illis coniungi possunt, ut iam legendum sit:

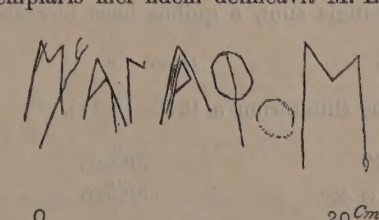
ꓘ A' / Ր P A Γ O P O M Λ[αμ]πράγορος.

1446 (post n. 587) In rupe orientem versus ab aedificio antiquissimo (de quo vide lemma ad n. 350—363). Sinistra hasta litterae M abest ab hasta litterae M tituli n. 584 1,50, a littera M n. 567 2,37. Imaginem carta tralucida usus delineavi. Ed. *SGDI* 4805.

Πρατόλοϙhος.

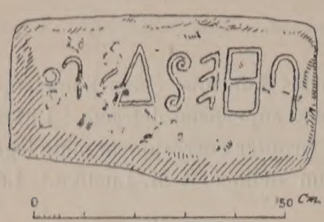
1447 (post n. 587) Proxime infra n. 579 in rupe. Exscripsi a. 1899. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Σάλαϙος.

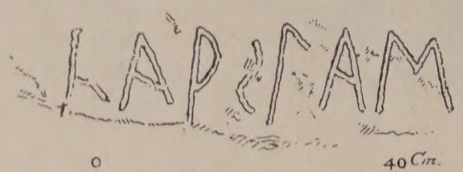
Cf. σαλάκων, σαλακωνεύω.

1448 (post n. 588) In casae privatae prope forum meridiem versus sitae parte septentrionali a. 1899 lapidem effodimus, quem in antiquissimo fori muro fuisse probabile est, l. 0,61, a. 0,33, cr. max. 0,40. Litterarum imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

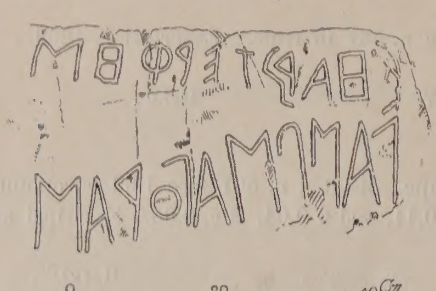

Π*h*είδιπ(π)ο[ς].

1449 = 589 Prima littera ʰ = κ fuit. Igitur [Κ]αρίλας est pro [Κ*h*]αρίλας scriptum, sicut Κάριτες pro Κ[*h*]άριτες n. 1312.

1450 = 590 Ad exemplaris mei a. 1899 correcti ectypique fidem denuo delineavit M. Luebke. Recte habet Blass *SGDI* 4803.

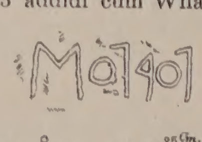
κ*h*αριτερ[π*h*]ῆς
Λαμπσαγόρας.

Superum verbum κ*h*αριτερΦῆς legitur. Littera Φ praesertim cum χ nondum sit X sed B Ӿ, non φ sed ϙ significare debet, sed hominis, qui quadratarii vice fungebatur, errore pro ϙ incisa esse videtur. Deinde B pro *hē* est. Χαριτερφῆς idem est quod Χαριτρέφης (B. Keil); cf. Διειτρέφης. Quamquam exstat nomen Theraeum femininum Ἐπιτερπὴς Σαίνιος n. 444.

1451 = 593 Lectionem meam addubitavi. Videtur legendum

Γ Ε Ν Ο ξ i. e. γένος (aut Γενώι?).

1452—1454 (post n. 595) Prope Artemidori fanum (n. 1333 sqq.) versus septentrionem in rupe. N. 1452. 1453 invenimus a. 1899. Revisi, n. 1454 a. 1903 addidi cum Wilamowitzio.

1452 Γόργος.

Infra hoc nomen incerta vestigia sunt, e quibus haec fere dispeximus.

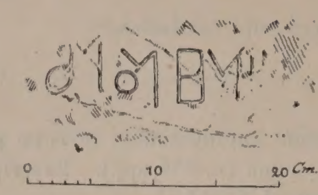
1453 Μ ∃ Α 1 Σ ιλαεσ - -

Paullo infra a. 1903 legimus (litterarum a. 0,10—0,11).

1454 Μ Υ Δ Ο Ν Μύδων.
Μ Υ Δ Ο Ν Μύδων.

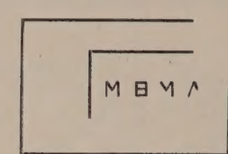
Prope haec multa pedum in rupe incisarum vestigia et piscis(?) imago obiter insculpta (cf. *Thera* III 79 fig. 65).

1455 (post n. 595) Prope Artemidori fanum (n. 1333 sqq.) euronotum versus ad foramen aliquod a. 1899 exscripsi. Ectypum meum expressit M. Luebke.

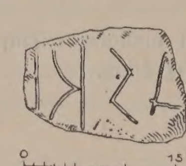
- υηνομο - (?).

1456 (post n. 595) In meridionali fori parte a. 1899 effossum. Exscripsi.

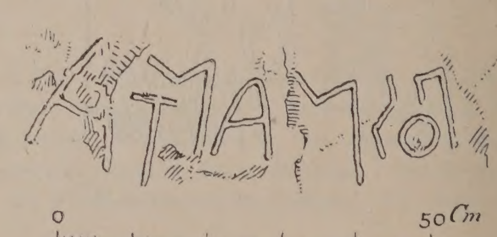
[- ά]νης.

1457 (post n. 595) Fragmentum lapidis calcarii, cuius l. max. 0,16, a. max. 0,11, cr. max. 0,08, infra forum a. 1899 inventum. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

- αικ -

1458 (post n. 595) Paullo infra S. Stephani ecclesiam versus insulas, quae hodie Christiana appellantur, ad viam quae in Selladam q. v. ducit, in rupe.

Ποιμάντα[ς].

Prope haec orientem versus similis inscriptio, sed nihil nisi Ι϶ enucleavi.

1459—1493 (post n. 595) Nomina extra urbem in variis locis ad clivum montis Prophetae Eliae inventa, annis 1900 et 1902 exscripta.

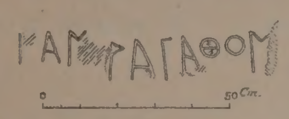
1459 Ad viam antiquam, quae ab iugo Σελλάδα dicto ad fontem Ζωοδόχου fert, in rupe. Locus in tabula geographica (*Thera* III) indicatus. Indagavit et exscripsit Wilski. Ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Lectio certa.

Μυαστόνας.

1460—1468 (post n. 595) Ad viam antiquam inter fontem Ζωοδόχον et necropolim Πλαγάδες inscriptiones rupi incisas a. 1900 invenit P. Wilski et ipse descripsit; a. 1902 ego revisi, ectypa feci, carta tralucida usus delineavi, exemplaria nostra Luebkio expolienda tradidi. A. 1903 nonnulla revisi cum Udalrico de Wilamowitz-Moellendorff.

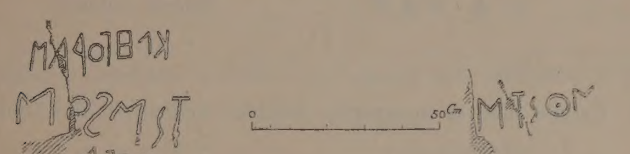
1460 Est c. 2,60 supra pavimentum viae antiquum.

Ἀν[δ]ράγαθος.

Παντάγαθος maluerat Wilski.

1461 Inde septentrionem versus, 4,30—4,70 supra viam; alia paullulum ad dextram, 3,91 supra viam:

Κληγόρας
τίμιος.
Κληγόρ[ας].

- - στίων.

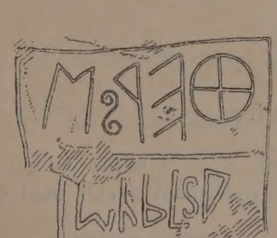
1462 Inde septentrionem versus:

Εὐρύ[λας?] (cf. n. 1432)
[N]ικατίλ[ας].

et nomen quod serioris aetatis esse videtur Δι[ονύ]σιο[ς] (id quod proposuit Wilamowitz) etc. Rupes a dextra fractus est, postquam inscriptio incideretur.

1463 Inde tres passus septentrionem versus duo nomina, sinistrum profundis et pulchris litteris, dextrum obiter tantum incisum, et paullulum modo supra viam antiquam eminens.

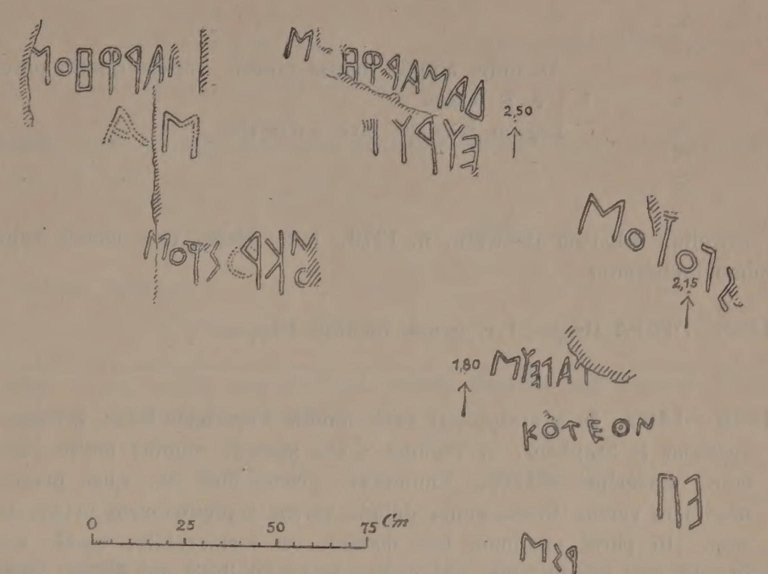
Θέρις.

Μύργις non Μύρτις.

ΜΥΡΓSΔ// a. 1902, ΜΥΡΓSΜ a. 1903 legi.

Cf. Hesych. μύργμα = ψῆγμα, Paus. II 25, 4 Μύργιον prope Epidaurum (Pape-Benseler s. v.), ubi editores Μύρτιον habent.

1464 Inde septentrionem versus:

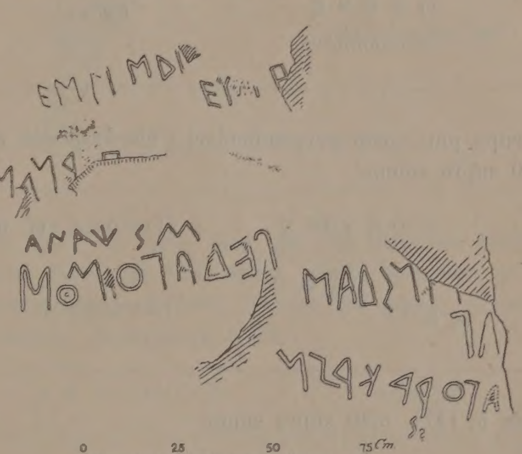
Ἄρϙhων.
dubiae reliquiae:
- ας (?).
- μόκριτος.

Δάμαρϙh[ο]ς.
Εὐρύ[λας].

- ίγο[ν]ος.
Παλεύς.
Κοτέων.
Ἐπ - -
- - ρις.

Εὐρύ[λας] λ integrum (1) Wilski.

1465 Inde paullulum septentrionem versus:

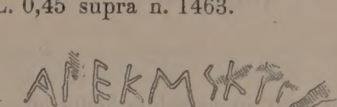
Incerta:
εσ . σδ -
[h] . ρν (?)[α]ς
Ἄναξις
Πεδάγο[ν]ος.

Εὐ . η - -

- νίδας
[Ἀ]γ - -
Ἀγορακρίν[ης].

[Hυ]ρν[ᾶ]ς, coll. Ὑρναθώ, Ὑρνάθιοι Argivorum, B. Keil.
Ἄναξις seriore aetate quam cetera incisum. Antiquum Ἄνακσις habes n. 1482.

1466 L. 0,45 supra n. 1463.

Ἀλεκτικ[ράτης].

Hinc septentrionem versus sequuntur Aglotelis inscriptio n. 1324, c. 3,30—4,00 supra pavimentum viae, et aliquo spatio divisum, loco cuius aditus perdifficilis est, sellarum dedicatio n. 1379, quae inter sacra recepi.

1467 Infra Aglotelis versus, plus 2,00 supra viam a. 1903 legimus:

//// Α Γ Κ Ι Υ Σ

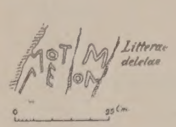
Ab initio aliquid deesse potest. Littera quarta potest Ͱ i. e. ᛔ fuisse.
Legitur Ἀλκ[ε]ύς sive - αλκ[ε]ύς.

Sequitur sellarum dedicatio n. 1379, inde decem fere metris supra solum hodiernum

1468 ΠΥΡΡΑ Πύῤῥα, i. e. genet. nominis Πύῤῥας.

1469—1492 In praecipitibus saxis montis Prophetae Eliae, e regione ecclesiae S. Stephani, in regione Ψηλὰ κρημνά, nomina multa incisa sunt. Exscripsi a. 1902. Enumeravi primo loco ea, quae maxime meridiem versus incisa sunt, deinde versus septentrionem progressus sum. In parte nominum hoc maxime est memorabile, quod, cum in alto loco scripta sint, aditus nisi scalis adhibitis non datur; quam ob causam nonnumquam adscripsi, quot metra supra solum hodiernum nomina inveniantur.

1469

Vs. 2 ΛΕΤΟΝ in rupe ipsa legi.
Num [Κ]λε(ί)το[ς ἄρι]στο[ς]?

1470 Litterae peraltae (0,13—0,15) et largae sed obiter scriptae et corrosae.

// Ε Η Κ Ε — Ἐκhε -
//////////////////// — - - -

1471 In rupe plus quam perpendiculari (*'überhängender Fels'*). Inferior pars 6,50 supra solum.

/// Ο Λ Υ Π Ε — Ἔυπυλο[ς] (cf. n. 536).

Μ Α Ρ Ο Γ Α Μ Α — [Δα]μαγόρας.

1472 Infra n. 1471, 5,40 supra solum.

///// Α Ι Σ Λ — - λι . α -

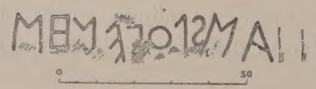
1473 A n. 1471 paullulum meridiem versus. *'Überhängender, etwas vorspringender Felsen'*. Litterae bene incisae, a. max. 0,11. A. super solo hodierno c. 5,10.

Μ Α Ρ Ο Γ Α Θ Ε Ε Π — Πειθαγόρας.

1474 *'Ein wenig überhängender Fels'*, 7,65 super solo hodierno. Litterae a. 0,15 et minores.

Μ Α Ν Σ Μ Σ ///// | — [Πε]ι[σ]ίνας (cf. n. 797).

1475 Sinistra pars 6,15, dextra 6,80 supra solum hodiernum. Litterae a. 0,06—0,12 profundae et bonae. Ectypo meo apographoque usus est M. Luebke.

[Β]ασιλογένης.

1476 Litterae a. 0,07 paullo infra n. 1474, a. c. 0,07.

Μ Α Σ Μ Α Μ Ι Δ — Δ[α]μ[α]σίας.

1477 Paullo infra n. 1476, litteris a. 0,10.

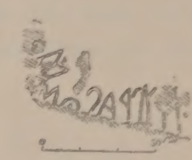
Π Ε Λ Ε Υ Η | // Μ ////// — πελευ[ς]. Σ - -
rupis angulus

Num ante π quidquam supplendum sit, incertum.

1478 *'Schräg nach oben gerichtete, schmal vorspringende Felsplatte'*. Inscriptio una supra alteram esse videtur. Est 3,20 supra solum hodiernum.

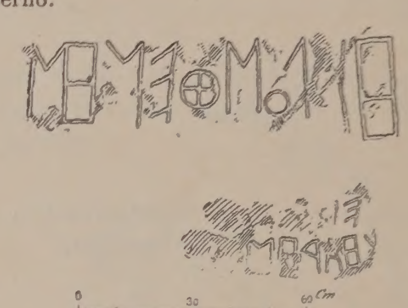
///// Δ Μ Ε Μ — Sensus dubius.

1479 Ectypo meo et apographo adhibitis delineavit M. Luebke.

[Ϙ]υπραῖο[ς]. Σ - -

1480 Litterae a. 0,10 et 0,22. Inferior versus est 2,95 super solo hodierno.

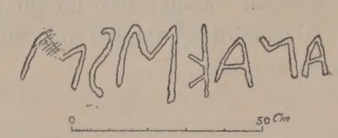
[Π]h[υ]λοσθένης

Ε - - - -
Κhάρης.

1481 Ante rupem praecipitem, c. 15,00 ab n. 1480 orientem versus in alio saxo obliquo.

Ε Υ Α Γ Ο Ρ Ι Δ Α Μ — Εὐαγορίδας
/////////////// Μ Σ Ι Η Μ — - - σι . η[ς].

1482 Litterae magnae lapide acuto incisae lectu faciles, a. 0,12—0,20, 10,00 supra solum hodiernum. Delineavimus ego (et M. Luebke).

Ἄνακσις.

Cf. n. 1465.

1483 A dextra inscriptionis n. 1482, c. 8,00 supra solum hodiernum. Litterae a. 0,10. Lectio certa, nec quidquam deesse saxi condicio me docuit.

Μ Υ Ρ Η (Σ supra) — [Β]ῆρυς.

Littera Σ primo omissa postea addita. Prima littera olim erat antiqua forma litterae Β, sicut est n. 1426 sq. Cf. nomen delphicum Ἥρυς et n. 365.

1484 Varia nomina; multa legi non possunt.

ϙ Ͱ M Ɍ I //// — a. 0,07—0,08.
0,10 + ////// Ϟ Ͱ

Α Ͷ Α Κ Μ Ϟ Ͱ Ρ Λ ////////////// — a. 0,08, l. 0,48.
0,40 — ϟΚΡ ex ϟΚΑ correctum.

Ο ϙ Ί Α — a. 0,28—0,32, Ο 0,09; l. 0,38.
0,18

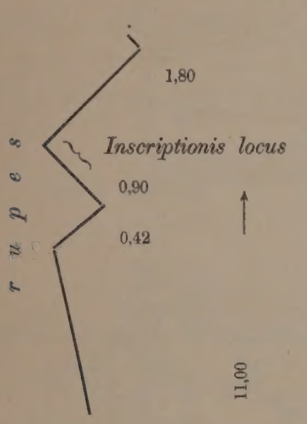
Μ Ϟ Ί Μ Α Δ — a. 0,12—0,16 (Ϟ), l. 0,44.

ϙυμβ - -
Χ[αρ]ίλ[ας?].
Ἀνακσικρ[άτης].
Ἄλϙω[ν].
Δαμόλις.

1485 Litterae corrosae, a. 0,22—0,10, super solo hodierno c. 5,00.

Μ Ο Λ Ͷ Α / — [Δ]αν[α]ός(?).

1486 A n. 1482 septentrionem versus, litteris a. 0,13—0,15; 11,00 super solo hodierno in loco infra adumbrato.

Μ Ο ////////////////
Μ Υ Ί Ϟ Ί

- - ος.
[Β]ῖρυς.

Cf. n. 1483.

1487 Litterae a. 0,16—0,17, 4,50 super solo hodierno.

Ι Ε Ϟ Μ ////////// — [Τ]εισ[α]-
Μ Α Ί ////////// — [γό]ρας.

1488 Infra n. 1487, l. 1,09, litteris praegrandibus a. 0,30—0,37, Α sinistrum 0,26. Ante Α prius nulla littera fuerat.

Μ Α Ι Κ Ǝ Δ Ͷ Α — Ἀνδέκ[τ]ας, non [Π]ανδέκ[τ]ας.

1489 Infra n. 1488, paullulum meridiem versus; litteris a. 0,13, supra solo c. 1,50.

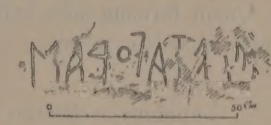
Ͷ Α Λ Ο Я — Ῥό[δ]α[ς](?).

Nomen virile.

1490 Prope militis scuto et hasta armati figuram rupi incisam, litteris a. 0,07 male et obiter sculptis.

Α Μ Ι Ͱ ////// — Ἀσ[τ]έ[ας?].

1491. 1492 A rupe fere 10,00 abest. Delineavit M. Luebke ectypo apographoque meis adhibitis.

1491 [Τ]ε[λ]εταγόρας(?).

Vix potest fuisse [Ἀρ]εταγόρας, id quod ipse volueram et B. Keil nunc desiderat.

1492 [Ἀ]ρι[στ]ομήδης.

1493 (post n. 595) In rupis loco qui vix decimam horae partem a summo monte Prophetae Eliae abest, versus orientem, proxime a via quae in urbem antiquam fert. Saxum ibi paullo eminet, et locus est quasi σκοπιά. Exscripsi a. 1902.

Λ Α Ν Ο Μ /// Μ — Λάνομ[ο]ς.

599 delendum; vide n. 1415 = 545.

SECTIO ALTERA.

NOMINA RECENTIORIS AETATIS.

Nonnulla ex his (n. 630—740) excerpsit et notis instruxit Blass *SGDI* 4807.

Inscriptiones iam a prioribus editas n. 622. 634. 636. 649. 662 I. 682 denuo exscripsit minus scite, sed tamen propter industriam laudandus discipulus Argyrius Polychronides Theraeus et ed. in ephemeride Θήρα die 13 m. Aug. a. 1888 ἀρ. 15.

I. NOMINA PROPE EPHEBORVM GYMNASIVM INCISA.

(Cf. n. 606—693.)

618 Paucas litteras exscripserat m. Apr. anni 1870 Mamet, qui ed. *Bull. de l'école franç.* I, IX 1870, 185.

1494 (post n. 619) Prope Laconicum orientem versus in rupe. Exscripsi a. 1902.

ΑΓΑΘΟΔΩ — Ἀγαθόδω[ρος]
Δ — Δ- - - -

1495 (post n. 621) Fragmentum marmoris caerulei Theraei, l. max. 0,16, a. max. 0,13, cr. 0,15, inventum a. 1900 in aedificio infra murum magnum sito. Inter vss. 1 et 2 cymatium eminet (0,008). Delineavit P. Wilski. Revisi a. 1902. Habeo etiam ex Prottii schedis.

- ηροσ - -
[- - λ]έου
[Ἁ]γησίλοχο -
- κράτο[υς]
[Φι]λόστρατος
- ιπ[πο - -]

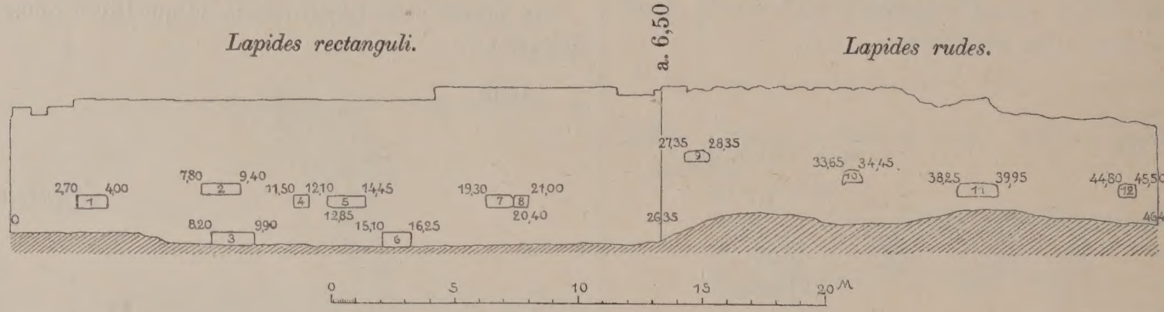
1496 (post n. 621) Lapis oblongus calcarius, l. 0,515, a. 0,27, cr. max. 0,24. Litterae variae, a. c. 0,03—0,035; vss. 5. 6 melius incisae. Effodit P. Wilski a. 1902 infra murum magnum prope epheborum gymnasium. Schiffii ectypo exemplarique utor.

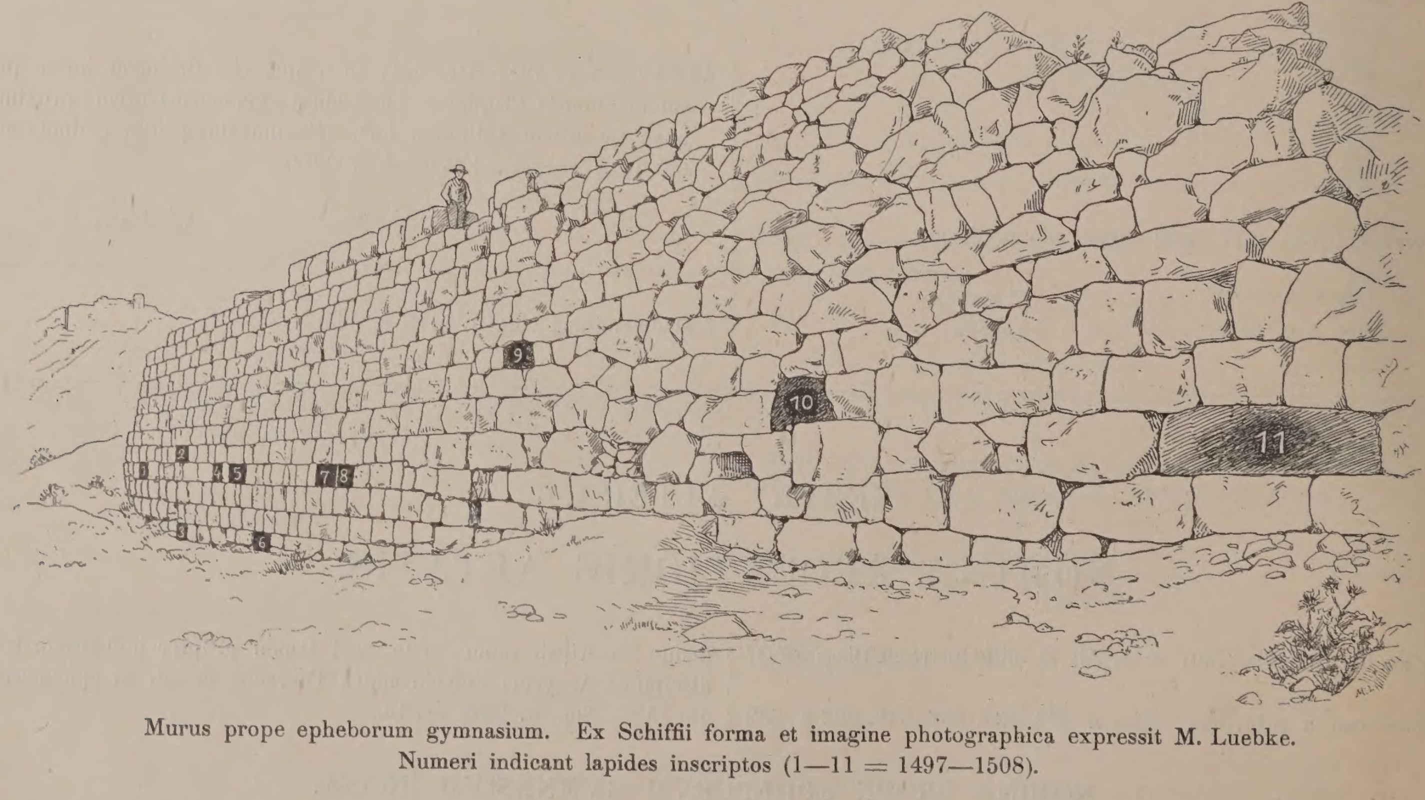
Μ Ι Λ Ω Ι L	Ἀ[γ]λω[τέλης?].
Ε Υ Η Μ Ε Ρ Ο Σ	Εὐήμερος
Δ Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο Υ	Διοφάντου.
Α Δ	Ἀδ.
Τ Ε Λ Ε Σ Α Γ Ο Ρ Α Σ	Τελεσαγόρας
Τ Ε Λ Ε Σ Ι Β Ω Λ Ο Υ	Τελεσιβώλου.

5 Ο in rasura. Sub linea superiore litterae Γ quid sibi velit linea quaedam verticalis, dubium.

1497—1512 (post n. 623) Nomina primo fere et altero p. Chr. n. saeculo in muro magno, qui prope Apollinis Carnei templum et epheborum gymnasium est, incisa. Ex his n. 1502 (= 624) iam a Rossio, n. 626 a me a. 1896 exscripti sunt; alios plures a. 1898 indagavit locos dimensuravit formam delineavit A. Schiff. Quam formam infra exhibui. Omnia annis 1899. 1900 denuo examinavi; a. 1902 cum inferiorem muri partem in rupe ipsa conditam effoderem, nova quaedam inveni.

Lapidum a Schiffio exploratorum formam descripsit M. Luebke.

Murus prope epheborum gymnasium. Ex Schiffii forma et imagine photographica expressit M. Luebke. Numeri indicant lapides inscriptos (1—11 = 1497—1508).

1497 Litteris magnis, vss. 2 crassioribus, 3 tenuibus; a. 0,05—0,07.

Τ Ω	- τω -
Τ Κ Λ // Ε Ι Ṭ Ο Μ Α Χ Ο C	Κλειτόμαχος
Μ C Ν Ο C	- μονος.

Vs. 2 Τ ad insequens nomen non pertinet.

1498 Litterae a. 0,06.

Κ Ο Ι Ρ Α	Κοίρα[νος]
Α Γ̣ Α̣ //Λ	Ἀ[γαμ - ?]

Vs. 2 omnia praeter prius Α incerta.

1499 *'Graffito, nicht eingeschnitten, sondern mit einem spitzen Instrument, wohl mit einem Stein, eingepickt, nach rechts aufrecht laufend, breiter verschwommener Ductus'* (A. Schiff).

ƺ O //////////

Fortasse ƺOVIXd////////. Nomen incisum esse, antequam lapis muro inaedificaretur, coniecit Schiff, cum summae litterarum partes nunc inversae essent. Sed potest haec ipsa inversio ludibrii pars esse; sunt enim nomina alia eadem sera aetate vel a dextra ad sinistram scripta.

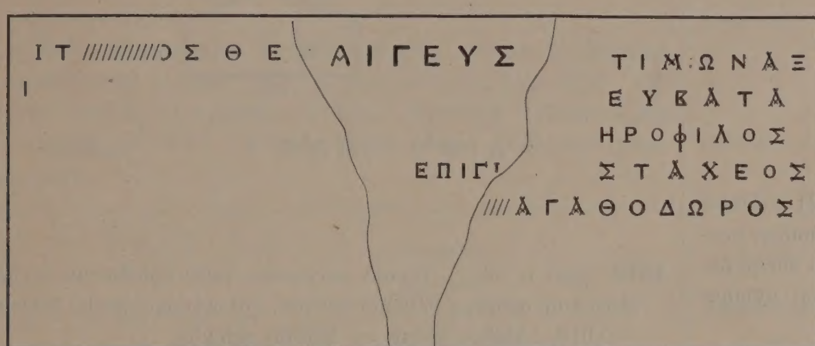
1500 Litterae a. 0,025—0,03; A alterum 0,06.

M N A Σ̣ Ο(?)	Μνάσ[ων].
Ι Σ Ο	Ἰσο.
Τ Ι Α	Τι. Ἀ- -

1501 Litterae a. 0,05 (⊙) et maiores.

Ι Θ Α

1502 = 624 Lapidis l. 1,15, a. 0,63—0,65. Dextra superficiei pars sinistra fere 0,08 altior est. Litterarum altitudo varia: nominis ΑΙΓΕΥΣ 0,062—0,065, ΕΠΙΓ 0,04, dextrorum nominum 0,02—0,03, sinistrorum 0,025—0,032. Vel nomina dextra (vss. 1. 2—3. 4—5) diversas manus produnt.

[Κλε]ιτ[*ο]σθέ. Αἰγεύς Τιμῶναξ
Εὐβάτα.
Ἡρόφιλος
Ἐπιγ. Στάχεος.
Ἀγαθόδωρος.

1503 Litterae *a* 0,02—0,026, *b* c. 0,03 altae; *a* simpliciores, *b* apicatae.

a ΙΑΣΩΝΙΑΣΟΝΟΣ

b ΑΡΙΣΤΟΛΛ//////////
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑ/////////

Ἰάσων Ἰάσονος.

Ἀριστο[δάμας]
Καρτιδάμα s. -μα[ντος].

1504 Litterae altitudinis diversissimae; vss. 3—5 prioribus multo minores.

Κ Ρ Ι Ν Ο Μ Ε	Κρινομέ[νης]
Κ Α //////////// Σ̣ Ι Ο Ν	κα[ὶ Ἰα]σί[ω]ν(?)
ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥ	Χρυσογόνου
ΟΛΟΣ///	Ἀνδρόνικος.
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΜΟΣ	

Praeter haec incerta quaedam vestigia.

Vss. 2 Μ.Ν.ΙΣ, 3 ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ Schiff. Ἀνδρόνικος ὅλος [ἐ]μός Wilamowitz.

1505 Litterae a. 0,04—0,05.

/ΠΥΘΟ̣ΚΡΙΤΟΣ	Πυθόκριτος
ΑΓΗΣ ////////ↄ ΧΟΥ	Ἀγησ[ιλ]όχου.
ΕΡΜΑΙΟΣ	Ἑρμαῖος.

Cf. n. 611 Πυθόκριτος. Ἀγησίλοχος (a. 4—37 p. Chr. n.), 339, 16 Ἑρμαῖος Ἔρωτος (eiusdem aetatis).

1506 Litterae magnae et tenues a. 0,055—0,65.

ΦΙΛΗ //////////////	Φιλή[μων]
ΚΑΛ//ΙΒΩ/ ///////	Καλ[λ]ιβώ[λου].
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑς	Καρτιδάμας
ΜΕΛΕΙΠΠΟΥ	Μελείππου.

Iidem nominantur n. 634.

1507 = 626 Siglum potius ita esse observavit Schiff.

Inesse igitur praeter ΦΛΥΠ etiam litteras ΓΕΙΟΤ.

1508 Lapis l. 0,70, a. 0,56. Litterae a. vs. 1 0,04, vs. 2 0,065 etc. Litteras lineolis subductis indicatas non vidi; sed ex Schiffii exemplari deprompsi.

ΕΠΙ/	Ἐπί[λογχος].
ΕΠΙΛΟΓΧΟΣ	Ἐπίλογχος
ΣΑΡ	- - - -
Σ Ω Σ	Σωσ.
Τ Κ	- - - -

1509 Infra n. 691. Exscripsi a. 1899.

ΦΙΛΟΚΡΙΤΟΣ	Φιλόκριτος
//////////// ΚΡ//ΤΟΥ	[Φιλο]κρ[ί]του.

1510 In ordine lapidum tertio. Abest triginta passus ab angulo septentrionali. Exscripsi a. 1899.

ΑΡΤ	Ἀρτ- -
ΜΙΘ	Μιθ[ρῆς].

1511 In eiusdem muri parte cyclopia a. 1902 lectum, in ordine lapidum secundo. Lapidis l. 0,65, a. 0,53; litterae a. 0,04. Abest 6,67 a loco eo, ubi lapides rectanguli esse desinunt.

ΤΕΛΕΣΙΓΕΝΗΣ

[Τ]ελεσιγένης.

1512 In lapide rudi ordinis secundi. In eiusdem muri parte cyclopia. Lapidis l. 1,05, a. max. 0,50. Abest a loco eo, quo muri structura cyclopia incipit 6,00. Exscripsi a. 1902.

Ε Υ Κ Ρ Α
ΧΑΙΡΕΣ//////////
ΟΡΑΣΥΛΕΩΝ

Εὐκρά[της].
Χαιρεσ -
Θρασυλέων.

1513 (post n. 630) Lapis oblongus, l. 0,28, a. 0,34, cr. 0,13, litteris apicatis a. 0,03. Effodi a. 1902 infra murum magnum apud epheborum gymnasium.

ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑ

Ἀριστόδαμο(ς)
Καρτιδάμα.

1514 (post n. 632) Lapis oblongus l. max. 1,32, a. 0,25, cr. 0,22; a dextra fractus. Continet *a*) nomen parvis litteris (0,017—0,03), *b*) nomen permagnis (0,055—0,075), *c*) varia diversorum generum litteris scriptum. Effodi a. 1902 ante murum magnum, qui apud epheborum gymnasium est.

a ΑΡΧΕΛΑΟΣ
b ΘΕΥΚΡΙΣΙΟΣ
ΙΜΕΡΤΟΥ
c -ΩΠΥΡΟ
d ΜΙΘΡΗΣ
ΥΙΙ
ΟΤ

a Ἀρχέλαος.
b Θευκρίσιος | Ἱμέρτου.
c [Ζ]ώπυρο[ς].
d Μιθρῆς. - -

1515 (post n. 633) Fragmentum lapidis magni oblongi. Sinistra pars deest. L. max. 0,47, a. 0,30, cr. 0,22. Habet duas inscriptiones, *a*) in parte adversa litteris magnis et pravis, a. 0,077—0,093, *b*) in parte inferiore a. 0,028—0,030. Exscripsit A. Schiff, qui lapidem a Constantino in clivo infra murum magnum et gymnasium inventum postea Phiram in Museum transferendum curavit. Ectypis utor eiusdem.

a
ΘΞΙ////ΥΑ
ΙΔΩ
ΑΦΡΟΔΗ

- ρ[α. . ι]σθ -
- ιδω - - -
Ἀφροδη - -

b ////ΟΡΓΟΣΘΕΝΕΥΣ

[Γ]οργοσθένευς.

638*b* Typothetae errore (et incuria mea) *10* pro numero versus 10 positum.

1516 (post n. 640) Lapis rudis calcarius fere oblongus; l. 0,65, a. 0,34, cr. max. 0,27, litterae a. 0,04—0,05. Effodi ante murum magnum prope epheborum gymnasium a. 1902.

ΔΙΟΔΟ/////
ΓΣ-ΙΑΙΟΥ

Διόδ[ωρο]ς
[Ἑ]σ[τ]ιαίου.

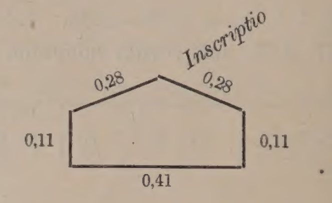
Cf. n. 335*B* 13. 665, 2. 733, 1.

1517 (post n. 640) Fragmentum, l. max. 0,15, a. max. 0,205, cr. max. 0,10. Effossum apud epheborum gymnasium a. 1900; exscripsit I. de Prott. Cf. infra n. 1537.

ΔΙΟΔ
Φ

Διόδ(ωρος)
Φ(ιλοκράτους)? = 339, 10

1518 (post n. 640) Lapis prope epheborum gymnasium ante murum magnum a. 1902 effossus, litteris magnis accurate incisis a. 0,05—0,06. Forma:

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

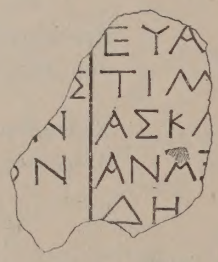
Διονύσιος.

1519 (post n. 642) Tabula marmorea, infra epheborum gymnasium post discessum meum a Wilskio inventa, qui ectypum misit; litteris a. 0,006 (O) —0,016. Habeo etiam ex Schiffii schedis.

ΠΙΛΟΓΧΟΣ
ΠΙΛΟΓΧΟ
ΡΟΦΙΛΟΣ
ΤΑΧΥΟΣ

[Ἐ]πίλογχος
[Ἐ]πιλόγχο[υ]. [= n. 339] (4—37 p. Chr. n.)
[Ἡ]ρόφιλος
[Σ]τάχυος. (= n. 624)

1520 (post n. 644) Tabula marmorea l. 0,10, a. 0,08, cr. 0,03, litteris a. 0,012—0,015; effodit P. Wilski m. Iulio a. 1900 infra epheborum gymnasium et murum magnum intra aedificium serae aetatis mihique apographum suum misit. Habeo etiam ex Prottii schedis.

Εὐα -
- ς Τιμ -,
- ν Ἀσκ[λ -]
- ον Ἀνα[ξ -],
Δη - -
- -.

Vs. 3. 4 cf. n. 640, 15. 16 Ἀσκλᾶς Ἀ. α - -

1521 (post n. 645) Fragmentum deforme, cuius l. max. 0,17, a. max. 0,19, cr. max. 0,12, a. 1902 ex urbe antiqua in Museum Phiraeum translatum. Litterae mediocriter incisae. Exscripsi. Habeo etiam ex Prottii schedis. Videtur apud epheborum gymnasium inventum esse.

//ΥΡΥΑΝΑΞΙΜΕ
ΙΟΛΛΙΣΣΩ
ΥΚΛΕΙΔΑΣ
ϽΕΙΥ Ε
Π
ΤΗ

[Ε]ὐρυάναξ Ἱμέ[ρτου]
[Μ]όλλις Σω[φάντου].
[- - Θε]υκλείδας - -
- - - θέ[ο]υ(?) Ε - -
- - - - π - - -
- - - - τη - - -

Vs. 2 cf. n. 438 Σώφαντος Μόλλιος. || 4 lectio dubia; ϽΕΡV v. Prott. || 5 -ΠΟΙ idem; fortasse recte.

1522 (post n. 646) Lapis muri, cuius l. max. 0,26, a. max. 0,23, cr. 0,105. Litterae variae. Effodi a. 1902 ante murum magnum prope epheborum gymnasium.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ	Εὐφρόσυνος
ΤΗΛΕΓΙ	Τηλέγ[νωτος]
ΣΩΣΙΚΡ //////////////	Σωσικρ[άτης]
ΔΩΣΙΣΘΕΝ	Δωσισϑέν[ης].

647 ἜχμανδροϹ pro ἜχμανδροΣ legendum esse vidit A. Schiff.

1523 (post n. 649) Fragmentum a. 1902 ab urbe antiqua in Museum Phiraeum translatum; l. max. 0,147, a. max. 0,14, cr. max. 0,10. Litterae accurate incisae et apicatae, a. 0,01. Exscripsi. Habeo etiam ex Prottii schedis (a. 1900). Videtur igitur prope epheborum gymnasium inventum.

ΘΕΟΚΡΙΣΙΟΣ	Θεοκρίσιος
ΙΜΕΡΤΟΥ	Ἱμέρτου.
ΙΣΙΔΩΡΟΣ	Ἰσίδωρος
/// Ι Λ Ο Σ /// Ρ ////////	[Φ]ιλοσ[τ]ρ[άτου].

Vss. 1. 2 nomen notissimum. ‖ 2 Ρ ex Ε correctum.

1524 (post n. 649) Fragmentum marmoris albi, cuius l. max. 0,19, a. max. 0,22, cr. max. 0,10, ab antica (*A*) et dextra parte (*B*) male inscriptum. Exscripsi a. 1902 in Museo Phiraeo; inventum esse videtur a. 1900 ante murum magnum, prope epheborum gymnasium.

A ιΔΑΣ	[Θευκλε]ίδας (= 1408)
ΛΩφΑΝΟΥΣ	[Ἀγ]λωφάνους.
⁻ΙΑΙΟ ///	[Ἑστ]ιαῖο[ς]
ΛΗΔΗ//	[- - μ]ήδη[ς].
B ΔΑ	Δα- - -
Ο	Ο- - -

1525 (post n. 652) Lapis oblongus, l. c. 0,30, a. c. 0,39, muro alicui seriori ante murum magnum qui est prope epheborum gymnasium inaedificatus. Litterae simpliciores una manu scriptae a. c. 0,02—0,023. Effodi a. 1902.

//ΗΡΩΝΚΛΕΙΤΟ
ΣΘΕΝΟΥΣΦΙΛΟ
ΚΡΑΤΗΣΚΛΕΙΤΟΣ
ΘΕΝΟΥΣΤΕΙΣΑ
ΝΩΡΘΡ//ΣΥΛΕΟΝ
ΤΟΣΤΕΙΜΩΝΑΞ
//ΛΥΔΑΜΟΔΑΜΑΣΩ
//ΡΩΝΣΩΦΡΟΝΟΣ
//ΛΟΤΕΙΜΟΣΦΙΛΟ
ΤΕΙΜΟΥ

[Θ]ήρων Κλεί[το]-
σϑένους. Φιλο-
κράτης Κλειτοσ-
ϑένους. Τεισά-
νωρ Θρ[α]συλέον-
τος. Τειμῶναξ
Δαμοδάμα. Σώ-
[φ]ρων Σώφρονος.
[Φ]ιλότειμος Φιλο-
τείμου.

Vs. 1 hinc n. 729 suppleo Θήρων Κλε[ιτοσϑένους]. ‖ 4 Τεισάνωρ Θρασυλέοντος n. 340, 20 alias. ‖ 6 hinc n. 723 restituo [Δαμοδ]άμας | Τ[ειμώ]νακτος. ‖ 7 vestigia ante Λ conspicua quamquam nihil esse manifestum est, tamen recepi.

1526 (post n. 657) In rupe prope Laconicum orientem versus. Exscripsi a. 1902.

ΚΕΡΔΩΝ	Κέρδων.
ΤΥ //////////////	Τύ[χιος (?)].

Vs. 2 fortasse ΤΥΧΙΟϹ incisum est.

1527 (post n. 657) Tabula marmoris albi rudis, a dextra defracta, superne mutila. L. max. 0,135, a. max. 0,13, cr. 0,038. Litterae a. c. 0,015. A. 1903 in Evangelismum attulit Constantinus antiquitatum custos.

//////////////////////	- - - - -
ι\ει_//	[Κλ]ει[σϑένης].
ΚΑΣΤΩΡ	Κάστωρ
ΘΕΟΦΙ///	Θεόφι[λος]
ΦΙΛΟΛ /////	Φιλόλ[ογος]
Μ //////////////	Μ[ε- - -].

Vs. 5 potest ΜΕ fuisse.

1528 (post n. 657) Lapis oblongus calcarius, infra mutilus. L. 0,23, a. max. 0,27, cr. 0,18—0,19. Litterae negligenter incisae. Effodit P. Wilski a. 1900 prope epheborum gymnasium. Exscripsit A. Schiff.

ΚΛ	Κλ.
ΑΓΑΘΟΒΟΥ	Ἀγαϑόβου-
ΛΟΣ	λος
ΑΓΑΘΟΒΟΥ	Ἀγαϑοβού-
ΟΔΥΥΟ	λου.
ΞΛΟΥ ΝΗΘΥ	Ἀϑηνόδωρο[ς].
Α	Α- - - -

Nominis Ἀϑηνόδωρος litterae ΔΩΡ per litteras ΑΓΑ nominis Ἀγαϑοβούλου scripta.

660 delendum est.

1529 (post n. 662) Lapis muri fere oblongus; l. max. 0,32, a. max. 0,17, cr. max. 0,23; a. 1902 ante murum magnum, qui prope epheborum gymnasium est, effossus.

///// Κ ΥΛΛΟΣ //	[Ὠ]κύ[α]λος.
ΠΡΑΤΗΜΕ///ΝΗΣ	Πρατημέ*νης.
ΓΟΡΓΟΣΘΕ///ΝΟΥΣ	Γοργοσϑέ*νους.

1530 (post n. 664) Infra epheborum gymnasium et magnum murum a. 1900 invenit P. Wilski et ectypum mihi misit. Litterae apicatae a. 0,015—0,03.

ΝΙΚΟΜΗΔΗΣ	Νικομήδης
ΙΙΚΟΜΗΔΟΥΣ	[Ν]ικομήδους.

1531 (post n. 672) Lapis muri deformis paullo infra Laconicum a. 1902 effossus. L. max. 0,19, a. max. 0,18, cr. 0,05, litterae a. 0,02—0,027.

ΣΩΣΑΜ	Σωσαμ -
ΕΝΟΣ	ενός.
///ΕΟΔΟ	[Θ]εόδο[τος]
ΛΡΤ	[Κα]ρτ[ιδάμας].

1532 (post n. 674) Lapis muri, cuius l. max. 0,34, a. max. 0,15, cr. max. 0,15, ante murum altum prope epheborum gymnasium a. 1902 effossus. Litterae magnae a. 0,04—0,05; vs. 1: 0,025. Exscripsi.

ΤΕΛΕΣΙ	Τελεσι[κράτης(?)]
ΑΡΙΣΤΟΚ/	Ἀριστοκ[λῆς]
Γ – Τ Ο	[Ἀρισ]το[κλέους].

1533 (post n. 680) Fragmentum ante murum altum prope epheborum gymnasium a. 1902 effossum, l. max. 0,155, a. max. 0,14, cr. max. 0,065. Litterae altitudinis diversae. Exscripsi.

ΦΙΛυ	Φιλ[οκρά]-
ΤΗΣ	της
ΔΩΡΟ	Δωρο[θέ]-
ΟΥ	ου.

Cf. n. 711, 3 Δωρόθεος Φιλοκράτους et 1306.

1534 (post n. 693) Lapis rudis, cuius l. max. 0,65, a. max. 0,33; litterae a. 0,04—0,06, muro recenti eidem ubi est n. 666 insertus. Exscripsi a. 1899.

ΘΗΡΑ
ΙΗΙΜ

723 [Δαμοδ]άμας | Τ[ειμώ]νακτος ex n. 1525 suppleo, ubi est Τειμῶναξ Δαμοδάμα.

727 Huc non facit, sed ara est; v. n. 1319.

728 [Ὠκύ]αλος | [Διονυ]σίου, cf. n. 1548 Ὠκύ[αλος] | Διον[υσίου].

729, 2 Θήρων Κλε[ιτοσθένους], cf. n. 1525.

733, 10. 11 Ζώιλο[ς] | Καλλ[ινόμου]; cf. n. 342 + 618 = 1306.

1535 = 758 (CIG II add. 2476 *q* 91). Vidimus A. Schiff a. 1898, ego 1899. Distat $1^1/_2$ a n. 606 septentrionem fere versus. Versuum altitudines: vs. 1 c. 0,02, vs. 2 c. 0,013, vs. 3 c. 0,035, vs. 4 0,025—0,035. Exscripsi.

FΥΒΙΟ	Εὔβιο[ς]
\Ε''ΣΙΠΠΟ	[Κλ]ε[ή]σιππο[ς].
ΚΑΛΛΙΒΩΛΟΣ	Καλλίβωλος
ΠΥΘΟΚΡΑΤΟΥΣ	Πυθοκράτους.
Ν ΡΙΙ	- ν[όκ]ρι[τος(?)].

Vs. 2 restituit Wilamowitz.

1536 (post n. 676) Fragmentum, cuius l. max. 0,23, a. max. 0,18, cr. max. 0,11. Litterae a. 0,017—0,02. Effodi a. 1902 ante murum magnum prope epheborum gymnasium.

–	- - - - -
ΣΤΙ	. . . . ς Τι[μο]-
ΘΕΝΟΥ–	[σ]θένου[ς].
ΚΡΙΤΟΣ/	Κρίτος [Ἁγη]-
ΣΙΛΟΧΟ	σιλόχο[υ].

II. NOMINA ALIIS LOCIS INSCRIPTA ANNIS 1899—1902 INVENTA.

1537 In aedificio ad viam, quae a Ptolemaei tertii ara versus forum fert, a sinistra sito, in lapide oblongo elegantis illius baseos(?) nomen incisum est litteris bonis. Cf. *Thera* III 145.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ	Διόδωρος
ΦΙ *vacat*	Φι(λοκράτους).

Fortasse idem est qui Διόδωρος Φιλοκράτους 339, 10 ἐφηβεύσας inter a. 4—37 p. Chr. n.

1538—1544 Lapides supra basilicam effossi. Exscripsi.

1538 Lapis deformis calcarius, qui olim in muro fuisse videtur, postea ali muro ad viam aliquam in superiore urbis parte inaedificatus est. L. max. 0,21, a. 0,12. Litterae obiter sed non male incisae tertii aut secundi a. Chr. n. saeculi, a. 0,02—0,03. Effodi et exscripsi a. 1900.

ΟΙΚΟΔΟΜ	Οἰκόδομ[ος] (cf. 1023?)
ΠΟΛΥΠΡ	πολυπρ[άγμων].

1539 Lapis oblongus a dextra fractus, cuius l. max. 0,34, a. 0,23, cr. max. 0,17, effossa a. 1900 in aedificio magno, quod est in superiore urbis parte.

ΑΝΤΙΣΘΕ	Ἀντισ[θένης] (= 626. 628)
ΚΡΙΤΟΥ	Κρίτου.

1540 Lapis fere quadratus, l. 0,43, a. 0,40; litteris a. 0,01—0,023 (ϕ) oblongo circumscriptis. Est in summa urbis parte in muro aedificii longi, cuius pars adversa occidentem versus spectat. Effodi et exscripsi a. 1900.

ΔΕΞΙΦΩΝ	Δεξιφῶν.
ΠΡΩΤΑΡΧΙΔΑΣ	Πρωταρχίδας.

1541 In posti ianuae casae privatae, quae est in urbis parte summa prope ecclesiam parvam versus septentrionem. Lapidis l. 0,21, a. 0,18, cr. c. 0,51. Litterae obiter et male incisae; pars earum primo obtutu perantiqua videtur. A. 0,038—0,042. Inveni a. 1900.

ΠΕΙΕΡΟϹ	Πείερ[ο]ς.

1542 Lapis fere oblongus, l. 0,25, a. 0,20, litteris a. 0,025—0,03, muro prope ianuam occidentalem, quae in Aesculapii fanum(?) fert, inaedificatus. Effodi a. 1900.

//// – ΥΚΡΙΣΙΟΣΙ	[Θε]υκρίσιος Ἱ[μέρτου(?)]
////////// Γ Ρ Α	- - - -
/////////////	

Θευκρίσιος Ἱμέρτου ἐφηβεύσας (a. 4—37 p. Chr. n.) n. 341, 11.

1543 Lapis rutilus volcanicus oblongus, l. c. 0,48, a. c. 0,28, cr. 0,12. Litterae exiles a. 0,04—0,045. Effossus in parte occidentali urbis, haud procul ab Aesculapiorum ara n. 1330. Exscripsi a. 1900.

ΗΡΛΚΛΕΩΝ — Ἡρακλέων.

1544 Lapis oblongus a dextra fractus, l. max. c. 0,75, a. 0,26, cr. 0,35; litteris a. 0,03—0,04. Effodi a. 1900 supra Basilicam notum versus.

ΜΕΝΕΚΛΗϹ — Μενεκλῆς.

1545—1558 Lapides in foro aut proxime a foro inventi. Exscripsi plerosque a. 1899, paucos a. 1900.

1545 Lapis rudis, qui olim in muro aliquo fuerat. Fuit ut multi alii identidem inscriptus. Unum nomen certo distinguitur per aliud scriptum.

ΣΤΗΣΙΚΡΑΤΗΣ — Στησικράτης.

Alios similes lapides, qui circa forum haud pauci inventi ne unum quidem nomen certo exhibent, quia idem locus bis ter et saepius inscriptus est, hic consulto praetereo, cum nullus ex iis fructus percipi possit.

1546 Lapis calcarius rudis cuius l. max. 0,28, a. max. 0,13, cr. max. 0,31. Litterae in rasura scriptae; a. c. 0,02.

ΣΑΤΥΡΟΣ — Σάτυρος
ΤΕΛΕΣΙΚΡΑ///// — Τελεσικρά[τους].

1547 Fragmentum lapidis caerulei, cuius margo summus integer est; l. max. 0,19, a. max. 0,10, cr. 0,075. Litterae bonae primi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,02 (vs. 1)—0,017; ο 0,012. Erat iam a. 1896 in regione τρεῖς συκιές i. e. in foro inventum, sed neglectum; a. 1902 Phirae in Museo exscripsi.

ΡΑΓΟΡΑΣ — [Ἀνδ- s. Εὐφ]ραγόρας.
ΕΥΑΝΘΕ — - - - Εὐάνθε[ος] s. -θε[υς].
//////////////////

1548 Lapis calcarius, qui muri elegantioris fuerat, a dextra mutilus. Margo (largus 0,02—0,03) levigatus et paullo humilior est. L. max. 0,17, a. 0,215, cr. max. 0,12. Litterae tenues non male incisae a. 0,017.

ΑΡΧΙΜΗ — Ἀρχιμη-
ΠΥΘΟ — Πυθο-,
ΩΚΥ — Ὠκύ[αλος]
ΔΙΟΝ — Διον[υσίου],
ΑΝΤ — Ἀντ- - -
Σ(— Σ[ω- - -].

Vss. 3. 4 cum hoc coniungo n. 728 [Ὠκύ]αλος | [Διονυ]σίου.

1549 Lapis rudis cuius l. max. 0,645, a. max. 0,34 muro magno qui prope Καισαρεῖον (vide de eo *Thera* I 237 sqq.) septentrionem versus situs terram sustentat insertus. Litterae sine elegantia incisae altitudinis variae. Ed. *SGDI* p. 145 n. 4704*a*.

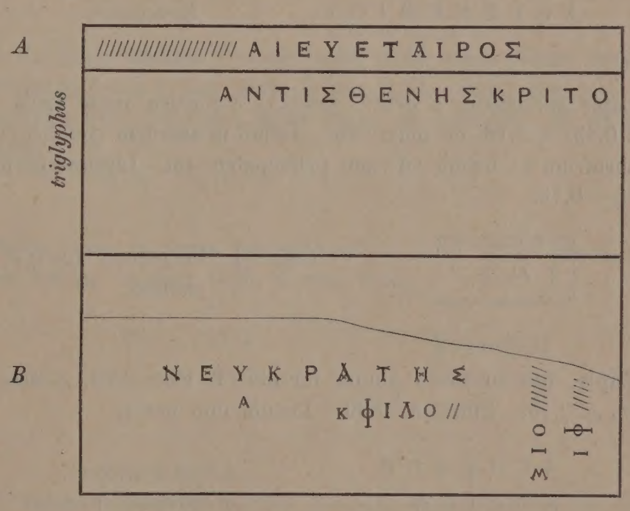
ΘΡΑΣΥΚΛΗΣ
ΓΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣ
ΑΓΗΣΑΓΟΡΑΣ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣ
ΙΜΕΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
ΟΙΟΛΥΚΟΣ. ΓΟΡΓΩΠΑΣ
//ΓΑΣΙΚΛΗΣ

Θρασυκλῆς.
Γνησικράτης.
Ἁγησαγόρας.
Καρτιδάμας. Κλειτοσθένης.
Ἵμερος. Καλλικράτης.
Οἰόλυκος Γοργώπας.
[Ἀ]γασικλῆς.

1550 In superiore latere lapidis qui in sedia exedrae fuerat in foro ante Bacchi templum effossi, cuius radius 0,63, a. 0,32, cr. 0,65; litterae a. 0,02.

ΑΓΗΣ////// — Ἁγησ- -

1551 Epistylium l. 0,72, a. 0,38, cr. max. 0,24, a postica parte fractum, cuius in latere sinistro triglyphus est, in latere adverso superne cymatium simplex, infra rosa magna et inscr. *A*, in latere superiore inscr. *B*. Litterae primi fere p. Chr. n. saeculi, *A* a. 0,02—0,03, *B* 0,025 (ο)—0,055 (φ). Effodi in porta septentrionali fori, ubi muro recentioris aetatis in ipsa via erecto insertum erat.

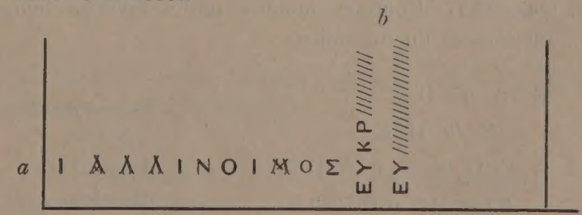

A [- - κ]αὶ Εὐέταιρος.
Ἀντισθένης Κρίτο[υ].

B Νευκράτης [τοῖς] φί-
κ(αὶ) φίλο[ι]. [λ]οις.

Ad verba τοῖς φίλοις cf. n. 1027.

1552 Lapis fere oblongus qui in muro fuerat, postea recenti aedificio in porta septentrionali fori insertus, l. 0,70, a. 0,25, cr. 0,365; litterae a. 0,04; dextrae minores.

a [Κ]αλλίνο⟨ι⟩μος.

b Εὐκρ- - -
Εὐ- - -

1553 Lapis, qui in muro fuerat, calcarius fere oblongus; l. 0,68, a. max. 0,275, cr. 0,50, a. vs. 1 0,04, vs. 2 0,015—0,025. Effodi in exedra septentrionali ad forum septentrionale.

Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο	Ἡρακλέ[ων].
Κ Λ Ε Ι Τ Α Ρ Χ Ο Σ	Κλείταρχος.

1554 In muro ex parvis et rudibus lapidibus exstructo, e regione foricae publicae superioris (prope thermas sitae) lapidem inveni calcarium, de quo nihil amplius notavi.

Δ Ω
Α Κ Ρ
Τ Α

1555 Lapis calcarius caeruleus, qui in muro fuisse videtur, infra et superne levigatus, a dextra sinistraque rudis. Litterae a. vs. 1 fere 0,02, vs. 2 0,035. Antea alia nomina in lapide scripta fuerant. Inventus in meridionali Basilicae parte prope foricam. Schiffii utor exemplari ectypoque.

Σ Α Τ Υ Ρ Θ Σ Δ Ρ Ο Σ	Σάτυρος
Ω	- - δρος
Π Ο Λ Υ Α Ι Η Δ Η Σ	Πολυ[μ]ήδης.

Omisi fere incerta priorum nominum vestigia.
Vs. 1 ΣΑΤΥΡΟΣΥΡΑΣ Schiff; pro Ω habet Δ idem.

1556 Lapis calcarius, l. 0,36, a. 0,32, muro magni porticus, qui prope thermas versus euronotum est, inaedificatus. Litterae a. 0,02. Utor Schiffii exemplari ectypoque (a. 1898).

Χ Ρ Υ Σ Ε Ρ Μ Ι Ο Υ	Χρυσερμίου.

1557 Lapis spongiosus a dextra fractus, a postica parte rudis, cuius l. max. 0,43, a. 0,18, cr. max. 0,25. Effodi in aedificio (publico?) quod inter theatrum et forum ad viam principalem est. Litterae permagnae a. 0,115—0,13.

Ι Μ Ε '	Ἵμε[ρτ -], Ἱμε[ροφ -], Ἱμε[ίρ -] *similia.*

1558 Lapis, qui in muro aliquo fuerat. L. max. 0,28, a. max. 0,15, cr. max. c. 0,16. Effodi a. 1899. Locum non notavi.

\ Γ ΙΙ Σ Α Ν Λ	[Ἀ]γ[ή]σαν[δρος].
Χ Α Ρ Ι Λ Α	Χαρίλα[ος] (= 335 B)
Μ Ε Λ Ε	Μελε[ίππου].

1559—1562 Lapides casae bonae, quae ad viam principalem a foro meridiem versus sita est (*Thera* I 252 sqq.) muris inaedificati. Effodi a. 1896, exscripsi a. 1899.

1559 (post n. 748) Lapis muro cubiculi maximi insertus. Lapidis l. max. 0,29, a. max. 0,27. Continet nomina multa diversis temporibus inscripta. Incertiores ductus omisi.

Κ Α Γ Η Τ Ο Υ	Κ. - αγήτου.
Ν /// Η Σ	Ν[ό]ης.
Α Γ Ο Ρ Α Κ Λ Η Σ	Ἀγορακλῆς
Α Ι Ν Η Σ Ι Π Π Ο Υ	Αἰνησίππι ,.
Ν Ι Κ Α Σ Ι //////////////	Νικασι - -
Α Θ Α	Ἀθα[ν - -].

1560 Ibidem in eodem muro in alio lapide, cuius l. max. 0,71, a. max. 0,13, litterae a. 0,03—0,04.

Θ Ε Υ Μ Ν Α Ϲ Τ Ο Ϲ	Θεύμναστος.

1561 Ibidem in eodem muro in tertio lapide, l. 0,27, a. 0,10.

Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α /// Α Σ	[Ἀ]ριστοδά[μ]ας.

1562 Lapis calcarius rudis, cuius l. max. 0,38, a. max. 0,15, muro exteriori 0,19 supra viae pavimentum insertus.

Θ Ρ Α Σ Υ Λ Ε Ω Ν	Θρασυλέων
Χ Ι Ο Σ	Χῖος.

Unicum quod Therae invenimus peregrini in muro inscripti exemplum.

1563—1570 Lapides infra forum a. 1899 inventi. Exscripsi.

1563 Infra forum cubiculum oblongum a. 1899 effodimus Mithraei simile. Ibi in muro prope viam septentrionalem lapis est, l. 0,18, a. 0,35, cr. max. 0,44, cui malis litteris haec incisa sunt:

Ϲ Є Π Α Ψ Ρ Α Ϲ	Ἐπαφρ- ᾶς.

1564 In eodem cubiculo ubi n. 1563 muro insertus est lapis oblongus, l. 0,505, a. 0,44, cr. 0,20, litteris pessimis a. 0,025—0,065.

Φ Ι Λ ' Ν	Φιλῖν[ος].

1565 Lapis spongiosus fere oblongus, qui muri fuerat, l. max. 0,29, a. 0,235, cr. max. 0,18. Superior pars semiusta. Litterae crassae et profundae a. 0,037—0,062. Effodi prope foricam inferiorem (cf. *Thera* III 159).

Ε Π Ι Ν Ι Κ D L	Ἐπίνικος.

1566 Lapis fere oblongus, l. 0,35, a. 0,24, cr. 0,27, litterae a. 0,025. Invenimus inter rudera a foro delapsa.

////Σ Π Υ Ρ Ι Ω Ν	[Ζ]ωπυρίων.

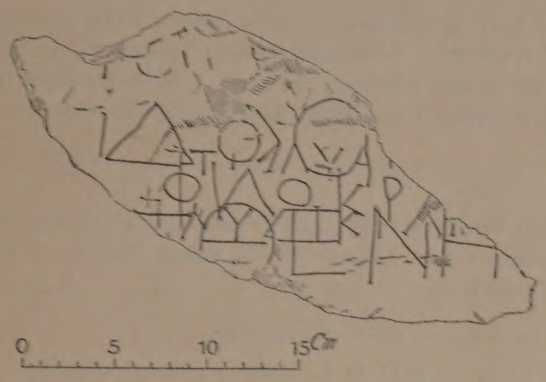
1567 Lapis rudis calcarius, qui muri fuerat. L. max. 0,35, a. 0,22, cr. 0,18; litterae a. 0,01—0,04.

Ι ⊥ Ι _	- - - -
Π Τ Ε Ι / Ι	- - - -
Ν Є Α Ρ Ο Υ Κ Ι	νεαροῦ (?) -

1568 Lapis oblongus, l. 0,54, a. 0,72, cr. c. 0,20.

Ε Π Α Φ Ρ Λ / /////	Ἐπαφρᾶ[ς]
‾ Π Α Φ Ρ / /////	[Ἐ]παφρ[ᾶδος].

1569 Lapis rudis, qui in muro aliquo fuisse videtur. Sunt nomina unum super alterum scripta.

[- - αν]δ[ρ]ο[ς].
Φιλοκρ[άτης].
[- - σ]θένη[ς].

1570 Lapis calcarius rudis, cuius l. max. 0,34, a. max. 0,18, cr. max. 0,23, litterae a. 0,026—0,04.

Π Ε Δ Ι Ε V Σ	Πεδιεύς.
Ι Α Σ Ω Ν	Ἰάσων.

1571—1573 Lapides a. 1900 in Apollinis Pythii quod vocamus fano sive ecclesia Christiana effossi. Exscripsi.

1571 Fragmentum lapidis calcarii, a dextra certe mutilum, l. max. 0,19, a. max. 0,22, cr. max. 0,12. Vss. l. 2 minoribus et exilioribus litteris scripti quam 3. 4. Fuit in muro recentiore orientem versus.

Κ Λ Ε	Κλε[αν]-
Δ Ρ Ι Δ	δρίδ[ας].
Π Α Υ	Παυ[σί]-
Λ Υ Π	λυπ[ος].

1572 Lapis magnus, qui muri sive baseos angulus fuerat, posti narthecis interioris ecclesiae insertus. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,025.

< 0,32 >< 0,20 >< plus 0,63 > (0,075)

////////////// Γ Ο Ρ Γ Ω Π Α

- - Γοργώπα.

1573 Lapis deformis, l. max. 0,46, a. max. 0,29, litteris bonis a. 0,05, posteriore tempore muro alto prope ecclesiam christianam ita inaedificatus, ut pars superior infra sit conversa.

Α Ν Δ Ρ //////	Ἀνδρ - -

1574—1588 Lapides a. 1899 in casa prope forum meridiem versus infra viam principalem sita (*Thera* III tab. geogr. II *B* 6 infra ad dextram) effossi. N. 1588 proxime ab ea inventus. Exscripsi.

1574 Lapis rudis calcarius, cuius l. max. 0,34, a. max. 0,12, muro septentrionali impluvii inaedificatus. Litterae a. 0,03—0,055. Lapis ut multi alii bis inscriptus esse videtur.

Χ Α Ρ Μ Λ Ι	Χαρμά[νωρ] *s.* Χάρμα[νδρος] *similia.*

1575 In muro viae principali vicino lapidem rudem inaedificatum invenimus, cuius l. max. 0,27, a. max. 0,14. Litterae a. c. 0,02.

Ʃ Ο Ι Ʃ Η W Ι ⊥	Τιμήσιος.

Nomen nunc inversum inscriptum est, antequam lapis muro iniceretur.

1576 In alio lapide eiusdem muri ubi est n. 1575.

∀ ɸ ⅃

Etiam hic lapis inversus esse videtur. Continet litteras Α Γ (Ι) ɸ Υ.

1577 Ibidem in alio muri lapide.

Α Ρ Ι C Τ Ο ɸ Α Ν Η	Ἀριστοφάνη[ς].

1578 In muro eodem 1) lapis rudis 1,03 supra solum antiquum inaedificatus, cuius l. max. 0,32, a. max. 0,10. Litterarum pars superior nunc infra est. Inscriptio igitur incisa est antequam hic murus aedificaretur.

Δ Α / 'ΙΙΙ ''

2) lapis rudis in muro septentrionali c. 1,60 supra solum antiquum inaedificatus. L. max. 0,25, a. max. 0,13.

C Α Ρ Α Π Ι C	Σαραπί[ων]
Λ Π Ο Λ C	[Ἀ]πολ[ο - *s.* ω - -].

1579 Columnae doricae abacus echinus hypotrachelius ex uno lapide exsculpta. Abaci l. et cr. 0,395, columnae dm. 0,26; altitudo abaci 0,065, echini 0,075, totius lapidis 0,29. Litterae a. 0,01—0,02.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ἀριστόδαμος
Κ Α Ρ Τ Ι Δ Α Μ Α	Καρτιδάμα.

Homonymus, fortasse idem, Traiani imperatoris aetate vixit: n. 324, 8.

1580 Lapis volcanius ruber formae oblongae, l. 0,97, a. 0,28, cr. max. 0,18. Litterae malae a. 0,03—0,04.

Α Γ Ν Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ	Ἁγνοσθένης
Κ Ο Ι Ρ Α Ν Ο Υ	Κοιράνου.

Κοίρανος Ἁγνοσθένους Claudii statuam faciendam curavit n. 473, 3.

1581 Lapis calcarius a sinistra dextraque fractus, cuius l. max. 0,43, a. 0,12, cr. max. 0,41, a. 1899. Litterae a. 0,027—0,05

ϽΣ Υ Π Ε Ρ Ε Ι∠	- ος.	Ὑπερεί[δης]
⊣Σ Θ Ρ Α C Υ Λ Є Ο Ν	- ης.	Θρασυλέον[τος].

Ὑπερείδης Θρασυλέοντος παρέφηβος n. 340, 20.

1582 Lapis calcarius rudis, cuius l. max. 0,38, a. max. 0,23, cr. max. 0,18; litterae a. 0,055—0,07.

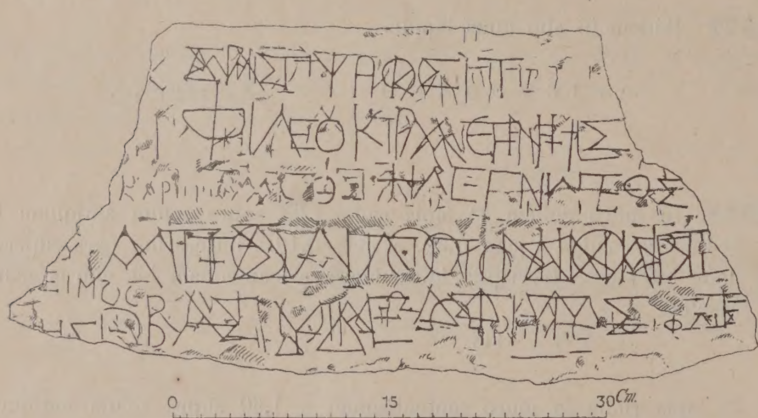
Ε V ∠
Ο Ρ Ο Σ

Vix fuit [Z]εύ[ς]· ὅρος, id quod nihil est.

1583 Lapis calcarius deformis, cuius l. max. 0,35, a. max. 0,15, cr. max. 0,26; litterae a. 0,02—0,03.

ΘЄΥΔ ωΡΟC — Θεύδωρος.

1584 Lapis rudis, cuius l. max. c. 0,59, a. max. 0,27, cr. max. 0,19. Varia nomina unum supra alterum incisa sunt. Imaginem ex ectypo delineavit M. Luebke.

Σάτυρος, Ἀριστοκλ[ῆς]
Φιλοκράτης, - εο*μένης
[Τ]ηλέγνωτος
Ἀπολλεδοτ[ος]
5 Θρασυλέων.

Et alia nomina minus certa.

In eadem casa et maxime in muris ipsis multa nomina incisa sunt, quae legi non possunt. Quae non recepi.

1585 In muro cubiculi septentrionem versus siti lapidem inaedificatum invenimus calcarium, l. 0,62, a. 0,28. Continet permulta nomina unum supra alterum scripta, quae magnam partem legi nequeunt. Dispexi in inferiore parte lapidis nomen magnis litteris (a. c. 0,03) scriptum

·ΠΟCЄΙΔωΝΙΟC — Ποσειδώνιος

et supra minoribus litteris

ΘΕΥ	Θευ- - -
ΑΛΕΞΑΝΔ	Ἀλέξανδ[ρος]
ΕΡΜΩΝ	Ἕρμων.

Leviora et incertiora praetereo.

1586 Columna a. 1,70, dm. supera 0,34, infera 0,38. Litterae crassae obiter incisae manu imperita; eae quas lineis subductis notavi tenues et exiles postea additae.

ЄΥΛΛΛΙ	εὖ λαλῖ
ΤΥΧΑCΙC	Τύχασις
ЄΥΠΡΟCΒΟΛΙω	Εὐπροσβολίῳ·
ΤΛΥΤΑΥΓΙΑΙΝΟΙCΜΟΙC	ταῦτα | ὑγιαίνοις μοι.

Verba εὖ λαλῖ (i. e. λαλεῖ) — ταῦτα coniuncta laudem eius, qui cetera scripserat, continent. Vocativum nominis proprii Εὐλάλι praefert Wilamowitz. || Ad nomen Εὐπροσβόλιος quod A. Wilhelm verbo εὖ προσβολίῳ praefert cf. adiectiva εὐπροσήγορος εὐπρόσοιστος εὐπρόσρητος alia.

1587 Lapis calcarius rudis, qui in muro fuerat; l. max. 0,49, a. max. 0,16, cr. max. 0,24. Litterae tabula ansata inclusae a. 0,048. Prope casam inventus.

ΔωΡΟΘЄΟΣ — Δωρόθεος.

1588 Lapis calcarius a superiore(?) dextraque parte fractus, cuius l. max. 0,30, a. max. 0,215, cr. max. 0,14. Litterae a. 0,06. Effodi prope casam ad n. 1574 sqq. indicatam.

Α Φ Ρ Ο — Ἀφρο[δίσιος].

1589—1592 In theatro a. 1899 effossa. Exscripsi.

1589 Supra orchestram nondum effossam invenimus basis rectangulae fragmentum, cuius media pars excavata cetera superficie 0,05 profundior est. Litterae a. 0,035—0,04.

ΔΟΣΙΘ — Δοσίθ[εος].

1590 In postica parte muri, qui ante scaenam romanam est, lapis est inaedificatus, l. 0,52, a. 0,44, cr. 0,22, litteris a. 0,01 (ο)—0,03 (φ).

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟ///	Φιλόστρατο[ς]
ΦΙΛ/////	Φιλ[οστράτου].

Nomen saepe invenitur, v. indicem p. 243.

1591 Lapis calcarius rudis fere oblongus, l. max. 0,46, a. max. 0,27, a. max. 0,22, litteris crassis obiter incisis a. 0,05. Effodi in theatri cavea superiore.

ΕΥΒΙΟΣ — Εὔβιος.

1592 Lapis rudis in theatro a. 1899 effossus, qui ex casarum paullo supra sitarum ruderibus delatus esse videbatur. L. max. 0,32, a. max. 0,11, cr. max. 0,25, litterarum a. 0,02—0,027.

ΠΑΙωΝΙΟC — Παιώνιος.

1593—1601 In orientali urbis clivo intra aedificium privatum a. 1900 effossum (*Thera* III 148 sqq. et tab. geogr. II *C* 5).

1593 Fragmentum marginis cymatii rotundi, cuius radius fere 0,50 fuisse videtur; l. max. 0,235, litterae a. 0,038.

< 0,06 > ΑΝΤΙΣΘΕ

[Ἀ]ντισθέ[νης - -

1594 Lapis deformis, cuius l. max. 0,46, a. max. 0,22, litterae a. 0,025—0,045, muro septentrionali casae insertus.

ΔΙΟΚΛΗΣ

Διοκλῆς.

1595 Lapis fere oblongus muro inaedificatus, l. max. 0,39, a. max. 0,10; litterae a. 0,012 (Ο)—0,016 oblongo inscriptae.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Διονύσιος.

1596 Lapis qui muri fuerat oblongus, l. 0,30, a. 0,24, cr. 0,135, litteris malis a. 0,025—0,03.

ΘΕΥΤΕΛΗΣ

Θευτέλης.

Idem esse videtur, qui inscr. n. 1598 ibidem inventa commemoratur.

1597 Lapis fere oblongus, l. 0,225, a. 0,17, cr. max. 0,34, litteris magnis. Fuit fortasse in muro, ubi a dextra sinistraque similes lapides alias litteras continuisse possunt cum hisce coniunctas.

ΚΑΡΤΙΔ
Ι Λ
ΙΠΠΟΚΡ

Καρτιδ[άμα -]
Ἰλ - *sive* - ιλ -
Ἱπποκρ[άτ -]

Litterae Ι Λ per versus 1 et 3 scriptae totius fere lapidis spatium occupant.

1598 Lapis rudis, qui in muro fuerat, cuius l. max. 0,44, a. max. 0,39, cr. max. 0,16. Continet nomina diversis manibus incisa. Vs. 1—3 maioribus, 4 sqq. minoribus et evanidis litteris scripta.

ΚΡΑΤΩΝ
ΘΕΥΤ-ΛΗΣ ΠΡΑΞΙΣΤΡ
ΣΩΚΡΑΤΙΔΑΣ
////////////////////// ι //////////////
///
////////////// ΔΙΙ /// Ε //////////

Κράτων.
Θευτ[έ]λης. Πραξίστρ(ατος)
Σωκρατίδας.

(*reliqua incerta*)

Vs. 2 Τ ultimum ex Κ correctum.

1599 Lapis ruber volcanius, cuius l. max. 0,48, a. max. 0,18, cr. max. c. 0,16, litterae a. 0,02—0,03. Nunc est muro ita insertus, ut superior pars infra sit collocata; sed vel antea intra murum fuisse videtur.

ΠΛΕΙΣΤΩΝΑΞ

Cf. n. 1600 συγγενῶν Πλειστώνακτος, haud procul inventum.

1600 Columella sive basis cylindrata, infra cymatio ornata; a. 0,46, dm. 0,30 et 0,415; litterae a. 0,022, Σ 0,035.

ΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΠΛΕΙΣΤΩΝΑΚΤΟΣ

- - - -
συγγενῶν
Πλειστώνακτος.

Videtur alius lapis cum cymatio superiore impositus fuisse, qui inscriptionis initium continebat. Πλειστῶναξ idem in inscriptione eodem loco inventa n. 1599.

1601 Lapis oblongus, qui muri fuisse videtur, l. 0,38, a. 0,27, cr. 0,20, litterae a. 0,035—0,04 simplices et profundae. Effodi in muro hodierno supra casam ad n. 1593 sqq. indicatam.

ΚΛΕΩΝ
ΠΙ
Φ

Κλέων.
- - -
- - -

1602—1604 Lapides in casa illa serioris aetatis (*Thera* III tab. geogr. *B* 4 infra) a. 1900 effossi, ubi nummi triginta noni p. Chr. n. saeculi inventi sunt. Exscripsi.

1602 Lapis oblongus, qui in muro fuisse videtur, l. 0,30, a. 0,135, cr. 0,19. Litterae a. 0,02—0,04 male incisae.

ΑΡΙΓΝΩΤΟΣ
ΑΥΤΟΙΙ ////////// Α
ΑΙΝΕΑΣ

Ἀρίγνωτος
- - -
Αἰνέας.

Vs. 2 incertus; fortasse unum nomen super altero incisum.

1603 Lapis superne, a dextra et inferiore parte fractus, cuius l. max. 0,23, a. max. 0,22, cr. max. 0,29; litteris simplicibus a. 0,022—0,028.

ΣΩΤΕΛ
ΠΟΛΥΝ

Σωτέλ[ης]
Πολυν[ίκου].

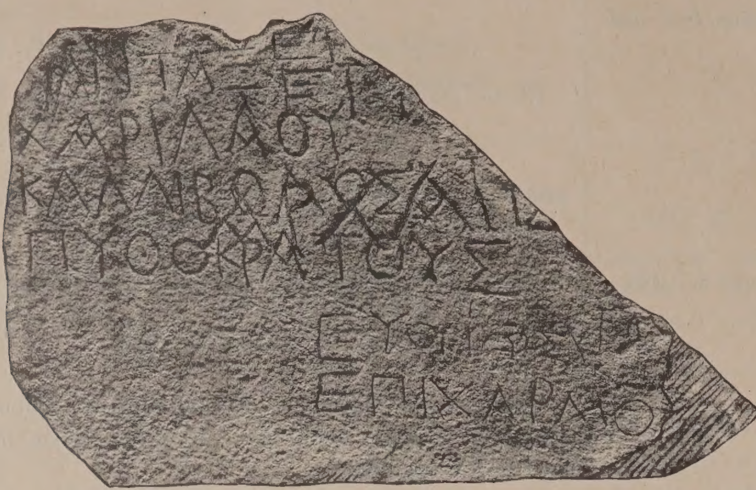
Πολύνικος Σωτέλους est n. 330, 93 aliquanto antiquior.

1604 Lapis, qui in muro fuerat, deformis, a sinistra (dextraque?) mutilus; l. max. 0,22, a. max. 0,13, cr. max. 0,09. Litterae diversae formae et altitudinis.

ẠΝΗΣΚΑΙ
ΥΛΕΩΝΙΜ̣
ΝΙΚΟΣ
Δ̣ΡΙΚΟΣ̣

- άνης καὶ
[Θρασ]υλέων. Ἱμ -
[Πολύ]νικος.
[Ἀνδ]ρικός.

1605 Lapis calcarius caeruleus, qui muri fuerat, a dextra mutilus, l. max. 0,35, a. max. 0,21, cr. max. 0,21. Effodi a. 1902 apud S. Stephani ecclesiam. Continet nomina diversis temporibus incisa.

[Π]αντάξ(ενος)	Ε - - -
Χαριλάου.	Ἐπ - - -.
	Ἄρχα[νδρος]
Καλλίβωλος	Εὐ - - -
Πυθοκράτους.	Ἐπιχάρμου.

Παντάξ(ενος) eodem compendio adhibito cf. n. 666, 1 et 335 *B* 8. 11: Χά[ριλ]λος (potest etiam Χα[ρίλ]αος fuisse, media enim pars litterae Λ deleta) Με[λε]ΐππ[ου], καθ᾽ υἱοθεσί[αν δὲ] Πανταξένο[υ] et n. 1403. || Καλλίβωλος Πυθοκράτους = n. 662, 3. 729 III. 758.

1606 Fragmentum a. 1902 prope S. Stephani ecclesiam effossum; l. max. 0,22, a. max. 0,16, cr. max. 0,225. Exscripsi.

ΑΦΡΑΣ	[Επ]αφρᾶς
- Α *vacat*	- - α.

1607 In rupe ad montis Prophetae Eliae radices, 3,25 supra campum vicinum litteris magnis a. 0,15—0,16, OC 0,09. Locus appellatur τοῦ Γεωργίου τοῦ Μητρωνοῦ τὸ Κρεντίνη; spectat versus orientem. Exscripsi a. 1902. Imaginem loci habes *Thera* III 24 fig. 10.

ΚΟΡΟΙΒΟϹ	Κόροιβος.

Difficile est definire aetatem; potest vel alterius a. Chr. n. saeculi esse.

PARS OCTAVA.

MONVMENTA SEPVLCRALIA.

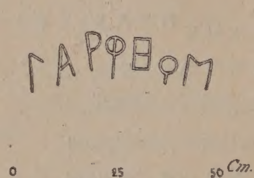
762—817 Multa ex his repetiit et commentariis illustravit H. Dragendorff *Thera* II 103—112.

762 (*SGDI* 4808). Ἀρχhαγέτας non appellativum esse cum nomine Ῥεκτάνωρ coniungendum, sed nomen inde conclusit Blass, quod manus diversae essent.

763—766 (*SGDI* 4809—4812).

405 (*SGDI* 4813). Blassio huc facere videtur, id quod vix credo. Cf. p. 292.

1608 (post n. 767) In regione Ἔχενδρα quae vocatur in rupe. Edidi *Thera* I 1899, 306 (cf. p. 158 adn. 3) imaginem a P. Wilskio delineatam. Anno 1900 ipse vidi et titulum integrum esse intellexi.

Λᾶρϙhος.

767c (*SGDI* 4815).

768. 769 (*SGDI* 4814. 4816).

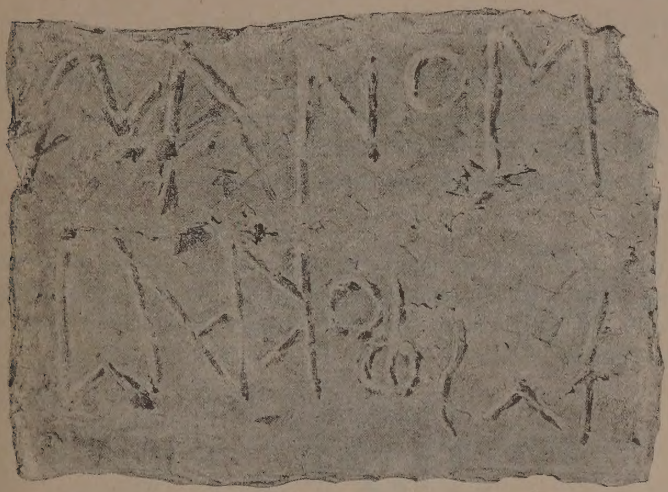
774 (*SGDI* 4817).

787 (*SGDI* 4818).

771—815 Permulta ex his deprompsit Blass *SGDI* 4822. 4823. 4824.

792 (*SGDI* 4819). Cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 401 adn. 1.

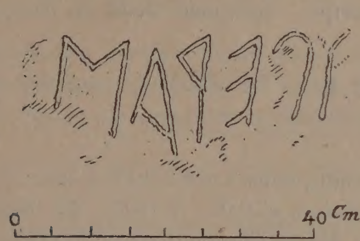
1609 (post n. 795) Tabula oblonga lapidis calcarii, a. 0,40, l. 0,57, cr. 0,185. Effodit E. Pfuhl a. 1902 in Selladae q. v. faucibus meridionalibus, sub monte Μεσαβουνῷ, in sepulcro duorum puerulorum. Ed. idem *Ath. Mitth.* XXVIII 1903, 86 fig. 65. Vidi.

Να̃[νο]ς.
Νιϙοκα̃ς.

Ad nomen Να̃νος cf. n. 583.

1610 Eodem loco in rupe. Ed. idem l. l. 88 fig. 16. Vidi.

Ὑπέρας.

Nota B ante υ et hic et n. 800 in nomine Ὑπερϙυδίδας omissum.

---

798 (*SGDI* 4820).

1611 (post n. 798) Stela rudis lapidis calcarii in meridionali Selladae clivo inventa. Exscripsi a. 1899 m. Iulio.

ΜΟΛΟΠ Πω̃λος.

1612 = 799 (*SGDI* 4821) Lapis est ingens et deformis volcanius, a c. 1,40, in ipso iugo Selladae, proxime a clivo montis Prophetae Eliae. Litterae a. c. 0,12 obiter incisae linea oblonga cinctae. Media pars detrita. Post Rossium et Weilium primum vidi a. 1903 una cum Wilamowitzio.

Ϙ O Ƨ ////// N O M

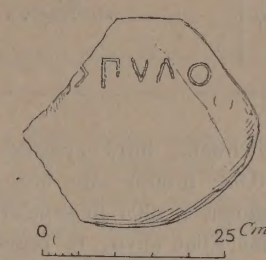
0 0,20 0,32 0,37 0,44 0,53

Tertia littera quae litterae F speciem prae se fert apud Rossium, quamquam P interpretatus est ipse vir doctus, iam in Weilii imagine litterae ι similis est, nec potest aliud quidquam nisi ι fuisse. Deinde Υ Ross, Υ Weil; nos nihil nisi lacunam vidimus. Unde Ϙοί[ρα]νος restituere audeo, nomen Therae usitatum.

1613 (post n. 807) Mensa sepulcralis, l. 0,32, a. 0,14, cr. 0,22, similis lapidis n. 779, qua de forma cf. Dragendorff *Thera* II 107. A sinistra pes unus, a dextra duo. Invenit a. 1903 in Selladae iugo Pothetus Metropoias et Museo Theraeo donavit. Exscripsi.

ΧΗΡΣΑΜ Χηρίας.

1614 (post n. 809) Fragmentum tabulae (mensae sepulcralis rudis?), cuius l. max. 0,33, a. max. 0,28, cr. 0,105. In Sellada inventum nobis in Evangelismi ecclesiam a. 1902 attulit Constantinus antiquitatum custos. Imaginem delineavit Luebke, ectypo exemplarique meis usus.

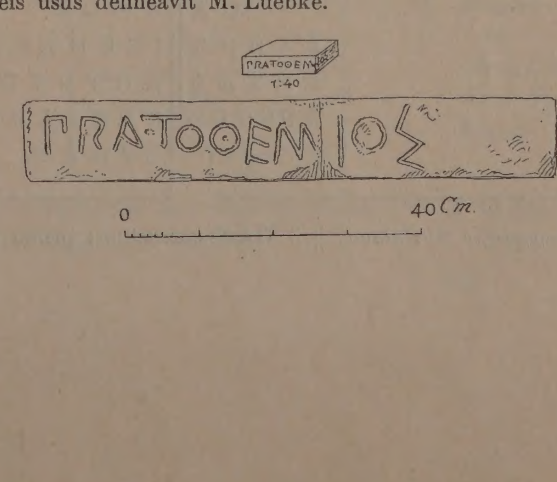
- ιπύλο.

1615 (post n. 809) In faucibus meridionalibus, quae a iugo Sellada dicto oriuntur, infra Artemidori aram Dianae Pergaeae dedicatam, stela magna a. plus 1,35, l. 0,75—0,80, cr. plus 0,90 adhuc in situ est. Exscripsi a. 1899. Imaginem ad ectypi fidem exemplarque meum delineavit M. Luebke. Sepulcrum propinquum a. 1900 effodit A. Schiff. Ed. H. Dragendorff *Thera* II 1903, 295.

- ροτερήας.

1616 (post n. 817) Tabula (τράπεζα?) lapidis nigri volcanii oblonga, l. 0,40, a. 0,11, cr. 0,32. Effossa est in oppido Φηρά, quando antiquitatum Musei fundamenta iacta sunt. Tamen aliunde olim delata et postea humo condita esse potest. Imaginem ectypo apographoque meis usus delineavit M. Luebke.

Πρατοθέμιος.

822—855 Multa ex his habet Blass *SGDI* 4824.

1617 (post n. 827) Stela rudis, cuius l. max. 0,16, a. max. 0,26, cr. max. 0,09, effossa a. 1900 intra cubiculum parvum e regione portae, quae in aedificium magnum (*Thera* III tab. geogr. II *A* 6 infra ad dextram) ducit. Litterae a. 0,017 non male incisae, saeculi fortasse alterius a. Chr. n., sed semidirutae.

Ṃ A T A Λ I//	Ματάλ[η]
Δ I Ọ Δ Ω̣ I//////////	Διοδώ[ρου].

1618 (post n. 827) Stela superne fracta, infra cymatio (cum dente) ornata, l. 0,29, a. max. 0,33, cr. 0,08; litterae satis bene incisae primi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,01; effossa a. 1900 in sepulcreto, quod est in septentrionali montis Prophetae Eliae clivo, in regione Πλαγάδες. Cf. H. Dragendorff *Thera* II 270.

Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Σ	Νεοπτόλεμος
Ν Ε Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Ο Υ	Νεοπτολέμου.

---

829 (*SGDI* 4825).

1619 (ante n. 831) Lapis calcarius, a superiore, dextro, inferiore, postico latere mutilus, l. max. 0,27, a. max. 0,22, cr. max. 0,18; litteris elegantibus alterius a. Chr. n. saeculi, a. 0,026 (Ι)—0,034; effossus a. 1900 in via, quae a principali via ad aedificium illud in summo monte situm (Ptolemaeorum?) ducit. Exscripsi.

Ι Ω Ι	Ζωί[λος]
Α Σ Π Ε	Ἀσπέ[νδιος].

---

832 Lapidem pro Theraeo ediderunt Ross inscr. gr. ined. 217*a* (Rangabé *Ant. hell.* 2002; ego IG XII 3, 832; *SGDI* 4826); pro Attico contra Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1853, 1525 (Rangabé *Ant. hell.* 1806); Kumanudes Ἐπιτ. ἐπιγρ. 1909. Theram optimo iure praetulit U. Koehler IG II 3098, qui litteraturae indolem a more Attico diversam dicit. Athenis in Museo Nationali mihi ostendit A. Wilhelm.

---

835 Imaginem dedit H. Dragendorff *Thera* II 68, 27 fig. 228. Epitimidas idem fuisse potest qui Ptolemaei Philometoris mercennarius n. 327, 134.

1620 (post n. 836) Basis oblonga(?) infra cymatio ornata, l. 0,43—0,41, a. 0,28, cr. 0,37. Superior pars excavata est, fortasse recentiore aetate, ut lapis alium in usum adhiberetur. Inventa est enim (a. 1900) in forica; cf. *Thera* III 159. Litterae elegantes quarti s. tertii a. Chr. n. saeculi a. 0,016—0,023. Exscripsi.

Α Ν Δ Ρ Ο Β Ω Λ Ο	Ἀνδροβώλο(υ).

1621 (post n. 837) Stela lapidis calcarii superne fracta, infra cymatio ornata, cuius l. 0,28, a. max. 0,20, cr. 0,145, litterae negligenter incisae a. 0,015—0,02. Exscripsi a. 1899 in agro regionis Γιωλίφια paullo antea effossam.

- Τ Α Ρ Χ Ε	[. . . σ]ταρχε
\ Ρ Η Σ Τ Ε	[χ]ρηστὲ
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

0 0,07 0,25

1622 (post n. 849) Vas fictile a. 0,27 (praeter coperculum), ossibus repletum, litteris simplicibus a. 0,018—0,022 obiter incisis; a. 1900 in sepulcro regionis Πλαγάδες ad clivum septentrionalem montis Prophetae Eliae effossum. Exscripsi. Imaginem dedit H. Dragendorff *Thera* II 270 fig. 464.

Ν Ι Κ Ο Τ Ε Λ Ω Σ	Νικοτελῶς (gen. fem. in -ώ).

1623 (post n. 849) Lapis rudis, cuius l. max. 0,47, a. max. 0,215, cr. max. 0,18; litterae obiter incisae a. c. 0,03, Υ 0,05. Ex regione Selladae a. 1903 in Evangelismum attulit Constantinus antiquitatum custos.

Π Λ Ο Υ Τ Ι Ω Ν	Πλουτίων.

---

851 Imaginem dedit H. Dragendorff *Thera* II 67, 25 fig. 227.

---

863 Titulus non est sepulcralis; recepi inter sacra n. 1349.

---

864 (*SGDI* 4827). Alia commemorat Blass in nota ad hanc inscriptionem.

---

872 (ex Rossio habet Le Bas *Rev. arch.* III 1846, 284).

1624 = 873 Ed. iam *Bull. Inst.* 1856, 108. Sunt lapides duo oblongi, marmoris caerulei, l. 0,585 + 0,66, a. 0,235, cr. 0,20 et 0,22; litteris apicatis a. 0,025. Athenis in Museo Nationali denuo invenit et exscripsit I. de Prott. Statuae dimidiatae imaginem dedit O. Benndorf *Oest. Jahresh.* I 1898, 4 fig. 2.

a (58,5)	*b* (66; 23,5)	
Ο Δ	Α Μ Ο Σ	Ὁ δᾶμος
Α Φ Η Ρ Ω	Ι Ξ Ε Ν Α Υ Σ Ι Κ Λ Ε Ι	ἀφηρώιξε Ναυσίκλει-
Α Ν Σ Ω Φ	Α Ν Τ Ο Υ Π Α Σ Α Σ	αν Σωφάντου πάσας
Α Ρ Ε Τ Α Σ	Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Σ Ω	ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σω-
Φ Ρ Ο	Σ Υ Ν Α Σ	φροσύνας.

Vs. 2 non est ἀφηρώιξεν Λυσίκλειαν. || 3 ΠΑΣ correctum; primo ΑΡΕ incisum erat.

878 (*SGDI* 4828).

879—885 Nonnulla exscripsit Blass *SGDI* adn. ad n. 4828.

1625 (post n. 885) Basis oblonga superne excepto latere postico cymatio ornata, l. 0,535, a. 0,54, cr. 0,41; litterae a. 0,018, in extremis partibus paullo crassiores; paucae apicibus ornatae. Effodi a. 1900 in aedificio, quod est prope infimum locum iugi Sellada appellati.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΑΝΤΙΒΙΟΝ ΑΒΡΙΑ
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝ
ΗΡΩ

Ὁ δᾶμος
Ἀντίβιον Ἀβρία
Λακεδαιμόνιον
ἥρω.

Idem homo occurrit n. 1299, 25.

1626 (ante n. 886) Lapis rudis caeruleus, cuius l. max. 0,74, a. max. 0,23, cr. max. 0,18. Litterae crassae a. 0,04—0,07. Aetas fortasse non tam sera est quam nonnullae formae indicare videntur; immo propter ι in ἡρώισσας scriptum aera Christiana aliquanto antiquior esse putanda est. Inventus est prope locum Καμάρι in agro, ubi puteus fiebat, m. Iulio a. 1899.

ΑΒΑΤΟΝΗΡΩΙC
CΑCΦΕΡΕΒ Ω ΛΑC

ἄβατον ἡρώισ-
σας Φερεβώλας.

Ex hoc monumento concludo inscriptiones n. 453—455, quae ἄβατον exhibent, sepulcrales esse. Unde vel magis probabile fit graeci ἀβάτου in christianum ἀγγέλου commutatio n. 455 facta.

886—932 Pauca excerpsit Blass *SGDI* post n. 4828.

1627 (post n. 887) Basis oblonga lapidis calcarii caerulei, l. 0,82, a. 0,34, cr. c. 0,26. Litterae a. 0,033. Vidi a. 1899 in agro regionis Γιωλίφια dictae, in septentrionali montis Prophetae Eliae clivo paullo antea effossam. Exscripsi.

ΑΡΓΕΙΑ
ΗΡΩΣΣΑ

Ἀργεία
ἡρῶσσα.

1628 (ante n. 893) Stela lapidis calcarii caerulei, l. 0,305, a. max. 0,38, cr. max. 0,15; infra fracta, a postica parte rudis, anaglypho viri in lecto recubantis et puellae ante lectum stantis quae viro pateram (?) porrigit ornata. Litterae malae serae aetatis. Exstat Athenis in aula Musei nationalis. Ed. et Therae attribuit A. Wilhelm Ἐφ. ἀρχ. 1901, 57 sq., cf. *Hermes* XXXV 1900, 670. Exscripsi.

ΖΩCΙΜΟC ΜΕΤΑΤΩΝ
ΑΔΕΛΦ ΩΝ ΤΟΝΝΕΝ
ΝΟΝΙΑΜΟΝ Α Φ ΗΡΟΙΞΑΝ

Ζώσιμος μετὰ τῶν
ἀδελφῶν τὸν νέν-
νον Ἴαμον ἀφηρόϊξαν.

Vs. 3 ΙΑΜΟΝ non ΓΑΜΟΝ (Wilhelm).

893 Imaginem dedi *Thera* I 179.

1629 (post n. 896) Stela lapidis calcarii infra desecta aëtomate (cum rosa et tribus acroteriis) et anaglypho mulieris in lecto recubantis ornata. Ante lectum mensa stat. Stelae l. 0,28, a. max. 0,315, cr. 0,10. Litterae malae lectu difficiles.

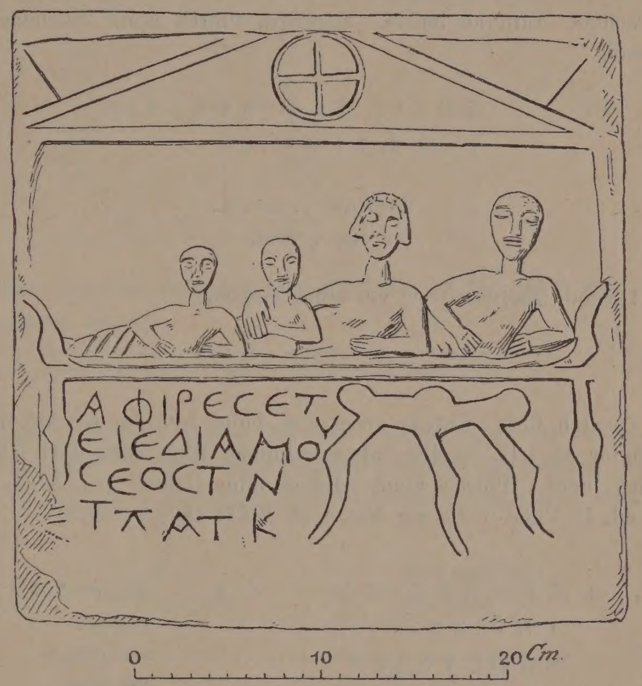
ΕΥΤΥΧΟΣ ΤΗ ///////////////////////
// ΡΛ // / ΝΟΚΛΙΑ // Λ Φ ΙΙΙ ////
///// ' ⌒ CN

Εὔτυχος τὴ[ν ἰδίαν μητέ]-
ρ[α Φα]νόκλια[ν] ἀφ[ηρό]-
[εισ]εν.

902 Cf. *Bull. Inst.* 1856, 108.

905. 906 Imagines dedi *Thera* I 179.

1630 (post n. 932) Stela marmoris albi, aëtomate cum rosa ornata, l. 0,335, a. 0,33, cr. 0,04, Goniae inventa a. 1902, a Georgio Karamolengo Museo Theraeo donata. Exhibet quattuor homines (parentes et duos filios?) in lectu recubantes; ante lectum mensa est. Litterae pessimae. Imaginem ectypo meo usus delineavit M. Luebke.

αφιρεσετ|ειεδια μου|σεος τν|ΤΛατκ
i. e. ἀφηρώιτε τὴν ἰδίαν Μουσαῖος γυναῖκα?

Μουσ(αῖ)ος R. Weil.

1631 (post n. 909) Stela marmoris albi, l. 0,27—0,29—0,31, a. 0,66, cr. 0,08, anaglypho mulieris sedentis in sinistram partem conversae ornata, ante quam mulierem puer (?) stat matris manum porrectam duabus manibus tenens. Inscriptiones continet duas, primam, crassis et malis litteris scriptam, alteram exilibus et minoribus. Exstat Phirae penes Delendae medici viduam.

//////////////////////////////
ϽΩ̣ΣΗΝΕλΥ ///
/// ΥΓΥΝΑΙΚΑ ////
ΕΑ Π ΙΔΑ ////
ΑΦΗΡΩΕΙ /////
ΣΑ
ΕΠΑΓΑΟΟCΤ /////
ΑΥΤΟΥΘΙΕΨ/ ////////////
Α̣ΦΡ ////////////////////////

\- - - - - -
[ρω]ς τὴν ἑαυ[τ]-
[ο]ῦ γυναῖκα
Ἐ[λ]πίδα
ἀφηρώει-
σα.
Ἐπάγα[θ]ος τ[ὴν]
αὑτοῦ θ[ρ]έψ[ασαν -]
Ἀφρ[οδ- ἀφηρώεισα].

Vs. 2 litterae Σ et Τ videntur mixtae. || 7—9 litterae angustae pessime scriptae typis male redduntur.

910 Cf. G. Kaibel *Rh. Mus.* XXXIV 1879, 184, 264*a*, qui verba *πᾶσιν ἐν ἀνθρώποισι φίλη[ν]* 'tamquam ex noto aliquo carmine citata prosae orationi media interposita' esse censet, sed unde sumpta sint, nescit.

1632 (post n. 917) Fragmentum haud scio quando et ubi inventum. Litterae crassae a. 0,03—0,045. Exscripsi a. 1902.

vacat
ΜΥΡΤΙΛΟϹ
ΝϹΥΝΒΙΟΝ
ΛΟϹ

Μυρτίλος
[τὴν ἰδία]ν σύνβιον
[- - - - ω]νος
[ἀφηρώϊξεν].

1633 (post n. 919) Stela superne mutila, lapidis communis. L. 0,27, a. max. 0,355, cr. max. 0,08 anaglypho pessimo ornata, quod duos homines in lecto recubantes et ante lectum mensam et aram(?) repraesentat. Litterae malae. Exscripsi Phirae apud Delendae medici viduam.

ΖΟϹΙΙΙΗΞΠΜΕΝΙΛΙ
ΥΟΝΑΦΙ//////////ΙϹΕ

Ζωσί[μ]η . . μεν . α .
ὑὸν ἀφ[. ρ -]ισε.

Vs. 1 voluit Ἐπ(ι)μενί[δην] vel aliud nomen.

1634 (post n. 921) Tabula marmorea, cuius in parte adversa inscriptio recentior est (*A*), in alio latere reliquiae tituli antiquioris (*B*) multo melius incisi. Phirae apud Albium olim Galliae proxenum viderat qui ed. P. Vidal-Lablache *Rev. arch.* XXII 1870/71, 287.

A
ϹΕΜΝΟϹ·ϹΩ
ΤΗΡΙΧΟΥ·
ΝΕΟϹΤΕΛΕΥ
ΤΩΝΗΡΩϹ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΕ
ΜΗΤΡΙΕΗ
ΤΥΧΗΔΙ
ΧΑΙΡΕ

A
Σέμνος Σω-
τηρίχου
νέος τελευ-
τῶν ἥρως,
γλυκύτατε
μητρὶ ἐῆ
Τυχῆδι,
χαῖρε.

B
ΧΑΡ
Σ /// Σ
ΗΣΙΓ

B *dubium.*

1635 (post n. 925) = add. 1266 Anaglyphum in duas partes fractum, superne mutilum, artis pravae, quod tres viros stantes exhibet; a. 0,175, l. 0,31. Emporii inventum, a Barbarrego Museo attico donatum. Ed. v. Sybel *Katal. der Skulpt. Athen* 1881, 813. Edidi ex Woltersii schedis, qui inventarium societatis archaeologicae graecae et imaginem photographicam adhibuerat.

ΞWϹΙΜΟϹΚΑΙΞΠΙΚΤΗϹΙΓΤΑΝ
ΞΔΥΤΩΝΘΥΓΙΤ//////ΛΛΓ//////////////ΛΛΦΗ
WΙΞΛΝ

[Ζ]ώσιμος καὶ Ἐπίκτησι[ς] τὰν
ἑ[α]υτῶν θυγ[α]τ[έρ]α Ἀγ[άπημ]α ἀφη-
[ρ]ώϊξαν.

933—973 cf. n. 455. 1056. 1057 Tractavit H. Achelis *Spuren des Urchristentums auf den griech. Inseln* (*Zeitschr. für die neutest. Wiss.* I 1900, 88 sqq.). Cf. *Thera* I 180 sqq. III 195; *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 87; O. Harnack *Mission und Ausbreitung des Christentums* 1902, 488; H. Dragendorff *Thera* II 68 sq., 289 sq. Imagines lapidum n. 940. 944. 947 a Luebkio delineatas habes *Thera* I 180; n. 944 *Thera* II 68, 32 fig. 229.

1636 (post n. 954) Inter Rossii schedas apud Academiam Borussicam conservatas.

ΑΝΓΕΛΟϹ
ΤΥΧΟΝΟϹ

ἄνγελος
Τύχονος.

1637 (post n. 957) Inter Rossii schedas apud Academiam Borussicam conservatas.

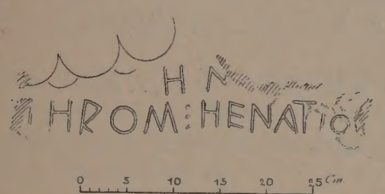
ΛΓΓΕΛΟϹ
ΦΟΙΝΙϹ
ΛϹ

ἄγγελος
Φοινίσ-
(σ)ας.

PARS NONA.

INSTRVMENTVM DOMESTICVM.

1638 (ante n. 977) Lapis niger volcanius formae ovalis. Pars haud parva deest, sed quia forma aequalis est et congruens facile et satis certa via restitui potest, quo facto calculisque institutis pristinum pondus 7168 grammatum, quae hodie dicimus, fuisse demonstravit P. Wilski. Continet inscriptiones duas, unam antiquiorem saeculi fere sexti, et super eam ornamentum simplex linearum curvarum; alteram recentiorem in latere postico. Edidi *Hermes* XXXVI 1901, 113 sq.; cf. C. F. Lehmann ibid. 115 sqq.

A

Ἡμ[ιστα]-
[τ]ῆρος ⁝ hένατο[ν].

Hoc septem minarum pondus indicat $(7 \times 9 = 63)$. Mina est antiquissima: $\frac{7168}{7} = 1024$ gr.

B I C = 16.

Hoc sedecim minarum pondus significat recentiorum (60 = 1 talentum). Mina est $= \frac{7168}{16} = 448$ gr.

---

978 (*SGDI* 4829). Cf. *Hermes* XXXVI 1901, 114, 2. Septem minae nona sunt pars talenti antiqui, quod sexaginta trium minarum erat.

1639 (post n. 978) Fragmentum lapidis calcarii a. 1899 haud scio quo loco effossum, l. max. 0,16, a. max. 0,115, cr. max. 0,07. Exscripsi.

ヨ Ϻ Ϻ ////

Littera dextra aut Ϻ aut M fuit.

Fortasse fuit [ἐ]ννέ[α] s. [hε]ννέ[α] scilicet μναῖ, i. e. $\frac{9}{63} = \frac{1}{7}$ ἡμιστατήρ sive τάλαντον *Hermes* XXXVI 1901, 113 sqq.).

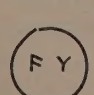
1640 (post n. 980) Globus lapidis rubri volcanii, cuius circuitus 0,43, pondus 3,2 kgr., effossum a. 1900 in cubiculo maiore aedificii magni, quod a Ptolemaeorum gymnasio meridiem versus situm est (*Thera* III tab. geogr. II B 8). Litterae profundae et simplices a. 0,033—0,035. Edidi *Hermes* XXXVI 1901, 114, 4; cf. C. F. Lehmann ibid. 115 sqq.

T P H C M N — τρῆς μν(αῖ).

---

986 (*SGDI* 4830).

1641 (post n. 986) '*Auf dem Boden einer kleinen geometrischen Oinochoë mit Dreiblattmündung*' (a. 0,15). Exscripsi a. 1902 in Museo Theraeo; sed iam a. 1896 vas inventum erat.

Εὐ.

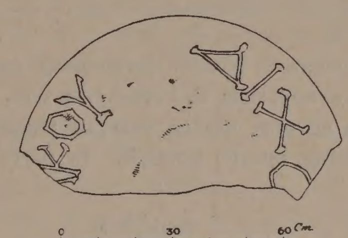
---

988 Cf. H. Dragendorff *Thera* II 62 sq. fig. 216. 217.

---

990 (*SGDI* 4831). Cf. H. Dragendorff *Thera* II 33.

1642 (post n. 994) Inferior pars vasis rubri, cuius maior pars defracta est, litteras habet satis eleganter incisas, quarum imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Effodi a. 1899 in meridionali theatri cavea.

διχο[ι νι]κου.

διχοίνικον (verbum usurpavit iam Aristophanes Nub. 640) fere $2—2^1/_2$ litra hodierna aequat.

1643 (post n. 994) Fragmentum vasis coloris fulvi, cui lineae rubrae inscriptae sunt. Litterae satis profundae saeculi fere alterius p. Chr. n. a. 0,011. Attulit a. 1902 Constantinus antiquitatum custos ex urbe antiqua.

M A // — Μᾶ[ρκος Ἀ]-
PЄΛ/ //// — ρέλλ[ιος].

995—1004 Amphorae huius sylloges consilio nunc exclusae proprio operi destinatae sunt. Annis 1899—1902 paucas invenimus: 5 cum notis sacerdotum Rhodiorum, 5 Cnidias, 3 Amorginas (AMOP), 13 de quibus nihil certi dico. Iam igitur tenemus Therae inventas 7 notas sacerdotum Rhodiorum, 8 Cnidias, 3 Amorginas, 18 dubias.

1644 (ante n. 1005) Manubrium πυραύνου supra caput daemonis barbati. Commemoravit H. Dragendorff *Thera* II 82*c*.

E K A T A I O /// — Ἑκαταίο[υ].

1645 (ante n. 1005) In manubrio πυραύνου supra daemonis caput corona hederacea ornatum. Effodimus a. 1899 in theatro; cf. H. Dragendorff *Thera* II 82*b*.

//= P M A Φ I /// — Ἑρμαφί(λου).

caput

Cf. Ἑρμάφιλος Ἱλάρου n. 638*b* 9. Post ι vix alia littera fuit.

1646 (post n. 1006) Lucerna fictilis a. 1900 in urbe effossa ornamentis simplicibus et rudibus.

ΔΟΜЄCΤΙ | Δομεστί-
Ο |
ΧΟΫ | χου.

Perperam igitur Rossii lectionem veram in Δομεστί[κ]ου correxi n. 1006. Medius circulus ornamentum est.

1647 (post n. 1007) Lucerna fictilis cum imagine pastoris, qui arietem ad aram ducit, dextram tollit (adorans?). Litterarum extremitates malleolis ornatae. Museo Theraeo a. 1902 donavit Sophronius monasterii Prophetae Eliae hegumenus. Exscripsi.

ΚΡΗCΚЄ | Κρήσκε-
ΝΤΟC | ντος.

1648 (post n. 1008) Lucerna inventa in Nicolai Karamolengi agro inter vicos Βόθωνα et Μεσσαριά supra ecclesiam S. Paraskevae sito. Attulit mihi homo quidam. In parte adversa mulier excepto cingulo nuda lancem frugibus sive cibis repletam urso(?) porrigit. In parte postica inscriptio

ΠΙΡЄΙΟΟΥ | Πιρεί[θ]ου
Є | ε'.

Cf. G. Tocilescu *AEMitth. Oest.* XIV 1891, 31, 70: »*Auf einer thönernen Lampe mit obscöner Darstellung; gefunden zu Constantza*« [i. e. Tomis]. »*Im Privatbesitz*«.

ΠΙΡЄΙΘΟΥ '*wohl* Πιρείθου *statt* Πειρίθου'.

1649 (post n. 1013) Lucerna Emporii apud Zachariam demarchum conservata, quae Perissae inventa esse fertur. In parte adversa imago est obscaena viri et mulieris stantium, et supra eos inscriptio *A*. In parte postica inscriptio *B*. Exscripsi a. 1900.

A ΛΛΝΛΡΙ | Λανάριν.
Ν |

B //// ΡЄΙΘ.ΟΥ | [Πι]ρείθου.

Λανάριν i. e. Λανάριον, Lanarium, nomen femininum.

1650 (post n. 1013) Lucerna a. 1900 in urbe effossa.

ΓΙΛ (retro) | Ἀνγ.(?)

///////////// ΑΝΕ | ... ανε.

1651 (post n. 1013) Intra rudera a foro delapsa a. 1899 effodimus lateris cocti fragmentum, cuius l. max. 0,08, a. max. 0,245. Litterae elatae a. 0,017—0,22. Exscripsi.

ϽΑΒ (retro) | βασ[ιλική].

Cf. Schuchhardt *Inschr. von Pergamon* II 642 et quae ad Doerpfeldii commentationem adnotavimus *Thera* I 234 adn. 26; III 113.

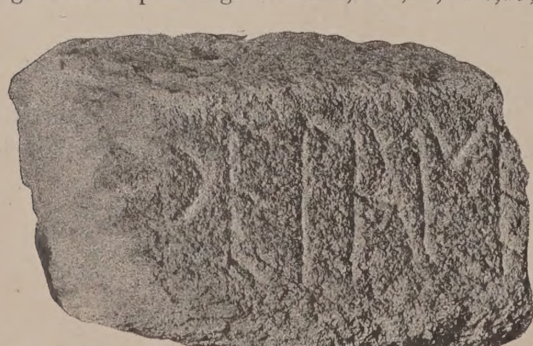
PARS DECIMA.

VARIA ET INCERTA.

1652 (post n. 1017) Lapis rutilus volcanius a dextra sinistraque fractus, l. max. 0,15, a. 0,14, cr. max. 0,15. Litterae sexti aut quinti a. Chr. n. saeculi a. 0,10. Invenit Constantinus antiquitatum custos a. 1902 apud Christi ecclesiam (vide de ea n. 452). Exscripsi.

ΛΑ

1653 In superiore urbis parte prope clivum occidentalem a. 1900 effodi fragmentum lapidis nigri volcanii, l. 0,26, a. 0,16, cr. max. 0,19.

– φελανε –

Sensus obscurus.

1018 Atticae vel confidentius quam ipse indicaveram ascripsit A. Wilhelm Ἐφ. ἀρχ. 1902, 142.

1020 Cf. P. Perdrizet *Rev. ét gr.* XII 1899, 41 sq.

1654 (post n. 1024) Lapis oblongus a dextra et postica parte fractus. L. max. 0,60, a. 0,11, cr. max. 0,74. Litterae bonae a. 0,025—0,027, saeculo primo a. Chr. n. non antiquiores. Effodi a. 1902 in muro recentiore prope epheborum gymnasium, infra murum magnum inaedificatum.

Σ ΕΠΟΙΕΙ

– – ς ἐποίει.

1655 = 1022 Denuo invenimus a. 1900 P. Wilski, a. 1902 ego intra et ante antrum Στεφάνα quod est a iugo Σελλάδα euronotum versus, sub arduis praecipitibus Μεσαβουνοῦ, prope coemeterium septimi a. Chr. n. saeculi quod effodit Pfuhl. Exscripsi.

a) Litteris magnis a. 0,06 (O) — 0,08 in septentrionali parte antri.

0 55 101 144 cm.

ΜΙΠΟΡΟ ΤΟΧΠΟΡΟ///

ΘΡΕϹ//Ϲ

i. e. Μιθρέος Πόρο[υ] τοῦ Πόρο[υ τόπος].

Unde et meae coniecturae pars probatur et Lenormantii fraus, qui titulum se vidisse simulavit, denuo evincitur.

b) Litterae malae a. 0,03 — 0,045, ante introitum antri.

ΝΕΙΚΙΛ Νεικία

ΤΟΠΟϹ τόπος.

c) Ante antri introitum notum versus, '*über einer 2,40 langen, 0,30—0,40 breiten Felseinarbeitung, mehr als 2 m über dem Boden der Höhle. Darunter schmale Einarbeitungen*'. Litterae magnae et apicatae, a. 0,20 — 0,25. Exscripsi.

Φ Ι ΑΙ Π Ρ Φι. Αἰ. sive Αὐ. Πρ.

1 12 36 62 67 107 122 135 cm.

1027 Cf. O. Jahn *Arch. Beitr.* 1847, 149, adn. 129. '*Die Inschrift* τοῖς φίλοις *möchte ich nicht mit Braun* (*Annali* XIII 19) *als einen Euphemismus für* τοῖς ἐχθροῖς, *sondern als einen wohlgemeinten Zuruf fassen.*'

1656 (ad n. 1034) *A* Lapis rudis, qui in muro fuerat. L. max. 0,58, a. 0,11, cr. max. 0,30. In superioris lateris parte adversa 0,01 abscisa sunt. Litterae bonae a. 0,007 — 0,01 circa annum 200 a. Chr. n. incisae esse videntur. Vs. 6 in rasura scriptus. Formae Α et Λ variant. Effodi a. 1900 in aedificio magno (*Thera* III tab. geogr. II A 6 infra ad dextram). Fragmentum *B* iam a. 1896 effoderam in foro et edidi sub n. 1034. Coniunxi a. 1902 in Museo Theraeo.

→ 0,24 0,58

ΠΡΟΣΤΑΔΕΟΡΩΝΙ–//////ΥΤΟΙ/////////////////////////ΑΙ Ι|ΔΑΙ/
ΙΣΟΝΓΑΡΤΟΘΑΝΕΙΝΤΕΛΕΓΩΤΟΤΕΜΗΔΕΓΕΝΕΣΘΑΙ
ΠΡΟΣΘΑΝΑΤΟΝΤΕΥΕΧΩΝΚΑΙΠΡΟΣΑΠΑΝΤΑΝΕΧΟΙ
ΑΛΓΕΑΚΑΙΤΑΤΥΧΗΣΤΟΥΤΟΜΕΓΙΣΤΟΝΑΚΟΣ
ΗΓΕΙΤΑΙΓΑΡΑΕΙΚΑΙΠΡΟΣΑΠΑΝΣΥΝΕΣΙΣ
ΑΛΛΑΒΡΟΤΟΙΠΕΙΘΕΣΘΕΝΟΟΝΤΕΛ –
ΠΛΕΙΣΤΗΝΓΑΡΔΥΝΑΜΙΝΤΑΥΤΑΒΡΟ
ΕΙΣΑΓΑΘΟΝΤΕΒΙΟΥΚΑΙΚΑΚΟΥΕΚ – Ο–ΛΙΕΙΝ
ΩΣ//ΥΝΑΤ ΘΝΗΤ///ΝΤΟΝΤΑ– ΟΝΕΙΝΜΕΓΑΛΑ
Ο ΝΑΓΙΤΟ Γ– –ΤΙ

Πρὸς τάδε ὁρῶν Ι–..υτοΙ......α.ιδαι/
ἴσον γὰρ τὸ θανεῖν τε λέγω τό τε μηδὲ γενέσθαι·
πρὸς θάνατόν τ' εὖ ἔχων καὶ πρὸς ἅπαντ' ἂν ἔχοι
ἄλγεα καὶ τὰ Τύχης τοῦτο μέγιστον ἄκος·
ἡγεῖται γὰρ ἀεὶ καὶ πρὸς ἅπαν σύνεσις.
Ἀλλὰ βροτοὶ πείθεσθε νόον τε ⏑ – ⏑⏑ – ⏓·
πλείστην γὰρ δύναμιν ταῦτα βρο[τοῖς παρέχει]
εἰς ἀγαθόν τε βίου καὶ κακοῦ ἐ[κ]τὸ[ς] ἄ[γ]ειν
ὡς [δ]υνατ[όν], θνητόν τ' ὄντ[α φρ]ονεῖν μεγά[λ]α.
[Μηδὲ τρέμειν τὸ θανεῖν· πάγκοιν]ον [ἀε]ὶ τό [γε ἔπεσ]τι[ν].

Totius carminis, quod in casa privata incisum fuisse videtur, cardo versatur in versu Euripideo Troad. 636: τὸ μὴ γενέσθαι τῶι θανεῖν ἴσον λέγω (Wilamowitz). Quaedam vestigia fallacia restant. Vs. 1 Ι sive L–, deinde Ι (potest inferior pars litterae Κ fuisse), una litt., Ο incertum, ΥΤΟ, Ι (sive Υ?), / (sive ∠?), 5 litt., Α certum, littera larga quae potius Μ quam Ν fuit, ΙΔΑΙ, / i. e. Α aut Λ, non Δ neque Σ. || 6 littera ante lacunam Λ, Α, Δ, Μ fuisse potest. νόον τε λ[όγον τε σέβεσθε] H. Diels, νόον τε [δέχεσθε φρενήρη] B. Keil, id quod reliquiis insequentibus bene convenit. || 9 legit et supplevit H. Diels ectypo inspecto. || 10 exempli gratia supplevit Wilamowitz.

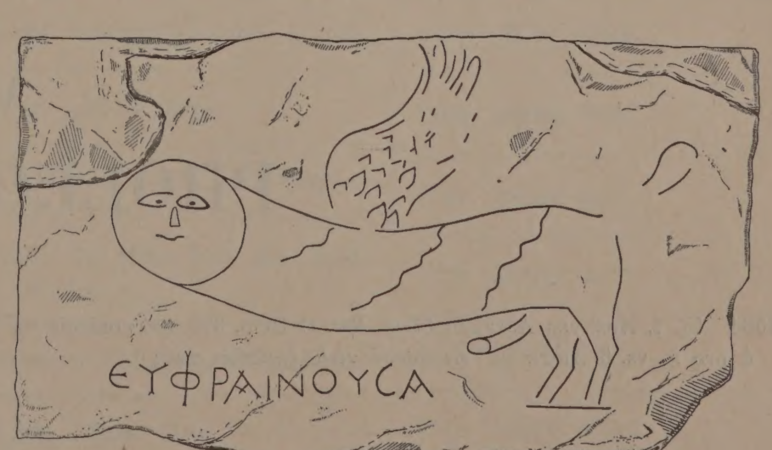
1657 Lapis rudis et deformis, cuius l. max. 0,28, a. max. 0,23, litterae a. 0,003 — 0,055 (Ρ), muro prope viam quae in summam urbis partem ducit septentrionem versus inaedificatus. Effodi a. 1900.

ΕΠΑ ἐπα-

ΡΚΙΣ ρκεῖς.

i. e. aut 'adiuvas' aut 'sufficis'. Utrumque permirum.

1658 (post n. 1033) Lapis calcarius oblongus, qui in muro fuisse videtur; l. max. 0,79, a. c. 0,45, cr. c. 0,32. In parte adversa phallus alatus bipes incisus, qui in parte anteriore faciem habet humanam. Litterae aevi imperatorum Romanorum. Effodi a. 1900 in via quae a casa inscriptione n. 1027 insigni occidentem versus ducit. Imaginem delineavit P. Wilski.

Εὐφραίνουσα.

Supplementum πόσθη haud scio quis mihi indicaverit. Neque enim mulier significata esse videtur, quamquam habemus Εὐφραίνουσαν Ἐπισκευαστικοῦ n. 504.

1659 = 1050 Praeter unum fragmentum alterum a. 1902 Phirae in Museo inveni, cuius l. max. 0,195, a. max. 0,15.

In cymatio: *vac.* Θ *vac.* Ι *vacat*
in ipsa stela: //////// *vac.* Γ *vac.* //// Χ /////
///// Τ Ο ///////
/////////////// Λ - /////////////////////////

Unde haec intellego:

Θ [ε ο] ί
[Ἀ]γ[αθᾶι Τύ]χ[αι]
- - - το
- - Λ(ουκι-?) - -

1660 (post n. 326?) Lapis calcarius caeruleus a superiore dextra, postica parte mutilus. Litterae saeculi fere alterius aut primi ineuntis a. Chr. n., a. 0,011—0,013. Bis inscriptus est: *A* in latere adverso, *B* in latere inferiore. Inventus iam a. 1896, nunc in Museo depositus. Exscripsi a. 1902.

A
////// Ι ///////////////////////////
/// Ρ Ο Σ Ι Σ Α Π ///
/////// Τ Ο Σ Α Υ - /////
/////////////// Τ

- - - - - - - -
[ὁ]πόσας ἀπ[έλαβεν?]
. . τοσαύ[τας ἀπέδωκεν -
- - - - - - -

B
Ε Ι Ρ Υ Μ Α
Μ Ο Λ Π Ι
Ν Υ Μ
-

Vs. 1 εἰ ῥύμα, cf. *SGDI* 3195 *b* 10. Carmen fuit Nymphis dedicatum (B. Keil). || 2 μολπ[η(?)]. || 3 Νυμ[φ -].

PARS VNDECIMA.

THERASIA.

vacat

In MVSEO THERAEO quod inde ab anno 1902 Phirae est cum hi lapides tum alii multi asservantur:

1) Ex iis quos a. 1898 edidimus: 320—323. 327—329. 333. 335—337. 384—389. 391. 394. 413—415. 417. 424. 426—428. 430. 432. 433. 436—438. 442—445. 450. 451. 459. 461. 462. 466. 467. 469. 470 sinistr. 482. 496. 501. 514—516 dextr. 521. 524. 526—529. 533. 625. 655. 657. 664. 674. 690. 694. 698—702. 703 dextr. 704—706. 708. 710—712. 714. 716—719. 721—723. 727. 732. 743. 751. 753. 763. 768. 769. 771—773. 775—783. 785. 788—790. 794—796. 802—807. 811. 812. 816. 817. 821. 825. 833. 850. 851. 882. 915. 928. 934—936. 939. 941. 944. 945. 952. 954. 958. 960. 962. 977—979. 980 (?). 983—994 (credo omnia, quamquam non semper notavi). 997. 1000. 1004. 1020. 1021. 1034 et multa ex insequentibus fragmentis a nobis a. 1896 effossis. 1050. 1053.

2) Ex lapidibus annis 1899. 1900. 1902 inventis: 1289—1296. 1298. 1301—1304. 1314. 1319. 1320. 1322. 1323. 1325—1332. 1352—1355. 1357. 1359—1364. 1366. 1368—1372. 1375—1377. 1380. 1381. 1383. 1385. 1386. 1389—1391. 1401. 1409. 1420. 1441. 1457. 1515. 1519—1521. 1523. 1524. 1527. 1528. 1543. 1547. 1603. 1611. 1613. 1616—1620. 1622. Praeter hos multi lapides quibus nihil nisi nomina inscripta sunt.

VIII.

PHOLEGANDRVS.

1064 Cf. I. Hoskyns Abrahall *Class. Rev.* II 1888, 325 qui coniecit vs. 5 ἅ pro ἥ, vs. 6 Λάθα [μ'] εἰς ἀφανῆ τόνδε [καθῆκε τάφον].

1065 I 3 extr. nomen mulieris sive Ἀν[άγ]κ[η] fuit sive Ν[αρ]κ[ώ] desiderat B. Keil.

IX.

MELOS.

[De Blassii libro (*SGDI*) vide ad titulos Theraeos p. 280.]

1075 (*SGDI* 4871). Imaginem columnae olim Nanianae, nunc Berolinensis in Museo Regio depositae dedit Watzinger *Arch. Anz.* XVIII 1903, 29 sq. Censet in columna fuisse impositam Minervae statuam coloribus pictam.

1076 (*SGDI* 4873). Cf. *MBer. Berl. Akad.* 1843, 251 sqq.

1083. 1084 (*SGDI* 4874. 4875).

1089 Imaginem dedit Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 76 fig. 7.

1661 = 1090 (*SGDI* 4876). Tituli dispositionem ex Brestii exemplari meliore restituit E. Michon *Rev. ét. gr.* XV 1902, 31 cf. 25. 26, qui totam de Veneris Meliae origine et de titulis cum ea effossis quaestionem accuratissime tractavit (cf. Furtwaengler *SBer. Bayer. Akad.* 1902, 457).

ΕΠΙΑΝΑΞ ΟΠΑΤΗΡ ΚΑΙ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ
ΟΝΟΜΑΡΧΟΣ ΑΓΗΣΙΜΕΝΗΝ
ΕΡΜΑΙ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΙ

Modo tollenda sunt intervalla aut omnia aut certe maior eorum pars, verbis singulis interiecta. Effoderat a. 1827 Theodorus Xenos in exedra (*niche*) prope locum Veneris, i. e. in gymnasio. De lapide traditur: '*J'ai trouvé les pieds d'une autre statue, qui étaient aussi placées sur un marbre plat creusé au milieu et portant cette inscription sur le devant*' (Xenos).

1091 (*SGDI* 4877). Tractavi *Hermes* XXXVI 1901, 305 sqq. De nomine Σάττος cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 407 adn. 2. Praeterea vide libros sexcentos de famosa illa Venere nostro aevo conscriptos et quae infra p. 336 ad n. 1091 adnotavimus. Lapidem Parisios delatum esse ex variorum auctorum testimoniis conclusit E. Michon; nunc ubi sit, ignoratur.

1662 = 1092 (*SGDI* 4878). Basis aequa Minerva denuo inventa et iam in Museo *Louvre* Parisiis publice exposita est, coniuncta cum Herma barbato. L. 0,46, a. 0,285, cr. 0,41. Litterae bonae quarti a. Chr. n. saeculi, quales sunt n. 1096. In superiore basis latere foramen est oblongum, l. 0,205, cr. 0,17. Hermae pars inferior l. 0,20, cr. 0,17; eminet ex basi 1,23. Edd. A. Héron de Villefosse *CR. Acad. Inscr.* 1900, 465 sqq.; E. Michon *Rev. ét. gr.* XIII 1900, 306 sqq., cum imagine a Ch. Emonts delineata (p. 339); S. Reinach *Chronique des arts* 1901, 139 sqq. et *Rev. arch.* XLI 1902, 215. Exscripsi a. 1900.

//ΕΟΔΩΡΙΔΑΣ⋮ΛΑΙΣΤΡΑΤΟ⋮ΕΡΙ/\ι

[Θ]εοδωρίδας Λαιστράτο Ἑρ[μᾶι].

ΕΙ/\ι Michon; Ζ[ηνί] falso ex vestigiis a Voutiero indicatis suppleveram; iure iam addubitaverat Blass.

1093. 1094 (*SGDI* 4880. 4881).

1096. 1097 (*SGDI* 4879. 4883).

1098 Cf. R. C. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 60 sq. fig. 1.

1103 (*SGDI* 4882).

1116 Lapidis originem Meliam addubitavi, cum Pariorum monumentorum similior esset; vide ad IG XII 5, 199: Γάϊος Ἰούλιος [Μνησικλείδου ὑὸς Ἐπιάναξ καὶ] | Ἑλικωνιὰς οἱ μαῖοι τὸν θρεπτὸν Ἐπιάνακ[τα] | Δεξικράτους, καθ' ὑοθεσίαν δὲ Γαΐου | Ἰουλίου Μνησικλείδου υἱοῦ Ἐπιάνακτος, | Ἰλειθυίῃ.

1108. 1112. 1114 (*SGDI* 4884. 4885. 4886).

1119 Cf. S. Reinach *Rev. arch.* XLI 1902, 219.

1120. 1122 (*SGDI* 4887. 4888).

1663 (post n. 1124) Basis oblonga, l. 0,63, a. 0,72, cr. 0,52. Commemoravit D. Mackenzie *Journ. hell. stud.* XVII 1897, 129 sq.

. . . ιον Ἀριστέα
quattuor (?) *versus.*

1125 Caput postea Athenis inventum. Totius hermae imaginem ed. R. C. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 74 fig. 6, cf. p. 61. 63.

1126 Herma inventus in mystarum aedificio. Imaginem totius lapidis ed. R. C. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 77 fig. 8, cf. p. 61. Cf. Kabbadias, Κατάλογος τῶν γλυπτῶν ἀγαλμ. 424.

1128—1130 (*SGDI* 4889—4891).

1131 Nomen Βωλαγός delendum; est enim pars inscriptionis n. 1132, ut docuit Blass *SGDI* 4892.

1132 (*SGDI* 4892 a) vide n. 1131.

1133 (*SGDI* 4893).

1134. 1135 (*SGDI* 4895. 4906).

1140 Cf. *MBer. Berl. Akad.* 1843, 251 sqq.

1149—1157 (*SGDI* 4907—4915).

1161 (*SGDI* 4918).

1163—1165 (*SGDI* 4919—4921).

1166 (*SGDI* 4894).

1167 (*SGDI* 4916).

1168 (*SGDI* 4922).

1169 (*SGDI* 4923).

1170 (*SGDI* 4917).

1171 (*SGDI* 4925).

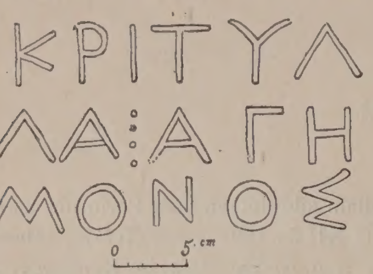
1172 (*SGDI* 4926).

1173 (*SGDI* 4924).

1176—1186 (*SGDI* 4927—4937).

1193—1256 Multa ex his excerpsit Blass *SGDI* 4939.

1664 (post n. 1207) Stela cui subest dens, l. 0,32, a. 0,75, reperta in regione Κλῆμα, litteris magnis et bonis quarti a. Chr. n. saeculi, a. 0,03—0,04. Exscripsi a. 1902 in vico Τρυπητή apud Emmanuël Antonii f. Photinum, ab H. Schenkl et I. Sencie vv. dd. comiter adiutus.

Κρίτυλ-
λα Ἀγή-
μονος.

1665 (post n. 1212) Stela l. 0,30, a. 0,86, litteris bonis quarti a. Chr. n. saeculi a. 0,02—0,03, reperta in regione Κλῆμα. Exscripsi a. 1902 in vico Τρυπητή, apud Emmanuël Antonii f. Photinum, ab H. Schenkl et I. Sencie vv. dd. adiutus.

Ν Ι Κ Ω Ι	Νικῶι
Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο	Νικοστράτο.

1220 (*SGDI* 4938).

1666 (post n. 1225) = add. 1267 Anaglyphum a. 1846 Meli inventum. Ed. ex A. Conzii schedis, qui Parisiis in bibliotheca nationali (Suppl. graec. 1079 f. 17 recto) apographum viderat.

ЄΥΦΡΟϹΥ	Εὐφρόσυ-
ΝЄΧΡΗ	νε χρη-
ϹΤЄΧΑΙΡЄ	στὲ χαῖρε.

1667 (post n. 1225) = add. 1268 Tabula marmorea, l. c. 1,20, a. c. 0,73, tria anaglypha continet hominum, qui in lectis recubant; ante lectos singuli pueri stant. Opus male factum. Sub anaglypho sinistro inscriptio. In pavimento ecclesiae S. Georgii, quae est '*in der unteren Stadt Milo*' (i. e. in portu Ἀδάμας?) a. 1817 delineavit Haller von Hallerstein. Imaginem apud Alexandrum Conze vidi.

ΥΓΙΑΦΙΛΟΥΜΞΝΗ Ὑγία. Φιλουμένη.

1237 (= CIG 9290).

1238 (= CIG 9288) Cf. Ross *MBer. Berl. Akad.* 1844, 51 sqq.

1239 (= CIG 9289) Ubi vs. 6 [εἰ μή] τι τέκνον [τῶν αὐτοῦ ἢ τὴν σύγ]γαμον temptatur. Sed desperanda est tituli restitutio.

1241 De Veneris statua et hermis una cum ea inventis vide nunc imprimis doctas dissertationes: A. Héron de Villefosse *CRAcad. Inscr.* 1900, 465 sqq.; Michon *Rev. ét. gr.* XIII 1900, 302 sqq.; XV 1902, 11 sqq. Equidem contuli titulum Thespiensem IG VII 1761 (*Hermes* XXXVI 1901, 305 sqq., 6)

titulus Thespiensis:	*titulus Melius:*
- - - - ξ(?)ανδρος Μην-	- ανδρος Μηνίδου
[Ἀντιοχεὺς ἀπὸ] Μαιάνδρο[υ]	Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου
ποιητὴς καιν[ῆς τραγωιδίας]	

musici certaminis victorem, qui eodem fere tempore, i. e. circa a. 100 a. Chr. n. vixit. Quod si quis (sicut S. Reinach alii) casui deberi censet, non repugno, sed artis graecae peritis viris rem diiudicandam relinquo. Ibidem Robertum secutus, qui iam libello *Führer durch das archäolog. Museum der Univers. Halle-Wittenberg* 1892 n. 415 (² 1903 n. 559) rem paucis indicaverat, de Veneris statua egi. Quamquam de n. 1091 nunc nihil affirmare audeo post ea, quae Michon (l. l.) et Furtwaengler (*SBer. Bayer. Akad.* 1900, 708 sqq.; 1902, 456 sqq.) nuper exposuerunt. Etiam si n. 1091 (vs. 2 ἄ[γαλμα]?) ad Venerem pertineret, id quod neque nego neque affirmo, tamen non basis statuariae pars esset, sed exedrae alicuius intra quam Venus posita erat. De sententia mea disseruit Lechat *Rev. ét. gr.* XIV 1901, 442 sq. adn. 4.

1242 Statua sicut Venus inventa est '*dans une niche*' gymnasii scilicet. Cf. E. Michon *Rev. ét. gr.* XV 1902, 24. 26 ex Theodori Xeni et Brestii epistolis; Furtwaengler *SBer. Bayer. Akad.* 1902, 458. Falso Syro insulae attribuerat E. H. Toelken (*Erstes*) *Sendschreiben an die K. Akademie der Wissensch. in St. Petersburg über die Angriffe des K. Wirkl. Staatsrathes Herrn von Koehler auf mehrere antike Denkmäler des K. Museums zu Berlin* 1852, 32 (monuit I. de Prott). De artifice egi *Hermes* XXXVI 1901, 160 et IG V 160.

1244 Accuratissime ed. C. R. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 72 fig. 5 et tab. I.

1668 (post n. 1258) Fabri nota columnae alicui in mystarum domo incisa. Ed. C. R. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 78.

ΦΙΑ

1669 Meli in S. Katzii agro inter rudera aedificii publici, opere musivo ornati, in [stela] marmorea. Ex ephemeride attica Σκρίπ excerpendum curavit mihique misit H. Schrader.

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
τὸ κοινὸν τῶν προπόλεων Ε.Μ.
Αὐρήλιον Ὅμηρον.

Vs. 2 Ε.Μ. quid sit, dubium; an ἐ[τί]μ[ησεν]?

1670 *Bella anfora di fondo nero con rappresentazioni piccole in bassorilievo d' una caccia: sulla pancia del vaso l' iscrizione incisa.* Ed. Pervanoglu *Bull. Inst.* 1868, 167.

ΤΥΧΩΙ ΔΙΟΠΕΙΘΕΙΔΑΙ Τυχῶι Διοπειθείδαι.

Formas litterarum falso indicatas esse nominativus in ωι demonstrat. Amphoram post Alexandrum Philippi factam, inscriptionem non sepulcralem esse, sed dedicationem (scilicet ἔδωκε) docuit Wilamowitz.

X.

CIMOLVS.

1259 (Dittenberger Syll.² 428; Michel 14; Wilhelm *GGA* 1900, 14 plura attulit). Vss. 14 sqq. Ἀρήτευε Λέων [β]ωλ[ᾶ]ς σευτέρας M. Fraenkel *SBer. Berl. Akad.* 1898, 637 sq. Litteram δ in δευτέρας propter ς quod praecedit per assimilationem in ς mutatum (aut erratum esse a lapicida) censet Ditt.

INDICES.

Insularum nomina iisdem compendiis indicata sunt, quibus in indicibus prioribus usi sumus. Conferas p. 232.

Indices I — XII ad supplementum, XIII — XV ad totum fasciculum spectant.

I.

Nomina virorum et mulierum.

Quae nulla nota addita enumerantur, nomina sunt Theraea.

II.

Nomina Romana.

III.

Nomina civitatum populorum locorum.

IV.

Respublicae Graecae.

1. Reges eorumque propinqui.

(Ptolemaeos omnes repetivi.)

PTOLEMAEVS I
προτέροις βασιλεῦσιν, Πτολεμαίου ἄνακτος *p* 464
Θεοὶ Σωτῆρες 1387 [1388]
Πτολεμαίου [1387]
Βερενίκη [1387]

PTOLEMAEVS II
βασιλεὺς Πτολεμαῖος Πτολεμαίου 1387
βασιλεὺς Πτολεμαῖος 1291?
Πτολεμαίου ἀπὸ Πτολεμαίου ἄνακτος *p* 464
Ἀρσινόη Φιλάδελφος 462. 1386. 1387, *cf.* Ἀρσίνοα 1343
Θεοὶ Φιλάδελφοι [1388]
Βασίλισσαι 443 *ad hunc aut ad primum spectant*

PTOLEMAEVS III
βασιλεὺς Πτολεμαῖος, Πτολεμαῖος Πτολεμαίου ἀπὸ Πτολεμαίου ἄνακτος *p* 464
βασιλεὺς Πτολεμαῖος Θεὸς Εὐεργέτας *Ast* 204
[βασιλεὺς Πτ]ολεμαῖος 1388
Εὐεργετᾶν 465

PTOLEMAEVS IV
βασιλεὺς Πτολεμαῖος καὶ βασίλισσα Ἀρσινόη Θεοὶ Φιλοπάτορες [1389]

PTOLEMAEVS V
Πτολεμαῖος *patre vivo* 1389
Θεοὶ Ἐ[πιφανεῖς] 1391

PTOLEMAEVS VI
βασιλεὺς Πτολεμαῖος
∟ ιη΄ Αὐδναίου ιε΄ Ἐπειφὶ ιε΄ = *die XII m. Aug. a. 163 a. Chr. epistula eius data* 327, 1—16
∟ ιη΄ — κβ΄ = *164/3—160/59 a. Chr.* 327, 144. 145
∟ κϛ΄ — ϑκ΄ *et insequens 156/5—152/1 a. Chr.* 331: τοὺς τῶι Ἑρμεῖ καὶ Ἡρακλεῖ τιθεμένους ὑπὲρ τοῦ βασιλέως γυμνικοὺς ἀγῶνας 331, 21
βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλίσσας Κλεοπάτρας Θεῶν Φιλοματόρων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν 468
βασιλεῖ Πτολεμαίωι 466 = 1390
[βασιλεῖ Πτολεμαίωι καὶ βασιλίσσηι Κλεοπάτραι, Θεοῖς Φιλομήτορσι, καὶ τῶι υἱῶι] αὐτῶν [Πτ]ολεμαίωι 467 = 1391
Πτολεμαϊκαὶ δραχμαί, τὸ βασιλικόν 327

PTOLEMAEVS VII
Πτολεμαίωι *vivo patre* 467 = 1391, *cf.* 468 (*v. supra sub sexto*)

αὐλή 1296
τῶν περὶ αὐλὴν διαδόχων 1296
τῶν διαδόχων 1391

2. Senatus et comitia.

βουλά (ἡ) (Θηραίων) 1290. 1291. 1396. 1397. 1406. 1408, *v.* γνώμα
Ῥοδίων *S* 1270 *B* 4
πρυτάνιες (Θηραίων) 1290, *v.* γνώμα
δᾶμος (δῆμος) Θηραίων 1290. 1291. 1344. 1392—1397. 1402—1408. 1624. 1625
Ῥοδίων [*S* 1270 *B* 4]
κοινὸν τῶν ἐν Σύμαι κατοικεύντων (-ούντων) *S* 1269. 1270
ἐκλησία (Θηραίων) 1289
(κ. τ. ἐ. Σύμαι κ. *S* 1270 *A* 13)
ἀγορὰν *hικάδι*? (Θηραίων) *p* 1324
ψαφίσματος, κυρωθέντος τοῦδε τοῦ, (Ῥοδίων) *S* 1270 *A* 21
γνώμα. βουλᾶς (Θηραίων) 1291, 3
πρυτανίων (Θηραίων) 1290
ἱεροθυτᾶν (κοινὸν τ. ἐ. Σύμαι κ.) *S* 1270
εἶπε (κοινὸν τ. ἐ. Σύμαι κ.) *S* 1269
ἐχειροτόνησε πολίτην, δᾶμος ὁ Θηραῖος *p* 1344
αἱρεθεὶς ἀγωνοθέτας εἰς τὰ Ἡράκλεια (κοινὸν τ. ἐ. Σύμαι κ.) *S* 1269, 13
ὁ δᾶμος (Θηραίων) ἀφηρώϊξε 1624
ἔδοξε, δεδόχθαι (κ. τ. ἐ. Σύμαι κ.) 1269. 1270
(Θηραῖοι) 1290 (δεδόχθαι). 1291

3. Magistratus et curatores.

ἀγωνοθέτας ὁ αἱρεθεὶς εἰς τὰ Ἡράκλεια *S* 1269, 12, *cf.* 1270 *B* 4
ἀρήτευε βωλᾶς σευτέρας *C* 1259
ἄρχοντες *tres* Θηραίων 1397
γραμματεύς (Θηραίων) 1298. [1299. 1300]
γυμνασιαρχήσας (Θηραίων) 1314, 2
γυμνασίαρχος (Θηραίων) 1299, 4
δαμιο(υ)ργός *S* 1269. 1270
(Θηραίων) τοὶ ἄλλοι δ-οί 1289
[ἔγδικ]οι? (Θηραίων) 1289
ἱερεῖς, ἱεροθύται, ἱερομνάμων *v. ind.* VI
ναύαρχος καὶ στραταγὸς (Θήρας) ἀποσταλὲς ὑπὸ βασιλέως Πτολεμαίου 1291, 5
παιδονόμος (Θηραίων) 1299, 1
στραταγός *v.* ναύαρχος
στρατηγήσαντος τὸ δεύτερον (Θηραίων) 1396
στρατηγοὶ (Σμυρναίων) *Ast* 172, 98
ταμίαι *duo* (Θηραίων) 1299, 7
τεταγμένος ἐπὶ Θήρας (*Ptolemaeorum*) 1296. 1391
ὑπογυμνασιαρχήσας (Θηραίων) 1314, 3

4. Res militaris.

ἀπεκρούσαντο τὸς λαιστάς 1291, 19
κατεδίωξαν 1291, 19
ναύαρχος καὶ στραταγός *v. ind.* IV 3
πλοίοις μακροῖς *piratarum* 1291, 9
πολέμου 1290, 17
ποτιβολὰς ποιευμένων 1291, 13
στρατιῶται 1291, 16
στρατοῦ σωτήρ 1304, 14

5. Praemia et privilegia.

ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον *S* 1269, 15
ἀνακαρῦξαι *S* 1270 *B* 7
ἀριστεῖα *Th* 1294, 2?
ἀτέλειαν πάντων ὧν κα ἐσάγηι ἢ ἐξάγηι ἢ διάγηι ἐς τὸν ἴδιον οἶκον *Th* 1290
ἐπαινεῖν *S* 1269. 1270
Th 1290, 10
ἔσπλουν καὶ ἔκπλουν *Th* 1290, 16
εὐεργέται Θηραίων 1298. 1299
πόθοδον ποτὶ τὰμ βουλὰν καὶ τὸν δᾶμον *Th* 1290, 18
πρόξενοι καὶ εὐεργέται Θηραίων 1290. 1298—1300
στέφανος, -οι. θαλλοῦ *S* 1269
ἐλαίας ἔρνεσι (= θαλλοῦ) *Th* 1343, *cf.* 1341—1344
χρύσεος *S* 1270
ἐκ τῶν νόμων ὃν κα διδῶντι Θηραῖοι μέγιστον [1292]
σωτὴρ στρατοῦ *Th* 1304, 14
(τιμάω) ἐτείματεν(αν), ἐτίμησαν *Th* 1344. 1402—1408. *Cetera v. ind.* XII

6. Metrologia et numismatica.

μναῖ τρῆς 1640
ἡμιστατῆρος *hέκατον* = 7 *minae* 1638 *A*, *cf.* 978
hεννέα (μναῖ) 1639
IC (μναῖ) 1638 *B*
διχοινίκου 1642
μέδιμνος ἀλφίτων, κριθᾶν 450

7. Varia quae ad respublicas graecas spectant.

V.

Respublica Romana.

1. Imperatores et eorum propinqui.

2. Senatus. Magistratus. Varia.

vacat.

3. Tribus.

vacat.

VI. VII.

Res sacrae. Collegia.

VIII.

Statuarii.

vacat.

IX.

Res sepulcralis.

Perpauca notanda, quae in indice XII facile reperiuntur.

X.

Carmina.

XI.

Compendia. Numeri. Interpunctio.

Κ = κ(αί) 1551
Λ = Λ(ούκιον) 1397. 1659
ΜΝ = μν(αῖ) 1640

ΡΟΥ = Ῥού(φιος) *N* 1285
Τ = Τ(ίτον) 1396

Numeri acrostichi Η 𐅄 Δ Γ Ι 1301
Numeri alphabetici ΙϹ 1638 *B*

Interpunctio more Romano adhibita 1404
⁝ 1638 *A*. *M* 1662
⁞ *M* 1664

XII.

Verba potiora.

ἄβατον ἡρώισσας 1626
ἀγαθός 1416. ἀνὴρ ἀ. ὢν εἰς (περὶ) τὸ κοινόν 1269, 6. 1270 *A* 4. ἀνὴρ καλὸς κἀ. ὢν 1290, 2. ὀρχηστὰς ἀ. *p* 543. τοὺς ἀ-οὺς τῶν ἀνδρῶν 1270 *A* 19. ἀγαθοῦ (-ούς?) 1294, 12. ἔργων ἀ-ῶν *p* 1271, 8. ‖ *subst.*: εἰς ἀγαθόν τε βίου *p* 1656, 8. ἀεί τινος ἀ-οῦ παραίτιος 1270 *A* 6. ἄλλων τε πολλῶν καὶ μεγάλων ἀ-ῶν αἴτιος 1291, 7. πολλῶν καὶ ἀ-ῶν συναίτιος 1290, 3
[ἄγαλμα], κατάχ[ρυσον] 31, 1
(ἄγγελος) αἐτὸν Διὸς ἄ-ον *p* 1345
† ἄγγελο[ς] s. ο[υ] 1384. ἄ-ος 1637. ἄνγελος 1636
[ἀγήραος] ἄφθιτοι, ἀθάνατοι καὶ ἀ-οι ἀέναοί τε βωμοί *p* 1345
ἀγήρατον βωμόν *p* 1337
ἀγορᾶν *hικάδι* s. ἀγορὰν θεῶν *p* 1324
[ἄγω] καρπὸν νέον εἰς ἐνιαυτὸν ἄγουσιν *p* 1340. κακοῦ ἐκτὸς ἄγειν *p* 1656, 8
ἀγῶνι, ἐν τῶι, 1302, 9. ἐπεί κα θῆ τὸν ἀγῶνα 1270 *B* 7
ὁ ἀγωνοθέτας ὁ αἱρεθεὶς εἰς τὰ Ἡράκλεια 1269, 12. ὁ ἀ. ὁ ἐν τοῖς πράτοις Ἡρακλείοις 1270 *B* 4
τᾶι ἀδελφᾶι 1277
ἀδελφῶν, μετὰ τῶν, *masc.* 1628
ἀεί *p* 1656, 5. ἀεί τινος ἀγαθοῦ παραίτιος γενόμενος 1270 *A* 6
ἀέναομ πόλει ἀετὸν εἶσε *p* 1345. ἀενάους βωμούς 1343
ἀετὸν ὑψιπετῆ Διὸς ἄγγελον ἀέναομ πόλει εἶσε *p* 1345
ἀθάνατον βωμόν *p* 1336. ἄφθιτοι, ἀ-οι καὶ ἀγήραοι ἀέναοί τε βωμοί *p* 1345. ἀ-ον θειὸν *p* 1349. ἀ-οισι θεοῖσι - ἀετὸν ἀέναομ *p* 1345. ὄνομ' ἀ-ον καταλείπων *p* 1338
(αἰνέω) πάτρης τὸν ἀρήϊον ἤινεσα θεσμόν *p* 1271, 3
(αἱρεθείς) ὁ ἀγωνοθέτας ὁ αἱ. εἰς τὰ Ἡράκλεια 1269, 13
αἴτιος γεγένηται - ἀγαθῶν 1291, 7
ἀκαμάτηι, πέτραι ἐν *p* 1347
(ἄκος) πρὸς ἄπαντ' ἂν ἔχοι - τοῦτο μέγιστον ἄ. *p* 1656, 4
ἄκραι, τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τᾶι 1270 *A* 7
(ἄλγεα) πρὸς ἄπαντ' - ἄ. καὶ τὰ Τύχης - ἄκος *p* 1656, 4

τὸ ἀλειπτήριον 1314, 4
ἀλλὰ πείθεσθε *p* 1656, 6
ἄλλων - ἀγαθῶν 1291, 6. πρός τε ἡμᾶς καὶ τοὺς ἄ-ους ἅπαντας 1296, 15. τοὶ ἄ-οι δαμιοργοί 1289. καὶ τοῖς ἄ-οις θιασίταις 1296, 24. ἄλλος (*acc. pl.*) τῶν στρατιωτᾶν 1291, 16. ὄχλος γυναικῶν καὶ παίδων καὶ ἄ-ων σωμάτων 1291, 12
ἄμεμπτον ἐόντα *p* 1344
ἁμέραι, τᾶι αὐτᾶι, 1294, 6
ἀμφεθέμεσθα τὴν Παρίην πέτρον *p* 1271, 2
ἄμφω ἀσπαστοὶ - ἤλθομεν *p* 1271, 5
ἀναγορευσάτω τὰν κύρωσιν 1270 *B* 6. ἀ. τὸν στέφανον 1269, 15
ἀνέγραψαν γεγονότα εὐεργέταν 1299, 14. οἵδε ἀνεγράφεν ὑπὸ - 1298. 1299, 20
ἀναγαγών 1270 *A* 16
ἀνακαρυξάτω ὅτι 1270 *B* 7
(ἀνάστασιν) τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἀ. ποιησαμένου 1396
ἀναστ[ρεφόμενος] ἐμ πᾶσιν 1294, 5
[ἀνατίθημι] ἀνέθηκε [1383]. ἀ. τὰς *h*έδρας 1379
ποτ' ἀνατολὰς καὶ ποτὶ μεσαμβρίαν 1270 *A* 9
ἀνέμωι πᾶν τρέφεται *p* 1334
ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν 1269, 6. 1270 *A* 4. ἀ. καλὸς κἀγαθὸς ὢν 1290, 2. τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν 1270 *A* 20
ἄνθρ(ωποι), *non* ἄνθρ(ακες) 180. δελφῖνα εὔνουν ἀνθρώποις νενομισμένον *p* 1347
(ἀνίστημι) ἀνέστησεν 1396. ἀναστάσαντος 1403
ἀνταπέδωκε βωμοῦ χάριν τὸν στέφανον Ἀρτεμιδώρωι *p* 1342
(ἀξιόω) ἠξίωσαν [328, 16]. ἀξιώσ(ας)? 248, 7
ἀξίως τῆς ἑαυτῶν μ[οχθηρίας] 1286, 30
(ἅπας) καθ' ἅπαντα τρόπον 1296, 13. καὶ πρὸς ἅπαντ' - ἄλγεα καὶ τὰ Τύχης *p* 1656, 3. τοὺς ἄλλους ἅπαντας 1296, 16. ἡγεῖται πρὸς ἅπαν *p* 1656, 5
ἀπεκρούσαντο τὸς λαιστάς 1291, 19
ἀπελευθέροις, ἀ-ος (*acc. pl.*) 1294 (*post* πολῖται *et* ξένοι)
[ἀπηλε]υθέρωσαν τὸς αὐτῶν οἰκέτας 1302, 7

(ἀπὸ) πᾶν τρέφεται - καὶ ἀφ' ἡλίου, εἶτα σελήνης *p* 1334. τοὺς προεστηκότας ἀ. παντὸς τοῦ βελτίστου τιμᾶν 1296, 20
ἀποδ[είξεις] τῆς [ὁρμῆς] πολλὰς καὶ μεγάλας πεποίηται 1296, 7
ἀπολύσηι 1289
(ἀποστέλλω) ἀπέστειλε 1291, 14. ἀποσταλὲς ὑπὸ 1291, 4
ἦν ἄρα *p* 1271, 7
ἀρετῆς ἕνεκεν [1407]. ἀ-ᾶς ἕνεκα καὶ [εὐεργεσ]ίας? 1290, 12. ἀ. ἕ. κ. εὐνοίας 1269, 9. (πάσας s. ης) ἀ-ᾶς (ἀ-ῆς) ἕνεκα καὶ σωφροσύνας (-ης) 1404. 1405. 1406. 1408. 1624. ἀ-ᾶς ἕνεκα καὶ φιλοδοξίας 1270 *A* 23. *B* 10
τὸν ἀρήϊον θεσμόν *p* 1271, 3
ἀρήτευε βωλᾶς σευτέρας 1259
ἀριστεῖα 1294, 2
ἄριστος (*puer*) 1414. 1418
ἐπὶ ἀρχόντων 1397
ἀσπαστοὶ ξείνοισί τε καὶ πολιήταις *p* 1271, 5
(ἄστρον) ἕως πόλου ἄστρ' ἐπιτέλλει *p* 1348
ἀσπονδεί, ἀσυλεὶ καὶ 1290, 17
ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί 1290, 17
ἀτέλειαν πάντων ὧν κα ἐσάγηι *etc.* 1290, 20
αὖθι μαραίνει γῆ ὅσ' αὐξάνει *p* 1334
(αὐλή) τῶν περὶ α-ὴν διαδόχων 1296, 4. αὐλ- 1296, 32
αὐξάνει *v.* αὖθι
καὶ αὐτὸν καὶ γυναῖκα καὶ ἐνγόνους 1296, 22. καὶ αὐτὸν [καὶ ἐκγόνος] 1290, 15
(ὁ αὐτός) τᾶι αὐτᾶι ἁμέραι 1294, 6
τῆι αὑτοῦ καλογαθίαι 1296, 14. τὴν αὑ. θρέψασαν 1631. τελέσμασι τοῖς αὑ. 1270 *A* 16
ἀφηρώϊξε, ὁ δᾶμος 1624. ἀ-ξαν 1635. [*Cf.* 1632. 1633]. Ζώσιμος μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἀφηρόϊξαν 1628. ἀφηρώεισα 1631. ἀφίρεσε = ἀφηρώϊσε 1630
ἄφθιτοι ἀθάνατοι καὶ ἀγήραοι ἀέναοί τε βωμοί *p* 1345

βασιλέως [1388. 1389]. ὑπὸ τοῦ β. 1291, 5. περὶ τῶν β-ων 1296, 27. ὑπὸ τ. β. 1296, 5. 11. τῆι τῶν β. προαιρέσει 1296, 14. βασιλε- 1296, 31

βασ(ιλική) 1651
βασιλίσσης [1389. 1391]
βάσ[ιος]? κῶλον 450 *d*
(βελτίστου) τοὺς προεστηκότας ἀπὸ παντὸς τοῦ β. τιμᾶν 1296, 20
(βίος) παραβαλόμενοι τῶι βίωι οὔτε σώματος οὔτε ψυχῆς ἐφείσαντο 1286, 22. ἐννέ' ἐτῶν δεκάδας βίου *p* 1350. εἰς ἀγαθόν τε βίου *p* 1656, 8
(βοηθέω) † βωήθι 1385 (*tres personae invocantur*)
βοηθοὺς ἐπευχομένοισι *p* 1333
(βορραῖον) ποτὶ τὸν λιμένα τὸν β. Οἴαν 1291, 10
βουλᾶς γνώμα 1291, 3. ἔδοξε τᾶι β-ᾶι καὶ τῶι δάμωι 1291, 2. τὰμ (τὰν) β-ὰν καὶ τὸν δᾶμον 1290, 18. 1270 *B* 4. ἡ β-ὴ καὶ ὁ δῆμος 1396. 1397. 1406. 1408
(βουλεύων) πράσσων καὶ β. τὰ συμφέροντα 1290, 5
βροτοί - βροτοῖς *p* 1656, 6. 7
βωμοῦ χάριν ἀνταπέδωκε *p* 1342. β-ὸν ἔτευξε *p* 1333. ἀθάνατον β-ὸν εἵσατο *p* 1336. β-ὸν ἀγήρατον ἔτευξεν ἐπήκοον εὐχομένοισι *p* 1337. ἀενάους κτίσε βωμούς *p* 1343. ἄφθιτοι, ἀθάνατοι καὶ ἀγήραοι ἀέναοί τε β-οί, ὅσοις - κτίσε *p* 1345

γάρ 1656, 2. 5. 7
(γε) χαῖρε καί σύ γε 1285
γένος 1451?. ἱερεὺς (-έα) διὰ γένους 1351. 1406—1408
γῆ *p* 1334. ἕως πόλου ἄστρα ἐπιτέλλει, γῆς ἔδαφός τε μένει *p* 1348
γηραιοί *p* 1271, 7
(γίνομαι) τᾶς ἐπισυναγωγᾶς γινομένας πολυχρονίου 1270 *A* 12. ἀνέγραψαν γεγονότα εὐεργέταν 1299, 15. ἐπέδειξε τὰ ἔργα καλῶς γεγονότα 1270 *A* 18. δαμιοργοῦ ὅς κα γένηται 1269, 14. τὸ μηδὲ γενέσθαι (*nasci*) *p* 1656, 2. γενομενᾶν ἐπαγγελιᾶν 1270 *A* 11. παραίτιος γενόμενος 1270 *A* 6. αἴτιος (συναίτιος) γεγένηται 1291, 8. 1290, 4
(γινώσκω) γνόντες τοὺς - ὄντας 1286, 31
γλυκύτατε μητρὶ ἐῆ 1634
γνώμα βουλᾶς 1291, 3. ἱεροθυτᾶν 1270 *A* 2. πρυτανίων 1289

7. πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδείξεις 1296, 7. πλείστην δύναμιν p 1656, 7

πολυχρονίου, τᾶς ἐπισυναγωγᾶς γινομένας, 1270 A 12

πονέσαντος τοῦ ναοῦ καὶ ἐγγίζοντος συνπετεῖν 1270 A 7

(ποτεπαγγείλατο) ἐπαγγείλατο - π. δὲ καὶ 1270 A 14

ποτί 1) ἐνβαλόντων πο[τὶ τὸν λιμέν]α 1291, 9. τοίχους τόν τε κείμενον ποτ' ἀνατολὰς καὶ τὸν ποτὶ μεσαμβρίαν 1270 A 9. πόθοδομ π. τὰμ βουλὰν καὶ τὸν δᾶμον 1290, 18. 2) τὰν εὔνοιαν τὰμ π. Θηραίος 1290, 7. τᾶς π. θεοὺς εὐσεβείας 1270 B 12

ποτιβολὰς ποιευμένων 1291, 13

ποτιδεόμενα, ξυλωσεῖν τᾶς στέγας τὰ 1270 A 15

(πράγματα) τῆς εἰς τὰ π. [ὁρμῆς] 1296, 8

πράσσωγ καὶ βουλεύων τὰ συμφέροντα 1290, 5

πρᾶτος 1437 (*puer*). π-ωι μετὰ τὰ ἱερά 1290, 19. ἐν τοῖς π-οις Ἡρακλείοις 1270 B 5. πράτιστος p 1324. πρατ - 1295, 1

προαιρέσει, κατακολουθῶν τῆι τῶν βασιλέων 1296, 14

(προΐστημι) τοὺς προεστηκότας ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστου τιμᾶν 1296, 19

πρόξενον καὶ εὐεργέταν τοῦ δάμου 1290, 14. εὐ-αι καὶ π-οι 1299. π-οι καὶ εὐ-αι 1298. π-οι 1300, 41

προπα[ρηγγελμ]ένοις, τοῖς ὑπὸ - 1286, 21

προπόλεων(?), τὸ κοινὸν τῶν 1670

(πρός) π. τάδε ὁρῶν p 1656. ἡγεῖται π. ἅπαν σύνεσις p 1656, 5. π. τε ἡμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους περιφερόμενος 1296, 15. πρὸς θάνατον εὖ ἔχων καὶ πρὸς ἅπαντ' ἂν ἔχοι - ἄκος p 1656, 2. 3.

προσέθηκε, τρεῖς (ἐτῶν δεκάδας) ὥραι ἔτι p 1350

πρότερον χρόνοις, ἐν τοῖς 1296, 9

προφῆτις p 1349

πρυτανίων γνώμα 1290

ῥύμα p 1660 B

σεβαστὸν καὶ μέγιστον καὶ κράτιστον, τὸν 1395

(σελήνης) πᾶν τρέφεται ἀνέμωι καὶ ἀφ' ἡλίου, εἶτα σ. p 1334

σεμνῶι τεμένει, ἐν, p 1346

[σκεύη? τῶν σ]ωμάτων, τὰ, 1286, 19

[σπουδή] πολλὰν σ-ὰν καὶ ἐπιμέλειαμ πᾶσαν παρεχόμενος 1290, 7. τὰν πᾶσαν σ-ὰν καὶ φιλοτιμίαν παρεχόμενος 1270 A 5. σ-ῆς καὶ φιλοτιμίας παραλείπων οὐθέν 1296, 17

σπυρῶν 450, 3

σταδίωι, ἐν τῶι, 1270 B 7

(στέγας) ξυλωσεῖν τᾶς σ. τὰ ποτιδεόμενα καὶ κεραμωσεῖν 1270 A 15

στεφανοῖ(?) [254, 28]. σ. χρυσέωι στεφάνωι 1270 B 9. ἐστεφάνωσαν ἐλαίας ἔρνεσιν p 1343. *cetera v. s.* στέφανος

(στέφανος) σ-ωι τίμησεν p 1344. ἀναγορευσάτω τὸν σ-ον 1269, 16. τὸν σ-ον παρὰ τῆς πόλεως μέγαν p 1342. σ-ον ἐκ τῶν νόμων ὅν κα διδῶντι μέγιστον [1292]. στεφανῶσαι θαλλοῦ σ-ωι 1269, 9. σ-ους θαλλοῦ 1295, 2. στεφανῶσαι χρυσέωι σ-ωι 1270 A 23, *cf.* B 9

στ[οιχοῦν]τες τοῖς προπαρηγγελμένοις 1286, 20

στραταγὸς τᾶς πόλιος, ναύαρχος καὶ, 1291, 6

στρατηγήσαντος τὸ δεύτερον 1396

στρατηγοὺς, τοὺς, 172, 98

στρατιωτᾶν, ἄλλος (*acc.*) τῶν, 1291, 16

στρατοῦ, σωτὴρ 1304, 14

[στρ]ωτῆρα, τὸν, 1388

(σύ) χαῖρε καί σύ γε 1285

συγγενῶν Πλειστώνακτος 1600

[συλά]σηι 254, 18

συμφέροντα Θηραίοις, πράσσωγ καὶ βουλεύων τὰ, 1290, 5

συναίτιος γεγένηται, πολλῶν καὶ ἀγαθῶν, 1290, 3

σύνβιον, τὴν ἰδίαν 1632

σύνεσις p 1656, 5

συνόδωι, ἐν τῆι, 1296, 26

συνπετεῖν, τοῦ ναοῦ ἐγγίζοντος, 1270 A 8

συντελέσαι τὰ ἔργα, συνετέλεσε - καὶ συνετέλεσε 1270 A 13

(σωμάτων) ὄχλος γυναικῶν καὶ παίδων καὶ ἄλλων σ. οὐκ ἔλασσον τετρακοσίων 1291, 12

σωτὴρ στρατοῦ 1304, 14. τὸν σ-ρα καὶ εὐεργέτην τοῦ κόσμου 1396. Διοσκούροις σωτῆρσι θεοῖσι p 1333

σωφροσύνας 511. (πάσας (-ης)) ἀρετᾶς (-ῆς) ἕνεκα καὶ σωφροσύνας (-ης) 1404. 1405. 1406. 1408. 1624

ταμίαι *duo* 1299, 7

(τάσσω) ταγεὶς ἐπί τε τῆς πόλεως καὶ ἡμῶν 1296, 12. [τ]αγέντας 1286, 26. ὁ τεταγμένος (ὑπὸ τῶν βασιλέων) ἐπὶ Θήρας 1296, 4. 1391

τε 1270 A 7. 17. τε - τε 1296, 9. τε - τε - τ' p 1656. τε - καὶ 1270 A 19. p 1271, 5. 1291, 7. ἐπί τε - καὶ 1296, 12. ὑπό τε - καὶ 1270 A 11. τε - καὶ - τε p 1656. τοίχους δύο, τόν τε - καὶ τὸν 1270 A 9. καὶ - τε p 1348. ἄφθιτοι, ἀθάνατοι καὶ ἀγήραοι ἀέναοί τε βωμοί p 1345

τειμάω v. τιμάω

τέλ[εια] 1289

τελέσμασι τοῖς αὑτοῦ 1270 A 16

τελεῖ 183

τελευτῶν ἥρως, νέος, 1634

τελοῦσαι, ἡρῶισσαι μείζονα πάντα, p 1340

τέμενος, τὸ, 1388. ἐν σεμνῶι τ-ει p 1346. βωμοὶ, ὅσοις τ-ος κτίσε p 1345

τετράδι ἐπὶ δέκα 1269, 3

τετρακοσίων 1291, 13

τεῦξε λέοντα p 1346. βωμὸν ἔτευξε(ν) p 1333. 1337. πέτραι ἐν ἀκαμάτηι δελφῖνα ἔτευξεν p 1347

τῆιδ' (*hic*) p 1336

(τίθημι) κατὰ τὴν τεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ διαθήκην 1402. 1403. ἐπεί κα θῆ τὸν ἀγῶνα 1270 B 7

(τιμάω) τοὺς προεστηκότας ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστου τιμᾶν (*ita potius quam* τιμῶν *legendum videtur*) 1296, 21. τιμοῦν (*part. praes. n.*) τοὺς ἀγαθοὺς 1270 A 19. στεφάνωι τίμησεν p 1344. ἐτείμασεν 1402—1405. ἐτείμησεν 1407. ἐτείμησαν 1406. 1408

τίμιος (*puer*) 1461

[ἐτιμ]ωρ[ήσαντο] τοὺς λῃστὰς 1286, 29

(τίς) ἀεί τινος ἀγαθοῦ παραίτιος 1270 A 6

(τίω) μακάρεσσι τετιμένοι p 1271, 7

τοίχους δύο ἐξῶσθαι, τόν τε κείμενον ποτ' ἀνατολὰς καὶ τὸν ποτὶ μεσαμβρίαν 1270 A 9

τόπος τοῦ δεῖνος 1655

τοσαύτας, ὁπόσας -, 1660

τρεῖς (*acc.*) 1350. τρῆς 1640

τρέπετο, ἐς Ἀθηναίης ἔργα νόωι, p 1271, 4

τρέφεται πᾶν ἀνέμωι, καὶ ἀφ' ἡλίου, εἶτα σελήνης 1334

τρῆς v. τρεῖς

τριετηρίδι 1296, 28

τρόπον, καθ' ἅπαντα, 1296, 13

Τύχης, τὰ, p 1656, 4

ὑγιαίνοις μοι 1586

υἱοθεσίαν δὲ, καθ', 1299, 9. 1402. 1403

(υἱός) ὑὸν 1633. υἱὸς Ἀγλωφάνεος p 1329. τὰν τοῦ υἱοῦ θυγατέρα 1399

ὑπάρχων εὔνους 1296, 6

ὑπὲρ βασιλέως [1388. 1389]. ὑ. τῶν - 1296, 30

ὑπὸ *c. gen. a passivo pendens saepe*; ὑπό τε (*gen.*) καὶ (*gen.*) 1270 A 11

ὑπογυμνασιαρχήσας 1314, 3

ὑπόλοιποι 1302, 66

ὑψιπετῆ, ἀετὸν, p 1345

(φαίνω) ἔφηνε Τύχην ἐπίσημον p 1338. ὅπως φαίνηται εὐχάριστον ἐὸν 1270 A 18. ὅ. φ. τιμᾶν 1296, 19

φέρει γῆ καρπούς p 1334

ἔφευγον 1289

φιλανθρώπως περιφερόμενος 1296, 17

φιλοδοξίας 1270 [A 24]. B 10

(φίλος) ὁ δεῖνα καὶ φ-οι 1551. τοῖς φ-οις 1027. 1551

φιλοτιμίας 1296, 17. φιλοτειμίας 1409. φ-αν 1270 A 5 v. σπουδή

φράζουσ' ἐ[ναργῆ] ἀθάνατον θειὸν - ἥρων Ἀρτεμίδωρον p 1349

φρονεῖν μεγάλα p 1656, 9

φύσει δὲ 1298, 3

χαῖρε 1277. 1634. χρηστὰ χ. 1278. χρηστὲ χ. 1283—1285. 1621. 1666. χ. καί σύ γε 1285

(χαρίζω) λέοντα θεοῖς κεχαρισμένον p 1346

(χάρις) βωμοῦ χάριν ἀνταπέδωκε τὸν στέφανον Ἀρτεμιδώρωι p 1342. χάριν τοῦ - 1294, 11

χαριστήριον 1280

κ(h)αριτερπ(h)ής 1416. 1450

ἐχειροτόνησεν - πολίτην p 1344

χθονί, ἐν Θήρας, p 1340

(χοῦς) χοῖ χρώμενος 248

(χράω) τρεῖς δεκάδας - βίον ἔκχρησεν p 1350

χρηστά, χ-έ v. χαῖρε. χρηστέ 1284

χρόνοις, ἐν τοῖς πρότερον, 1296, 9

χρυσέωι στεφάνωι 1270 [A 23]. B 9. χ-έαις [λαμπάσι] p 1328

χώρας 1291, 26

ψαφίσματος, κυρωθέντος τοῦδε τοῦ, 1270 A 21, *cf.* B 6

ὥραι (*dat.*) *i. e. vitae* p 1350

ὡς δυνατόν p 1656, 9

[-σκευ]άσας 1388

XIII.

Grammatica et orthographica selecta.

(Locos et exempla plura praebet index XII.)

Vocales simplices.

ᾰ et ε: Ἄρταμις Ἀρταμίτιος *v. ind.* VII; *sed* Ἀρτεμισίου 436

ἰαρεύς 178, 5. ἰαρόν 29, 15. 322, 20. 374. 452. ἰαρ(ε)ωσαμένα 184. 196

χέρα *pro* χαῖρε 236

ᾰ pro αι: Θευδασίοις 249, 23

ᾱ et η: ἀδέως 247, 14. ἀέλιον *p* 1064, Ἀθάνα *etc. v. ind.* VII. Αἰγλάτα 412. ἁλικίαι 330, 96. ἁμῶν 208 *etc.* ἁνίκα *p* 1064. Ἀριστόφαμος 291. ἄταμος *p* 220. ἀώς *p* 390. Βάκαλος 812. Βέβακα 221 *B.* Γαιάοχος 1371. δᾶμος *passim.* Εἰρήναν 337, 9, *sed* ἱράναι 29. Ἑλλάνων 1259. ἐπίσταμα 87. ἐπιταδειότατον 322, 11. Εὐανίου 783. Ἰάτας 1300. κάδειον 450? καρύσσεσθαι, κᾶρυξ *et compos.* Μάλιοι *passim.* μανύει *p* 220. μεσαμβρία 1270 *A* 10. Μνασίπονος 582. Μναστόνας, Μναστόκλεια *etc.* νάσων 1259. Παλεύς 1464. πλ[ά]ν 330, 255. σᾶμα 774. στάλα 220 *etc.* στασάμενον 219. στᾶμεν *p* 870, 16. - στραταγός 1291, 6. στραταγήσαντος 103, 7 *etc.*

ᾱ et ω: Θεάρου 31, 19. πρᾶτος *etc.*

ε pro αι: Ἐγιροῦς 180, 5. καταθέσθε 1238. κέ 975. κεῖντε 1238. πεσίν 975. χε͂ρα 236

ε et ει: ἐς, ἔσπλουν *etc.*

ε et η: 1) Ἄνθες 1424. Θερις 1463. ὀρκhεστάς 543 *suppl.* Ῥεκσάνωρ 762; *sed* Ηρμοκρέων 780. 2) Ἐλίας 1385

ε et ι (lat.): Δομετία 1228. Δομετιανοῦ 1118

ε et ο: Βίεττος 178. 191. δαμιεργός 89. 91. 168, 4

η doricum: Εἰρήναν 337, 9. *semper* μήν, *etiam* 1269, 2. Τῆλος. Τήνιος 1300. στήλαν 167. Μάληϙος 762

η pro ε: ἡαυτῷ 1229. 1232

η et ει: Βασιλόκληα 870. Ἐτεόκληα 781. ἤ 169, 12. Κληνώ 79. Κληταρίστα 947. Μήλιχος 194. Μηλίχιος 1316. Ταυροφόνηα 249, 23. Τιμακράτηα 300. τρῆς 1640. - ροτερήας? 1615

η pro ι: ἥδιον 904

ι et ε: ἀδ(δ)ιής 552. ὁρμιομένων *cret.* 254, 19. Κλιόνφας 1181

ῑ et ει: 1) ἀσπουδί, ἀσυλί 29. hικάδι 1324. ἰκάδι 91, 10. ἰκάδα 452. ἱράναι 29 (*saec. III a. Chr.*)

2) ἀφιρημένων 323. γέμι 1238. γονῖσι 236. Διοπίθο(υ)ς 306. ἐπαρκῖς 1657. ἐπικλιομένοις 420. ἔχι 1073. ἱμαρμέναν 870. ἴς 107. 910. ἰσαγγελία 325, 16. κατηριμμένον 326, 25. λιτουργίαις 326, 8. Πιρείθου 1648. Προκλίδα 260. Τισάνορος 878

ι pro η: Βοιθίονος 935

ι adscriptum: III *pers. coniunct. in* η *aut* ει, *rarissime in* ηι *exit*: 330

abundans: γνώμηι, ἤδηι, ὀκτωικαιδέκατον, προήχθηι, συνεπηιγμένον, ταἰδελφοῦ 174 (*Augustus*). ἡρώιων *ab* ἥρως 330, 45. 58. πλείωι 323. φιλτάτηι (*vocat.*) 236. χρηιστέ 1284

ο et α: ἀντίγροφον 248, 22. γροφεύς 1259. γρόφων *p* 1075

ο et οι: ἐπόησε 42. 43. 213. ἐποήσατο 30, 8. ποησάμενος [522?]

ο et ω: Βοϊθίονος 935. Τύχονος 1636

ω et αυ: Ὦλος 529. 531. 532

ω pro ο: Βωήθι 1385. [δαμιωργοῦ? 174. Δαμωκρίνευς 128. Ἑρμιώνη 20

υ pro η: ἔτμυξε *p* 1065 II

υ et ι: Ἐλευσυνίωι 330, 39

υ et υί: ὑός, ὑοθεσία

Diphthongi.

αι et α: 1) αἰεί *p* 1188 (*cf.* Ἀεῖκλος 1421?)

2) βιώσαισαν 874. Παισιφάνεια 882. Παναίμου 1270

αι et η: Πραταιμένης 475. 606, 62. 671. Πρατημένης 643. 1529

αι correptum in versu: Περγαῖος – ◡◡ 1333. 1338. Πτολεμαῖον – ◡◡ – 464

αυ et ευ: αὐεργέταν 865. Αὐήμερος 458. αὐνοίας 530. Ψαυδῆ *p* 1065 II

αυ = lat. au: Φλάυιος 325, 9, *v.* ου

ευ et αυ: εὐχοῦμεν, εὐχῶ *p* 868

ει et ε: Ἀχιλεῖος *p* 47. Εὐκλεῖος *p* 10. εὐκλειές *p* 47, 6. θειός *p* 863. ξεῖνε *p* 47, 3. *p* 820. πλεῖον ◡◡ *p* 47, 1. 330, 154. πλείωι 323

ει et ῑ: Βειβία 870. γειωομέναν 249, 17. εἵλεως 1083. 1098. Ἐγιροῦς 180. Ἐπαφρόδειτος 611. καταρειπτούμενα 325, 41. Κρεινοτέλην 274. Λειουίου 1119. Νεικάνορα 876 *et similia multa.* Νειτυριος, Νείτυρος 104. 164. Πείερος 1541. Πιρείθου 1648. πολειτῶν 326, 15. πολειτικῶν 326, 50. Πρεῖμος 1008. Πρείσκῳ 325, 18. Σειτέννα 325, 8. Σκειπίωνι 325, 17. Στρατονείκης 953. τειμάω *etc. passim.* Τριοδεῖτιν *p* 1329. ὑμεῖν 174, 27. Φιλεῖνος 174, 13

lat. inus, ina, inia: Ἀντωνεῖνος. Δαμεῖνος 1110. Ῥουφεῖνα 942. Σαβεῖνος 1100. Οὐικτωρεῖνα 533. Κυρεῖνα 522. Οὐλτεινία 870

ει et ῐ: ἀφηρόεισα 893 *etc.* βειώσασα 236. Δειονυσεία 147. Ἐπείκτησις 159. 1038. Ἡλειόδωρε 147. είερῶν 1098. Στοεικὸς Στοεικοῦ 130

ει et ιει: Ἄλεια 7, 6. ὑγείας 324, 5. Ὑγείᾳ 1086

ει et η: 330 (*saepissime*), *vel* εἴ *pro* ἤ. ἱερεῖα 868. ποτείριον 330, 130. προνοειθήτω 330, 273

ευ et εο passim; *cf. declin. tertiam.* Θευκλείδας, Θευκρίσιος, Κλευτίμου, Κλευφάνευς *etc.* Νευκράτης 1551. Νευκλῆς Εὐκλεῦς 230. Νευμήνιος 1233. μευ 330, 76

ηι et ᾰι: Ἑτήιρειαν 1259

ηι et ᾱι: Ἀγορήιοις 452

ηι et ει: εὐσεβήιᾳ 1116. Καρνήια 1324. σαμήιου 452

ηυ et ευ: Ζηύς 1313

οι et ο: στοιᾶς 170, 22

οι et οιη: ποῖσεν *p* 107

οι et υ: πρεσβοίτεροι 1238

ου = lat. v; *cf.* Λειουίου 1119. Νοουία 1228. Οὐήρου 325, 4. Φλαουιανοῦ 1119. Φλαούιος 325, 26 *etc.*

ου et ο: δαμιουργοῦ 1270, *cf.* δαμιουργήσαντα 104, *sed* δαμιοργοῦ 1269. Κούρης 1369. ουροι 411. 436

ου et υ: Αὐδουναίω 254, 11

ω et ου: βωλᾶς *arg.* 1259. Ἀνδροβώλο 1620. Αὐτοβώλα 1163. Βωλακράτης 330, 86. 1128. Ἐχέβωλος 747. Θεοβώλα 1166. Καλλίβωλος 662 *etc.* Κριτόβωλος 449. Τελεσιβώλου 1496. Φερεβώλας 1626; *sed* Βουλίας *M* 1178

Contractio vocalium.

ᾱ ex αο: Ποτειδᾶνος 37

η ex εα: Θηγόρα 31, 16. Κληγόρας 1461. Κληνδρ - 394

ω ex οα: *Therae semper*; *cf.* Δαμώνασσα Τιμῶναξ

Teli: Λαμπώνασσα 43, *sed* Νικάνασσα 40 *more Rhodio*

ω ex οη: ὀγδώκοντα *p* 10

Contra distractae manserunt:

εω, εα etc.: χρυσέωι *v. ind.* XII, χαλκέαι 213, 5, *sed* χρυσῶι *N* 88, 10

Crasis et elisio.

1) *articulus*: ταἰδελφοῦ 174, 27. τἄνδρός 326, 34. τἄπανω 346, 4. οὑμός *p* 870. τοὐμόν *p* 1065 II. ὥς (*pro* ὢξ = ὁ ἐξ) *p* 870. hο(ὑ)νιπαντίδα *p* 1324. τοὔνομα *p* 820. *p* 870

2) *καί*: καλοκἀγαθία *etc. saepe.* κἄν = καὶ ἐν *p* 870. κἀπὶ 326, 7. κἀποθανοῦσαν *p* 1190. χἐξηκοστόν *p* 281. ϙὠρκεῖτο 536

3) μὴπιβῆν 1381

4) ὢπέκλωσε *p* 1065. ἐγὢπh[ομες] 536

Exempla elisionis in versibus non scriptae:

δὲ Ἄρεος, οὐδὲ Ἀχιλῆος, οὐδὲ ἀρετήν, δὲ εἶλέ με ὁ 47. δὲ ἔργων 212. τόδε ἄγαλμα 192. τάδε ὁρῶν 1656

τε αἔναον, τε ὑψίκομα 202

πρόσθε Ἀΐδης 48, 2. στῆσε ἐνθάδε 211

τοὔνομα ἡ δὲ 820

Syncope:

Ἔχμανδρος 647 *etc.*

ἄγγλου 967

Spiritus asper sive Η:

Ηαδίμα 771

hεαρά 450 *A*

hέδρας 1379

hεκ[τέα] 450

hεπτά 978

Ηρμοκρῶν 780

hικάδι 1324

hο 449. 450. hο(ὑ)νιπαντίδα 1324

hοκτώ? 450

Η[υ]ρνᾶς 1465? (*sed* Ὑπερϙυδίδας 800, Ὑπέρας 1610)

ἄhωρα 768

Sed: ἐπ' ἁμέρας 330, 119

ἐπ' ἱερέως *Rhod.* 27. 1270

κατ' ἁμέ 253, 2

ἀφέσταλκα 91, 2

ἐφ' ἔτη 331, 3

ἐννεακαιδεχέτης *p* 1064

Consonae simplices.

β et π: Ἐβίκτητος 923. Ἐβικτοῦς 905. 923. Ἐβίτητος, Ἔβιτος 893

β = υ? παρασκεβῆς 481, 88 (*si bene exscriptum*)

β = lat. v: Βειβία 870. Βιβία 280. Νέρβα 324, 3. Νοβία 870. Σεβήρου 1010. Φλάβιος 860. 1110

π et φ: Θευπάνευς 458

κ et γ: Φολέκανδρον 1065

κο = lat. q: Κοῖντος 478, 9. Κόιντος 526. 527

χ pro κ (lat. c): Δομεστίχου 1006 = 1646

ϙ ante ο, ω: ϙοίρανος 799 = 1612. ϙόραϙς 545. ϙωρκhε͂το 536

Δαμόνιϙος 767. ἐνεϙόπτετο 536. θῶϙος 255

Λεύϙο 795. Μάληϙος 762. Σάλαϙος 1447. Σῶιϙος 800. Ηποϙος? 786

[*sed* Κοτέων 1464]

ϙhο, ϙhω: Ἄρϙhων 1464. Ἀστύοϙhος 543

Δάμαρϙhος 1464. Θαρύμαϙhος 763. Λᾶρϙhος 1608. Πασίοϙhος 539. Πρατόλοϙhος 1446

ϙρο: Εὔαισϙρος 539

ϙτο: Τεϙτονίδα 802

ϙυ: ϙυμβ- 1484. Ἀγϙυλίων 255. Λαϙυδίδας 540. Ὑπερϙυδίδας 800

θ et τ: τὸν ἀπόρανθρον 248, 18. Ἰσοκάρθης 538 *suppl.*

τ et σ: συνπετεῖν 1270 *A* 8

ϝ: *deest apud Theraeos. Miro errore Syme scriptum* Ἀγηϝικλεῦς 18

Aspiratae non distinctae a tenuibus: Ἐρίπ(*h*)ων 779. Ἐπίπ(*h*)οβος 778 Κ(*h*)άριτες 1312. κ(*h*)αριτερπ(?)ής 1416, *cf.* 1450. Κ(*h*)αρίλας 1449

Consonae duplices et triplices.

ππ *pro* π: Πτολεμαῖος *passim*
κλ *pro* κκλ: ἐκλητία 169. 1270 *A* 3. 1289
κπ *pro* κ: κποίνα (*Rhodiorum*) 6. κποινέται 1270
κχ *pro* χ: ἔκχρησεν 1350
χπ *pro* κπ: ἀγαναχποῦντες 174, 35
χϑ *pro* κϑ: ἐχϑυόμενα 30, 14
χχ *pro* χ: προσπεταχχότος 174, 21
π *pro* κπ: Ἐβίπητος, Ἕβιπος 893
πϑ *pro* ϑ: βάπϑρα 421
σσ *pro* σ: ἐπίσσοφον 330
σσπ *pro* σπ: Κάλλισσπος 827
σπ *pro* σπρ: Χαιρέσπατος 687. Σωσπάτην 867, *cf.* Ἀντίσπατος? 561
ξ *et* κ: ξυνῆ *p* 1271. ξυνά *p* 868
ξσ (σ *postea erasum*): Ἀλεξσανδρεύς 466, 10

Assimilatio consonarum.

Saepius neglegitur quam adhibetur. Exempla scriptae assimilationis:

(ν)
μ—μ: ἐμ Μελαιναῖς 330, 33. ἐμ μηνί 330, 39. 133
μ—β: τὰμ βουλάν 1290
μ—π: ἐμ πολέμωι 29, 11. τὰμ ποτί 1290, 7. ἐπιμέλειαμ [πᾶσαν], τῶμ παραγενομένων, πόϑοδομ ποτί 1290. ἀέναομ πόλει *p* 1345. τίμησεμ παῖδα *p* 212. Θηραίωμ πόλει *p* 421
μ—φ: ἄφϑιτομ φέρων *p* 421
γ—κ: δεῖπνογ καὶ 452. πράσσωγ καὶ 1290

(κ)
γ—γ: ἔγγονος *saepe v. ind.* XII
γ—δ: ἐγδανεῖσαι 329, 12. ἐγδανεισσᾶν 330, 150. ἐγδικίαις 326, 14
γ—μ: ἐγ μεδίμνου 436
γ—ν: ἐνδειγνύμενος 320, 6

σ—σ (δ): βωλᾶς σευτέρας 1259
(ν)—σ: ἐστάλαν 29, 14. 253. 322, 19

Assimilatio neglecta in mediis verbis. Dissimilatio consonarum vicinarum:

νβ: σύνβιον 905 *sqq.* ἐνβαλόντων 1291, 8
νπ: ἄμενπτον 1344. Ἐνπεδοκλῆς 536. 570. ἔνπλεος 1189. Ἔνπυλος 536. 1471. συνπετεῖν 1270. πένπτον *p* 1065
νφ: ἀμενπhές 1075. ἐνφανεστάτου 324, 2. Ἐπόνφης 1187. Κλιόνφας 1181. Νυνφικῆς 952. πέπονφα 174, 27. συνφερόντως 1116
νγ: ἄνγελος 933 *sqq.* ἀρχάνγελε 975. Εὐανγέλο 782. ϑίνγανε 451
νκ: ϑρινκῷ 1329. συνκεχωρήσϑω 247, 23. συνκλήτου 324, 6. 482
νχ: ἐνχειρισϑείσης 1073. συνχωρηϑέντος 328, 18. τύνχανε 1064
νλ: συνλόγωι 254, 3
κγ: ἔκγονος *saepe, v. ind.* XII

Nominum declinatio.

Declinatio prima.
Singularis.
Nominativus: Κρήτᾶ 47, 5. Ἀναξιπόλεα 1302. Εὐανόρεα 197. Λαδάμεα 1302. Μναστόκλεα 1302. Νεικατικράτεα 80. Ὀφραγόρεα 343, 13. Σωσικράτεα 1025; *sed* Τιμακράτη (*ex* -εα) 1272
Genetivus: εὐεργέτα 6. Ἐπαφρᾶ 139. Ἀπελλᾶ 1397. Καρτιδάμα 324, 9 (*et* Καρτιδάμαντος)
Accusativus: Πολυαίγαν 1259
Pluralis.
Genetivus: γενομενᾶν 1270. Εὐρυανακτιδᾶν 1103. ταὐτᾶν 330, 106 *etc.*

Declinatio altera.
Singularis.
Nominativus: ἄγγελες 947. 972. ἄγγλες 952. Ἀσκλῆπις 1238. Ἀνεμοψάδιν Ἀποψίδιν Διτκόντιν Ποτιδάνιν Τοπάριν Χρυσελάδιν 343—345. Ἐρωτάριν 69
Genetivus: *creticus in* -ω 254
Dativus: τῶι ἡμίσωι 168, 12
Accusativus: τὸν ἴδιν 905. 921
Pluralis.
Accusativus in -ος: *Anaphe*: τὸς ϑεὸς 247, 14
Ast: [τὸς καλὸς κἀγα]ϑὸς ἄνδρας 167, 4
Therae: *passim, velut*: τὸς γενομένος καὶ παραγινομένος 330, 136. τὸς ἀνϑρώπος 511. τὸς συλλόγος 330, 285

Declinatio tertia.
Singularis.
Nominativus: Τειμῆς 1058 (*Gen.* -έως)
in ώι: *Meli*: Ἀρχιώι 1130. Μενεκρατώι 1167. Νικώι 1665. Τυχώι 1670.
Therae: Γενώι? 1451. Ἰσϑμώι 1302, 19
Genetivus:
- εος (*antiquior forma*): Βαϑυκλέος 537. Θεοφάνεος 185. Κλειτογένεος 158. Μιϑρέος 479. Νεογένεος 229. Πραξικύδεος 1149. Στροφέος 1374. Τιμοσϑένεος 31, 13. Φιλιστοκράτεος 853. Χαρμοκλέος 126 *etc.*
- ευς (*recentior forma*): Ξενοκράτευς 201. 218. Ἀγησικλεῦς 18. 35. Εὐκλεῦς 230. Σωσικλεῦς 248. Φειδικλεῦς 1072 *etc.*
- ευς *et* ους: *Th* 330 *plerumque* -ους, *sed* Ἰσοκλεῦς
- έους: Ἰσοκλέους 291. Σωσικλέους 292
- είους: -ατοκλείους 829
- ιος: Ἀλεξιπόλιος 1154. Θεοϑέμιος 815. Ἰσοπόλιος 248, 7. 829. Κάλλιος 33, 4. 157. Κόπριος 1184. Μόλλιος 438. Μόλπιος 337, 5. Νεομήνιος 185. Πρατοϑέμιος 1616. Σαράπιος 1. 247. Στρόμβιος 1176. — ἐπερωτάσιος (*et* -εως!) 248. Ἴσιος 247. πόλιος 249, 17. χάριος 192
(ις) -έως: ἐπερωτάσεως 248. διαλύσεως 330, 255
(ης) -έως: (Τειμῆς) *Ph* 1058 *sqq.*
(υς) -υος *et* -εος: Ἡρόφιλος Στάχυος 1519. Ἡ. Στάχεος 1502
(ώ) -ῶς: Ἀκευσῶς 268. Ἐλευϑῶς 969. Ἰσϑμῶς 329, 10. 337. Λακαρτῶς 1324. Νικοτελῶς 1622. *sed*
(ώ) -οῦς: Αἰνησιοῦς 1067
(εύς) -ῆος: Πλουτῆος *p* 870
(ους) -οῦδος: Ἀγαϑοῦδος 161. Ἐρανοῦδος (?) 143
Dativus: Ἀνδροϑέμι 322, 14. Ἀνούβι 443. Σαράπι 4. 443. 444
Ἀταργάτι 178. Ἴσι 4. 443—445. πόλι 1290
Ἄρει 103, 14. Διογένει 327, 7
χοΐ 248, 10
Accusativus: ἅπαν χρόνον 6, 7. μέλαν λίϑον *p* 421
ἄνδραν 900. γυμνασιαρχήσαντα 104, 8. γυναῖκαν 909. 913. μητέραν 897
Ἀπόλλω 536
ἥρω 868. 1625. ἥρωα 217. ἥρων *p* 863
Ἀγαϑοκλῆ 172, 9. βασιλῆ 91, 16. εὐσεβῆ 286. 1119. Πτολεμαιῆ 29, 4
Βριϑώ 490. 493. Φερώ 488. Χαριξώ 520. *sed* Πραξιοπών 1059. Χαρμών 1302
Vocativus: Ἄνα 821
Pluralis.
Nominativus: τρῆς 1640
Genetivus: ϑεσιῶν 322, 21. πρυτανίων 29. 169. 1290
τειχέων 30, 7. Ὑλλέων 378
Accusativus: τὰ ἡμίση 330, 197
ἐπὶ μῆνες ιγ´ 104, 11

Verbum.

Augmentum temporale.
α *dorice pro* η: ἄγαγεν *p* 1065. ἄινεσε *p* 47, 5 (?). ἁρπάγην? *p* 870. ἐπαγγείλατο, ποτεπαγγείλατο 1270 *A*. ἐπαινῆσϑαι 247, 15. μεταλλαχότος 330, 10
Varia.
εἶσχον *p* 47, 2
εἰρέϑη 1073. ἀφιρημένων (*pro* ἀφειρ.) 323
ἀνειλημμένα 327, 8
κατοίκει 1291, 11
συνεπηιγμένον 174, 16
ἐξῶσϑαι 1270 *A* 8
προστακῶτος *cret.* 254, 23
Indicativus.
Praesens: ἡμί 549. 990, *cf.* ἠεμί 769
διατελέοντι 88. τίϑεντι 103, 10
στεφανῶι 169, 18. 170, 17. 320, 3
Imperfectum: ὦπhε 536 *sqq.* ἀρήτευε 1259
ἐγραφόμαν *p* 47, 3
Futurum: ϑυσέοντι 452. ϑύσοντι (*pro* ϑυσέοντι?) 436
ἀποδωσοῦντι 330, 195. ϑυσεῖ 330, 192. καρπωσεῖ 330, 183. οἰσεῖ 330, 285. τελεῖ 183
ἐσσεῖται 183. 1289. λαμψοῦνται 330, 158
ἐξοδιαξεῖ 330, 224. πραξεῖ 330, 221. παρεξεῖ 330, 181. παρεξοῦντι 330, 139
δεξοῦνται 330, 156
συναχϑησοῦντι 330, 24
ἀναγραφησεῦνται 322
Aoristus: ἀφηρώϊξα *An* 281. *Th passim, v. ind.* XII. δείπνιξεν 1324. ἐδίκαξαν 320, 11. ἐδίκασσαν *Argiv.* 1259. κατασκευάξαι 330, 14. ἔτμυξε *pro* ἔτμηξε 1065 II
ἄηρεν *p* 449
ἐξέφυν *p* 820
ἔσσα *p* 390, 6
ἀπέστυγε *p* 1191/92. ἁρπάγην *p* 870. κατεσκεύωκε 330, 120
ἐγενήϑη 178, 6. προήχϑηι 174, 22
Perfectum: βέβακε *p* 221 *B*. ἔω[ϑε] 322, 17. ἔζωκεν 511. κέκευϑε 220, 4. πέπονφα 174, 27. συναγάγοχα 330, 40. προστετάχαμεν 327, 7
Plusquamperfectum: ὑπετετάχεις 327, 6
Futurum II: ἀνατεϑησεῦνται 322
Coniunctivus.
Praesens: ἐφιστᾶι 87, 2
ποιεῖ 330, 216
διοικεῖται 330, 242. ὀφείλειται 330, 215. προαιρεῖται 330, 50. ὦντι 330, 155. 227
Aoristus: ἐξοδιάξει 330, 173. 229
δόξει 170, 13. 330, 168
δαπανάσηι 253. ἐκτείσει 330, 237. ποιήσει 330, 235
εἴπει ἢ γράψει 330, 261
ϑῆ 1270 *B* 7
κατασκευωϑῆ 330, 277
ἀκολουϑησῶντι 249, 37. ἄρωντι 87, 6. ϑήσωντι 322, 2
Optativus: δικάσσαιεν *Argiv.* 1259
Imperativus: ἄζεο 1032. φράζου *p* 48, 3
[εἶπ]ον *p* 10
ὄρυξε 1240
Pluralis: αἰρόντω 87. διδόντω 168, 6. δόντω 170, 27. *sed* ἀναγραψάντων 322, 18. διαπεμψάσϑων 322, 4. πορευέσϑων 330, 97. πορευέσϑωσαν 330, 94
Infinitivus: ἦμεν 29, 8. 247, 12. 248, 21. 254, 12
δόμεν 330, 23
ϑέμεν 29, 15. 330, 14. ἀναϑέμεν 170, 21. ἀναϑέμεν⟨αι⟩ 247, 19
στᾶμεν *p* 870
ἀπολεῖπεν 329, 5. διοικέν 330, 6. ἐτέρπεν 183. εὐεργετέν 322, 17. ἐμμενέν (*Fut.*) 1259. ϑύεν 330, 122. λειτουργέν 330, 134. τελέν 330, 38. χαῖρεν 247, 13
μηπιβῆν 1381. νικῆν 1259
στεφανῶν 167, 11. 170, 27
κεραμωσεῖν, ξυλωσεῖν 1270 *A* 15
διαψαφίξαι 249, 38. διάψαφίξασϑαι 169, 10. 170, 11
ἀνοικοδομηϑήμειν 30, 8
ἀναγραφῆμεν 248, 31. 249, 28
δεδώκεν 91, 16
ἐπαινῆσϑαι 247, 15
Participia.
Praesens: ἐών 168, 9. ἐόν 1270 *A* 19. *sed* ὤν *dorice N* 89, 7
ἐπιστατεῦντος 178. εὐεργετεῦντας 322, 15. κατοικεῦν-

των 1269. ποιευμένος 322, 16. προωνεύμενος 169, 9. καταρειπτούμενα 325, 41. τιμοῦν 1270 *A* 19
Aoristus: γυμνασιαρχήσαντων 104, 8. πονέσαντος 1270 *A*
εἶπας 330, 263. *p* 1064
προάξαντες 34, 1. 35, 5
εὑράμενον 1119
αἱρεθές 320, 14. αἱρεθείς *dorice* *T* 30, 4. *Th* 330, 221

Futurum: ἐγγραψοῦντα 330, 252
Perfectum: ἐπιτετελεκεῖα 330, 25. ἑστακεῖα 330, 25. συναγαγοχεῖα 330, 27. μεταλλαχότος 330, 10. προστεταχχότος 174, 21. προστακῶτος *cret.* 254, 23. τεθνειῶτος 174, 8. πεπτωκυίας 325, 46
γεγώς, γεγῶσα 221 *B*. ἐφεστῶτα 1238. ἐφεσταότα *p* 1065 II

διαπεφορημένα 325, 32. κατηρειμμένος 324, 17. 326, 20. κατηριμμένον 326, 25. συνεπηιγμένον 174, 16. τεθιμένος 221 *B*

Syllabarum divisio.

Syllabae non respiciuntur in epistula Philippi ad Nisyrios 91, *si fides apographo*; 436 (*saec. IV a. Chr. n.*); 104, 13 χ|ρυσέοις

Praeterea notavi: legitima: δρα|χμάς 253, 4. 330, 23. κα|θ' ἕκαστον 330, 133

Alia: καθ' υ|ἱοθεσίαν 1299. Σωσικ|λεῦς 248, 6. ἄγγελο|ς 937. Ἑλικο|ς 318. Φ|ιλόμουσον 920

XIV.

Auctores.

N. Ch. Andriotakis Πλάτων X 1888, 361 (*N* 104).

Archäologisch-epigraphische Mitteilungen aus Oesterreich [*AEMitth. Oest.*]. I 1877—XX 1897. Vide auctorum nomina.

Aristarches Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλλ. φιλολογικὸς σύλλογος, παράρτημα τοῦ ιγ' τόμου 1880, 77 sqq. (*S*).

P. Babin v. Spon.

Ch. Babington *Transactions of the Royal Society of Literature* N. S. X 1874, 115 sqq. (*T*) ex Sprattii schedis.

A. Bavmeister Philol. IX 1854, 393 (v. *Th* 903. *M* 1171).

F. Bechtel *Neue griechische Personennamen. Hermes* XXXIV 1899, 395—411.

Idem v. Collitz.

Bent *Journ. hell. stud.* VI 1885, 233 sqq. (*T*).

(*Berlin*) *Beschreibung der antiken Skulpturen* 1891 (*Th M*).

Biagi v. ad n. 1075.

F. Blass v. Collitz.

(A. Blastos) Παρνασσός I 1877, 311 (*M* 1096). Idem Rangabis aliorum auctor (*M* passim).

A. Boeckh Corpus inscriptionum graecarum I 1828. II 1843, pars XII inscr. Aegaei maris cum Rhodo, Creta, Cypro; sectio VII Sporades doricae. *Melus* (2424—2441), *Pholegandrus* (2442—2446), *Thera* (2448—2476), *Anaphe* (2477—2482), *Astypalaea* (2483—2500). Supplementa vide p. 1080—1099.

Idem *Über die von Herrn von Prokesch in Thera entdeckten Inschriften. SBer. Akad. Berlin* 1836, 41 sqq. = *Ges. kleine Schriften* VI 1 sqq.

R. C. Bosanqvet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 60—80 (*M*).

Brest *Bull. hell.* III 1879, 256 (*M* 1084).

Idem *Bull. Inst.* 1830, 195 (*M* 1242).

H. Brvnn *Bull. Inst.* XXXII 1860, 56 sq. (*M* 1097. 1235).

Idem *Geschichte der griechischen Künstler* [1] 1859, [2] 1889.

Bulletin de correspondance hellénique I 1877 sqq. [*Bull. hell.*]. Vide auctorum nomina.

P. Caver Delectus inscriptionum graecarum [2] 1883 [Cauer Delect. [2], nunc Cauer [2]].

D. Chabiaras Πρόοδος 1876 die XXI m. Apr. (inde *Rev. arch.* XXXII 1876, 295 sq.) (*T* 83).

D. Chabiaras et E. Hula *Oest. Jahresh.* V 1902, 13—20 (*S*).

D. Chabiaras et F. Hiller von Gaertringen *Oest. Jahresh.* VII 1904, 81—90 (*S*); 90—92 (*Teutlussa* s. *Seutlussa*).

A. Charilaos Ἡ νῆσος Φολέγανδρος 1888.

C. Cichorivs *Rh. Mus.* XLIV 1889, 444 sq. v. *Ast* 173.

Cigalla, comes de, *Bull. Inst.* XXVIII 1856, 130 sqq.

Idem Πανδώρα VII 1856/57, 213 (*Th* 793). 260 sqq. (*Th* 526 sqq.). 391 (*Th* 763 alia).

F. comte de Clarac *Inscriptions grecques et romaines du Musée R. du Louvre* 1839 (continet Theraea maxime Fauveliana).

Idem *Musée de sculpture antique et moderne.*

Idem *Catalogue du Louvre.*

Idem *Sur la Vénus de Milo* 1821 (*M* 1091. 1241).

Collignon *Histoire de la Sculpture grecque* II 1897 (*M* 1091).

Idem *Bull. hell.* XIII 1889, 499. 500 (= *M* 1096. 1119).

H. Collitz et F. Bechtel *Sammlung der griechischen Dialektinschriften.* III. [*SGDI.* Additi numeri inscriptionum, non paginarum].
1, 3 *Argos* (3277 = *Cimoli* n. 1259) ed. Prellwitz.
1, 4 *Pholegandros* (3428—3429), *Anaphe* (3430—3458), *Astypalaia* (3459—3485), *Telos* (3486—3495), *Nisyros* (3496—3499) ed F. Bechtel.
2, 2 *Thera* (4693—4832), *Melos* (4871—4839) ed. F. Blass (a. 1900).
2, 3 *Kreta* (5146 = *An* 254) ed. F. Blass.

Collitz (et Pilling) *Hermes* XXII 1887, 136 (*Th* 449).

Corpus inscriptionum graecarum [CIG].
I. II v. Boeckh.
IV 6819 = *Th* 331. 8656 = *Th* 343 sqq. 8911 = *Th* 975. 9288—9290 = *M* 1237—1239.

Corsini v. ad *M* 1075.

E. Covgny Epigrammatum anthologia Palatina III 1890. Appendix nova.

Le Covrrier d'Athènes XIII, die XXVIII m. Febr. 1870 (*Th* 836. 968 sqq.).

G. Covsin *Bull. hell.* X 1886, 171, 3 (*Ast.* 173).

Cyriacvs Anconitanus. Ex codice Riccardiano bibl. Florentinae ed. O. Riemann *Bull. hell.* I 1877, 136 n. 58. 59; 286 n. 60. 61 Thyatirae i. e. Therae; 287 sq., 62. 63 Anaphes.

R. Dareste v. *Recueil.*

P. A. Dethier et A. D. Mordtmann *SBer. Wien. Akad.* 1864, 92, LXII (*Th* 478).

W. Dittenberger *Histor. und philol. Aufsätze für E. Curtius* 1884, 292 (*An* 281). 300 (*Th* 946).

Idem Sylloge inscriptionum graecarum [1] 1883 [2] 1898—1901 [Syll. [2]].

Idem Orientis graecae inscriptiones selectae I 1903 [Orientis GIS aut Orient.].

Idem *Hermes* XVI 1881, 192. 199 (*N* 91. 86). 161, 1 (*Th* 331. 416).

Donatvs v. ad *M* 1075.

H. Dragendorff *Theräische Gräber* 1903 = Hiller v. Gaertringen *Thera* II.

L. I. I. Dvbois *Catalogue d'antiquités formant la collection de M. le comte de Choiseul-Gouffrier* 1818. Cf. *Ast* 173; Theraea Fauveliana.

M. Dvbois *Bull. hell.* VII 1883, 62—67. 405—407 *Astypalaeae*; 477—478, 1—4 *Astypalaeae*; *p* 485, 2 *Nisyri.*

F. Dümmler *Ath. Mitt.* XI 1886, 114—119 (*Meli*).

H. Dvetschke *Antike Bildwerke in Oberitalien* II 1875 (*Th* 918).

Dvmont *Inscriptions céramiques* (*Arch. des miss. scientif.* II, VI 1871) ad n. 1003. 1247.

F. Dvrrbach et G. Radet *Bull. hell.* X 1886, 269, 6 (*S* 19).

Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική 1837 sqq. [Ἐφ. ἀρχ.].

Ἐφημερίς attica die XVIII m. Mart. a. 1879 (*M* 1084).

Favvelii schedas Anaphaeas (ad n. 268) et Theraeas plurimas et Melias (n. 1210 alias) Parisiis in Bibliotheca nationali ms. francog. conservatas ibi inspexi.

M. Fraenkel IG IV 1418 ad *Ast* 212 (suppl.).

Idem *Inschr. von Pergamon* I add. p. 159 (*Th* 1393).

I. Franz Elementa epigraphices graecae 1840 post Boeckhii Corpus (CIG II) fere neglegi possunt; antiquissima Theraea ex Boeckhii (quem vide) commentario repetivit.

Friederichs-Wolters *Die Gypsabgüsse antiker Bildwerke* (*K. Museen zu Berlin*) 1885.

W. Froehner *Les inscriptions grecques* (*Musée du Louvre*) 1865.

Fvrtwaengler *Meisterwerke der griechischen Plastik* 1893, 615. Cf. ad *M* 1091. 1092. 1241 cum suppl.

Z. D. Gabalas Ἡ νῆσος Φολέγανδρος (Δελτίον τῆς ἱστ. καὶ ἐθνολ. ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος) 1886.

H. van Gelder Mnemosyne XXIV 1896, 251—255, 34—40 (*T*). 255 sq., 41. 42 (*N*). 256—261, 43—45 (*Ast*).
E. Gerhard *Arch. Intell.-Blatt der allg. Litt.-Zeit.* 1835, 66 sq. = *Th* 422. 513. 740.
Idem *Bull. Inst.* II 1830, 195*c* (*M* 1199).
Gori Inscriptiones antiquae in Etruriae urbibus exstantes I 1726 (*Th* 918).
Gronovivs Thesaurus antiquitatum graecarum VIII, v. ad n. *Th* 331.
Grvbissichivs v. ad *M* 1075.
Grvter Corpus inscriptionum graecarum I 1707, v. ad *Th* 330. 331.
B. Havssovllier v. *Recueil.*
G. Henzen *Ann. Inst.* XXXVI 1864, 107 (*Th* 390. 508. 520) ex de Cigalla schedis.
A. Héron de Villefosse *CRAcad. Inscr.* 1900, 465 sqq. (*M* 1662).
R. Herzog *Beitr. alten Gesch.* (C. F. Lehmann) II 1902, 328 sq. (*N* 103).
E. L. Hicks *A Manual of greek historical inscriptions* [1] 1882.
Idem *Journ. hell. stud.* IX 1888, 90 (*An* 257).
F. Hiller von Gaertringen *SBerAkad. Berlin* 1895, 471 sqq. (*N* 103).
Idem *Arch. Anz.* 1896, 24. 45 (*N* 87).
Idem Ἀνϑιστήρ. *Festschr. O. Benndorf* 1898, 222 sqq. (*Th* 1295 = 329).
Idem *Arch. Anz.* 1899, 191 sqq. (*Th* 1333 sqq.).
Idem *Thera* I 1899. II 1903, v. Dragendorff. III 1904.
Idem *Hermes* XXXVI 1901, 134 sqq. (*Th* 1324). 305 (*M*). 444 sqq. (*Th* 1291. 1389).
Idem in C. F. Lehmanni *Beitr. alten Gesch.* I 1901, 212 sqq., v. p. 280.
Idem *Der Verein der Bakchisten und die Ptolemäerherrschaft in Thera. Festschrift O. Hirschfeld* 1903, 87—99.
Idem *Jahresber. für Alterthumswissensch.* CXVIII 1903 III 149 sqq. libros recensuit qui nuper Theraea attigerunt.
Idem et C. F. Lehmann *Hermes* XXXVI 1901, 113 sqq. (*Th* 1638 sqq.).
G. Hirschfeld Tituli statuariorum graecorum 1871.
E. Hoffmann Sylloge epigrammatum graecorum quae ante medium saec. a. Chr. n. tertium incisa ad nos pervenerunt 1893.
O. Hoffmann *Griechische Dialekte* III 38, 76 (*An* 241).
I. Hogg *Transact. R. Soc. of Litt.* V 2, 1856, 25 sqq. (*Th*). 30 sq. (*M*) ex Leycesteri schedis.
Th. Homolle *Bull. hell.* I 1877, 44 sqq. (*M* 1187).
Idem *Bull. hell.* XVIII 1894, 161 et Ἐφ. ἀρχ. 1894, 141 sqq. de *Th.* 330.
E. Hvla v. Chabiaras.
O. Iahn De antiquissimis Minervae simulacris 1866 (*M* 1081).
Jahrbuch des Kaiserlich Deutschen Archäologischen Instituts I 1886 sqq. [= *Arch. Jahrb.*] et
Anzeiger des Jahrbuchs [= *Arch. Anz.*]. Vide auctorum nomina.
Jahreshefte des Oesterreichischen Archäologischen Institutes in Wien I 1898 sqq. [= *Oest. Jahresh.*].
L. I. F. Ianssen Musei Lugduno-Batavi Inscriptiones graecae et latinae 1842 (*Th* 820, *M* 1077. 1120), cf. Animadversiones in hunc librum Leemansii (1842).
Inscriptiones graecae consilio et auctoritate Acad. R. Borussicae editae I—XIV [= IG]. De voluminum et fasciculorum argumentis egit U. de Wilamowitz-Moellendorff *SBerAkad. Berlin* 1903, 702 sqq.
Inscriptions juridiques v. *Recueil.*
E. I. Ioannides Ἀϑήναιον IX 1880, 308 sq. (*Th* 870).
Journal of hellenic studies [*Journ. hell. stud.*]. Vide auctorum nomina.
P. Kabbadias Γλυπτὰ τοῦ Ἐϑνικοῦ Μουσείου. Athenis I 1890—1892.
G. Kaibel Epigrammata graeca ex lapidibus conlecta 1878.
K. (C.) Keil Analecta epigraphica et onomatologica 1842, cf. eius notas ad Ross *Arch. Aufs.* II.
Idem Sylloge inscriptionum boeoticarum ... p. 22 de *Th* 320.
Idem Philol. IV 1849, 742 et aliis locis in Boeckhii et Rossii censuris.
Idem Philol. II suppl. 1863, 564 sqq. (ad n. 1075).
Idem *Bull. Acad. St.-Pétersbourg* XII 1868 = *Mélanges Gréco-Romains* III 1869/74 (*An* 251).
R. Kekvlé *Die antiken Bildwerke im Theseion* 1869 (*M* 1081. 1098. 1234).
A. Kirchhoff *Studien zur Geschichte des griechischen Alphabets* [4] 1887 p. 60—74 (*Th* et *M*).
H. Koehler Acta Acad. Petropol. X 255 adn. 812 (*Th* 522 II).
U. Koehler *Hermes* II 1867, 455 (*M* 1182. 1186. 1204).
F. Koepp v. Schaubert.
A. E. Kontoleon Ἀμάλϑεια 1887, ἀρ. 3950 et Κωνσταντινούπολις 1887, ἀρ. 19 et *Ath. Mitth.* XV 1890, 134 (*N* 104).
P. Kretschmer *Ath. Mitth.* XXI 1896, 410—433 (*Th. M*).

St. Kvmanvdes Παλιγγενεσία 1865 die IX m. Sept. (*An* 281).
Idem Ἐφ. ἀρχ. 1870 appendix p. 4 (ad n. 968 sqq.).
Idem Ἀϑήναιον VII 1878, 212 (*Th* 926).
Idem Φιλίστωρ II 1862, 274 sq. (*M* 1081. 1126).
L. Lafoscade De epistulis (aliisque titulis) imperatorum magistratuumque Romanorum quas ab aetate Augusti usque ad Constantinum graece scriptas lapides papyrive servaverunt, thesis Paris. 1902.
B. Latychew *Bull. hell.* XVI 1892, 303 sq., 4. 5 (*Ast* 212. 220).
Idem *Ath. Mitth.* X 1885, 128 sq., 33 (*Th* 925).
Leake *Travels in Northern Greece* III 1835 (*M* 1100).
Le Bas *Expédition de la Morée* III 1838, appendix epigraphica p. 47 sqq. = *Inscr. grecques et latines* V 1839, 208 sqq. n. 280—283 (*M*).
Idem *Voyage archéologique* I *Explication*, tabulae (*Th* 762. 769 etc.). III (*Cim* 1259) [= Le Bas *Voy.*, nunc: Le Bas].
Idem *Rev. arch.* XI 1856, 577 sq. (*Cim* 1259).
C. Leemans v. Ianssen.
E. Legrand *Bull. hell.* XV 1891, 629—636, 1—18; XVI 1892, 138—142, 19—25 *Ast*; 142—147, 26—36 *An*.
C. F. Lehmann v. Hiller von Gaertringen.
Ch. Lenormant *Ann. Inst.* I 1829, 341 sq. (*M* 1085. 1086. 1243).
F. Lenormant *Rev. arch.* N. S. XI 1865, 124—128 finxit titulos Pholegandri et Cardiotissae; v. p. 193 sq.
Idem varias lectiones inscriptionum Theraearum finxit Philol. XXIV 1866, 322 sqq.
Idem De inscr. Anaphaea v. n. 319*a*.
Letronne *Recherches pour servir à l'histoire de l'Égypte* 1823 (*M* 1091).
E. M. Leycester *Journ. R. Geogr. Soc.* XX 1850, 23 (*Th* 959). Cf. Hogg.
E. Loewy *Inschriften griechischer Bildhauer* 1885.
O. Lüders *Die Dionysischen Künstler* 1873.
S. Maffei Museum Veronense (1747) v. ad n. 330. 331.
H. Mamet De insula Thera diss. Insulis 1874.
Idem *Bull. école franç.* I, IX 1870, 185 (*Th*).
G. Marini *Gli atti e monumenti de' fratelli Arvali* II 1795, 726 (*Th* 475).
Fr. Mevnier *Ann. encouragement ét. gr.* VII 1873, 87 sqq. (*Th* 541 suppl.).
G. Meyer *Griechische Grammatik* [3] 1896.
A. Michaelis *Journ. Hell. stud.* V 1884, 155, 25 (*M* 1113).
Idem *Ann. Inst.* XXXVI 1864, 263 (*An* 268). 255 sqq. (*Th*).
Ch. Michel *Recueil d'inscriptions grecques* 1900 [= Michel].
Idem *Rev. phil.* XXIII 1899, 50 sqq. (*Th* 331 suppl.).
E. Michon *La Vénus de Milo. Rev. ét gr.* XIII 1900, 302—370; XV 1902, 11—31.
Mittheilungen des Kaiserlich Deutschen Archäologischen Instituts, Athenische Abtheilung I 1876 sqq. [= *Ath. Mitth.*]. Vide auctorum nomina.
Th. Mommsen (et Homolle) *Ath. Mitth.* XIII 1888, 20 sq. (*Th* 472).
Idem CIL III 489 = *Ph* 1063. III 490 = *M* 1079. III suppl. 14203 [2] = *M* 1078.
Mvratori Novus thesaurus veterum inscriptionum IV 1742 (*Th* 860; *M* 1233).
Μουσεῖον καὶ βιβλιοϑήκη τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς 1873, 103 (*Cimoli* 1259).
Mvstoxydes Ἰόνιος Ἀνϑολογία I 1834, 226 (*Ph*). 230 sqq. (*Ast An*).
A. Navck Philol. IX 1854, 168 sqq. ad *Ast* 174 sq.
C. T. Newton *The Collection of ancient greek inscriptions in the British Museum* II 1883 *T* CCCXLII; *M* CCCLXV—CCCLXVII.
S. K. Oikonomos Δωροκλεῖδας ὁ Θηραῖος ἀϑλητής 1864; v. ad n. 390.
F. Osann Sylloge inscriptionum antiquarum graecarum et latinarum 1834. Habet Theraea Fauvelii Parisios translata, Astypalaeensia Villoisoni.
I. Overbeck *Die antiken Schriftquellen zur Geschichte der bildenden Künste bei den Griechen* 1868.
Parent Ex actis huius Musei W. Froehner misit F. Lenormantii commentarium; v. *An* 319*a*.
Παρνασσός 1878, 153 *N* n. 101.
comes Pasch van Krienen *Breve descrizione dell' Arcipelago* 1773 = L. Ross *Graf Pasch van Krienen* 1860 (*Ph* 1058. 1063).
Payne-Knight v. ad *M* 1075.
Th. Perelli v. ad *M* 1075.
E. Pernice *Griechische Gewichte* 1894 (*Th* 981; *M* 1248).
Pervanoghlv *Bull. inst.* 1862, 86 (*M* 1126).
E. Piacenza *L'Egeo redivivo* 1688, 154 sq. (*Limonia*, non *Seutlussa*). Cf. p. 5 n. 28 et p. 276.
K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3507—3512 (*M*).
Idem Ἐφ. ἀρχ. 1840. 1841. *Astypalaeae* 684—697, *Anaphes* 438—452.

475—483. 485—487. 510. 699, *Therae* 429—437. 484. 488—491. 698. 700.

L. Pollak *Ath. Mitth.* XXI 1896, 199 (*Th* 766).

Idem *Ath. Mitth.* XXI 1896, 220—224 (*M*).

W. Prellwitz v. Collitz.

A. Polychronides Θήρα 1888, ἀρ. 15 cf. ad n. 493 suppl. et p. 315.

von Prokesch-Osten Eius schedas adhibuit Boeckh in Theraeis; Melias v. n. 1190 (*Rh. Mus.* I 1842, 167).

I. von Prott Leges Graecorum sacrae 1896, I (*Th* 450).

Fürst Pückler *Der Vorläufer* 1838, 346 sq. (*Th* 871).

A. R. Rangabé *Antiquités helléniques* I 1842, II 1855. Insularum inscriptiones plerumque ex Rossii IG ined. depromptae; Meliae multae ex Blasti schedis.

Ravaisson *La Vénus de Milo. Mém. Acad. Inscr. Paris* XXXIV 1, 1892 (*M* 1092. 1241).

O. Rayet *Bull. hell.* III 1879, 42 sqq. (*T* 47. 48). 406 sq. (*Ast* 188). 483 sq. (*Ast* 211).

Rayeti schedae inscriptionum Nisyriarum in Museo *St. Germain* conservantur; v. p. 17.

Recveil *des inscriptions juridiques grecques .. par* R. Dareste, B. Haussoullier, Th. Reinach I 1891—1895. II 1 1898 [= *Inscr. jurid.*].

S. Reinach Cf. ad *M* 1092. 1241 (cum suppl.).

Idem *Rev. arch.* XXVII 1896, I 122.

Idem *Chron. des arts* 1897, 26 (*Th* 1052).

Th. Reinach v. *Recueil.*

Rheinisches Museum für Philologie I 1842 sqq. [= *Rh. Mus.*]. Vide auctorum nomina.

S. Ricci *Mon. dei Lincei* II 1893, 69 sqq. (v. ad *Th* 330). 270—281 (*M*). 281—285 (*Th*).

O. Riemann v. Cyriacus.

C. Robert *Führer durch das archäologische Museum der Universität Halle-Wittenberg* [1] 1892. [2] 1903 (*M* 1241 suppl.).

E. S. Roberts *An introduction to greek epigraphy* I 1887 [= Roberts *Introd.* I].

H. Roehl Inscriptiones graecae antiquissimae 1882. *Meli* (412—435), *Therae* (436—471) [= IGA]. Adhibuit Rossii diarium.

Idem Imagines inscriptionum graecarum [2] 1894; cum supplementis Theraeis et Meliis 1898. *Therae* (p. 1—3, 89—91). *Meli* (p. 59—60. 92).

Idem *Ath. Mitth.* II 1877, 223, 1 (*M* 1117).

Rose Inscr. graecae vetust. 1825 v. ad n. 1075.

L. Ross *Ann. Inst.* XV 1843, 332 (*M* 1087).

Idem *Kunstblatt, herausg. von Schorn* 1835, 362 (*An* 268); 1836, 74. 79 (*An* 259. 268. 269, *Therasiae* 1055); 1837, 103 (*Th* 871).

Idem *Ann. Inst.* XIII 1842, 13 sqq. = *Arch. Aufs.* II 415 sqq. (*Th*).

Idem Inscriptiones graecae ineditae.

II 1842. Lapides *Astypalaeae* (153—164), *Nisyri* (165—168), *Teli* (169), *Therae* (198—221), *Anaphes* (222. 223).

III 1845. Lapides *Meli* (226—246), *Therae* (247—259), *Astypalaeae* (312. 313).

Confer commentarios eius: *Reisen auf den griechischen Inseln des ägäischen Meeres* I 1840, II 1843, III 1845, IV 1852.

Idem *Hellenika* I 1, 1846, 59—66, 1—9 (*T*).

Idem *Intell.-Blatt der allgem. Litt.-Zeit.* 1838 (*Ph* 1063, *M* 1176. 1226. 1232).

Idem *MBer. Berl. Akad.* 1844, 277/78 (*Teli*, cf. p. 276).

Idem *Über Anaphe und Anaphäische Inschr. Abh. Akad. München* II 2, 1838, 401—450 = Ross *Arch. Aufs.* II 1861, 486—532 (cum K. Keilii notis).

Ibi p. 445—448 = 527—530 de Pholegandro agitur.

Schavberti schedas Berolini in bibliotheca Musei antiquitatum regii conservatas v. ad *An* 304. Theraea multa. Cf. F. Koepp *Arch. Anz.* V 1890, 129 sqq., imprimis p. 142.

A. Semenoff Antiquitates iuris publici Cretensium 1893, cf. *An* 254.

C. Smith *Journ. hell. stud.* XVI 1896, 354; XVII 1897, 1—21 (*Meli*).

Idem *Annual of the Brit. school at Athens* II 1895/96, 73 (*M* 1244).

Sonne De arbitris externis apud Graecos. diss. Goetting. 1888.

I. Spon Miscellanea eruditae antiquitatis 1685 (*Th* 473. 481 aliae; n. 481 ex Babini schedis).

K. Stephany Ἀθήναιον IV 1875, 13 adn. 52 (*Th* 662).

Idem *Bull. hell.* I 1877, 357 sq. (*Th*).

Idem Ἐπόπτης Σύρου 1870, 1 (*Th* 895. 968 sqq.).

M. L. Strack *Die Dynastie der Ptolemäer* 1897. *Anhang. Sammlung griechischer Ptolemäerinschriften* p. 219 sqq. n. 1—174.

Addenda: *Arch. Papyrusforsch.* I 200—210; II 537—561.

F. Stvdniczka *Arch. Jahrb.* II 1887, 151 sq. (*M* 1075).

L. von Sybel *Katalog der Skulpturen zu Athen* 1881 (*Th* 873, *M* 1081. 1096. 1098. 1126. 1224).

A. Thvmb *Ath. Mitth.* XVI 1891, 166—172, 1—20 (*Th*).

Ch. Tissot *Bull. hell.* II 1878, 521—523, 1—6 (*M*).

E. H. Toelken v. ad 1242 suppl.

P. de Tovrnefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718. Theraea ex Sponio desumpta; cf. 473. De Melia inscriptione v. n. 1233.

Tvrner *Journal of a tour in the Levant* 1820 (*M* 1076. 1098. 1113).

P. Vidal-Lablache *Rev. arch.* XXII 1870/71, 285 sqq. (*An* 281, *Th* 872 alia).

P. Viereck Sermo Graecus quo senatus populusque Romanus etc. usi sunt 1888, cf. n. 173 sqq.

d'Ansse de Villoison *Mém. Acad. Inscr. Paris* XLVII 286 sqq. et aliis locis de *Astypalaeae* et *Anaphes* lapidibus; v. n. 169. 170. 248; p. 339. 340 de *Ph* 1060. 1062. De codice ms. bibliothecae Parisiensis suppl. gr. 930 v. n. 173.

E. Voswinckel De Theraeorum insulis diss. Berol. 1856.

C. Watzinger *Arch. Anz.* 1903, 29 sq. (*M* 1075).

R. Weil *Ath. Mitth.* I 1876, 243—249 (*M*); 249—252 (*An*). II 1877, 64—79 (*Th*).

Welcker *Rh. Mus.* I 1842, 207, 11; II 1843, 443 (*Th* 769); VI 1848, 383 (*M* 1075).

Idem Epigr. specileg. II 21, 5 (id.).

Idem Sylloge epigrammatum graecorum 1828 (id.).

Ch. Wescher *Rev. arch.* XIII 1865, 245 sqq. (*Th* 329).

V. von Wilamowitz-Moellendorff Lectiones epigraphicae ind. lect. Goetting. 1885/86 (ad *Th* 792).

A. Wilhelm *AEMitth. Oest.* XX 1897, 66 sq. VI; 79 sqq. XII (*Ast* 168. 177).

Idem *Ath. Mitth.* XXVIII 1903, 449 sq. (*Ast* 1286 = 171).

Idem *Oest. Jahresh.* III 1900, 50 (*N* 104).

F. Winter *Arch. Jahrb.* XII 1897, 160 (*Th* 1005).

P. Wolters v. Friederichs.

Idem *Ath. Mitth.* XV 1890, 240 sqq. (*M* 1081. 1098. 1126).

Idem ibid. XVII 1892, 7 (*M* 1086).

H. F. Zanetti v. ad *M* 1075.

Ephemerides plerumque ita citantur, ut afferantur 1) auctor, 2) ephemeridis compendium vel nomen plenum, 3) voluminis numerus, 4) annus, 5) pagina, 6) numerus. Quae quia facillime perspiciuntur, sprevimus notulas v(olumen) p(agina) n(umerus), nisi prorsus necessariae esse videbantur, id agentes, ne inutilibus rebus augerentur lemmata.

Librorum eorum, qui continuos adhibent titulorum numeros, velut CIG, *SGDI*, Cauer[2], Ἐφ. ἀρχ. 1837—1860, Rangabé *Ant. Hell.* aliorum paginas negleximus, solos inscriptionum numeros dedimus.

XV.

Comparatio numerorum.

1. Corpus Inscriptionum Graecarum.

CIG		IG XII 3
3	=	1075
2424	=	1113
2425	=	1124
2426	=	[XII 5, 318]
2427	=	[XII 5, 316]
2428	=	1085
2429	=	1086
2429*b*	=	[XII 5, 168]
2430	=	1091
2431	=	1090
2432	=	1120
2433	=	1123
2434	=	1076
2435	=	1242
2435*b*	=	1241
2436	=	1243
2436*b*	=	1176
2437	=	1199
2438	=	1233
2439	=	1190
2439*b*	=	1226
2439*c*	=	1232
2440	=	1100
2441	=	1214
2442	=	1058
2443	=	1060
2443*b*	=	1061
2444	=	1062
2444*b*	=	1063
2445	=	1064
2445*b*	=	1068
2446	=	1071
2448	=	330
2449	=	1002
2450	=	332
2451	=	468
2452	=	472
2453	=	473

CIG		IG XII 3
2454	=	324
2454*b*	=	457
2454*c*	=	476
2455	=	478
2456	=	480
2457	=	481
2458	=	485
2459	=	500
2460	=	523
2461	=	517
2462 2463	=	522
2463*b*	=	733
2463*c*	=	531
2464	=	525
2465	=	419
2465*b*	=	422
2465*c*	=	416
2465*d*	=	437
2465*e*	=	438
2465*f*	=	436
2466	=	392
2467	=	868
2467*b*	=	513*b*
2468	=	879
2469	=	883
2469*b*	=	874
2469*c*	=	871
2469*d*	=	520
2470	=	866
2471	=	912
2472	=	894
2472*b*	=	908
2472*c*	=	922
2472*d*	=	899
2472*e*	=	900
2472*f*	=	913
2473	=	918

CIG		IG XII 3
2473*b* 2473*c*	=	1025
2474	=	860
2475	=	842
2476*a*	=	948
2476*b*	=	1027
2476*c*	=	999
2476*d*	=	824
2476*e*	=	949
2476*f*	=	837
2476*g*	=	823
2476*h*	=	840
2476*i*	=	815
2476*k*	=	826
2476*l*	=	889
2476*m*	=	828
2476*n*	=	831
2476*o*	=	1022 1655
2476*p*	=	606
2476*q*83	=	628
2476 84	=	759
2476 85	=	755
2476 86	=	653
2476 87	=	757
2476 88	=	643
2476 89	=	759
2476 90	=	754 1494
2476 91	=	758 1535
2476 92	=	756
2476 93	=	760
2476*r*	=	857
2476*s*	=	740
2476*t*	=	673
2476*u*	=	856
2476*v*	=	435

CIG		IG XII 3
2476*w*	=	661
2476*x*	=	761
2476*y*	=	1055
2477	=	248
2477*b*	=	249
2477*c*	=	251
2478	=	282
2479	=	289
2480	=	285
2480*b*	=	283 284
2480*c*	=	277
2480*d*	=	274
2480*e*	=	288
2480*f*	=	272
2480*g*	=	273
2480*h*	=	279
2480*i*	=	265
2480*k*	=	267
2481	=	268
2481*b*	=	271
2481*c*	=	269
2481*d*	=	258
2482	=	259
2482*b*	=	292
2482*c*	=	293
2482*d*	=	311
2482*e*	=	307
2482*f*	=	312
2482*g*	=	298
2482*h*	=	318
2482*i*	=	313
2482*k*	=	314
2482*l*	=	309 250
2482*m*	=	316
2482*n*	=	301
2482*o*	=	303

CIG		IG XII 3
2483	=	170
2484	=	169
2485	=	173
2486	=	217
2487	=	216
2488	=	214
2488*b*	=	215
2488*c*	=	213
2489	=	218
2490	=	228
2491	=	187
2491*b*	=	186
2491*c*	=	185
2491*d*	=	191
2491*e*	=	196
2492	=	204
2493	=	174
2494	=	209
2495	=	208
2495*b*	=	207
2496	=	210
2497	=	223
2497*b*	=	203
2498	=	238
2499	=	244
2500	=	243
IV		
6819	=	331
8656	=	343 344 348 349
8911	=	975
9288	=	1238
9289	=	1239
9290	=	1237

2. Roehl Inscriptiones Graecae antiquissimae.

IGA		IG XII 3
412	=	1075
413	=	1139
414	=	1140
415	=	1130
416	=	1166
417	=	1138
418	=	1141
419	=	1129
420	=	1076
421	=	1136
422	=	1133
423	=	1132
424	=	1142

IGA		IG XII 3
425	=	1148
426	=	1165
427	=	1173
428	=	1171
429	=	1153
430	=	1156
431	=	1154
432	=	1157
433	=	1167
434	=	1155
435	=	1170
436	=	764
437	=	601

IGA		IG XII 3
438	=	764
439	=	600
440	=	370
441	=	792
442	=	765
443	=	766
444	=	544
445	=	580
446 447	=	769
448	=	803
449	=	763
450	=	405

IGA		IG XII 3
451	=	762
452	=	548 550
453	=	537
454	=	597
455	=	536
456	=	541
457	=	808
458	=	799
459	=	798
460	=	596
461	=	591
462	=	598

IGA		IG XII 3
463	=	787
464	=	599
465	=	784
466	=	449
467	=	859
468	=	770
469	=	815
470	=	813
471	=	450

3. L. Ross Inscriptiones Graecae ineditae.

IG ined.	IG XII 3	IG ined.	IG XII 3	IG ined.	IG XII 3	IG ined.	IG XII 3	IG ined.	IG XII 3
153*a*	207	168*b*	121	207	930	221	516	246*b*	1237
153*b*	215	168*c*	128	208	877	222	261	246*c*	1238
154	185	168*d*	135	209	904	223	290	246*d*	1239
155	189	168*e*	113	210	864	III p. 2	1076	247	769
156	197	168*f*	161	211	919	234	1240	248	463
	198	168*g*	155	212	872	235	1209	249	440
157	235	169	30	213	867	236	1219	250	320
158	171	198	329	214	917	237	1220	251	927
159	167	199	792	215	494	238	1193	252	963
160	208	200	815	216	497	239	1197	253	950
161	228	201*a*	765	217*a*	832	240	1195	254	955
162	172	201*b*	766	217*b*	834	241	1200	255	946
163	194	202*a*	844	218	871	242	1201	256	957
164	221	202*b*	853	219	823	243	1207	257	956
165	86	203	876	220	343	244	1211	258	821
166	91	204	913		344	245	1234	259	855
167	139	205	896		348	246	1102	312	174
168*a*	118	206	880		349	246*a*	1227	313	175

4. Bulletin de Correspondance Hellénique.

BH	IG XII 3	BH	IG XII 3	BH	IG XII 3	BH	IG XII 3	BH	IG XII 3
I 1877, 45	1187	II 1878, 522, 4	1096	VII 1883, 478, 5	240	XV 1891, 635, 13	184	XVI 1892, 143, 27	262
136, 58	420	522, 5	1205	485, 2	101	635, 14	196	143, 28	294
136, 59	504	523, 6	1119	XV 1891, 629, 1	201	636, 15	206	143, 29	278
286, 60	494	III 1879, 42, I	47	630, 2	176	636, 16	229	143, 30	300
286, 61	331	43, II	48	631, 3	212	636, 17	232	143, 31	291
286, 62	247	256	1084	632, 4	202	636, 18	226	143, 32	296
287, 63	270	407	188	632, 5	199	XVI 1892, 138, 19	230	143, 33	308
357, 2	836	483	211	633, 6	195	138, 20	222	144, 34	302
358, 3	942	VII 1883, 62. 405	175	633, 7	190	138, 21	224	144, 35	254
358, 4	970	406	177	633, 8	220	138, 22	233	147, 36	250
358,	910	477, 1	183	634, 9	219	138, 23	168	303, 4	212
II 1878, 521, 1	1103	477, 2	178	635, 10	192	142, 24	179	303, 5	220
521, 2	1099	478, 3	200	635, 11	225	142, 25	245		
522, 3	1097	478, 4	193	635, 12	241	142, 26	306		

5. Mittheilungen des Deutschen Archäologischen Instituts in Athen.

AM	IG XII 3	AM	IG XII 3	AM	IG XII 3	AM	IG XII 3	AM	IG XII 3
I 1876, 246, 1	1115	II 1877, 69, 3	607–	II 1877, 75, 15	818	XV 1890, 246 adn. 1	1126	XVI 1891, 172, 20	1010
247, 2	1097		611	76, 16	784	246	1098	XXI 1896, 220	1104
247, 3	1118	69 adn.[4]	661	76, 17	813	247	1081	221	1080*d*
248, 4	1122	70, 4*a*	618	77, 18	411	XVI 1891, 166, 1	878	221	1137
248, 5	1080*a*	70, 4*b*	619	78, 19*a*	953	166, 2	456	221	1149
248, 6	1093	71, 5	679	78, 19*b*	938	167, 3	712	221	1169
248, 7	1133	71, 6	660-	78, 19*c*	974	167, 4	709	222	1218
248, 8	1132	71, 7	471	78, 19*d*	972	167, 5	715	222	1215
248, 9	1184	71, 8	493	78, 19*e*	973	167, 6	394	222	1192
249	1103	71, 9	652	78, 19*f*	969	168, 7	703	223	1189
249 adn. 1	248	71, 10*a*	622	78, 19*g*	971	168, 8	711	223	1230
250, 1	253	71, 10*b*	649	78, 19*h*	968	168, 9	718	224	1245
251, 2	286	71, 10*c*	662	78, 20	895	169, 10	720	252 sqq. (Thera)	
251, 3	280	72, 10*d*	682	78, 21	910	169, 12	717	431	811
251, 4	275	72, 10*e*	505	223, 1	1117	169, 13	697	432	351
252, 5	287	72, 11	580	XI 1886, 114, 1	1172	170, 14	716	XXIV 1899, 353 sqq. (Thera)	
252, 6	297	73, 12	544	114, 2	1131	170, 15	695	XXV 1900, 461 sqq. (Thera)	
II 1877, 65, 1	452	73, 13	378	[115, 3	XII 5, 652]	171, 16	694	XXVI 1901, 422 sqq. (Thera)	
66 adn. 3	421	73 adn. 10	512	117, 4	1116	171, 17	704	XXVIII 1903, 86	1609
67, 2	421*e*	74 adn. 11	508	118, 5. 6	1080	171, 18	705	88	1610
68	464	75, 14	534	XV 1890, 134	104	172, 19	713		

Ex typographia Imperii Germanici.